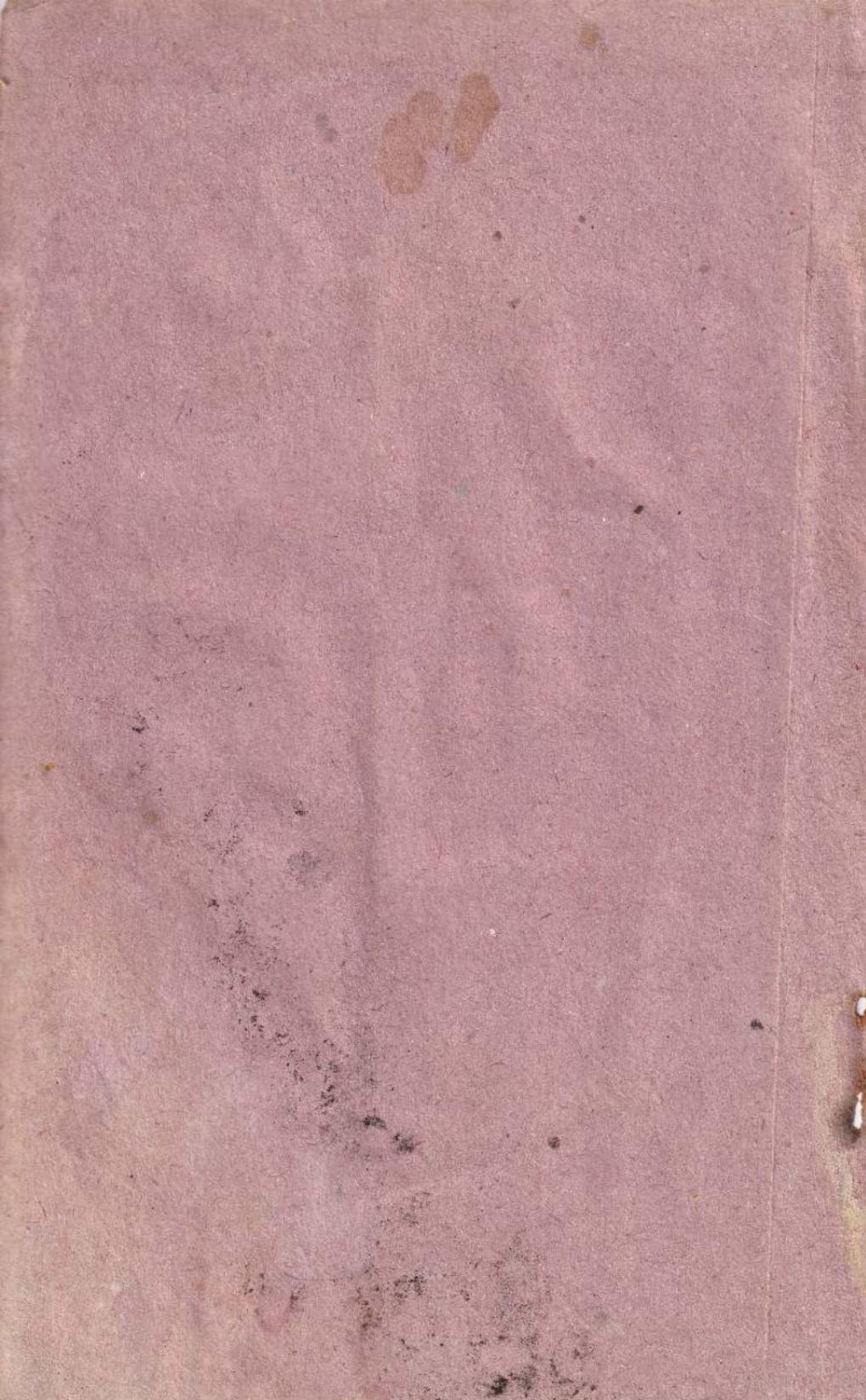


N. Narasimha

# தமிழ்

9





கல்வி அமைச்சின் புதிய பாட நூற்றெட்டாம்

# த மிழ் 9

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்

முதலாம் பதிப்பு	1974
இரண்டாம் பதிப்பு	1978
மூன்றாம் பதிப்பு	1981
நான்காம் பதிப்பு	1982
ஐந்தாம் பதிப்பு	1983
ஆறாம் பதிப்பு	1984
எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.	

கவுனிவெளியீட்டுத் தினைக்களத்தால் தெஹிவஸி இல. 135 இதுள்ள திசர  
அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.  
84/44/144 (25000)

## முன்னுரை

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சாதாரணதர)ப் பரிட்சைக்கெனக் கல்வியமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட புதிய பாடத்திட்டத்திற்கு அமைய எழுதப்பட்ட தமிழ் 9 எனும் இந் நூல் 9 ஆம் 10 ஆம் தரங்களுக்குரியது. கல்வியமைச்சின் புதிய பாட நூற்றெடுரில் எழுதப்பட்டுள்ள இந் நூல், கைந் தூலாகக் கொள்ளத்தக்கது. மாணக்கரின் முன்னறிவு, குழல், அநுபவம் என்பவற்றுக்குத் தக ஆசிரியர் பாடங்களை ஒழுங்கு செய்து கற்பிக்கக்கூடவர்.

இந் நூல் சிறப்புற வெளிவருவதற்கு ஆலோசனை வழங்கிய பாட நூல் ஆலோசனைக் குழுவினருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

எச். ஆர். சந்திரசேகர,  
ஆணையாளர்.

கல்வி வெளியிட்டுத் திணைக்களம்,  
புதிய செயலகம்,  
மாளிகாவத்தை,  
கொழும்பு 10.

நூலாக்கக் குழு

த. கணகரத்தினம்

ச. வேலுப்பிள்ளை

எம். சி. சலீம்

க. கந்தசாமி

சபா. ஜெயராசா

சண்முகம் சிவலிங்கம்

பதிப்பாசிரியர்

இ. முருகையன்

ஓவியர்

க. இராசரத்தினம்

பாடப்பகுதிகளை அளித்த அறிஞர்களுக்கு நன்றி



இலவசக் கல்வியின் முழுப் பயணையும் பெறுதற்குப் பாட  
நூல்களையும் இலவசமாக வழங்க வேண்டும் என்று, நாற்பது  
ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சனதிபதி ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தன  
அவர்கள் எடுத்துரைத்த ஆலோசனை 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து  
செயலாக மலர்ந்து, இந் நூல், உங்களுக்கு இலவசமாகக் கிடைக்  
கின்றது.

நல்லன கற்று  
நலம் பெறுவீரேன  
நம்மர சளிக்கும்  
நன்கொடை இந் நூல்.

நன்கிடைப் பேணி  
நலமே கற்று  
நற்குணம் பெற்ற  
நற்குடி யாவீர்.

சிங்களர் தமிழர் முஸ்லிம் யாம  
சிருடன் பயின்று இணைந்தாலே  
மங்களம் பொங்கும் பொன்னுலகாய்  
மாண்புடன் விளங்கும் நம் இலங்கை.

வயனல் ஐயதிலக,  
கல்விச் சேவைகள் அமைச்சர்.

உள்ளுறை

பக்கங்

ஆசிரியர்க்குரிய குறிப்புகள்	
1. மொழியின் இயல்பு	1
2. சொல்லியல்	4
3. தொடரியல்	42
4. வாக்கியவியல்	89
5. ஆக்கவியல்	143
6. விளக்கவியல்	205
7. மதிப்பீட்டியல்	249

## ஆசிரியர்க்குரிய குறிப்புகள்

கல்வியமைச்சின் புதிய பாட நூல் வரிசையில், ஒன்பதாம் வகுப்புக்குரிய மொழிப்பாட்டநூலே இப்புத்தகம். ஒன்பதாம் வகுப்பு வரையுள்ள இடைநிலைக் கல்வியைப் பூர்த்தியாக்கும் மாணவர்கள், தம் மொழியினைச் சென்றையாகப் பேசவும் எழுதவும் கேட்டுணர்ந்து தெளிவு பெறவும், நடைமுறைக் கருமங்களை முட்டின்றி முடிக்கவும், புத்தகங்களையும் பிரசரங்களையும் வாசித்து விளங்கி நயக்கவும், நுணித்து நோக்கி மதிப்பீடு செய்யவும் வல்லவராதல் வேண்டும், இந்நோக்கம் நிறைவேறுதற்குத் துணையாக, தமிழ் 9 என்னும் இந்நால் அமையும்.

சொல்லியல், தொடரியல், வாக்கியலியல் என்னும் மூன்று இயல்களும், மாணவர் தம் சொல்லாட்சித் திறனை விருத்தி செய்வதற்கும், சொற்களைக் கருத்தமைய இசைத்து வாக்கியங்களை இயற்றுவதற்கும் உரிய பயிற்சியினை அளிக்கும்.

ஆக்கவியலிலே, மொழித்திறனின் பிரயோகமுறையான செயற்பாடுகளுக்கு இடமுண்டு. பல்வந்தக்கட்டுரைகளை மட்டு மன்றி, கவிதை, கதை, நாடகம் ஆகிய படைப்பிலக்கியக் கூறுகளையும் அறிமுகஞ்செய்து அவற்றில் ஈடுபாடுத்தாண்டுவதாக இல்லியல் உள்ளது. விளக்கவியலும் மதிப்பீட்டியலும் மாணவரின் கிரகிப்புத் திறனையும் ஏற்புத்திறனையும் வளம்படுத்துவன வாம்.

வகுப்பறையில் இப்பாட நூலைப் புயன்படுத்தும் ஆசிரியர்கள், இதிலுள்ள பாடங்களை வரிசைக்கிரமப்படி அப்படியே படிப்பித்துச் செல்லவேண்டுவதில்லை. மாணவரின் ஈடுபாடுகளையும் அடைவுகளையும் பொறுத்து, யாடங்களின் வரிசைக்கிரமத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக, நூலின் இறுதிப்பாகத்திலுள்ள ஆக்கவியல் முதலான இயல்களின் பகுதிகள் சிலவற்றையும் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்தே கற்பிக்கலாம். அவ்வாறு செய்தல் மாணவரிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தையும் ஆக்கமுயற்சி ஆர்வத்தையும் விருத்தி செய்தற்கு உறுதுணையாம்.

இனி, இந் நூலின் தனிப்பண்புகள் சிலவற்றைக் கூறு வோம். மொழியியல் என்பது விஞ்ஞானமயமான ஓர் ஆராய்ச் சித்துறையாக இக்காலத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. நலீன மொழியியலாளரின் கருத்துகளைத் தமுலியனவாக இந்நூலின் பாடப்பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. நிகழ்காலத்துப் பேச்சு வழங்கினையும் எழுத்து வழக்கினையும் அடிநிலையாகக் கொண்டு, மொழியின் அமைப்பியல்புகளை விபரிக்கும் முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பண்டைய வழக்குகளையும் பிரயோ கங்களையும் பற்றிய நல்லறிவே மொழித்திறனை முழுமையறங் செய்யுமாதலால், அவ்வறிவினை ஊட்டுதலும் மொழிப்பயிற் சியின் ஓர் இன்றியமையாக கூருக்க கொள்ளப்பட்டது.

கலைபயில் தெளிவும் கட்டுரை வன்மையும் நுணுகிய நோக்கும் உடையோராக மாணவர் தேர்ச்சியடைதற்கு இந் நூல் உதவும் என்பது எம் நம்பிக்கை.

## 1 மொழியின் இயல்பு

பொதுப் பேச்சும் செவ்விய பேச்சும் :

எங்கள் தினசரி வாழ்க்கையிலே நாங்கள் பன்னுற்றுக்கணக்கான வசனங்களைப் பேசுகிறோம் ; பல்லாயிரக் கணக்கான சொற்களை உச்சரிக்கிறோம். வீட்டிலும் வெளியிலும் ஜெலைக்களத்திலும் விளையாட்டுக் கூடத்திலும் நாம் பிறகுடன் உரையாடுகிறோம். உறவினருடனும் நண்பர்களுடனும் பங்கவர்களுடனும்கூட நாம் உரையாடுகிறோம். தெரிந்தவர்களுடனும் தெரியாதவர்களுடனும் பேசிக் கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் நம் வாழ்க்கையில் நிறைய உண்டு.

இவ்வாறு நாம் பேசும் பேச்சின் பெரும்பகுதியை 2-4 வயதுப் பருவத்தில் நாம் பழகிக் கொண்டு விடுகிறோம். எம்மைச் சூழ உள்ள வர்களின் மொழிப்பழக்கங்களை அந்தக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஒரளவு கஜபமாக நாம் கிரகித்துக் கொள்ளுகிறோம். வயதேற ஏற, உலக அருபவத்தினுலும் அறிவு விருத்தியினாலும் எங்கள் பேச்சுப் பழக்கங்கள் மாறுவதுண்டோயானிலும், குழந்தைப் பருவத்திற் கிரகிக் கப்பட்ட அடிப்படை மொழித்திறன் கூறுகளின் மிகப் பெரும்பகுதி எங்கள் வாழ்நாள் முழுவதிலும் தொடர்ந்து பயன்பட்டு வருகிறது.

இப்படியாக, எவரும் முயன்று படிப்பிக்காமல், நாமாகவே ஈட்டிக் கொள்ளும் பேச்சு மொழித்திறன், பொது வாழ்வின் அநேகமான சந்தர்ப்பங்களுக்குப் போதியதாகவும் தகுதி வாய்ந்ததாகவும் உள்ளது. ஆனால், சில திறப்பான சந்தர்ப்பங்களிலே சந்று வித்தியாக மான முறையில் நம் பேச்சு அமைகிறது. யல பேர் கூடியிருக்கும் கஜையிலே பேசும்பொழுது எங்கள் பேச்சு வெளேரு தன்மையைப் பெறுகிறது. திறப்பு விழா, பிரியாவிழடு, திருமணச் சடங்கு, முதலான வைபவங்களிலே பேசும்போதுமானங்கள் பேச்சுப் பழக்கங்கள் வேறுபடுகின்றன. கருக்கெழுத்தாளர் குறித்துக் கொள்வதற்காக அதிகாரியொருவர் ஒரு கட்சித்தைச் சொல்லும்போதும் அவருடைய பேச்சு வித்தியாகமாக அமைகிறது. வீட்டுவிப் பேச்சாளரின் பேச்சும் வேறேரு வடிவத்தில் அமைகிறது.

இப்படிப்பட்ட சிறப்பான சந்தர்ப்பங்களில் நாம் நியம மொழியொன்றைப் பேச முயன்றுகிறோம். இந்த நியம மொழி எங்கள் பேச்சுப் பழக்கங்களின் அடியாகவே பிறப்பதானுலும் பிரதேச

விகற்பங்களைக் கடந்து நிற்கும் ஒரு பொதுப்பண்பினை அவாளியதாக உள்ளது. இந்த நியம மொழி அல்லது இலட்சிய மொழியே செல்வியது என்று பலராலும் போற்றப்படுகிறது.

செல்விய தமிழே செந்தமிழ் ஆகும்.

**எழுத்து மொழி :**

பேச்சு மொழியே அன்றி எழுத்து மொழியும் எங்கள் வாழ்க்கையில் மிகவும் பயன்படுகிறது. காலையில் எழுந்ததும் செய்தித் தாள் களைப் படிக்கிறோம். உறவினர்களும் நண்பர்களும் கடிதம் எழுதுகிறார்கள்; உத்தியோக முறைக் கடிதங்களும் வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் நாங்கள் வாசிக்கிறோம். நாங்களும் கடிதம் எழுதுகிறோம். பள்ளிக்கூட நேரத்திலும் ஓய்வு நேரத்திலும் புத்தகங்களைப் படிக்கிறோம்; சஞ்சிகைகளை வாசிக்கிறோம். எங்களிற் சிலர் சிறுக்கைகளையும் கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதுகிறார்; சிலர் புத்தகங்களையும் இயற்றுகிறார். இச்சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் பயன்படுவது எழுத்து மொழியே ஆகும்.

பேச்சு, மொழியினைப் பதிவு செய்து வைக்கும் பொருட்டே எழுத்துப் பிறந்தது. எண்ணம் - பேச்சு - எழுத்து என்பதே இயல்பான வரன்முறை என்னாம். எம் மனத்தில் எழும் எண்ணங்களை நாம் பேச்சுவாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறோம். அந்தப் பேச்சினை எழுதியும் வைக்கலாம்.

எழுதி வைக்க வேண்டிய அளவுக்குப் பெறுமதி வாய்ந்த பேச்சுகளைப் பேச்சாளர்கள் செல்விய நடையிலேயே பெரும்பாலும் அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதனால், எழுத்துத் தமிழ் செந்தமிழாகவே பெரும்பாலும் அமைவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

**கதையும் நாடகமும் :**

கதைகளும் நாடகங்களும் எழுத்தாக்கங்களே. இவை நடைமுறை வாழ்க்கையினை அப்படியே சித்திரிக்க வேண்டியவை. ஆகையால், இவற்றில் வரும் உரையாடல்கள் செல்விய நடையினின்றும் விலகிய வையாகவும் இருப்பதுண்டு. எனினும், கதை நால்களைப் பொறுத்த வரை அவற்றின் கணிசமுறைதாரு பெரும்பகுதி செல்விய மொழியில் ஆசிரியர் கூற்றுக்கே அமைத்து விடுவதை நாம் காண்கிறோம்.

**போ எழுத்து :**

எண்ணம் — பேச்சு — எழுத்து

என்பதே இயல்பான மொழி வரன்முறை என்று குறிப்பிட்டோம். எனினும் எண்ணத்துக்கும் எழுத்துக்கும் நடுவில் நிற்கும் பேச்சு பல சிந்தர்ப்பங்களில் வெளிவெளியாக நிகழ்வதில்லை. நாமாகவே ஒரு

கட்டுரையை அல்லது கடிதத்தை எழுதும்போது நாம் பேசிப் பேசி எழுதுவதில்லை. யோசித்து யோசித்தே எழுதுகிறோம். இந்த வகையில், காசிக்கத்திலே பதிந்திருப்பது பேசாத் 'பேச்சு' ஆகும்.

நாம் எழுதியவற்றை வாசிக்கும் ஒருவர் எங்கள் பேசாத் பேச்சுக்கு உயிர் கொடுக்கிறார். அவ்வாறு உயிர்பெறும் பேச்சு எழுத்தாளராகிய எங்கள் எண்ணத்தை வாசகருக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

### எண்ணப் பரிமாற்றம் :

எண்ணத்தைப் பரிமாறுவதே மொழியின் நோக்கமாம். திறமான பேச்சு மொழி, பேசவோனின் எண்ணத்தைக் கேட்போனிடம் தெளிவாகவும் திட்ட வட்டமாகவும் பரிமாறும் ; திறமான எழுத்து மொழியோ, எழுத்தாளனின் எண்ணத்தை வாசகளிடம் தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் பரிமாறும். செவ்விய பேச்சு மொழியிலும் செவ்விய எழுத்து மொழியிலும் திறமையை சுட்டிக் கொள்ள வேண்டுமானால், நாம் சில நுணுக்கங்களையும் உத்திகளையும் மரபுகளையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இவற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு, பெருந்தொகையான நூல்களை நாம் வாசித்தல் வேண்டும் ; சொற்பொழிவுகளையும் விரிவுரைகளையும் நிறையக் கேட்டல் வேண்டும். கற்றலாலும் கேட்டலாலும் பெறும் அநுபவ அறிவினைத் தீட்டிக் கொள்வதற்கும் மெருகேற்றுவதற்கும் பாடநூல்கள் துணை செய்யும்.

## 2 சொல்லியல்

வாக்கியம், தொடர், சொல் :

ஒரு கருத்தின முற்றுகச் சொல்லும் அடிப்படை மொழியலகே வாக்கியம்.

- உ-ம்: 1. யானே வருகிறது.
2. இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழித்துவிடுவோமாக.
3. நெஞ்ச பொறுக்குதில்லையே - இந்த நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்து விட்டால்.

இவ்வாக்கியங்களைல்லாம் சொற்றிருப்பதாக கொண்டுள்ளன. சொற்களின் இயல்புகளையும், அவை தொடர்ந்து வரும் முறையையும் நாம் நுனுகி நோக்குதல் வேண்டும்.

சொல் :

நான், நீ, இங்கள், கடல், பொன்னம்பலம், புதுமை, தான், ஆயினும், போற்றி, எழுச்சி, சாலவும், கலந்துரையாடினேன், ஆற்றல்

மேலே தரப்பட்டவை எல்லாம் சொற்கள். எழுத்துகள் தனித் தும் தொடர்ந்தும் வந்து பொருள் தரும்போது சொற்கள் உண்டா கின்றன. ‘எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே’ என்பர் தொல்காப்பியர்.

நம் குரல் கொண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான ஒவிகளை எழுப்புதல் கூடும். இவை அணைத்தும் சொல் ஆவதில்லை. ஒருவன் சேவல் போலக் கூவலாம். நாய் போலக் குரரக்கலாம். இவ்வெர்லிகள் யாவுமே சொற்களாகக் கணிக்கப்படுவதில்லை. மனிதக் குரலாற் பிறப்பிக்கப் படத்தக்க பல நூற்றுக்கணக்கான ஒனசுகளுட் சிற்சிலவே மொழிக்குப் பயன்படுவன. இவை ஒவ்வொரு மொழிக்குமுரிய ஒலியன்கள் எனப் படும். ஒலியன்களைப் பதிவு செய்து வைப்பதற்கான வரி வடிவங்களும் அநேகமாக எல்லா மொழிகளிலும் உண்டு. அவ்விவரங்கள் எழுத்துகள் எனப்படும்.

எழுத்து என்பது எழுதப்படுவது. அது சிறப்பாக வரிவடிவத் தோறே கூடும்.

தமிழ் எழுத்துகள், தமிழ்ச் சொற்கள் அனைத்தையும் எழுதிக் காட்டுத்தற்குப் போதியனவாம்.

அ, ஆ, இ, ஏ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஒள்,

க, ங, ச, ஞ, ட, னா, த, ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ம், ள், ற், ன்

என்ற முப்பதும் தமிழிற் பயின்று வரும் முதலெழுத்துகளாம். இவற்றின் சேர்மாணங்களாற் பிறக்கும் உயிர்மெய்களுக்கும் தனித் தனிக் குறியீடுகள் உண்டு.

உ - ம த + அ = ந

ம + ஏ = மீ

ய + ஒ = யோ

'ஃ' என்னும் ஆய்தம் தமிழிலுள்ள ஒரு சிறப்பெழுத்தாகும்.

உயிரும் மெய்யும் :

நெஞ்சிலே, சுவாசப் பையிலிருந்து காற்றுனது புறப்பட்டு மிடற்றி ஹாடாகச் சென்று வாய்க்கு, அல்லது வாய்க்கும் மூக்குக்கும் வருகிறது.

மிடற்றிலிருந்து வெளிப்படும் வளிக்கு, வாயிலே தட்ட ஏற்பட்டால் மெய் ஆகிறது. இல்லையேல் உயிர் ஆகிறது.

குறிலும் நெடிலும் :

தமிழிலுள்ள உயிர் எழுத்துகளிற் சிலவற்றின் ஒலிப்புக்காலம் (மாத்திரை அல்லது அளபு) அதிகமாயுள்ளது. வேறு சிலவற்றின் ஒலிப்புக்காலம் குறைவாயுள்ளது. குறுகிய ஓசை உடையவை குறிக்கள். நெடிய ஓசை உடையவை நெடில்கள்.

அ, இ, உ, ஏ, ஒ — குறில்கள்

ஆ, ஏ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஒள் — நெடில்கள்.

பிற மொழிகள் சிலவற்றில், குறில் நெடில் வித்தியாசங்களை ஹாக்காமல் எழுத்துகளை உச்சரிப்பினும் பொருள் வேறுபாடு தோண்றுவதில்லை. ஆகையால் அத்தகைய மொழிகளிலே குறில், நெடில் வித்தியாசம் சிறப்பாகப் போற்றப்படுவதில்லை. எடுத்துக் காட்டாக, சங்கத மொழியில் எகரக் குறிலுக்கும் ஒகரக் குறிலுக்கும் தனிக் குறியீடுகள் இல்லை.

ஆனால், தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில், குறில் நெடில் வித்தியாசம் மூக்கியமானது.

படம் — பாடம்; ஆடு — ஆடு; பஜை — பஜை

தடம் — தடாம்; சுடா — சுடார்; மிசை — மிசை

போன்று வரும் சொற்களைக் குறில் நெடில் வித்தியாசத்தைப் புறக்கணித்து உச்சரித்தால், பொருள் வேறுபாடு உண்டாகும். எனவே

தமிழ்லுள்ள குறில்-நெடிற் பாகுபாடு பொருண்மை பற்றிய தொரு பாகுபாடாம்.

அன்றியும் தமிழ்ச் செய்யுள்களின் ஓசையமைப்பில் இக்குறில் நெடில் வேறுபாடு பிரதானமான அமிசமாகும்.

மெய்யெழுத்துகள் : -

க, ச, ட, த, ப, ற, ஆறும் வல்லினமாகும். இவை வெடிப் பொலிகள் எனவும் வழங்கப்படும்.

ங, ஞ, ன, ந, ம, ன, ஆறும் மெல்லினமாம். இவை முக்கொலி கள் எனவும் படும்.

ய, ர, ல, வ, ழ, ஸ, ஆறும் இடையினமாம். இவை பிரிவளி ஒலிகள் எனவும் படும்.

நுனி நா மெய்களும் பிறவும் :

மெய்யெழுத்துகளுள் ட, ஞ, ற, ன, ர, ல, ழ, ஸ, த, ந, ஆகிய பத்தும் நனிநாவுடன் தொடர்புடையன. அண்ணமும் நாவும் பொருந்தும் இடங்கள் சிறிது சிறிது வேறுபடுவதாலும், ஒலிப்பு முயற்சியின் விகற்பத்தாலும் இவை தம் தனித்தன்மையைப் பெறுகின்றன.

ஏனைய மெய்களான க, ங, ச, ஞ, ய, ப, ம ஆகிய எட்டும் நுனி நாவுடன் தொடர்பில்லாதன.

### ஒலிமரபு

தமிழ்ச் சொற்களில் வரக்கூடிய எழுத்துகள் 12 உயிர்களும் 18 மெய்களும் என்று கண்டோம். இந்த எழுத்துகளையெல்லாம் எழுந்தமானமாகச் சேர்ப்போமானால், இலட்சக் கணக்கான சேர் மானங்கள் எமக்குக் கிடைக்கும். ஆனால், இத்தகைய சேர்மானங்களுட் குறிப்பிட்ட வகையான சில மாத்திரமே தமிழ்ச் சொற்களாக நிற்கும் இயல்பின் எடுத்துக் காட்டாக,

ஞெகல், கட்டளாம், டுப்சிற், புஞ்சி, கண்பாலர், சப்திலு.

பஞ்சமு, தடுபும்-போன்ற எழுத்துச் சேர்க்கைகள் சொற்களாகா. இவை போல்வன தமிழ்ச் சொற்களாகக் கணிக்கப்படுவன அல்ல. தமிழ் எழுத்துகளின் சேர்மானங்களாயினும் இவை தமிழ்ச் சொற்களாக மதிக்கப்படாமைக்குக் காரணம் யாது? இவை தமிழ் ஒலிமரபுக்கு மாறுபட்டனவாக உள்ளமையும் ஒரு காரணமாம். தமிழ்ச் சொற்களைப் பிழையற எழுத்துக் கூட்டிப் பழகுவதற்கு, இந்த ஒலிமரபுணர்ச்சி நமக்குப் பெரிதும் துணையாகும். ஆகவே அந்த ஒலிமரபின் முக்கிய பண்புகளை இனி நோக்குவோம் :

## முதனிலை

(அ) சில எழுத்துகள் தமிழ்ச் சொற்களில் முதலெழுத்தாக வருவதில்லை. ட், ன், ற், ன், ர், ல், ம், ள் என்பனவே அவை. அவை எல்லாமே நுனி நா மெய்கள் என்பது நேர்க்கத்தக்கது.

ராகம், லாபம், லாம்பு போன்ற பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வரும்போது அவை இராகம், இலாபம், இலாம்பு என இகர்ம் பெற்று வருகின்றன.

ரங்கம், ரத்நம் போன்ற சில சொற்கள், அகரம், பெற்று அரங்கம், அரதனம் என்று வருவதும் உண்டு.

(ஆ) த், ந் என்பன இரண்டும் நுனி நா மெய்களாயினும் இவை சொற்களின் தொடக்கத்தில் வருவதுண்டு.

உ-ம் : திரு, தமிழ், நான், நீ

(இ) ஏனைய மெய்களான க், ங், ச், ஞ், ப், ம், ய், வ் என்பன யாவும் சொற்களின் தொடக்கத்தில் வரும்.

உ-ம் : கரும்பு, நனம், சட்டி, ஞானம், பணம், மணம், யானை, வீடு

(ச) பன்றீருயிரும் சொற்களின் தொடக்கத்தில் வரும்.

உ-ம் : அறம், ஆணி, இழை, சரம், உணவு, ஊட்டம், எழில், ஏவல், ஐந்து, ஒன்பது, ஒலம், ஒளவியம்.

எனவே திரட்டி நோக்குகையில், தகார நகாரம் தவிர்ந்த நுனி நாத் தொடுகை எழுத்துகள் முதனிலை எழுத்துகளாக வருவதில்லை.

## இறுதிநிலை

(அ) க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற வல்லின மெய்கள் தமிழ்ச் சொற்களின் இறுதியில் வருவதில்லை. சித், வாக் போன்ற சங்கதச் சொற்களும் சிமெந்த, கோட் போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களும் ஏனைய இவை போன்ற பிறமொழிச் சொற்களும் தமிழில் வரும்போது, சித்து, வாக்கு, சிமெந்து, கோடு என்றவாறு குற்றியலுகர இறுதி பெற்று வருகின்றன.

வல்லின மெய்கள் தவிர்ந்த பிற மெய்களுங்கூட, பேச்சு வழக்கிலே மொழியிற்றுகரம் பெற்று வருவது நோக்கத் தக்கது.

உ-ம் :

கண்-கண்ணு; வில் - வில்லு; நெல் - நெல்லு  
பார் - பாரு; மோர் - மோரு; ஆள் - ஆளு

(ஆ) 'ங்' என்ற எழுத்தும் சொல்லின் இறுதியில் வருவதில்லை. தமிழ்ச் சொல் எதுவும் 'ங்' என முடிவதில்லையாயினும், பிங்பொங், யங், சிங் போன்ற பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ்ப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் அருளிப் பயில்வனதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

(இ) வல்லொற்றுகளும் காரமும் தவிர்ந்த சிற மெய்களும் எல்லா உயிர்களும் சொற்களின் இறுதியில் வரும். எகரக் குறில் மாத்திரம் இவ் விதிக்குப் புறனடை ஆகும்.

இடைநிலை மயக்கம் :

### 1. பொது

(அ) உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் கூடி வருவது மிகவும் இயல்பான சேர்க்கையாகும்.

'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே'

உ-ம் : வருவது = வ+அ+ர+உ+வ+அ+த+உ

(ஆ) எந்தவொரு மெய்யும் அடுத்துத்து இரட்டையாக வருவதும் இயல்பாகும்.

உ-ம் : பட்டு = ப+ட+ட+உ

பொன்னன் = பொ+ன்+ன்+அன்

செய்யன் = செ+ய்+ய்+உன்

காரமும் யகாரமும், மாத்திரம் மேற்படி விதிக்குப் புறனடையாம். ஸ்ர், முழு எண்ண எழுத்துச் சேர்மானங்கள் தமிழில் சொற்களில் வாரா. 'பர்கு' என்றே 'வழழும்' என்றே சொற்கள் வாரா.

(இ) மெல்லின மெய்களைத் தொடர்ந்து அவற்றின் இனமான வல்லெழுத்துகள் வரும்.

உ-ம் : சங்கு = ச+ங்+கு+உ

தஞ்சம் = த+ஞ்+ஞ்+அம்

பண்டம் = ப+ண்+ட்ட+அம்

சொந்தம் = சொ+ந்+த்து+அம்

கம்பம் = க+ம்+ப்பு+அம்

கன்று = க+ன்+ந்து

ஆனால், வல்லின மெய்களைத் தொடர்ந்து அவற்றின் இனமான மெல்லெழுத்துகள் வாரா.

### 2. மெய்மெயக்கச் சிறப்பு விதிகள்

தமக்குப் பின்னே பிற மெய்யெழுத்துகள் வருவதற்கு இடைகொடுக்கும் மூன்னிலை மெய்கள் ற், ட், ல், ள், ண், ய், ர், ம் என்பன வாம். இவற்றை 4 பிரிவுகளுள் வகுக்கலாம். அவை :

(i) ற், ட்

(iii) ண், ள்

(ii) ல், ள்

(iv) ய், ர், ம்

மூன்னிலை மெய்களைத் தொடர்ந்து வருமியல்புள்ளவாகிய பின்னிலை மெய்கள் க், ச், ப், ல், ஞ், ம்-ங், ந், த், என்பனவாம்.

இவற்றையும் கு பிரிவுகளாக்கலாம் : அவை :

- |             |             |
|-------------|-------------|
| (அ) க, ச, ப | (இ) ம, ஞ    |
| (ஆ) வ, ய    | (ஊ) ன, ந, த |

இவற்றுள்,

- (i) ஆம் வகை எழுத்துகளின் பின் (அ) வகை எழுத்துகள் மாத்திரம் வரும்.
- (ii) ஆம் வகை எழுத்துகளின் பின் (அ), (ஆ) என்னும் இரு வகை எழுத்துகளும் வரும்.
- (iii) ஆம் வகை எழுத்துகளின் பின் (அ), (ஆ), (இ) என்னும் மூவகை எழுத்துகளும் வரும்.
- (iv) ஆம் வகை எழுத்துகளின் பின் (அ), (ஆ), (இ), (ஈ) என்னும் நால்வகை எழுத்துகளும் வரும்.

விளக்கம் :

- (1) ற, ட என்பவற்றின் பின் க, ச, ப வரும்.
- (2) ல, ள என்பவற்றின் பின் க, ச, ப, வ, ய வரும்.
- (3) ண, ன, என்பவற்றின் பின் க, ச, ப, வ, ய, ம, ஞ வரும்.
- (4) ய, ர, ம் என்பவற்றின் பின் க, ச, ப, வ, ய, ம, ஞ, ன, ந, த வரும்.

ஐ-ம்: கற்கை, நற்சொல், பொற்பு, வெட்கம், கட்செவி, நட்பு, செல்க, வெல்சேன், தொல்புரம், இல்லாழ்வு, பல்யாகம், நீள்கரை, உன்பொருள், கள்வர், உணக, வெண்பொரி, சின்மயம், ஆய்மயில், தேர்தல், யாழ்ப்பாணம், போழ்து.

இங்குத் தரப்படாத எழுத்துச் சேர்க்கைகளுக்கு உதாரணங்களைத் தேடிக் கண்டு கொள்க.

### 3. மூன்று மெய் அடுத்து வரல் :

சொற்களினிடையில் மூன்று மெய்கள் அடுத்து வரும் பொழுது, அவற்றுள் முதலாவது மெய்யெழுத்து ய, ர, ம் என்பவற்றுள் ஒன்றுயிருக்கும்.

ஐ-ம்: மொழுத்து = மேர+ய+த+த+சது  
 பெயர்ந்தது = பெய+ர+ந+த+அது  
 தாழ்ந்து = தா+ழ+ந+த+உ

#### 4. சில புறங்கடகள் :

முதனிலே, இறுதிநிலை பற்றியும், இடைநிலை மயக்கம் பற்றியும் கூறப்பட்ட விதிகளெல்லாம் தமிழ்ச் சொற்களுக்கே பொருந்துவன வாம். இக்காலத்திலே, பீற்மொழிச் சொற்கள் சில தமிழிலும் கலந்து பயில்கின்றன. இவற்றுள் இலாம்பு, ஆங்கிலம், வங்கி, வசு, தெலி போன், இராகம், சமுத்திரம் போன்ற சொற்கள் தமிழ் நடைபெற்று, ஏற்ற திரிபுகளை எய்தி, தமிழோடு தமிழாகக் கலந்துள்ளன. காப்பியங்களிலே வரும் பாத்திரங்களின் பெயர்களான சண்முகன், இலக்குவன், வீடனன், பதுமநாபன் முதலாம் பெயர்களும், சித்திரகூடம், அபோத்தி, ஏமகூடம், கயிலாயம் முதலான இடப் பெயர்களும் அவ்வாறே திரிபு பெற்றுத் தமிழ்நடை எய்தின.

இவை தலை, இன்றைய தமிழ் மொழியிலே நவீன அறிவுத்துறை நால்களையும் செய்திகளையும் அறிக்கைகளையும் எழுதும்போது ஆட்பெயர்களும் இடப்பெயர்களுமான சிறப்புச் சொற்கள் பலப்பல, தமிழ் மொழியில் ஏறுகின்றன. இவற்றுட் பல, தமிழ் ஒலிமரபுக்கேற்ற திரிபுகளைப் பெறவுதில்லை. அவை மூலமொழி உச்சரிப்புக்கு மிக நெருங்கியதோர் காச்சரிப்போடு வாசிக்கத்தக்க வகையில் எழுத்துப் பெயர்க்கப்படுகின்றன.

உ-ம்: வில்லியம், டேவிட், வால் பகதார், டில்லி, லிததா, இங்பினி, பொன் பிலிப்

இவ்வாறு எழுத்துப் பெயர்க்கும்போது, கிரந்த மெய்யெழுத்து களாகிய ஸ், ஷ், தி, தி, ஹ் என்பவற்றின் துணையும் சில வேலோகளில் நாடப் படுகிறது.

உ-ம்: ஜேமஸ், வங்காஷபர், கொலம்பஸ்  
ஷேக்ஸ்பியர், வெல்ட்டன், இந்துகுஷ்  
ஸமித், ராஜாஜி, தென்றி

'ஃப்' என்ற சேர்க்கை 'F' என்ற எழுத்துக்காகப் பயன்படுகிறது.

உ-ம்: ஃபிலிப்ஸ், ஃபுளோரன்ஸ்

B,G என்ற எழுத்தொலிகளுள்ள பிறமொழிச் சொற்களை எழுதுகையில் ப், க் என்ற குறியிடுகள் உபயோகிக்கப்பட்டாலும்

உ-ம்: பஸ் — Bus

காமினி — யாதீ

பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் சொற்களில் எழுத்துப்பிழை இருந்தால் அவற்றைத் திருத்தி எழுதுக

புற்தகம்	கன்டெந்
சன்தனம்	சந்தியன்
ஞந்	பாலங்கிளைதூ
ஞீ	யோக்யம்
ஞடகம்	தொண்டு
ஞேய	வண்தனம்
சொந்னந்	ஏற்ககவே
கற்பு	மட்க்காப்பு
வாற்பு	மொழித்தன்
வீளச்சி	நேத்ரம்
வால்த்து	சாட்ச்சி
தோய்ன்து	மெளின்த
முன்றாறு	என்னூறு
கால்ச்சட்டை	ஞாற்பந்து
வல்ஞாறு	நள்லாயன்
சீட்ரம்	தோட்ரம்
கற்ரோர்	பெற்ரோர்
குழ்மன்	நழுபிரவு
பழ்மு	எழ்மு
தாள்த்தினன்	பாள்த்த

2. பின்வரும் பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ் நடைப்படுத்தி, உரிய எழுத்துத் திரிபுகளுடன் எழுதுக :-

உத்சவம்	ரத்நம்
சித்ராம்	பத்ரம்
அக்யயனம்	வித்யாலயம்
ராத்ரி	ருது
வாம்பி	லங்கா
முக்கி	ரக்தம்
ரம்யம்	லோகம்
புண்யம்	ஹிரண்யம்
டம்ளார்	றயில்
வைத்யம்	பைத்யம்
முத்ரா	லக்நம்
ராசி	சக்ரம்
உக்ரம்	சிக்ரம்
ஜாக்ரதை	ஸ்வப்னம்

ஸ்வதந்த்ரம்	ஸ்வதேசி
ஐாதி	ஐவன்
துவலிப்பு	தீவாஸில
ஷண்மதம்	ஷண்முகம்
ஸாகம்	ஸாப்ரஹ்மண்யம்
பர ஹமயம்	பூரணம்
நிதயம்	நிரணயம்.
பரணம்	கரணம்

3. பின்வரும் சிறப்புப் பெயர்களை, மூலவுச்சரிப்புக்கு மிகக் கிட்டிய உச்சரிப்புக் கொள்ளும் வகையிலே தமிழில் எழுதுக.

Washington	Fielding
Vietnam	Cyprus
Zambia	Boyle
Gorky	Ghouse
Budapest	Benedict

### சொல்லும் பொருளும்

எவ்வகை ஒன்கள் சேர்ந்து தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்குகின்றன என்பதை இதுவரை நோக்கினாலும். இனி, இவ்வொலிக் கூட்டங்கள் எங்கும் பொருள் கூட்டி நிற்கின்றன என்பதைப் பார்ப்போம்.

### இடுகுறியும் காரணமும் :

சொற்கள் யாவுமே, பொருள்களையும் செயல்களையும் குறிப்பதற்கென எழுந்த குறியீடுகளாம். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் அதன்தன்கருத்து எவ்வாறு வந்து பொருந்தினதுள்ளது அறிவது கடினம். சில சொற்களின் உற்பத்தியைச் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆராய்ந்து கூற முயன்றுள்ளனர். எனினும், பெரும்பாலான சொற்களைப் பொறுத்தவரையில், சொற்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் காரணகாரிய முறைப்படியான தொடர்பினைக் காண்பது இயலாது. மன்னை ‘மண்’ என்றும் மரத்தை ‘மரம்’ என்றும் பசியைப் ‘பசி’ என்றும் நாம் கூறுவது ஏன்? தமிழர்களாகிய நாம் எல்லோரும் இன்ன இன்ன பொருள்களை இன்ன இன்ன சொற்களாற் குறிப்போம் என்றும் ஒரு பொது ஏற்பாட்டினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பொது ஏற்பாடு எப்பொழுது தொடங்கிறது என்பதையோ, எவ்வாறு தொடங்கிறது என்பதையோ நாம் அறியோம். காரணம் பற்றியன்றி எதேச்சொயாகவே பொருள்களைச் சூட்டி நிற்கும் சொற்களை இடுகுறிச் சொற்கள் என்று நாம் கூறலாம்.

மன், பொன், மயில், குயில், ஆண், பெண், வா, பேரா, இரு, நடபோல்வன் இடுகுறிச் சொற்களாகும்.

வேந்து வகைச் சொற்கள், இடுகுறிச் சொற்களிலிருந்து காரணம் பற்றிப் பிறக்கின்றன.

- உ-ம்: மன்வெட்டி — மன்னீ-வெட்ட உதவலால் மன்வெட்டி ஆயிற்று.
- விளக்கு — விளக்கத்தைச் செய்வதால் (ஒனியைப் பரப்புவதால்) விளக்காயிற்று.
- சரசரத்தது — சரசர என்ற ஒலியினை உண்டாக்கும் செயல் நடைபெற்றமையால், சரசரத்தது என்று கூறுகிறோம்.

இவ்வகைச் சொற்கள் காரணச் சொற்களாம்.

மற்றுமொருவகைச் சொற்கள் காரண இடுகுறிகள் எனப்படும். இவை காரணம் பற்றியே பிறப்பன ஆயினும், பிறந்த பின்னர் இடுகுறிச் சொற்களைப் போன்று சில குறிப்பிட்ட பொருள்களையே குறித்து நிற்கும்.

- உ-ம்: (அ) முள் உள்ள செடிகள் எல்லாவற்றையும் முள்ளி என்று கூறலாம். ஆனால் 'முள்ளி' என்னும் சொல் ஒரு குறித்த வகைச் செடியையே கூட்டுகிறது.
- (ஆ) அடுத்துத்து வைக்கப்படுவன யாவற்றையும் அடுப்பு எனலாம். எனினும், உலைவத்து நெருப்பு மூட்டும் போருட்டு வைக்கப்படும் கற்களையோ வேறு முட்டுகளையோ தான் அடுப்பு என்று கூறுகிறோம்.
- (இ) செய்யப்படுவன எல்லாம் செய்யுள் எனலாம். இருப்பினும், சொற்களைத் தொடுத்துச் சில இலக்கண விதிக்கழையச் செய்யப்படுவனவே செய்யுள் எனப்படும்.

முள்ளி, அடுப்பு, செய்யுள் போன்றன காரணவிடுகுறிகளாம்.

இற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களைத் தமிழிலே பெயர்க்கும் பொழுது கலைச்சொற்கள் பல ஆக்கப்படுகின்றன. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை காரணச் சொற்களாயும், காரண இடுகுறிகளாயும் உள்ளன.

வாளேவி, தொலைக்காட்சி, மின், தொலைபன்னி, கரைசல், சேர்வை, மின்காட்டி, குழி, தொடை, அளவி, குழாயி, முக்காவி, நாற்காவி, தேற்றம், நிறுவல், கருதுகோள், கொள்கை எனவரும் சொற்களைத் தனித்தனி ஆராய்ந்து அவை ஒவ்வொன்றும் காரணச் சொற்களா, காரணவிடுகுறிகளா என்று தெளிந்து கொள்க.

## சொற்பொருள் கெட்டும் விரிதலும் சுருங்கலும் :

எல்லா மொழிகளிலும் சொற்கள் காலத்துக்குக் காலம் சிற்கிலி மாறுதல்களைப் பெறுகின்றன. ஆதலால், ஒரு காலத்திற் பெருவழக் கில் இருந்த சொல், பிறிதொரு காலத்தில் வழக்கிழந்து வீழ்ந்து படுகிறது.

- உ-ம்: ஜயன் (அண்ணன்)  
மாண்ட (மாட்சி பொருந்திய)  
மாடு (செல்வம்)

சில சொற்களின் பொருட்பரப்பு விரிவடைகிறது.

உ-ம்: ஊர்தி, குடுவை, கலம்

விமானம், புகைவண்டி, வச வண்டி முதலான பல்வேறு புது வகை ஊர்திகளையும் குறிக்கும் வகையில் 'ஊர்தி' என்ற சொல்லின் பொருட்பரப்பு விரிந்துள்ளது. சுரைக் குடுவை, வத்தகைக் குடுவை போன்ற கோதுகளின் வடிவிலுள்ள கண்ணுடிக் கலங்களையும் குறிக்கும் வகையில் 'குடுவை' என்ற சொல்லின் பொருட் பரப்பு விரிந்துள்ளது. உயிரினங்களை ஆக்கும் நுண்கறுகளாகிய 'செல்'களைக் குறிக்கும் வகையில் 'கலம்' என்ற சொல்லின் பொருட்பரப்பு விரிந்துள்ளது.

சில சொற்களின் பொருட்பரப்புச் சுருங்குகிறது.

உ-ம்: நாற்றம், பொன், கதலி

"பொன் மலர் நாற்றம் உடைத்து" என்றே, "ஒ நாறும் செய்ய வாய்" என்றே பேசுத்தக்கவாறு நறுமணம் முதலான எல்லா மனங்களையும் 'நாற்றம்' என்ற சொல் பழங்காலத்திற் சுட்டிற்று. இன்று கெட்ட மனத்தை மாத்திரமே நாற்றம் குறிக்கும். பழங்காலத்தில், உலோகங்கள் எல்லாவற்றையும் சுட்டி நின்ற பொன், இன்று உலோகங்களுள் ஒன்றினை மட்டுமே சுட்டும். எல்லா வகை வாழைகளையும் குறிக்கும் வட்சொல்லான கதலி, இன்றைய வழக்கில் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்து வாழைகளை மட்டுமே கருதும். இவ்வாறு சொற்களின் பொருள்கள் வழக்கொழிவிலும் சுருங்குவதும் விரிவதும் உண்டாகையால், இத்தகைய வேறுபாடுகளையும் நுணுக்கங்களையும் தெரிந்து வைத்துக் கொள்ளுதல், பலிதமான சொல்லாட்சிக்கும் இத்மான மொழித் தேர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவும். சொல்லாட்சியினை விரித்தற்குச் சிறந்த வழி கற்றலும் கேட்டலுமாம். திறமான நூல்களை கேட்பதும் சொல் வளத்தினை வளர்க்கும். சொல் வளத்தினை வளர்த்தக் கொள்வதற்கு உதவியாகத்தக்க அருஞ் சொற் கோவை யொன்று இங்குத் தரப்படுகிறது.

### அருங்கொற்கோவை

அகதி	உலகாயதம்
அங்காடி	உறுதுணை
அங்காத்தல்	உன்னதம்
அச்சொட்டாய்	ஏக்களிப்பு
அஞ்சலி	எடுகோள்
அடைக்கலம்	எடுத்துக்காட்டு
அனிந்துரை	எழில்
அஹு	ஏகபோகம்
அரியணை	ஏகாதிபத்தியம்
அருங்கலம்	ஐந்தொகை
அரும்பெறல்	ஐயம்
அவல்ல	ஐப்புரவு
அலமரல்	ஐய்யாரம்
அவலம்	ஐருமைப்பாடு
அறிவியல்	ஐம்படை
அறைக்கவல்	ஐலக்கம்
ஆணித்தரம்	ஐனாடதம்
ஆணைக்குழு	கட்டுப்பாடு
ஆணையாளர்	கடைத்தேறல்
ஆர்ப்பாட்டம்	கண்காட்சி
ஆர்வவர்	கண்டனம்
ஆற்றுப்படுத்தல்	கணவி
ஆன்மிகம்	கயமை
இங்கிதம்	கருதுகோள்
இடுக்கண்	கழுவாய்
இயக்கம்	களங்கம்
இலட்சியம்	களஞ்சியம்
இலத்திரன்	காணிக்கை
இறும்புது	காப்புறுதி
இன்னல்	காழ்ப்பு
ஒடேற்றம்	கிளர்ச்சி
உக்கிரம்.	கிறுக்கு
உச்சவரம்பு	குடிப்பரம்பல்
உட்கிடக்கை	குடியரசு
உடைமை	குதர்க்கம்
உய்தி	குருதி
உயிரியல்	கட்டுத்தாபனம்
உரித்து	கூட்டுறவு
உல்லாசம்	கொள்கை

கோட்டபாடு	நாப்பன்
சதுக்கம்	நிதியம்
சமர்ப்பணம்	நியமணம்
சர்வாதிகாரம்	நிருவாகம்
சரவை	நுழைவுச்சீட்டு
சனநாயகம்	நோன்பு
சாயல்	பகிரங்கம்
சால்பு	பட்டியல்
சான்றிதழ்	பண்பாடு
சான்று	பணியகம்
சிக்கனம்	பதிவேடு
சீர்த்தி	பயணச்சீட்டு
சுரண்டாள்	பற்றுக்குறை
சுற்றறிக்கை	பித்தலாட்டம்
சுற்றுலா	பிரதிநிதி
சுக்குமம்	பிராயச்சித்தம்
சூள்	பிரேரணை
செம்பொருள்	புரவலர்
செயலகம்	புறக்கணிப்பு
செயலாளர்	புன்னம
செயற்குழு	பூட்கை
தட்டெழுத்து	பேராளர்
தடுமாற்றம்	பொதுநல்வாயம்
தண்ணளி	பொருளாளர்
தத்துவம்	பொருளியல்
தரவு	போதம்
தவிச	போராட்டம்
தாட்சணியம்	மாநிலம்
தாளாண்மை	மிடுக்கு
திட்டமிடல்	மீட்சி
திணைக்களம்	முதலீடு
திரிபு	முரண்பாடு
திருமறை	முருகியல்
திருமுறை	முதவை
திறனாய்வு	முலவளம்
திறைசேரி	மெய்ப்பாடு
தாலம்	மெய்யியல்
தேசியம்	மேதை
தேற்றம்	மேம்பாடு
நயப்பு	மேற்கோள்

பாக்கம்	விதப்புரை
வகுப்பு	விமோசனம்
வஞ்சினம்	வீடுபேறு
வர்க்கம்	வேதாகமம்
வாரியம்	வேலைநிறுத்தம்
விடுதலை	வேலைவாய்ப்பு
விளையப்பம்	

### பயிற்சி

அ. அடைப்புக்குள் உள்ள சொற்களுட் பொருத்தமானவற்றின் கீழ்க் கோடிடுக.

1. காசோலை என்பது (காய்ந்த பலையோலை, பூஞ்சோலை, வங்கி யிலிருந்து காசெடுக்கும் டீட்டு, வெளிநாட்டுச் செலாவணி)
2. கடைத்தேறல் என்பது (சாராயம், புளித்த தேன், கடைக்கு ஏறிப் போகும்படி, ஈடேற்றம்)
3. இடுக்கண் என்பது (துண்பம், இடுங்கிய கண், குச்சொழுங்கை, ஆயத்தம்)
4. அறைக்கல் என்பது (தெவிபோன் பேசுதல், போட்டிக்கு அழைத்தல், வாடகை, கிணறு)
5. பூட்டகை என்பது (காப்பு, கைக்கோடரி, உலக்கைப் பூண், ஒழுக்கம்)
6. வஞ்சினம் என்பது (கடுங்கோபம், சபதம், ஒரு வகைப் பாட்டு, வருந்தினர்)
7. புரவலர் என்பவர் (பாடகர், நகரவாசி, ஆசிரித்துக் காப்பவர், துணி வியாபாரி)
8. சரவை என்பது (சருகு, கடினபூமி, சரிபிழை பார்ப்பதற்கான அச்சுப் பிரதி, சரசாலை)
9. ஓலக்கம் என்பது (அரசிருக்கை, தங்கப்பதக்கம், ஒப்பாரி, இலட்சம்)
10. கண்ணி என்பது (விநாயக பக்தி, கணிக்கும் இயந்திரம், கண்ணேய், இளநீர்)

ஆ. பின்வரும் சொற்களின் பொருள் விளங்குமாறு வசனங்களை ஆக்கி எழுதுக.

சம்பிரதாயம், கண்காணிப்பு, உறுதுணை, பனுவல், ஒருமைப் பாடு, வளாகம், உவகை, பகுத்தறிவு, பண்பாடு, ஊழல், கைழூட்டு, பிரலாபம், மோனம், பிரயோகம்.

## ஆகுபெயர் :

சொற்களின் பொருளானது சில வேளைகளிற் கருங்கும் என்றும் விரியும் என்றும் கெடும் என்றும் முன்னர்ப் படித்தோம். இனி, சில சொற்கள் தமக்குரிய நேரப் பொருளைச் சுட்டாது குறிப்பான வேறு பொருள்களைச் சுட்டும் முறைமையை நோக்குவோம்.

1. ஊரெல்லாம் கூடி ஒவிக்க அழுத்து.
2. காஞ்சிபுரம் அணிந்து காமாட்சி வந்தாள்.
3. உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரும் பலர் புகழ் ஞாயிறு.

மேலுள்ள வசனங்களைக் கவனியுங்கள். முதலாம் வசனத்தில் ‘ஹர்’ என்னும் இடப் பெயர் ஹரிலுள்ள மக்களைக் குறிக்கிறது. இரண்டாவதில் காஞ்சிபுரம் என்னும் இடப்பெயர், அவ்விடத்தில் நெய்யப் பட்ட பட்டுச் சேலையைக் குறிக்கிறது. மூன்றாவதில் ‘உலகம்’ என்னும் சொல் உலகத்தில் வாழும் உயிரினங்களைக் குறிக்கிறது.

இவ்வாறு, ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் அதனேடு தொடர் புடைய வெளேரு பொருளைக் குறிப்பதற்குப் பழங்காலந்தொட்டே வழங்கி வருமாயின் அதனை ஆகுபெயர் என்கிறோம்.

ஆகுபெயர்களெல்லாம் தத்தம் நேரப் பொருள்கள் தவிர்ந்த குறிப்புப் பொருள்களைச் சுட்டுகின்றன. அப்பெயர்கள் கையாளப் படும் சந்தர்ப்பத்தை நோக்கியும், அவற்றுக்கு முன்னும் பின்னும் வரும் சொற் கோவைகளின் பொருள் இயைபை நோக்கியும் அக்குறிப்புப் பொருள்களை நாம் ஊகித்துக் கொள்கிறோம்.

ஆவினுக்கருங்கலம், அரன் ஜந்து ஆடுதல்’ என்ற பாடல் வரியைப் படிக்கும் ஒருவர், பஞ்சகெள்வியம் பற்றியும் அவை சில வழிபாட்டிற் பெறும் இடம்பற்றியும் யாதும் அறியாராயின், அப் பாடலில் வரும் ‘ஜந்து’ என்ற சொல்லின் பொருள் அவர்க்குப் புலப்படாது. அவ்வாறே

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி”

என்ற வாசகங்களில் வரும் நாலு, இரண்டு என்பன நாலடியார் திருக்குறள் என்ற நால்களைக் குறிக்கின்றன என்ற முன்னறிவு இல்லை யானால், நமக்குப் பொருள் விளக்கம் உண்டாகாது. ஆகுபெயர்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இவ்வாருள முன்னறிவு வேண்டப்படுவத னுலேதான் போலும் அப்பெயர்கள் “தொன்று தொட்டு வழங்கப் பட்டு வருதல் வேண்டும்” என்று இலக்கணம் விதிக்கிறது. எனினும் ‘தொன்று தொட்டு’ என்பதற்குத் திடமான காலவரையறை இல்லை. ‘தொன்று தொட்டு’ வரும் வழக்கத்தைத் தானும், யாரோ ஒருவர் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே தொடங்கினார் ஆதல் வேண்டும்.

எனவே, எதிர்காலத்தில் ஆகுபெயராக வழங்கத்தக்க ஒரு பிரயோகத் தை நிகழ்காலத்திலே ஒருவர் தொடக்கி விடுதல் கூடும். நவீன அறிவுத்துறைகளில் வழங்கும் ஆக்கச் சொற்களிற் பல இவ்வாறு பிறப்பெடுப்பனவே. எடுத்துக்காட்டாக நிறுவல் என்னும் தொழிற் பெயர் நிலைநாட்டுதல் என்னும் கருத்தை உடையது. ‘ஊர்மக்க ஜெல்லாரும் சேர்ந்து நிதி திரட்டி நூல்நிலையமொன்றை நிறுவினார்கள்’ என்று சொல்லும்பொழுது, நிறுவுதல் என்ற சொல்லின் நேர்க்கருத்து எமக்குத் தெளிவாகிறது. ஆனால், ‘இந்தக் தேற்றத்தின் நிறுவலை முழுமையாக ஏழுதிக் காட்டுக்’ என்று கேத்திரகணித ஆசிரியர் கூறலாம். இந்த வாக்கியத்தில் நிறுவல் என்னும் சொல், ஓர் உண்மையினைத் தக்க சான்றுகள் காட்டி நிரூபித்தலாகிய நியாய ஒழுங்கினைக் குறிக்கிறது. இங்கு ‘நிறுவல்’ என்னும் சொல்லுக்கு ‘நிருபணம்’ என்னும் கருத்து உண்டு. இக்கருத்து அச்சொல்லுக்குத் ‘தொன்று தொட்டு’ வழங்கி வருவதன்று. ஆயினும், ‘நிறுவல்’ என்னும் அச்சொல் இன்று தொழிலாகுபெயராகப் பயன்பட்டு வருகிறது எனலாம்.

இவ்வாறே, தரவு, கோவை, தேற்றம், சார்பு, துணிக்கை வகுதி, வரிசை முதலான பல ஆக்கச் சொற்கள் கணிதத்திலும் பிற துறைகளிலும் ஆகுபெயர்களின் பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டனவாக உருவாகி வருகின்றன. இது மொழி வளர்ச்சியின் நிகழ்முறைகளில் ஒன்று எனலாம்.

### துணைவினைகள் :

ஆகுபெயர்களைப் பொறுத்தவரையிற் பெயர்களிலே பொருட் பெயர்ச்சி நேர்கிறது எனலாம். வினைச்சொற்கள் சிலவற்றிலும் பொருட் பெயர்ச்சி நடைபெறுவதுண்டு.. அத்தகைய வினைகளிலே, துணைவினைகள் எனப்படுவனவும் ஒரு வகையினவாம்.

‘என்ன இடைஞ்சல் வந்தாலும் நான் எனது வாக்குறுதியை மீறப்போவதில்லை’

என்னும் வாக்கியத்தைப் பாருங்கள். இங்கு ‘மீறப் போவது’ என்ற சொல்லி, இரண்டு வினையடிகள் உள்ளன. ஒன்று ‘மீறு’ ; மற்றையது ‘போ’ இரண்டு வினையடிகள் இருப்பினும், பொருள்மையை நோக்கும் போது, ‘மீறு’ என்னும் வினையடியே இங்கு முதன்மை உடையது. அதனைத் தொடர்ந்து வரும் ‘போ’ என்பது, எதிர்காலத்தைக் காட்டி நிற்கும் ஒரு துணைவினை ஆகும். ‘மீறப்போவது’ என்கையில் அத்தொடர் ஒரு சொல்போன்று தொழிற்படுகிறது. அதனால், அது ஒரு சொல் நீர்மைத்து எனப்படும். இனி, அதில் வரும் ‘போ’ வக்கும், ‘நான் வீட்டுக்குப் போவது நிச்சயம்’ என்னும் வாக்கியத்தில் வரும் ‘போ’ வக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. துணைவினையாக வரும் ‘போ’வில், போத

வாகிய செய்கையைச் சுட்டும் இயல்பு இல்லை. துணைவினைகளைவாம், முதல் விளைகளின் பொருள் நுனுக்கங்களை விகற்பிப்பதற்கே பெரிதும் உதவும்.

வா, கொள், இரு, இடு, விடு, போ, மாட்டு, கூடும், கூடாது, வேண்டும், வேண்டாம், முடியும், முடியாது, சாலும், சாலாது என்பன துணைவினைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாம்.

**துணைவினையின் பயன்கள் சில :**

1. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வி என்ற முக்காலங்களிலும் பல நுனுக்க மான விகற்பங்களை ஏற்படுத்தும்.

உ.-ம்: (அ) கூறியிருந்தேன், கூறியிருக்கிறேன், கூறியிருப்பேன், கூறியிருந்து, கூறியிருக்கிற, கூறியிருக்கும், கூறியிருக்க, கூறியிருந்து, கூறியிருக்கவேண்டும், கூறியிருக்கலாம்.

(ஆ) பாடிக்கொண்டிருந்தான், பாடிக்கொண்டிருக்கிறேன், பாடிக்கொண்டிருப்பான், பாடிக்கொண்டிருக்க, பாடிக்கொண்டிருந்து, பாடிக்கொண்டிருந்த.

2. துணிவுப் பொருளைத் தரும்.

உ.-ம்: பார்த்துவிட்டேன்.

முடித்திட்டாய்

அடித்துப்போட்டான்.

3. தன்வினைகளைப் பிறவினைகளாக்க உதவும்.

உ.-ம்: பணியவை — பணிவி

பாடச்செய் — பாடுவி

அழப்பன்னு — அழுவி

### பயிற்சி

கீழ்வரும் வாக்கியம் ஒவ்வொன்றிலும் முதல் வினையின் கருத்தைத் துணைவினை எவ்வாறு விகற்பிக்கிறது என்று விளக்குக.

1. அந்தக் காட்டில் ஒரு சிங்கம் வசித்து வந்தது.

2. உங்கள் கடிதத்திலிருந்து உவ்விடத்துச் செய்திகளைவாம் தெரிந்துகொண்டேன்.

3. நான் உங்மையைத் தெரிவித்திருந்தால் சிலவேளை அவர் அதிர்ச்சியடைந்திருப்பார்.

4. நான் கண்ணப்பரைப் பார்த்திட எண்ணினேன்.

5. நான் கண்ணப்பரைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்ப எண்ணினேன்.

6. இனி ஒரு கணமேழும் பொறுக்கமாட்டோம்.

7. எல்லாரும் வேண்டிக்கொண்டால், இனையப்பர் தேர்தலிற் போட்டியிட்கூடும்.

8. எல்லாரும் எல்லாம் பெறவேண்டும்.
9. ஒதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம்.
10. நானைக்காலை நீர் என்னைச் சந்திக்கமுடியுமா?

சொற்பாகுபாடு :

பெயர், விளை, இட்ட, உரி முதலாம் சொல் வகைகள் பழ்நியும், திணை, பால், எண், இடம், தெரிநிலை, குறிப்பு, எச்சம், முற்று, இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு முதலியவற்றின் அடிப்படையிலே அச்சொற்கள் பலதிறப்பட்டு வரும் விதத்தையும் மூன்றையவகுப்பு நூல்கள் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. ஆகையால், அப்பாகுபாடுகள் இங்கு வித்து கூறப்படவில்லை. எனினும், சொற்றெடுக்காகும் வாக்கியங்களும் அமையும் பான்மையைச் செம்மையாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு, அப்பாகுபாடுகளை நினைவுகூர்ந்து மனத்திற் பதித்துக் கொள்ளல் அவசியமாகும்.

### மரபு

‘ஆட்டுக் கண்ணு துள்ளி ஓடிற்று’ எனவோ, ‘பனையிலை கொண்டு பாய் இழைப்பார்கள்’ எனவோ யாராவது பேசினால், அப்பேச்சு நமக்குச் சிரிப்பை உண்டாக்குகிறது. இத்தகைய வாக்கியங்கள் வழுவுடையன என்பதற்கு இலக்கண விதிகளையோ வேறு நியாயங்களையோ காட்டுதல் இயலாது. இவை வழக்கத்துக்கு விரோதமான பிரயோகங்கள் என்பது தமிழ்மொழியைக் கேட்டுப் பழகிய செலி களுக்கு உடனே புலனாகும். இவ்வாறு சில சொற் சேர்க்கைகளும் சொல்லமைத்திகளும் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருவனவாம். அவ் வாருன வழக்கமே மரபு என்பதும். வேறொரு வகையிலே சொல்ல தானும், ஒரு மொழியின் மரபே அதன் உயிர்நாடி என்றாம். ஒவ்வொரு மொழிக்குமூரிய தனித்தன்மைகளையும் சிறப்பீடியல்புகளையும் நிறுவனிப்பன அவ்வும்மொழியின் சொல்மரபு, தொடர்மரபு, வாக்கிய மரபு என்பவையே ஆகும். தமிழ் மொழியின் சொல்மரபுகள் சிலவற்றை இங்கு அறிந்து கொள்வோம். தமிழ் மனங்கமழ எழுதுவதற்கு இவ்வறிவு துணை நிற்கும்.

### இளமை மரபுப் பெயர்கள்

குட்டி, குஞ்சு, கன்று, பிள்ளை என்னும் இளமைப் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றனவாயினும் அவை எல்லாம் எல்லாவற்றுக்கும் பொருந்தா.

அனில்	—	குஞ்சு, பிள்ளை	நெல்	—	நாற்று
ஆடு	—	குட்டி	பனை	—	வடவி
சமுகு	—	கன்று, பிள்ளை	பாம்பு	—	குட்டி

கிளி	— குஞ்ச, பிள்ளை	புலி	— குட்டி, குருளை
குதிரை	— குட்டி	பூஜை	— குட்டி, பறன்
ஊரங்கு	— குட்டி, பறன்	மான்	— குட்டி, கன்று
கோழி	— குஞ்ச	மீன்	— குஞ்ச
தவளை	— குஞ்ச, பேத்தை	யானை	— கன்று, குட்டி, போதகம்
தென்னை	— பிள்ளை, கன்று	வாழை	— குட்டி

### கூட்டத்தைக் குறிக்கும் மரபுச் சொற்கள்

ஆட்டு மந்தை		தென்னந் தோப்பு
ஆநிரை		நெற் குவியல்
கள்வர் கூட்டம்		பல் வரிசை
கற் குவியல்		புகையிலைச் சிப்பம்
சனக் கும்பல், கூட்டம், திரள்		பூங்கொத்து, மஞ்சளி
சுருட்டுக் கட்டு		மலைத்தொடர்
முகிற் கூட்டம்		வைக்கோற் சுற்றை

### தொனிகள்

அணில்	— சீச்சிடும்	தவளை	— கத்தும்
ஆந்தை	— அவறும்	நரி	— ஊளையிடும்
எருது	— முக்காரம்	நாய்	— குரைக்கும்
	— போடும்		
கரடி	— கத்தும்	பச	— கதறும், கத்தும்
காகம்	— கரையும்	பல்லி	— சொல்லும்
குதிரை	— தணைக்கும்	பன்றி	— உறுமும்.
குருவி	— சீச்சிடும்	பாம்பு	— சிறும்
கோழி	— கொக்கரிக்கும், கேரும்.	மயில்	— அகவும்
சேவல்	— காவும்	யானை	— பிளிரும்

### அஃறினை ஆண், பெண் மரபுப் பெயர்கள்

பிராணி	ஆண்	பெண்
ஆடு	கடா	மறி
குதிரை	குண்டு	வடவை
ஊரங்கு	கடுவன்	மந்தி
கோழி	சேவல்	பேரு
நன்டு	அவவன்	பெடை
நாய்	கடுவன்.	பெட்டை
புலி	போத்து	பிணை
பூஜை	கடுவன்	பெட்டை

மாடு	எருது, நாம்பன்	பச, நாகு
மாண்	கலை	பிளை
யானை	களிறு	பிடி.

### வேறு மரபுச் சொற்கள்

அவரை உழுந்து முதலியவற்றின் உள்ளீடு	— பருப்பு
ஆட்டு மலம்	— பிழுக்கை
ஆடு மேய்ப்பவன்	— இடையன்
கப்பல் செலுத்துவோன்	— மீகாமன், மாலுமி
கழுதை மலம்	— விட்டை
கற்றுழையின் உள்ளீடு	— சோறு
தென்னை, பளை, ஈந்து முதலியவற்றின் இலை	— ஓலை
நெல்லின், வித்து	— மணி
நெல், கோதுமை முதலியவற்றின் உள்ளீடு	— அரிசி
பலாப் பழத்தின் உள்ளீடு	— களை
பறவைகளின் மலம்	— எச்சம்
தென்னையின் இளங்காய்	— குரும்பை
மாடு, எருமை என்பவற்றின் மலம்	— சாணம்
மா, பலா முதலியவற்றின் வித்து	— கொட்டை
மா, பலா, இவற்றின் இளங்காய்	— பிஞ்சு, வடு
மாம்பழத்தின் உள்ளீடு	— சதை
மிளகாய், கத்தரி முதலியவற்றின் வித்து	— விதை
யானை செலுத்துப்பவன்	— பாகன்
யானையின் மலம்	— இலத்தி
வண்டிவகை செலுத்துவோன்	— சாரதி
விரோஷம் செலுத்துவோன்	— விரோஷி

### பயிற்சி

1. சரியான சொல்லின்கீழ்க் கீறிடுக.

- (அ) யானைகள் கட்டுமிடம் (பட்டி, பண்ணை, பந்தி, தொட்டில்)
- (ஆ) சிங்கத்தின் இளையது (கன்று, குருளை, பிள்ளை, குஞ்சு)
- (இ) வாழையின் இளையது குட்டிபோல, தென்னையின் இடையது (தென்னங்கன்று, தென்னம்பிள்ளை, தென்னை நாற்று, தென்னைமரம்)
- (ஈ) ஆந்தை அலறுவதுபோல மயில் (கத்துப், கிச்சிடும், கூவும், அகவும்)
- (உ) குரங்குக்குக் குட்டிபோல, நீர்க்கு (குஞ்சு, பிள்ளை, குருளை, குட்டி) என்பர்.

- (ஊ) மின்காம்புக்கு விதைபோல ஆமணக்கிற்கு (கொட்டை, வித்து, முத்து, பருப்பு) என்பர்.
2. இடைவெளிகளில் ஏற்ற மரபுச் சொற்களை வைத்து நிரப்புக.
- (அ) காலையிற் ..... கூவிற்று.
- (ஆ) கள்வர் ..... வங்கியைக் கொள்ளையடித்துக் கென்றது
- (இ) பல்வி ..... பயணத்தைக் கைவிட்டான்.
- (ஈ) யானைப் ..... யானையைச் செலுத்தினான்.
- (உ) சிங்கம் ..... சத்தம் கேட்டு முயல் நடுநடுங் கியது.

பெயராயும் வினையாயும் வருஞ் சொற்கள்

1. கடிநாயைக் கட்டி வைப்பார்.
2. பனங்கட்டியும் தேநிரும் பதினைந்து சதம்.

இரு வாக்கியங்களிலும் கட்டி என்ற சொல் காணப்படுகிறது. முதலாம் வாக்கியத்திலே வினைக் கொல்லாகவும் இரண்டாம் வாக்கியத்திலே பெய்ரச்சொல்லாகவும் இருக்கிறது. இவ்வாறே இரண்ணலும் சொல் 'கிங்கம் இரை தேடிக் காடு' முழுதும் அலைந்தது' என்னும் வாக்கியத்திலே பெயராயும், 'புகைவண்டி இரைந்து கொண்டு சென்றது' என்ற வாக்கியத்தில் வினையையும் உணர்த்திற்று.

#### பயிற்சி

- அ. பின்வரும் தொடர்களிலே தடித்த எழுத்தில் உள்ள சொற்கள் பெயரா வினையா எனக் கூறுக.
1. ஆசையே அலைபோலே
  2. ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே.
  3. பாம்பென்றுற படையும் நடுங்கும்.
  4. அங்கந்தாடும் தென்றலே தூது சொல்லாயோ.
  5. குதி நோகக் குதித்தான்.
  6. வழியெல்லாம் வெள்ளம் வழிந்தோடிற்று.
  7. தறி ஒன்றை ஆக்குதற்காக மரத்தைத் தறித்தான்.
  8. தோழமை என்றவர் சொல்லிய சொல் ஒரு சொல்லன்றே.
- ஆ. பின்வரும் சொற்கள் பெயராயும் வினையாயும் வரும்படி வாக்கியங்களில் அமைக்க.

அணி	அளை	இழை	உறை
உடலு	உறை	எரி	ஒன்று
கடி	கழி	கிழி	கூறு

கெடு	கேள்	சிதை	செல்
செய்	துடி	துப்பு	தூக்கு
நான்	பிடி	வரை	வளை
கோது	சரி	சமி	தறி
துளினி	தை	நடு	படி
நங்க	பறி	பார்	மெழுகு

இ. பின்வரும் வினை முந்துகளின் பகுதியைகளைத் தெரிந்தெடுத்து அவை பெயர்ப்பொருள் தருமாறு வாக்கியங்களை அமைக்க.

ஆடினன்	ஒடினன்	ஆண்டங்கள்
முடிந்தது	படித்தாள்	கடிக்கும்
பாடுகிறுன்	பிடித்தோம்	நூற்றனர்
கோத்தனர்	அரைத்தேன்	விற்றனர்
வலித்தனர்	பூத்தன	கலைந்தது

### எதிர்ச் சொற்கள் :

சொற்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பொருத்தமான எதிர்ச் சொற்கள் இல்லை. உதாரணமாக இரத்தம், கதிரை, கலர் என்னும் சொற் களுக்கு எதிர்ச் சொற்கள் இல்லை. ஆயின் சில சொற்களுக்கு எதிர்ச் சொற்கள் உள். அவ்வெதிர்ச் சொற்களை அறிந்து பிரயோகித்தலால் மொழி, தெளிவும் செழுமையும் பெறும்.

### எதிர்ப் பொருட் சொற்கள் :

அகற்றல்	— தூர்த்தல்
அண்ணம்	— செய்யை
அந்தம்	— அநந்தம் ஆதி
அமிலம்	— காரம்
அறம்	— மறம்
அன்பு	— வன்பு
ஆக்கம்	— கேடு
ஆண்டான்	— அடிமை
ஆத்திகன்	— நாத்திகன்
ஆதரவு	— அநாதரவு, நிராதரவு
ஆதி	— அந்தம், அநாதி
ஆரோக்ஷனம்	— அவரோகணம்
இகம்	— பரம்
இசை	— வசை
இணக்கம்	— பினக்கம்
இலட்சணம்	— அவலட்சணம்
உபகாரம்	— அபகாரம்
உபசாரம்	— அபசாரம்

உம்பர்	இம்பர்
உருவம்	அருவம்
எரிதல்	அணைதல், அவிதல், நூருதல்
ஏகம்	அநேகம்
ஃது	செறிவு
கண்டம்	அகண்டம்
கதி	நிர்க்கதி
கனவு	நனவு
கீர்த்தி	அபகீர்த்தி
குணன்	நீர்க்குணன்
குவிவு	குழிவு
குறுக்கம்	விரிவு
கேடு	ஆக்கம்
சகுனம்	அபசகுனம்
சத்தியம்	அசத்தியம்
சன்மார்க்கம்	துன்மார்க்கம்
சாத்தியம்	அசாத்தியம்
சிந்தை	நிச்சிந்தை
சுரர்	அசுரர்
தமர்	பிறர்
தவப்பொழுது	அவப்பொழுது
தர்க்கம்	குதர்க்கம்
தாலம்	குக்குமம்
தொகை	விரி
பக்குவம்	அபக்குவம்
பண்டிதர்	பாமரர்
பாலர்	விருத்தர்
ழுரியர்	ஒளியர்
மரியாதை	அவமரியாதை
மருட்சி	தெருட்சி
மருள்	தெருள்
மலம்	நின்மலம், அமலம், நிருமலம் விமலம்
யுக்தி	குயுக்தி
வள்ளன்மை	இவற்றன்மை
வாட்டம்	மலர்ச்சி

### எதிர்ப்பாற் சொற்கள்

திருவன்	தூருத்தி
குணவான்	குணவதி

தாதன்	தாதி
திருவாளன்	திருவாட்டி
நம்பி	நங்கை
பாக்கியவான்	பாக்கியவதி
பாங்கன்	பாங்கி
பாடகன்	பாடகி
பாணன்	பாடினி, விறலி
பாலகன்	பாலகி, பாலிகை
பிரான்	பிராட்டி
பிரியன்	பிரியை
புனிதன்	புனிதை
பெருமான்	பெருமாட்டி
பேரன்	பேர்த்தி
மணவாளன்	மணவாட்டி
மருத்துவன்	மருத்துவிச்சி
மித்திரன்	மித்திரை
முதாளன்	முதாட்டி
விருத்தன்	விருத்தை
வீட்டுக்காரன்	வீட்டுக்காரி
வீரன்	வீரி, வீராங்கனை

ஆண் பெண் இரு பாற்கும் பொதுவான சொற்கள் சில

அக்தி	தெரியசாலி
அமைச்சர்	நீதிபதி
அறிவாளி	நோயாளி
அறிவிலி	பாவி
உலோபி	பிரதிவாதி
எதிரி	புத்திசாலி
ஏழை	புலவர்
ஒருவர்	மந்திரவாதி
காரியதரிசி	மந்திரி
சனுதிபதி	மேதை
குற்றவாளி	வழக்காளி
சட்டத்தரணி	வாதி
சுத்தவாளி	வியாபாரி
சோம்பேறி	விவேகி
ஞானி	

### பயிற்சி

1. அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ளவற்றிற் பொருத்தமான எதிர்ச் சொல்லின்கீழ்க் கீறிடுக.
- (அ) அண்மை(சமீபம்,அருகு,அயல்,சேய்மை)
- (ஆ) ஐது (நொய்ம்மை,சிறியது,செறிவு,திரள்)

- (இ) தொய்ம்மை (திடம், திண்மை, கடினம், இளக்கம்)  
 (ஈ) சிரியர் (சிறந்தவர், வறியார், தீயர், பூரியர்)  
 (உ) புராதனம் (பெருமை, நல்னம், பழைமை, அருமை)
- 2 இடைவெளிகளில் ஏற்ற பெண்பாற் சொல்லவத்து நிரப்புக.
- (அ) உழவனும் ..... செந்தெற் கழனியிற் களை பிடுங் கினர்  
 (ஆ) பாணனும் ..... அரசவையிற் பாடினர்.  
 (இ) திருவளர் செல்வன் சண்முகத்துக்கும் ..... வள்ளி நாயகிக்கும் திருமணம் நடந்தது.  
 (ஈ) பாங்கனும் ..... தலைவனுக்கு வழிகாட்டினர்.  
 (உ) கடந்த 'ஒலிம்பிக்' விளையாட்டுப் போட்டியில் அமெரிக்க வீரர்களும் ..... பல தங்கட்ட பதக்கங்களைப் பெற்றனர்.

### சொல்லாக்கம்

நடை, நடப்பு, நடக்கை, நடவாணம், நடாக்கு, நடந்து, நடக்க, நடந்தால், நடக்கின்ற, நடக்கின்றேன் முதலான சொற்றங்களில் மொழியில் வழங்குகின்றன. இவ்வெல்லாம் 'நட' என்னும் வேர்க் கொல்லிவிருந்து பிறந்தலை. இவ்வாறே பிறன், பிறள், பிறர் முதலான சொற்கள் 'பிற' என்னும் வேர்க் கொல்லிவிருந்து பிறந்த வை. இப்படியாக வேர்க் கொல்லோடு விருதி முதலான உறுப்புகளைச் சேர்த்து, பல்வகைச் சொற்களை ஆக்கலாம். மொழியின் வரலாற்றில், காலத்துக்குக் காலம் புதிய சொற்கள் ஆக்கப்பட்டு, மொழியானது வளம் பெறுகின்றது. சொல்லாக்கம் நிகழும் முறைமையினை அறிந்து கொள்ளல், பொருளுணர்ச்சிக்கு உதவியாகும். புதுப்புதுச் சொற்களை ஆக்குவதற்கு இவ்வறிவு மயன்படும்.

பெயர்ப்பகுதி, விணைப்பகுதி என்பவற்றேருடு பிரதானமாக விருதியைச் சேர்ப்பதனால், புதிய பல சொற்கள் தோன்றுகின்றன. இவ்விருதிகள், திணை, பால், எண், இடம் என்பவற்றையும் காட்டும், பொருட்பேற்றையும் கொடுக்கும்.

உ-ம் : செல்வன், இனியன், பெரியர் அது, பல படித்தேன், பேசவாள், நல்லை, உயர்ந்தது, உயியவை,

இங்கு, அன், அன், அர், து, அ, ஏன், ஆன், ஓ, து, ஆ என்னும் விருதிகள் வந்தன.

இவற்றையிட வேறு விருதிகள் பெற்றும் சொற்கள் ஆக்கப்படும். அவற்றை வழக்கு நோக்கி அறிதல் வேண்டும்.

சொல்லாக்க முறைகள் சிலவற்றை இனிக் காண்போம்.

1. ஏரின் உழூஅர் உழவர் புயலென்றும் வாரி வளம் குண்றிக் கால்
2. நாற்காலி உடைந்தது.
3. செங்காரியை வண்டியிற் பூட்டினான்.
4. மன்னன் செய்கோல் ஆட்சி செய்தான்.
5. வான்ஊர்தி ஆகரயத்தில் வேகமாகப் பறந்தது.
6. பிறர்க்குக் கேடு நினைத்தால், தனக்குக் கெடுதி நேரும்.

மேலே கண்ட வாக்கியங்களில் வாரி, காலி, காரி, ஆட்சி, ஊர்தி, கெடுதி என்பன வா, கால், கார், ஆள், ஊர், கெடு என்ற பகுதிகளைகளோடு இ, சி, தி முதலிய விருதிகளைச் சேர்த்து ஆக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் விளைமுதற்பொருள் செய்யப்படு பொருள் (உம் ஆட்சி) முதலிய பொருள்களை ஆண்பால், பெண்பால், இன்றன்பால் முதலிய பால்களிலே ஏற்றபடி உணர்த்தி வரும்.

### இகை விருது பெறும் சொற்கள்

அவர்	>	அவரி	
உவர்	>	உவரி	— கடல்
ஊர்	>	ஊரி	— குருவிச்சை, ஊர்வது
கார்	>	காரி	— கருமையது
குறு	>	குற்றி	— குறுமையது
சேர்	>	சேரி	
புலர்	>	புலரி	— விடியல்
போற்று	>	போற்றி	— போற்றப்படுவது
வெள்ளம்	>	வெள்ளி	— வெண்மையுடையது
வேல்	>	வேற்றி	
அகழ்	>	அகழி	
ஆழ்	>	ஆழி	— கடல்
ஊழ்	>	ஊழி	— உகழுடிவு
குழ்	>	குழி	— குழந்திகுப்பது
வாழ்	>	வாழி	— வாழ்ந்து

### காரி எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

பால்	>	பாற்காரி
கூ	>	பூக்காரி
வேலை	>	வேலைக்காரி

### வதி எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

குணம்	>	குணவதி
பாக்கியம்	>	பாக்கியவதி

புண்ணியம் > புண்ணியவதி  
புனிதம் > புனிதவதி

### சி விகுதி பெறும் சொற்கள்

கடை	>	கடைசி
காண	>	காட்சி
மாண	>	மாட்சி
வலை	>	வலைச்சி
வாய்	>	வாய்ச்சி
வீழ்	>	வீழ்ச்சி

### தி விகுதி பெறும் சொற்கள்

அறு	>	அறுதி
உறு	>	உறுதி
செய்	>	செய்தி
புது	>	புதுதி
பெறு	>	பெறுதி
விடு	>	விடுதி

### ஐ விகுதி பெறும் சொற்கள்

இற	>	இறை
உடு	>	உடை
கட	>	கடை (வாயில்)
கிட	>	கிடை
கொடு	>	கொடை
தடு	>	தடை
தொடு	>	தொடை
படு	>	படை
பொறு	>	பொறை
வறு	>	வறை
விடு	>	விடை

### ஏதும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

அதி	>	அதிபதி
ஆன்	>	ஆன்பதி
கணம்	>	கணபதி
நர	>	நரபதி
நீதி	>	நீதிபதி

பசு	>	பசுபதி
பூ	>	பூபதி

### சாலி எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

அனுபவம்	>	அனுபவசாலி
குணம்	>	குணசாலி
பலம்	>	பலசாலி
பாக்கியம்	>	பாக்கியசாலி
புத்தி	>	புத்திசாலி
ழுளை	>	ழுளைசாலி

### ஆளி எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

கடன்	>	கடாளி
கூட்டு	>	கூட்டாளி
கொடை	>	கோடையாளி
தொழில்	>	தொழிலாளி
நோய்	>	நோயாளி
பாடு	>	பாட்டாளி
முதல்	>	முதலாளி
விருந்து	>	விருந்தாளி

### வாதி எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

அகிம்சை	>	அகிம்சாவாதி
அபேதம்	>	அபேதவாதி
அரசியல்	>	அரசியல்வாதி
சந்தர்ப்பம்	>	சந்தர்ப்பவாதி
தேசியம்	>	தேசியவாதி
நியாயம்	>	நியாயவாதி
பிரதி	>	பிரதிவாதி
யதார்த்தம்	>	யதார்த்தவாதி

### காரண எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

சித்திரம்	>	சித்திரக்காரன்
சிறை	>	சிறைக்காரன்
தையல்	>	தையற்காரன்
பணம்	>	பணக்காரன்
பாண	>	பாணக்காரன்
பால்	>	பாற்காரன்

வெள்ளோ > வெள்ளோக்காரன்  
வேலை > வேலைக்காரன்

### மார் விருதி பெறும் சொற்கள்

அண்ணன்	>	அண்ணன் மார்
ஆசிரியன்	>	ஆசிரியன் மார்
குரு	>	குருமார்
தங்கை	>	தங்கைமார்
தம்பி	>	தம்பிமார்
தமக்கை	>	தமக்கைமார்
மாமன்	>	மாமன் மார்

### வான் எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

கனம்	>	கனவான்
குணம்	>	குணவான்
சத்தியம்	>	சத்தியவான்
தனம்	>	தனவான்
நீதம்	>	நீதவான்
பலம்	>	பலவான்

### மான் எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

கல்வி	>	கல்விமான்
நீதி	>	நீதிமான்
பக்தி	>	பக்திமான்
புத்தி	>	புத்திமான்

### மை விருதி பெறும் சொற்கள்

அடி	>	அடிமை
ஆள்	>	ஆண்மை, ஆளுமை
உடை	>	உடைமை
ஒன்று	>	ஒரு > ஒருமை
கடன்	>	கடன்மை
குடி	>	குடிமை
சிறு	>	சிறுமை
தலை	>	தலைமை
துளை	>	துளைமை (மயிர்த் துளைமை)
பொது	>	பொதுமை
பொறு	>	பொறுமை

மறு	>	மறுமை
வறு	>	வறுமை

### வை விகுதி பெறும் சொற்கள்

அள	>	அளவை
அறு	>	அறுவை (புடைவை)
இழு	>	இழுவை
கட	>	கடவை
கற	>	கறவை (கறத்தலையுடையது)
நிறு	>	நிறுவை
பற	>	பறவை
பார்	>	பார்வை
பூ	>	பூவை
போர்	>	போர்வை (போர்க்கப்படுவது)
மித	>	மிதவை

### பாடு விகுதி பெறும் சொற்கள்

அடி	>	அடிப்பாடு
அருமை	>	அருமைப்பாடு
இடர்	>	இடர்ப்பாடு
இலம்	>	இலம்பாடு
உடன்	>	உடன்பாடு
ஏதம்	>	ஏதப்பாடு
ஒரு	>	ஒருப்பாடு
ஒருமை	>	ஒருமைப்பாடு
கட்டு	>	கட்டுப்பாடு
தட்டு	>	தட்டுப்பாடு
தலை	>	தலைப்பாடு
திறம்	>	திறம்பாடு
தொடர்	>	தொடர்ப்பாடு
பண்	>	பண்பாடு
பிழை	>	பிழைப்பாடு
புலம்	>	புலப்பாடு
புற	>	புறப்பாடு
வெளி	>	வெளிப்பாடு

### ஈடு எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

அடி	>	அடியீடு
இடை	>	இடையீடு

உள்	>	உள்ளீடு
குறி	>	குறியீடு
பங்கு	>	பங்கீடு
பின்	>	பின்னீடு
மண்	>	மண்ணீடு
மதிப்பு	>	மதிப்பீடு
முதல்	>	முதலீடு
முறை	>	முறையீடு
முன்	>	முன்னீடு

### கோள் எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

உள்	>	உட்கோள்
ஹர்	>	ஹர்கோள்
எடு	>	எடுகோள்
கடல்	>	கடல்கோள்
கருது	>	கருதுகோள்
கால்	>	கால்கோள்
குறை	>	குறைகோள்
மாறு	>	மாறுகோள்
மீ	>	மீக்கோள்
மேல்	>	மேந்கோள்
வியம்	>	வியங்கோள்

### அம் விருதி பெறும் சொற்கள்

ஆடு	>	ஆட்டம்
இடுகு	>	இடுக்கம்
இரங்கு	>	இரக்கம்
கூடு	>	கூட்டம்
பெருகு	>	பெருக்கம்
மயங்கு	>	மயக்கம்
முழங்கு	>	முழக்கம்
விளங்கு	>	விளக்கம்

### படை எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

அடி	>	அடிப்படை
ஆறு	>	ஆற்றுப்படை
கண்	>	கண்படை
குளறு	>	குளறுப்படை

சேண்	>	சேட்படை
வெளி	>	வெளிப்படை

### ஏற்ற எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

கண்	>	கண்ணற
கீழ்	>	கீழற
சில்	>	சில்லற
மூக்கு	>	மூக்கற
வரை	>	வரையற

### உறை எனும் பின்னீடு பெறும் சொற்கள்

அடி	>	அடியற — பாதகாணிக்கை
உள்	>	உள்ளுற
கை	>	கையுற
வாய்	>	வாயுற

### இடப் பெயர்களாகிய தலை, கண், வாய் என்ற விகுதிகளைப் பெறும் சொற்கள்

#### தலை

ஒரு	>	ஒருதலை — நிச்சயம்
கயம்	>	கயந்தலை — யானைக்கன்று
தறு	>	தறுதலை — வன்கண்ண
பல	>	பலதலை — நிச்சயமின்மை
மறு	>	மறுதலை — மறுப்பு
விடு	>	விடுதலை — ஒய்வு

#### கண்

இடு	>	இடுக்கண்
இன்	>	இன்கண்
கடு	>	கடுங்கண்
களை	>	களைகண்
தறு	>	தறுகண்
புன்	>	புன்கண்

#### வாய்

இறு	>	இறுவாய்
எழு	>	எழுவாய்
கழு	>	கழுவாய்
கொடு	>	கொடுவாய்
வா	>	வருவாய்

முன்னீடுகள்

கை, கால், கண் முதலான சில சொற்கள், சொற்களின் முன்னீடாக (உபசருக்கமாக) அமைந்து பொருள் பயத்தல் உண்டு.

2-ம்	முன்னீடு	சொல்
கை	>	கையளித்தல்
கால்	>	கால்கொள்ளல்
கண்	>	கண்ணேட்டம்
தலை	>	தலையெடுத்தல், தலைப்பெயல்
அல்	>	அஃறினை, அல்வழி
இல்	>	இல்பொருள்
மீ	>	மீயொலி
ந	>	நக்கிரன், நப்பின்னை
மறு	>	மறுமலர்ச்சி, மறுதாக்கம்
முன்	>	முன்னேக்கு, முன்னேடு
பின்	>	பின்பற்றல், பிற்போக்கு
அ	>	அந்தி
வி	>	விஞ்ஞானம், விசேடம்
நிர்	>	நிர்மூலம்
அனு	>	அனுவாதம், அனுகூலம்
பிர	>	பிரயோகம், பிரவாகம்
சக	>	சகவாசம், சகபாடி
உப	>	உபயோகம்
பிரதி	>	பிரதிகூலம், பிரதியுபகாரம்
பர	>	பரசமயம்
அவ	>	அவநம்பிக்கை, அவமானம்
க	>	கமுகம், சுடுத்தி
கய	>	கயநலம், கயம்வரம்

யயிற்சி

பின்வரும் சொற்களில் ஒன்று மாத்திரம் வேறுண விகுதி பெற்றுள்ளது. அதன் கீழ்க் கீறிடுக.

- அ. அவன், கண்ணன், தமன், பொன்னன், பிறன்
- ஆ. செய்தி, விகுதி, புகுதி, அதிபதி, அறுதி
- இ. அவரி, ஆழி, கடைசி, உவரி, குற்றி
- ஈ. கணவான், அம்மான், குணவான், நீதிவான், பலவான்
- ஏ. பயிரிடு, புறப்பாடு, பிழைப்பாடு, தலைப்பாடு, இலம்பாடு.

2. கிழேயுள்ள இரண்டுநிரல்களில் சில முன்னேடுகளும் பின்னேடுகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பொருத்தமுறக் கருத்துள்ள சொற்களாக்குக.

முன்னேடு	பின்னேடு
கண்	வாய்
ஊர்	கண்
வா	பாடு
கடு	படை
தலை	கோள்
இடை	மை
அடி	அம்
மறு	அறை
வரை	தலை
விடு	ாடு

### பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்கும்

பேச்சும் எழுத்தும் மொழியின் இருவேறு வடிவங்கள். இவை இரண்டும் நெருங்கிய தொடர்பு உடையவை. எனினும், பேச்சு மொழியானது எழுத்து மொழியினின்றும் வேறுபட்டது. இவ்வேறு பாடுகள் எத்தகையன என்று அறிந்து கொள்வது நன்று. ஏனெனில், பேச்சுமொழி இடத்துக்கிடம் வேறுபடுவது. எடுத்துக்காட்டாக, மட்டக்களப்புப் பேச்சு முறைக்கும் யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு முறைக்கும் மலையகத்துப் பேச்சு முறைக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. தென்னிந்தியாவிற் சில பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கும் மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் பேச்சு முறைகள் வேறுபடும் பான்மையை மொழியியல் அறிஞர்கள் ஆய்ந்து கூறியுள்ளனர். இந்த வேறுபாடுகள் பற்றிய விளக்கம் இல்லாவிட்டால், ஒரு பிரதேசத்தார் பேசும் தமிழின மற்றொரு பிரதேசத்தார் விளங்கிக் கொள்வதிலே சிரமம் உண்டாகும். அன்றியும், கதை, நாடகம் முதலான இலக்கிய வடிவங்களை நயப்பதிலும் இடர்கள் நேரும். எனவே, பேச்சு மொழியின் சில பண்புகளை அறிந்து கொள்ளல் பயன் தரும்.

### இருவித வேறுபாடுகள்

பேச்சு மொழி விகற்பங்களுக்கு இரண்டு அடிப்படைகள் உண்டு ஒன்று ஒவ்வொரு பிரதேசத்துக்குமுரிய பிரத்தியேகமான சொற்றெருகுதி பற்றியது. மற்றையது ஒவ்வொரு பிரதேசத்துப் பேச்சிலும் வரும் சொல்லுருவ வேறுபாடு பற்றியது.

## பிரத்தியேக சொற்றெருக்குதி

எடுத்துக்காட்டு: ஒழுங்கை, விதானை, அடுக்கெடுப்பது, அமந் தறை, குல்லம், நெற்றிமுட்டு, தாயீரம், நிலவெடுப்பு, நிக்காலி, இரண்ம், தொழுகை, நோன்பு: இவை ஈழத்தின் சில பிரதேசங்களிலே பிரத்தியேகமாக வழங்கும் சொற்கள். தச்சுவேலை, கொல்வேலை, கமவேலை முதலாந் தொழில்களைச் சார்ந்தும் இப்பிரத்தியேக சொற்கள் அமையும்.

அலாதி, பிரமாதம், அம்மாமி, புரியவில்லை, கம்மி, மிராசுதார் போல வருவன தென்னிந்தியாவின் சிற்சில பிரதேசங்களிலே பிரத்தியேகமாக வழங்கிவரும் சொற்கள்.

## சொல்லுருவ வேறுபாடு

சொற்றெருக்குதி வித்தியாசங்கள் ஒருபுறமாக, சொற்களை ஒலிக்கும் போதும் வேறுபாடுகள் தோன்றுகின்றன. உச்சரிப்புச் சுகம் நோக்கியே இவ் வேறுபாடுகளுட்ட பல நேர்கின்றன. இவ்வேறுபாடுகள் அணைத்தையும், தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளுள் அடக்கலாம்.

## தோன்றல்

எடுக்கிறதுக்கு	—	எடுக்கிறத்துக்கு (தகரம் தோன்றிற்று)
தேவை	—	தேள்வை (ஏகரம் தோன்றிற்று)
வியர்	—	வியர்வை ('வை' தோன்றிற்று)
பல்	—	பல்லு (உகரம் தோன்றிற்று)

மேற்கண்டவாறு செந்தமிழ்ச் சொற்களுடன் சில எழுத்துகள் தோன்றி வந்து மேலதிகமாகச் சேர்ந்து கொள்வதால், பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பல பிறப்பெடுகின்றன.

## திரிதல்

ஒரேமுத்து இன்னேர் எழுத்தாக மாறுவதால், சொற்கள் விகற்பம் அடைகின்றன.

### (அ) மெய்யெழுத்துகள்-

(i) தகரம் சகரமாதல் : நகரம் ஞகரமாதல்

அடித்து	>	அடிச்ச
கிழிந்த	>	கிழிஞ்ச
உய்ந்தேன்	>	உய்ஞ்சேன்

'உய்ஞ்சேன் நான் உடையானே' என மனிவாசகரின் திருவாசகத் திலும் வருவது காணக.

## (ii) றகரம் தகரம் ஆதல்

காற்று	>	காத்து
நேற்று	>	நேத்து
பற்றை	>	பத்தை
கற்றை	>	கத்வ

## (iii) முகரம் ளகரம் ஆதல்

பழம்	>	பள
குழந்தை	>	குளத்தை
கழுதை	>	களுனை

சமுதாட்டு மக்களின் பேச்சைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலும் எல்லாச் சொற்களிலும் இத்திரிபு நிகழ்கிறது.

## (iv) ரகரம் றகரமாதல்

கரடி	>	கறடி
முரடன்	>	முறடன்

இந்திய மக்களின் பேச்சில், ரகரமும் றகரமும் வித்தியாசமின்றி ஒரே விதமாக ஒலிக்கப்படுகின்றன என்பத் மொழிதாலார்.

## (v) ளகரமும் றகரமும் முறையே ணகரமும் டகரமும் ஆதல்

என்று	>	எண்டு
நின்றது	>	நின்டது
குன்றிமணி	>	குண்டுமணி
இன்றைய	>	இன்டைய

இந்திய மக்களின் பேச்சில், ளகர மெய்யைத் தொடர்ந்து வரும் றகர மெய்யும் ளகரமாகத் திரிகிறது.

கன்று	>	கன்னு
இன்றைக்கு	>	இன்ஜைக்கு

சில சமயங்களில், 'ன்று'—'ண்ண' ஆகும்  
ஒன்று > ஒண்ணு.

## ○(ஆ) உயிரெழுத்துகள்-

## (i) ஏ &gt; ஐ &gt; அ ஆதல்

இதிலே > இதிலை > இதில

நிலத்திலே > நிலத்திலை > நிலத்தில

அவசரத்திலே > அவசரத்திலை > அவசரத்தில

வருகிறேன் > வருறன்

குளிப்பேன் > குளிப்பன்

## (ii) உகரம் ஒகரமாதல்

புத்தகம் > பொத்தகம்

குழந்தை > கொழந்தை

உலக்கை	>	ஒலக்கை
உனக்கு	>	ஒனக்கு
இவ்வாருன திரிபு எழுத்தவர் பேச்சில் மிக அருகியே காணப்படும்.		
(iii) ஒகரம் உகரமாதல்		
கொடு	>	குடு
(iv) இகரம் எகரமாதல்		
இலக்கியம்	>	எலக்கியம்
இலை	>	எலை
இத்திரிபு இந்தியப் பேச்சிலே சிறப்பாகக் காணப்படுவது.		

### கெடுதல்

நீண்ட சொற்களை உச்சரிப்பதிலுள்ள சிரமத்தைக் குறைத்தற் பொருட்டுச் சில எழுத்துகள் கெடுவதுண்டு

வருகிறேன்	>	வருறேன் (இ கெட்டது)
	>	வருறன் (ஏ > அ ஆகத் திரிந்தது)
	>	வர்றன் (உகரம் கெட்டது)
தருகிறேன்	>	தரேன் ('த.,கிறு' கெட்டது)
பார்த்து	>	பாத்து (ரகரம் கெட்டது)
வருவார்கள்	>	வருவாக (ரகரமும் ளகரமும் கெட்டன)
	>	வருவாங்க (ஙகரம் தோன்றிற்று)

### பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றைச் செவ்விய தமிழில் எழுதுக.

- (அ) போக விருப்பமில்லையென்டால், போக முடியாது என்று சொல்லுறவு தானே! அதுக்கேன் சுத்தி வளைக்கிறியள்?
- (ஆ) எண்டா மூஞ்சியை உம்முன்னு வச்சிகிட்டு உக்காந்துகிட்டு இருக்கே? இப்பவருத்தப்பட்டு என்ன பண்றது? படிக்கும் போதுல்ல அக்கறை இருந்திருக்கணும்? ஒழுங்கா படிச்சி பஸ்ட் கிளாசில் பாஸ் பண்ணியிருந்தா இன்னேரம் வேலை கெடச்சிருக்கும்.
- (இ) நம்ம பாவை உங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்க நோயாளி, ரொம்பத் தொல்லைப் படுறீங்க. கையில்லும் ஒரு குளந்தை. இதில் நீங்க இருங்க.

2. பின்வருவனவற்றை உங்கள் வழக்கமான பேச்சு மொழியில் எழுதுக.

- அ. முச்ச முட்டும் ஒசை கேட்க அது தண்ணீரைக் குடிக்கிறது. சாரு எழுந்து கை கழுவிக்கொண்டு திரும்புகிறார். அவனுக்கு என்ன சாப்பிட்டாள் என்ற உணர்வே இல்லை.

(ஆ) அல்வழியிற் பெயரும் பெயரும் தொடரல்

1. செந்தமிழ் ; செம்மையான தமிழ் : சாரைப்பாம்பு ; சாரையாகிய பாம்பு.
2. ஆடுமாடு ; ஆடும் மாடும்.
3. மலர்க்கை ; மலர் போன்ற கை
4. மலர்விழி ; மலர்விழி (ஆடினாள்)
5. பாம்பு பாம்பு ; நாய் நாய்

மேலே வந்தவற்றுள் ‘செந்தமிழ்’ என்பதை விரிக்க, அது செம்மையான தமிழ் ஆகிறது. ‘செம்மை’ என்பது டாண்டை உணர்த்தும் சொல். ‘தமிழ்’ அப்பண்பினை உடைய பொருள். செம்மை-பண்பு ; தமிழ்-பண்பி. பண்புக்கும் பண்பிக்கும் இடையில் வரும் ‘ஆன’ என்னும் சொல் தொக்கு நின்று ‘செந்தமிழ்’ என வருகையில் அது பண்புத்தொகை ஆகிறது.

‘ஆன’ என்பதற்குப் பதிலாக ஆசிய, ஆய என்பனவும் வரும்.

பண்புப் பெயர்கள், வண்ணம், வடிவம், அளவு, சுவை என்பன பற்றி வரும்.

உ-ம் : செந்தாமரை, வட்டமேசை, முத்தமிழ், இன்சொல் ‘சாரைப் பாம்பு’ என்பதில், சாரை குணப்பெயர் அன்று. எனினும் அது பாம்பின் ஒரு வகையைக் குறிக்கும். சாரை சிறப்புப் பெயர் ; பாம்பு பொதுப் பெயர். இவ்வாறு ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சிறப்புப் பெயரும் பொதுப் பெயரும் தொடர்ந்து வருவன் இரு பெயரொட்டு எனப்படும். இவை முன்பின்னாக மாறி வருதலும் உண்டு ; உ-ம். ஆறுமுகநாவலர், சுந்தையா உபாத்தியாயர்.

‘ஆடு மாடு’ என்பதை விரித்துக் கூறும் போது ‘ஆடும் மாடும்’ என்று ஆகிறது. ‘உம்’ என்னும் இடைச் சொல், இரு சொற்களின் இறுதியிலும் மறைந்து நின்றது. இவ்வாறு வருவன் உம்மைத் தொகை ஆகும்.

‘மலர்க்கை’ என்பது ‘மலர் போன்ற கை’ என விரியும். இங்கு ‘போன்ற’ என்பது உவம உருபு. ‘மலர்க்கை’ யில் அவ்வுருபு மறைந்து நிற்கிறது. இவ்வாறு வருவன் உவமைத் தொகைகளாம்.

போல, அன்ன, அனைய, ஒத்த, ஒப்ப, மாதிரி, திகர்த்த முதலியன் உவம உருபுகளிற் சிலவாகும்.

மலர்விழி என்பது மலர் போன்ற விழி. அது விழியைக் குறிக்க மானால், உவமைத் தொகையாகும் ; அவ்வாறன்றி ‘மலர்விழி யாடி னாள்’ என்பதிற் போன்று ஒர் ஆளைக் குறிக்குமானால் அது அன்மோழித் தொகையாகும்.

'பாம்பு பாம்பு' என்பதில், உருபெதுவும் தொக்கு நிற்கவில்லை. இங்கு பயவணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த ஒரே சொல் அடுக்கி வருகிறது. இவ்வாறு, உணர்ச்சிப் பொருக்கினாலும், பிற காரணங்களினாலும் ஒரு சொல் அடுக்கி வருதல் உண்டு. இத்தகைய தொடர்கள் அடுக்குத் தொடர்கள்.

### பெயரொடு வினை

1. பொழுது புலர்ந்தது.
2. பாட்டுப் பாடினேன் ; பாட்டைப் பாடினேன்.
3. தலை வணங்கினேன் ; தலையால் வணங்கினேன்.
4. துணை நின்றுன் ; துணைக்கு நின்றுன்.
5. ஊர் நீங்கினாள் ; ஊரிலிருந்து நீங்கினாள்.
6. மலையேறினார் ; மலையில் ஏறினார்.
7. தம்பி வா.

இங்கு வந்தவை எல்லாம் வேற்றுமை பற்றி வந்த தொடர்கள். இவற்றுள் முதலும் கடைசியும் உருபில்லாதவை. ஏனையவற்றில் உருபுகள் வெளிப்பட்டும் தொக்கும் வந்தன:

### வினையொடு பெயர்

1. செய்த தொழில்; செய்தொழில்
2. நல்ல சிறுவன்
3. சென்றது வண்டி
4. நல்லது பாட்டு

செய்த தொழில் என்பதில், செய்த என்னும் குறைவினை அல்லது எச்சத்தைத் தொடர்ந்து தொழில் என்னாம் பெயர் வந்தது. இது இறந்த காலம் காட்டிய பெயரெச்சம். செய்கின்ற தொழில், செய்யும் தொழில் என நிகழ்வு, எதிரவு ஆகிய காலங்களிலும் பெயரெச்சத் தொடர் வரும். இவ்வாறு காலங்காட்டி வரும் பெயரெச்சங்கள் தெரிந்தீலை வினைப் பெயரெச்சங்கள் ஆகும்.

'செய்தொழில்' என்பதில் த, கின்று, உம் என்ற காலங்காட்டும் உறுப்புகள் தொக்கு நிற்கின்றன. அத்தொடரை விரிக்கும் போது 'செய்த தொழில்', 'செய்கின்ற தொழில்', 'செய்யும் தொழில்' என விரியும். இவ்வாறு செய்தொழில் போன்ற காலங்காட்டாது நிற்றும் பெயரெச்சத் தொடர்களை வினைத்தொகை என்பர்.

'நல்ல சிறுவன்' என்பதில் நல்ல என்னும் குறைவினை அல்லது எச்சத்தைத் தொடர்ந்து 'சிறுவன்' என்னும் பெயர் வந்தது. இங்கு

'நல்ல' என்னும் எச்சம் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டவில்லை: குறிப்பினால் காட்டுகிறது. இத்தகைய தொடர்கள் குறிப்புப் பெயரைச் சுத் தொடர்கள் எனப்படும்.

'சென்றது வண்டி' என்பதில், 'சென்றது' என்னும் தெரிந்தில் விணைமுற்றைத் தொடர்ந்து, 'வண்டி' என்றும், 'நல்லது பாட்டு' என்பதில் 'நல்லது' என்னும் குறிப்பு விணை முற்றைத் தொடர்ந்து 'பாட்டு' என்றும் பெயர்கள் வந்தன. இவை போல்வன விணை முற்றைத் தொடர்களாம்.

விணையொடு விணை

1. படித்து முடித்தான்.
2. படித்து முடி.
3. படித்து முடிக்க.
4. படித்து முடித்து
5. படித்து முடித்த
6. படித்து வல்லன்
7. படித்து வல்ல

இத்தொடர்களில் வரும் படித்து என்பது தெரிந்தில் விணையெச் சம். இது முற்று விணைகளும் எச்ச விணைகளும் தொடர நின்றது. முதல் மூன்று தொடர்களும் முறையே தெரிந்தில், ஏவல், வியங்கோள் விணை முற்றைகள் தொடர்ந்தன. நாலாம் ஐந்தாம் தொடர்களில் முறையே விணையெச்சமும் பெயரெச்சமும் தொடர்ந்தன. ஆருந் தொடரில், குறிப்பு விணைமுற்றும் ஏழாந் தொடரில், குறிப்புப் பெயரெச்சமும் வந்தன.

1. மெல்லப் பேசினான்.
2. மெல்லப் பேச.
3. மெல்லப் பேசக.
4. மெல்லப் பேசி
5. மெல்லப் பேச
6. இல்லாமல் இல்லை.

இத்தொடர்களில் வரும் 'மெல்ல', 'இல்லாமல்', என்பன குறிப்பு விணை எச்சங்கள். இவையும் முறையே தெரிந்தில் விணைமுற்று ஏவல், வியங்கோள், தெரிந்தில் விணையெச்சம், தெரிந்தில்ப் பெயரெச்சம், குறிப்புவிணைமுற்று, என்பன தொடர நின்றன.

1. நட நட
2. ஓடி.ஞன் ஓடி.ஞன்.
3. தன்று தன்று
4. வருக வருக.

இத்தொடர்களில் வினை முற்றுகள் அடுக்கி வந்தன. அவை முற்றுயே ஏவல், தெரிந்தீலை, குறிப்பு, வியங்கோள் முற்றுகளாக வருதல் காண்க.

'பார்த்தேன், -கிரித்தேன்' என்பதில், பார்த்தேன் என்ற வினை முற்று 'பார்த்து' என்ற எச்சப் பொருளில் வந்தது. இவ்வாறு வருவன முற்று சம் என்பதும்.

### மேலுஞ் சில தொடர்கள்

1. உண்டு வருதல்
2. மெல்ல நடத்தல்

இவை இரண்டிலும் வினையெச்சங்கள் தொழிற்பெயர் தொடர நின்றன. இங்கு இவ்வெச்சங்கள் தொழிற் பெயர்களின் வினைப் பகுதிகளை முடிபாகக் கொண்டன.

'கற்றுரைக் காமுறுவர்' என்பது போன்ற தொடர்களில் வினை முற்று வேற்றுமை யேற்றுப் பெயர்த்தன்மை அடைந்தது. அதை வினையாலையையும் பெயர் என்பர். பெயர்ச் சொல் பற்றிக் கூறியன எல்லாம் வினையாலையையும் பெயருக்கும் பொருந்தும்.

### இடைத் தொடரும் உரித்தொடரும்

இடைச் சொற்றுள் தனித்து நில்லாது பெயரொடும் வினையொடும் சார்ந்து தொடர்களை ஆக்கி வரும்.

உ-ம் :- நாள் தோடும்; வந்தானே; எனக்கூறினான்.

நனி பேதை; சால உண்டான்; மிக நல்லது என்பன உரிச் சொற்கள் பெயரொடும் வினையொடும் வந்தமைக்கு உதாரணங்களாம்.

### பயிற்சி

1. பின்வருவன சரியாயின் 'சரி' என்றும், பிழையாயின் 'பிழை' என்றும் குறிப்பிடுக.
1. வேற்றுமைத் தொகைத்தீலைத் தொடரில் உருபு தொக்கு நிற்கும்.
2. சாரைப்பாம்பு என்பது ஓர் அடுக்குத்தொடர்.

3. கண்ணியாகுமரி என்பது பண்புத் தொகை.  
 4. உயிர்மெய் என்பது உம்மைத் தொகை.

ii. அடைப்புக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியான தின் கீழ்க் கோடிடுக.

1. வானேனி என்பது (பண்புத் தொகை, அன்மொழித் தொகை, ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை, ஆகுபெயர்)
2. சேர சோழ பாண்டியர் என்பது (உவமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை, அடுக்குத் தொடர், வேற்றுமைத் தொகை)
3. வடகிழக்கு என்பது (பண்புத் தொகை, அன்மொழித் தொகை, ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை)
4. வளர்மதி என்பது (வினைத் தொகை, பண்புத் தொகை, அன்மொழித் தொகை, உவமைத் தொகை)
5. ஆருயிர்என்பது (அன்மொழித் தொகை, பண்புத் தொகை, உவமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை)

iii. பின்வரும் தொகாநிலைத் தொடர்களைத் தொகைகளாக மாற்றுக.

1. என்னுடைய கொள்கை .....
2. பணத்திற்குச் சடங்கு .....
3. பூவாலாகிய மாலை .....
4. மலையிலிருந்து விழும் அருவி.....
5. ஆறு ஆகிய முகம் .....
6. இனிமை ஆய சொல் .....
7. இரண்டாகிய பத்து .....
8. தாமரை போலும் முகம் .....
9. மான்போலும் விழியையுடையவன் .....

iv 'ஆ' தொகுதியிலுள்ள சொற்களுக்கு ஏற்ற சொற்களை 'ஆ' தொகுதியிலிருந்து தெரிந்தினைத்துத் தொடர்கள் ஆக்குக.

அ	ஆ
(1) காகம்	(i) விளொயாடு
(2) முத்து	(ii) குபு
(3) மதியூரை	(iii) வேலை
(4) கூவி	(iv) வேவிமஞ்சள்

- |                          |        |                  |
|--------------------------|--------|------------------|
| (5) ஆருகிய               | (v)    | சுவை             |
| (6) மக்களது              | (vi)   | வாசி             |
| (7) ஊரில்                | (vii)  | நீறாடுடை         |
| (8) தமிழர்               | (viii) | பல்              |
| (9) ஓடி                  | (ix)   | ஆட்சி            |
| (10) இஞ்சிக்கு/இஞ்சியின் | (x)    | சாகியம்          |
| (11) வெண்மையாகிய         | (xi)   | கரைந்தது         |
| (12) நாட்டை ஆனும்        | (xii)  | உலகெலாம் நீயே ஆள |
| (13) ஆழியாற் குழப்பட்ட   | (xiii) | மன்றம்.          |

### புணர்ச்சி

கருத்தைப் புலப்படுத்துதற்காகத் தொடரும் இரு சொற்கள் ஒன்று சேரும் இணைப்பைத் தமிழ் இலக்கண நூலார் புணர்ச்சி என்பர். புணர்ச்சி — ஒன்று சேருதல். இச்சொல் ஆகுபெயராக நின்று ஒன்று சேருமிடத்து வரும் மாறுதல்களைக் குறிக்கின்றது. இது சொற்கள் ஒன்று சேர்தல் ஆகவும், எழுத்துகள் ஒன்று சேர்தல் ஆகவும் வரும். இதனைச் 'சந்தி' எனவும் கூறுவர். ஒரு சொல்லிலே பகுபத உறுப்புகள் ஒன்று சேருதலும் இதனுள் அடங்கும்.

ஒன்று சேரும் சொற்களுள் முற்சொல் 'நிலைமொழி' எனவும், பிற்சொல் 'வருமொழி' எனவும் பெயர்பெறும். நிலைமொழி சுற்றிலும் வருமொழி முதலிலும் வரும் எழுத்துகளே பெரும்பாலும் மாறுதல்களை அடைகின்றன. இவ்வெழுத்துகள் உயிரா, மெய்யா என்பதைப் பொறுத்தே இம் மாற்றங்கள் அமைகின்றன. ஆகவே சொல்லின் ஈற்றிலும் சொல்லின் முதலிலும் வரும் உயிர்மெய் எழுத்துகளில் உள்ள உயிர், மெய் ஆகிய ஒலிகளைப் பிரித்தறிதல் வேண்டும்.

நிலை மொழி ஈற்றை உயிர் ஈறு மெய்யை எனவும், வருமொழி முதலை உயிர்முதல் மெய்ம்முதல் எனவும் வகுப்பர். உ-ம், கடல்- மெய் ஈறு, பல- உயிரீறு (ல+அ); அலை- உயிர் முதல், கரை- மெய்முதல் (க+அ). ஆகவே, நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்று சேருங்கால் உயிர் முன் உயிர், உயிர் முன்மெய், மெய்முன் உயிர், மெய்முன் மெய் என நான்கு வகையாகப் புணர்ப்பு நிகழும். இவ்வாறு புணருங்கால் அவைகளினிடையே சில மாற்றங்கள் உண்டாகும். சிலவற்றில் மாற்றங்கள் உண்டாவதில்லை. மாற்றம் நிலைமொழி ஈற்றிலும் நிகழும், வருமொழி முதலிலும் நிகழும்; சரிடத்தும் நிகழும்; இடையிலும் நிகழும்.

மாற்றங்களின்றி வருதலை இயல்பு புணர்ச்சி எனவும், மாற்றங்கள் பெற்று வருதலை விகாரப் புணர்ச்சி எனவும் கூறுவர். விகாரப் புணர்ச்சி தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என முவகைப்படும். தோன்றல்-

எழுத்து இடையில் மிகுதல். திரிதல்-ஒரெழுத்து இன்னேர் எழுத்தாதல். கெடுதல்- எழுத்து இல்லாமற் போதல்.

உ-ம்.

மழு+பெய்தது = மழு பெய்தது- இயல்பு.

பலா+கனி = பலாக்கனி- தொன்றல்

கடல்+கரை = கடற்கரை- திரிதல்

மரம்+வேர் = மரவேர்- கெடுதல்.

உயிர் முன் உயிர்வருதலும், மெய்ம்முன் உயிர்வருதலும் அதிக மாற்றங்களை உண்டாக்குவனவல்ல. உயிர் முன் மெய்வருதல் சில மாற்றங்களை உண்டாக்கும். மெய்ம் முன் மெய்வருதல் அதிக மாற்றங்களை உண்டாக்கும். இம்மாற்றங்கள், சொல்லியலிற் கூறப்பட்ட ஒவிமரபுகளையும் மயக்க விதிகளையும் அனுசரிக்கும் விதத்திலே பெரும்பாலும் அமைகின்றன.

கண் + நீர் = கண்ணீர்- இங்கு ணகரம், நகரம் வருகின்றன. இவை மயங்கா (ஒருமித்துவரா). எனவே, ஒவிமரபைப் பேணும் வகையில் நகரம், ணகரம் ஆயிற்று. சொற் புணர்ச்சியிற் சாரியைகள் வருதலும் உண்டு. அவை ஒவி நயம்பற்றி எழுந்தவை என்பர்.

நிலைமொழி சறும வருமொழி முதலும் ஆகிய எழுத்துகளேயன்றி, அச் சொற்களின் இடையே உள்ள வேற்றுமை-அல்வழி என்னும் இருவகைப் பொருண்மைகளும் புணர்ப்பு விதிகளை வருப்பதிற் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இதனால் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, அல்வழிப் புணர்ச்சி என இரண்டாகவும் கூறுவர்.

'கடல் கரையை அழித்தது' என்பதில் 'கடல் கரை', அல்வழியில் இயல்பாயிற்று. 'கடற்கரை' வேற்றுமையில் விகாரமாயிற்று. இவ் வேறுபாடு பொருண்மைபற்றி வந்த ஒன்றாகும்.

புணர்ச்சி, தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்புகளுள் ஒன்றாகும். இது பயனற்ற ஒன்றன்று. ஒசையுணர்வும் பொருளுணர்வும் காரணமாகவே புணர்ச்சி தமிழில் அமைந்துள்ளது. தொகைச் சொற்கள் அமைதற்கும், கருத்துகளைச் சுருங்கச்சொல்லி விளக்குவதற்கும், கருத்துகளை எளிதாக வேறுபடுத்தற்கும், செய்யுளின் பலவேறு தேவைகளுக்கும் சிலேடை முதலிய அணி நயங்கள் அமைதற்கும் புணர்ச்சி அமைப்பு இன்றியமையாதது. எளிமையாக எழுதும் இக்காலமுறைமைக் கேற்ப அறிஞர்கள் கடின சந்திகள் சிலவற்றைத் தவிர்த்துள்ளனர். ஒசையுணர்வுக்குரிய சில சந்திகளை நெகிழிப்பினும் பொருளுணர்வுக்குரிய சந்திகளை நெகிழித்தல் இயலாது என்பதையும், அவ்வாறு செய்யின் பொருள் வேறுபடும் என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்.

உயிர்முன் உயிர் வருதல்.

(1) உயிர்முன் உயிர் வரின் உடம்படுமெய் தொன்றும்.

உடம்படுமெய்-சருயிர்களை உடன்படுத்தும் மெய். உடம்படு மெய்யாக வரும் மெய்கள் இரண்டு. அவை: வ, ய.

அ,ஆ,இ,ஊ,ஒ,ஓ ஆகிய சருகளின்முன் - 'வ' வரும். இ,ஏ,ஐ சருகளின் முன் - 'ய' வரும்.

'ஏ' ஈற்றின்முன் இவை இரண்டும் வரும். சில இடங்களில் இவை வேறுபடுதலும் உண்டு.

உ-ம். உள் + ஆயின் = உள் + வ + ஆயின் = உளவாயின்.  
பலா + இலை = பலா + வ + இலை = பலாவிலை.

திரு + உடைய = திரு + வ + உடைய = திருவுடைய.

பூ + உதிர்ந்தது = பூ + வ + உதிர்ந்தது = பூவுதிர்ந்தது.  
ஒ + என் = ஒ + வ + என் = ஒவென்.

மணி + ஓசை = மணி + ய + ஓசை = மணியோசை.

நீ + அருள் = நீ + ய + அருள் = நீயருள்.

தே + இலை = தே + ய + இலை = தேயிலை.

தே + ஆரம் = தே + வ + ஆரம் = தேவாரம்.

கை + எழுத்து = கை + ய + எழுத்து = கையெழுத்து.

கோ + இல் = கோ + வ + இல் = கோவில்.

கோ + ய + இல் = கோயில்.

அ + உயிர் = அ + வ + வ + உயிர் = அவ்வுயிர்.

இதில் உடம்படுமெய் இரட்டிவந்தது.

அ + இடை = ஆயிடை

'அ' என்னும் கூட்டு நீண்டு, 'ய' உடம்படுமெய் வந்தது.

(2) (அ) 'குற்றியலுகரத்தின்' முன்னும் சிறுபான்மை. முற்றியலுக ரத்தின் முன்னும் உயிர்வரின் அந்த உகரம் தன் மெய்யை விட்டு நீங்கும்.

வந்து+அடைந்தான்=வந்த+அடைந்தான்=வந்தடைந்தான்.

காப்பு + உறுதி = காப்பு + உறுதி = காப்புறுதி.

காற்று + ஒலி = காற்று + ஒலி = காற்றேலி.

கதவு + உடைந்தது = கதவு + உடைந்தது = கதவுடைந்தது.

(3) உயிர்முதல் வர 'ஐ' ஈற்றுப் பண்புப் பெயர்கள், சில மாற்றங்களை அடையும்.

பசுமை + இலை = பாசிலை.

கருமை + ஆடு = காராடு

செம்மை + அணி = செங்வணி

வெள்ளமை + உடை = வெள்ளுடை

சிறுமை + ஊர் = சிற்றூர்  
கருமை + அன் = கரியன்.

- (4) உயிர்முதல் வர, 'எண்ணுப் பெயர்கள்' சில விகற்பங்களை அடையும்.

ஒன்று + இலை = ஒரிலை  
இரண்டு + ஏழு = ஈரேழு  
நான்கு + ஆள் = நாலாள்  
மூன்று + எண் = மூவெண்  
ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று  
இரண்டு + இரண்டு = ஈரிரண்டு  
பத்து + ஒன்று = பதினேண்று  
பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு

- (5) சில வினைச்சொற்களில் வரும் அகராறு, உயிர் முதல் மொழி வரக் கெடுவதும் உண்டு.

வருக + என் = வருகவென; வருகென  
தருக + என் = தருகவென, தருகென,  
கண்ட + அளவில் = கண்டளவில்

### மெய்ம்முன் உயிர் வருதல்.

- (1) மெய்ம்முன் உயிர் வரின் இரண்டும் இனைந்து உயிர்மெய் ஆகும்.

கடல் + அலை = கடலை.  
அவன் + உடைய = அவனுடைய  
வலம் + இடம் = வலமிடம்.  
யாழ் + ஒசை = யாழோசை.

- (2) குற்றெழுத்தின் பின்வரும் மெய் இரட்டும்.

தன் + உடைய = தன்னுடைய  
பண் + இசை = பண்ணிசை  
நல் + அறிவு = நல்லறிவு  
புள் + ஒலி = புள்ளொலி

### உயிர்முன் மெய் வருதல்.

- (1) உயிர் முன் வரும் மெய், சில இடங்களில் மிகும்.

பலா + கணி = பலாக்கணி  
எடுத்து + சென்றுள் = எடுத்துச் சென்றுள்  
ஆவணி + திங்கள் = ஆவணித்திங்கள்

தாமரை + பூ = தாமரைப்பூ  
 அ + மனிதன் = அம்மனிதன்  
 இ + நாடு = இந்நாடு  
 ஏ + வகை = எவ்வகை

- (2) உயிர் முன் வரும் மெய், சில இடங்களில் இயல்பாகும்.  
 பல + கண் = பலகண்  
 சுடு + சோறு = சுடுசோறு  
 நல்ல + பையன் = நல்லபையன்  
 வந்து + தேடினுன் = வந்து தேடினுன்  
 தோகை + மயில் = தோகைமயில்.  
 பருத்தி + நூல் = பருத்திநூல்  
 ஒலை + வீடு = ஒலைவீடு

- (3) உயிர் முன் வரும் வல்லினம், சில இடங்களில் அதே இனத்து மெல்லினமெய் ஆகும்.
- மா + காய் = மாங்காய்  
 டு + சோலை = டுஞ்சோலை.  
 மா + துளிர் = மாந்துளிர்  
 டு + பாவை = டும்பாவை.

- (4) 'பல, சில' என்னும் சொற்களின் சுருகள் மெய்ம்முதல்களின் முன் பல விகற்பங்களை அடையும்.
- பல + பல = பலபல, பலப்பல; பற்பல  
 சில + சில = சிலசில; சிலச்சில, சிற்சில.  
 பல + சில = பலசில  
 சில + பல = சிலபல  
 பல + மனி = பன்மனி; பலமனி  
 பல + நாள் = பன்னாள்,  
 பல + யானை = பல்யானை, பலயானை  
 சில + நாள் = சின்னாள், சில நாள்  
 பல + டு = பல்டு, பல டு.

- (5)(அ) சிலகுற்றியலுகரச் சொற்களின் சுற்று மெய் சில இடங்களில் இரட்டும்.

ஆறு + நீர் = ஆற்றுநீர்.

- (ஆ) சில குற்றுகரச் சொற்களின் இடையில் உள்ள மெல்லின மெய், அக்குற்றுகரம் னார்ந்து வந்த வல்லின மெய்யாகத் திரியும்.  
 இரும்பு + பாதை = இருப்புப் பாதை

மருந்து + நீர் = மருத்துநீர்

நஞ்சு + பை = நஞ்சப்பை

செம்பு + சல்பெற்று = செப்புச் சல்பெற்று

- (இ) சில உகர ஈறுகள், மெய்ம்முன் ஜகாரச்சாரியை பெறும்.
- பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.
- அன்று + நாள் = அற்றை நாள்
- இன்று + நாள் = இற்றை நாள்
- ஆண்டு + திவசம் = ஆட்டைத் திவசம்.

- (ஈ) சில உகர ஈறுகள் 'அம்' சாரியை பெறும்.
- கழுகு + சோலை = கழுகஞ் சோலை
- பயறு + காய் = பயற்றங்காய்
- உப்பு + கழி = உப்பங்கழி
- உழுந்து + மா = உழுத்தம்மா.

- (ஊ) உகர ஈற்றின் முன் யகரமெய் வருமாயின், 'உகர ஈறு'
- இகரமாகத் திரியும்.
- ஆண்டு + யாது = ஆண்டியாது.

- (ஏ) 'ஜீ' சுற்றுப் பண்புப் பெயர்கள், முன் மெய் வர, சில மாற்றங்களை அடையும்.
- செம்மை + தாமரை = செந்தாமரை
- கருமை + முகில் = கருமுகில்; கார்முகில்
- வெண்மை + நிறம் = வெண்ணிறம்
- தண்மை + நீர் = தண்ணீர்
- தொன்மை + நூல் = தொன்னூல்
- பசுமை + தாள் = பைந்தாள்.

- (7) சில மரப் பெயர்களில் 'ஜீ' மீறு கெட்டு 'அம்' சாரியை பெற்று வரும்.
- தெண்ணே + சோலை = தெண்ணஞ் சோலை
- பனை + கட்டி = பனங்கட்டி
- தாழை + டீ = தாழம் டீ
- புளி + காய் = புளியங்காய்
- தெண்ணே + மரம் = தெண்ண மரம்.

- (8) அ, இ, உ என்னும் சுட்டின் முன் யகர மெய் வர, 'வகர மெய்' இடையிலே தோன்றும்.
- அ + யானை = அவ்யானை
- இ + யாண்டு = இவ்யாண்டு
- உ + யாதவன் = உவ் யாதவன்.

(9) திசைப் பெயர்கள், மெய்ம்முதல் வரச்சில விகற்பங்களை அடையும்.

வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு.

தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு.

வடக்கு + கடல் = வடகடல்.

தெற்கு + மலை = தென்மலை.

குணக்கு + திசை = குணதிசை.

மேற்கு + காற்று = மேல்காற்று.

(10) என்னுப் பெயர்கள், பல விகற்பங்களை அடையும்.

ஒன்று + டு = ஒரு டு

இரண்டு + நீலம் = இருநிலம்

மூன்று + மணி = மூம்மணி

நான்கு + வகை = நால்வகை

ஆறு + கால் = ஆறுகால், அறுகால்

எழு + பிறப்பு = எழுபிறப்பு, ஏழு பிறப்பு

எட்டு + திசை = எண்டிசை

ஒன்று + பத்து = ஒருபது

இரண்டு + பத்து = இருபது

மூன்று + பத்து = மூப்பது

ஐந்து + பத்து = ஐம்பது

ஒன்பது + பத்து = தொன்னூறு

பத்து + பத்து = பப்பத்து

மெய்ம்முன் மெய்வருதல்.

(ஆ) ஃ, ஃ, ஃ ஆகிய சுறுகளின் மூன் வல்லின மெய்கள், சில இடங்களில் மிகும் ; சில இடங்களில் அவ் வல்லின மெய்களுக்கு இனமான மெல்லின மெய்கள் மிகும் ; சில இடங்களில் இயல்பாகும். மெல்லின மெய்கள் வரின், சில இடங்களில் அவை மிகும் ; ஏனைய இடங்களில் வரும் மெல்லின மெய்களும் இடையின மெய்களும் இயல்பாகும்.

காய் + குலை = காய்க்குலை வேர் + கிழங்கு = வேர்க்கிழங்கு தமிழ் + சங்கம் = தமிழ்ச்சங்கம்	} வல்லினமெய் மிக்கு } வந்தது.
--	----------------------------------

வேய் + குழல் = வேய்க்குழல் பாழ் + கிணறு = பாழ்க்கிணறு	} இன மெல்லின } மெய் மிக்கு வந்தது.
--	---------------------------------------

செய் + மதி = செய்ம்மதி } மெல்லின மெய்யிக்கு  
செய் + நன்றி = செய்ந்தநன்றி } வந்தது.

காய் + கனி = காய்கனி	}
தாய் + முகம் = தாய்முகம்	
நாய் + வந்தது = நாய்வந்தது	
யார் + தந்தார் = யார்தந்தார்	
ஊர் + மன்றம் = ஊர்மன்றம்	
மோர்+வாங்கினான் = மோர்வாங்கினான்	
புகழ்+படைத்தான்=புகழ்படைத்தான்	
யாழ் + நரம்பு = யாழ்நரம்பு	
கேழ் + வரகு = கேழ்வரகு	

மூலின மெய்  
களும்  
இயல்பாயின

(இ) 'ழ்' ஈறு, சில இடங்களில் அகரச் சாரியை பெறும்.  
தமிழ் + பிள்ளை = தமிழப்பிள்ளை

(ஏ) 'நீர்' என்னும் முன்னிலைப் பெயர் வேற்றுமை உருபை  
எற்கும் போது  
'உம்' எனவும்/நும் எனவும் திரியும்; 'கு' உருபு, 'அ கரச்சாரியை,  
பெறும்.  
நீர் + கு = உமக்கு நுமக்கு  
நீர் + கண் = நுமகண் உமகண்

## 2. ண்,ன் ஈறு.

(அ) ண்,ன் என்னும் ஈறுகள், வல்லினம் வரச் சில இடங்களில்  
முறையே ட்,ந் ஆகத் திரியும். சில இடங்களில் இயல்பாக  
நிற்கும். மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் பெரும்  
பாலும் அவை இயல்பாக நிற்கும்.

மண் + குடம் = மட்குடம்	}
பொன் + பாவை = பொற்பாவை	

வல்லினம் வர  
அவ்விரண்டு ஈறு  
களும் திரிவற்றன.

மன் + சுமந்தான் = மன்சுமந்தான்	}
மீன் + கண் = மீன்கண்	

வல்லினம் வர  
இயல்பாயின.

மண் + மேடு = மண்மேடு	}
பண் + வகை = பண்வகை	
அவன் + மனை = அவன்மனை	
அவன் + வந்தான் = அவன்வந்தான்	

மெல்லினம், இடை  
யினம் வர அவை  
இயல்பாயின.

(ஆ) ண்,ன் ஈறுகளின் முன்வரும் 'த்' முறையே ட.ற ஆகவும்,  
'ந்' முறையே ண்,ன் ஆகவும் திரியும்.

விண் + தொட = விண்டொட  
அவன் + தான் = அவன்றுன்  
போன் + தூண் = பொற்றுண்  
கண் + நீர் = கண்ணீர்  
பொன் + நகர் = பொன்னகர்

(இ) சில இடங்களில் ண்,ன் ஈறுகளின் முன்வந்த வருமொழி  
நகரம் ணகர, னாகரமாகத் திரிய, நிலமொழி ணாகர ணகர  
ஈறுகள் கெடும்.

தூண் + நன்று = தூணன்று  
அவன் + நல்லன் = அவனல்லன்

(ஈ) மெல்லின மெய் வரச் சில இடங்களில் நிலமொழியிறு  
கெடும்.  
தேன் + மொழி = தேமொழி  
தேன் + மலர் = தேமலர்  
சோழன் + நாடு = சோழநாடு

### 3. ம் ஈறு.

(அ) 'ம்' ஈறு சில இடங்களில் வல்லின மெய்களின் முன் கெட்டுச் சில இடங்களில் அவ்வல்லின மெய்களாகவும் சில இடங்களில் அவ்வல்லினங்களின் இனமான மெல்லின மெய்களாகவும் வரும். சில விடங்களில் இயல்பபாரும்  
மரம் + கிளை = மரக்கிளை }  
மரம் + சாடி = மரச்சாடி } வல்லின மெய் வரம் ஈறு  
மரம் + பாவை = மரப்பாவை } வல்லின மெய்யாக  
மரம் + தூண் = மரத்தூண் } வந்தது

குளம் + கரை = குளங்கரை } இனமெல்லின  
உண்ணும் + சேரு = உண்ணுஞ்சேரு } மாக  
குளம் + தொட்டான் = குளந்தொட்டான் } வந்தது.  
வளம் + பெருகியது = வளம்பெருகியது—இயல்பாயிற்று

(ஆ) மெல்லின மெய் வருமிடத்தும் ஈறு கெடும். சில இடங்களில் அம்மெல்லின மெய்யாகத் திரியும்

குளம் + நெல் = குளநெல் } மெல்லினம் வரம் ஈறு  
கெட்டது.

வனம் + மிருகம் = வனமிருகம் }  
சழும் + நாடு = சழுநாடு }

நம் + நாடு = நந்நாடு } மெல்லினம் வர 'ம்' சறு  
எம்+ஞான் = எஞ்ஞான் } வந்த மெல்லின மாயிற்று

(இ) இடையின மெய்வர 'ம்'சறு, சில இடங்களிற் கெடும்.  
சில இடங்களில் இயல்பு ஆகும்  
மரம் + வேர் = மரவேர் — இடையினம் வர 'ம்' சறு  
கெட்டது.

மரம் + வளர்ந்தது = மரம் வளர்ந்தது — இயல்பு.

(ஈ) மகர சறுகள் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும் போது  
அத்துச் சாரியை பெறும்.

மரம் + கு = மரத்துக்கு

மரம் + கண் = மரத்துக்கண்

#### 4. ஸ்,ன், சறுகள்.

(அ) ஸ்,ன் சறுகள் வல்லினம் வர முறையே ற்,ட் ஆக  
மாறும். சில இடங்களில் இயல்பாகவும் வரும்.

கடல் + கரை = கடற்கரை	வல்லினம் - வர ஸ்,ன்
புல் + பாய் = புற்பாய்	
உழைப்பால் + பெற்ற = உழைப்பாற்பெற்ற	
நின்னில் + பெரிய கீ நின்னிற்பெரிய	
முன் + செடி = முட்செடி	சறுகள்திரிந் தன்.
முன் + புதர் = முப்புதர்.	

கடல் + பெரிது = கடல்பெரிது } வல்லினம் வர  
புள் + பறந்தது = புள் பறந்தது } இயல்பு ஆயின்.

(ஆ) ஸ்,ன் முன் வரும் 'த்' என்னும் மெய் முறையே ற்,ட் ஆகத்  
திரியும். வருமொழி 'த்' திரிந்தவிடத்து 'ஸ்' 'ன்' சறுகள் சில  
இடங்களிற் கெடும். சில இடங்களில் ஆய்தம் ஆகத்  
திரியும்.

நல் + தாள் = நற்றுள்	வருமொழி 'த்' திரிந்தது.
முன் + தாள் = முட்டாள்	

வேல் + திது = வேற்றிது	'த்' முன் ஸ், ன் கெட்டன.
தாள் + தலை = தாடலை	

அல் + தினை = அஃறினை	'த்' முன் ஸ், ன் என்பன
முன் + திது = முஃமது	

(இ) ஸ்,ஸ்ருகள் மெல்லின மெய் வர முறையே ஸ்,ன் ஆகத் திரியும்.

கல் + மனம் = கன்மனம்

முள் + மரம் = முண்மரம்

(ஈ) ஸ்,ஸ் சுறுகளின் முன் வரும் நகரமெய் முறையே ஸ்,ன் ஆகத் திரியும். வருமொழி நகரந் திரிந்தபின் சில இடங்களில் இவ்விறுகள் கெடும்.

நல் + நாடு = நன்னாடு }  
என் + நெய் = எண்ணெய் } ஸ்,ஸ் முன் 'ந்' திரிந்தது.

மேல் + நிலை = மேனிலை }  
வேள் + நாடு = வேண்டுடு } 'ந்' திரிந்தபின் ஸ்,ஸ் கெட்டன.

5. ஸ்,ஸ் சுறுகள் இடையினம் வர இயல்பாக நிற்கும்.

நெல் + வளர்ந்தது = நெல் வளர்ந்தது.

முள் + வளரும் = முள்வளரும்.

6. மெய்யீறுகளின் முன் யகரமெய் வர இடையில் 'இ' என்னும் உயிர் தோன்றும்.

மரம் + யாது = மரமியாது.

கண் + யாது = கண்ணியாது.

வேள் + யாவின் = வேளியாவின்

### வட சொற்கள்.

(அ) அ. முன் அ, ஆ வர சுறும் முதலும் கெட இடையில் 'ஆ' வரும்.

பத + அம்புயம் = பதாம்புயம்

சிவ + ஆலயம் = சிவாலயம்

(ஆ) இ, முன் இ, ஸ வரின் சுறும் முதலும் கெட இடையில் 'ஈ' தோன்றும்.

கிரி + இந்திரன் = கிரீந்திரன்

முனி + சுசரம் = முனீசுரம்.

(இ) உ, முன் உ, வர சுறும் முதலும் கெட 'ஹ'தோன்றும்.  
கு + உபதேசம் = குருபதேசம்.

2. (அ) அ,ஆ முன் இ, ஸ வர ஏறும் முதலும் கெட இடையில் 'ஏ' வரும்.

நர + இந்திரன் = நரேந்திரன்

மகா + சுசன் = மகேசன்

சர + சுசன் = சரேசன்

(ஆ) அ, ஆ முன் உ வரின் இரண்டும் கெட்ட இடையில் 'இ' வரும்.

ஞான + உதயம் = ஞானேதயம்  
கங்கா + உற்பத்தி = கங்கோற்பத்தி

3. (அ) அ, ஆ முன் ஐ வரின் இரண்டும் கெட்ட இடையில் 'ஐ' வரும்.

சிவ + ஐக்கியம் = சிவைக்கியம்  
மகா + ஐசவரியம் = மகைசவரியம்.

(ஆ) ஆ முன் ஒள் வரின் ஈறும் முதலும் கெட்ட இடையில் 'ஒள்' வரும்  
மகா + ஒளதாரியம் = மகைதாரியம்.

### பயிற்சி

1. பின்வரும் சொற்றெடுப்புகளைப் பிரித்து எழுதுக.

புவியியல், அறிவுரை, சொற்பயிற்சி, நன்னகர், பண்ணிசை,  
வானேவி, நாற்பது, மேற்றிசை, கரியன், கருப்புவில், பஃபெட்டு,  
பாளிலை.

2. பின்வரும் சொற்களைச் சேர்த்து எழுதுக.

வரவு + எழுதினார்; அறம் + வினை, நாள் + தோறும்,  
மனம் + கமழும்,  
பொன் + தோடு, நல் + தமிழ், கல் + மனம், நாள் + மலர்,  
வடக்கு + மலை, மெய் + ஞானம், பக்ஞம் + தூற், முருங்கை +  
காய்.

3. பின்வருவனவற்றிலுள்ள சந்திவமுக்களை நீக்கிச் செவ்விய முறை  
யில் எழுதுக.

பால் சாலை, தமிழ் சங்கம், தொழில் தினைக்களம், கூட்டு  
தாபனம், தேசிய பேரவை, இடங்களில் காணலாம், முதல் தமிழ்  
கலர் படம்.

4. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக.

(i) கல்பொருதிரங்கு மல்லற்பேரியாற்று.

(ii) கேட்டி யடியேனுரை முனிந்தருள்.

(iii) வானின்றுலகம் வழங்கிவருதலாற்றுனமிழ்த மென்றுணரற்  
பாற்று.

(iv) புனியும் பட்டங் கட்டுமோவென்று மெதுவாகக் கேட்டுவைத்  
தானபயன்

(v) நீங்களு நானு மென்ன செய்தன் முடியும் ?

5. பின்வருவனவற்றை இணைத்து எழுதுக.
- (i) தனி குறில் முன் ஒற்று உயிர் வரின் இரட்டும்.
  - (ii) இலம் என்று இருப்பாரை காணின் நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்
  - (iii) ஏறு வாணை கழுகில் குதித்திடும் ஈழம் மண்டலம் நாடு எங்கள் நாடு.
  - (iv) திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு.
6. பின்வருவனவற்றுள் ஏற்ற விடையின் கீழ்க்கோடு இடுக.
- (அ) 'அகர முதல்' என்பதில் அகர என்பது(நிலைமொழி, வருமொழி, ஒருமொழி, வடமொழி)
  - (ஆ) 'ஆதி பகவன்' என்பதில்'பகவன்' என்னும் சொல்லில் முதலுள்ளது (உயிர் எழுத்து, வல்லினமெய், மெல்லின மெய், இடையினமெய்)
  - (இ) குளநெல் என்ற சொற்புணர்ச்சி(இயல்பு, தொன்றல், கெடுதல், திரிதல்)
  - (ஈ) காய்தின்றுன் என்பது(வேற்றுமைச் சந்தி, அல்வழிச்சந்தி, உருபுச்சந்தி, அகச்சந்தி)
  - (உ) கடல் + தொழில் = (கடல் தொழில், கடல்ததொழில், கடற்தொழில், கடற்செழியில்)
  - (ஊ) 'எ'ஸற்றின் முன் வரும் 'ந்' என்னும் மெய்(ட,ன்,ற்,ன்,)ஆகத் திரியும்.
  - (எ) 'எ'ஸற்றின் முன் வரும் 'ந்' என்னும் மெய்(ண்,ட்,ன்,ற்) ஆகத்திரியும்.
  - (ஏ) (வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிரினம்)வர, 'உ' என்னும் மெய் 'ன்' ஆகத் திரியும்.
  - (ஐ) மேனிலை என்னுந் தொடரை(மே + லைலை, மேன் + இலை, மேல் + நிலை, மேனி + இலை) எனப் பிரிக்கலாம்.
  - (ஓ) மீடிறன் என்பதைப் பிரிக்கவரும் சொற்கள்(மீடு + இறன் மீடி + றன், மீன் + திறன், மீட் + இறன்) எனவரும்.
7. பின்வரும் தொடர்களை இரு பொருள் வரப் பிரிக்க.  
தன்னுடு, இரும்படியும், செம்பொன்பதின்ரெடி, குறும்பர்ம்பு, பொன்னன்று.

### மரபுத்தொப்ப

சொற்களுக்கு உரிய நேர்ப்பொருளை உணர்த்தாது அச்சொற்களின் ஆற்றலால் ஒரு குறித்த பொருளில் வழங்கி வரும் தொடர் மரபுத் தொடர் எனப் பெயர் பெறும். இதனை இலக்கணத் தொடர் எனவும் கருவர் மரபு-முறைமை இலக்கணை-குறிப்பு கருத்தை ஆழமாகவும்

கருக்க மாகவும் சவையாகவும் கூறுவதில் மரபுத்தொடர்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. பேச்சுவழக்கிலும் உரைநடை-செய்யுள் ஆகியவைகளி லும் மரபுத்தொடர்கள் பெரிதும் வழங்கி வருகின்றன. பிறரின் கருத்து களைச் செல்வனே அறிந்து கொள்ளவும் தம் கருத்தைச் செல்வனே பிறருக்குக் கூறவும் வேண்டுமாயின் மரபுத்தொடர்களின் பொருளையும் பிரயோகங்களையும் நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும்..

'ஒற்றைக்காலில் நிற்றல்' என்பது மரபுத்தொடர். இதன் நேர்ப் பொருள் இரு காலில் அன்றி ஒரு காலில் நிற்றல் என்பதாகும். வழக்கில் இது, இதன் பொருள்கள். பிடிவாதமாக நிற்றல் என்பதே இத்தொடரின் பொருள். இது குறிப்பினாற் பெற்ற பொருளாகும். ஓட்டடைக்கை என்பது இன்னொரு மரபுத்தொடர். இத்தொடரின் நேர்ப் பொருள் துவாரம் உள்ளகை. இது இத்தொடரின் பொருள்களு, 'அதிகமாகச் செலவு செய்யும் கை' என்பதே இத்தொடர் குறிக்கும் பொருள் ஆகும். இவ்வாறு மரபுத் தொடர் ஒவ்வொன்றும் வெளிப் படை, இலக்கணை என்னும் இருவகைப் பொருள்களை உடையது. வெளிப்படைப் பொருள் சிறப்புடையதன்று. இலக்கணைப் பொருளே சிறப்புடையது. இலக்கணைப் பொருளை அறிந்து பயன்கோடல் வேண்டும்.

உபயோகமான மரபுத் தொடர்களும் அவைகளின் இலக்கணைப் பொருளும் :-

### 1. அடிபற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

- |               |                                  |
|---------------|----------------------------------|
| அடிநகர்தல்    | — இடம்பெயர்தல்                   |
| அடிப்படுத்தல் | — வெற்றிகொள்ளல்                  |
| அடிப்படுதல்   | — கீழ்ப்படிதல், பழமைபற்றி வருதல் |
| அடிபிடித்தல்  | — குறிப்பின் வழிச் செல்லல்       |
| அடிபிழுத்தல்  | — நெறி தவறுதல்                   |
| அடிபிறக்கிடல் | — தோற்றேடல்                      |
| அடிபிடல்      | — தொடங்குதல்                     |
| அடியொற்றுதல்  | — பின்பற்றுதல்                   |
| அடிவிளக்குதல் | — தன்மரபைப் புகழ்பெறச் செய்தல்.  |

### 2. கண்பற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

- |                 |                             |
|-----------------|-----------------------------|
| கண் கலத்தல்     | — ஒருவரை ஒருவர் விரும்புதல் |
| கண் கணலுதல்     | — கோபித்தல்                 |
| கண் காட்டிவிடல் | — ஏவி விடுதல்               |
| கண்டு கழித்தல்  | — அனுபவித்து வெறுத்தல்      |

- கண்ணழித்தல் — பதவுரை கறுதல்  
 கண்ணழுதல் — அன்பு குறைதல்  
 கண்ணாற் சுடுதல் — கோபித்தல்  
 கண்ணிற்றல் — எதிர் நிற்றல்  
 கண்ணுதல் — அருமையாதல்  
 கண்ணாறு கழித்தல் — தீமையை நீக்குதல்.  
 கண்ணெறிதல் — கடைக்கண்ணாற் பார்த்தல்  
 கண்ணேடுதல் — இரங்குதல்  
 கண்திறத்தல் — அறிவு உண்டாதல்  
 கண்படுதல் — நித்திரை செய்தல், கண்ணாறு  
 படல்  
 கண் மலர்தல் — விழித்தல்.  
 கண்வளர்தல் — நித்திரை செய்தல்  
 கண்விடல் — துவாரம் உண்டாதல்

**3. கழுத்துப் பற்றிய மரபுத்தொடர்கள் :-**

- கழுத்திற் கட்டுதல் — வலிந்து கொடுத்தல்  
 கழுத்துக் கொடுத்தல் — பிறரின் துன்பத்தின்போது  
 கழுத்தை முறித்தல் — உதவிசெய்தல்.  
 கழுத்தறுத்தல் — வருத்துதல்  
 கழுத்தை கடித்தல் — தீமை செய்தல்

**4. காதுபற்றிய மரபுத்தொடர்கள் :-**

- காதிலடிபடுதல் — செய்தி பரவுதல்  
 தாதுகுத்தல் — ஏமாற்றுதல்  
 காதைக் கடித்தல் — முறைபொருள் சொல்லல்

**5. கால் பற்றிய மரபுத்தொடர்கள் :-**

- கால் கிளர்தல் — ஒடுதல்  
 கால் கொள்ளுதல் — தொடக்கம் செய்தல்  
 கால் சாய்தல் — கெடுதல்  
 கால் பின்னுதல் — தடைப்படல்  
 காலாடுதல் — சிறப்புற்றிருத்தல்  
 காலாறுதல் — ஒய்ந்திருத்தல்  
 காலூரன்றல் — நிலைத்து நிற்றல்  
 காலேச்சற்றுதல் — தொடர்ந்து பற்றுதல்.

**6. கை பற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-**

- கை கலத்தல் — சண்டையிடுதல்  
 கை காட்டுதல் — திறமையை வெளிப்படுத்தல்  
 கை கொடுத்தல் — துன்பத்தில் உதவி செய்தல்

- கை தலைவைத்தல்  
 கை தளர்தல்  
 கை தாங்குதல்  
 கை திருந்துதல்  
 கை துடைத்தல்  
 கை தூக்கிவிடுதல்  
 கை நீட்டுதல்  
 கை நாட்டுதல்  
 கை நெகிழ்தல்  
 கைப்பிடித்தல்  
 கை பூசுதல்  
 கைமமறித்தல்  
 கைமமிகுதல்  
 கைமமாறுதல்  
 கையமர்த்தல்  
 கையறுதல்  
 கையைக் கட்டுதல்  
 கையைக் கடித்தல்  
 கை வருதல்  
 கை விதிர்த்தல்  
 கைவிரித்தல்
- பெறுநட்டம் அடைதல்  
 — வறுமையடைதல்  
 — உதவி செய்தல்  
 — செயல் திறமையாதல்  
 — விலகுதல்  
 — துன்பத்திற் காத்தல்  
 — அடித்தல், கொடுத்தல்  
 — கையெழுத்து இடுதல்  
 — தவறவிடுதல்  
 — திருமணம் செய்தல்  
 — கழுவதல்  
 — தடுத்தல்  
 — அளவு கடத்தல்  
 — ஒருவரிடமிருந்து இன்னொரு  
 வருக்கு உரிமையாதல்  
 — அமைதியாக இருக்கும்படி  
 செய்தல்  
 — வருந்துதல்  
 — முயற்சி செய்யாதபடி  
 தடுத்தல்.  
 — நட்டமாதல்  
 — தேர்ச்சிபெறுதல்  
 — மறுப்பு அச்சம் பற்றிய  
 குறிப்பைச் செய்துதல்  
 — கொடுத்தற்கு எதுவுமில்லை  
 எனத் தெரிவித்தல்

#### 7. செவிபற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

- செவிசாய்த்தல்  
 செவிப்படுதல்  
 செவி மடுத்தல்  
 செவியறிவுறுத்தல்
- இணங்கிக்கேட்டல்  
 — கேட்கப்படுதல்  
 — கேட்டல்  
 — நல்லறிவு கூறுதல்

#### 8. தலைபற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

- தலைகாட்டுதல்  
 தலைகிழோய்ந்தடத்தல்  
 தலைகிழோய் நிற்றல்  
 தலைக்கூடுதல்  
 தலை சிறத்தல்
- வெளிவருதல்  
 — முறை தவறி நடத்தல்  
 — பிழவாதம் கொள்ளல்,  
 செருக்குடன் நடத்தல்.  
 — ஒன்று சேருதல்  
 — மிகச் சிறப்படைதல்

தலைத்துமாறல்	— கலக்கமண்டதல்
தலைப்படுதல்	— வளர்தல்
தலையங்குதல்	— கலந்திருத்தல்
தலையனி செய்தல்	— முகம் மலர்ந்து இன்சொற் கூறுதல்
தலையால் நடத்தல்	— முறைதலறி நடத்தல்
தலைவிரித்தாடுதல்	— எங்கும் பரவியிருத்தல்
தலையைத் தடவுதல்	— சிந்தணை செய்தல்.

9. நாக்குப்பற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

நாக்கு அசைதல்	— வாய்திறந்து சொல்லுதல்
நாக்கு அடைத்தல்	— பேசமுடியாதிருத்தல்
நாக்குப் புரஞ்சுதல்	— தவறுதல்
நாக்கு வளைத்தல்	— பழித்தல்
நாக்கு வாங்குதல்	— களைத்துப்போதல்.

10. பல்பற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

பல்லிலித்தல்	— ஏனான்செய்தல்
பல்லுப்படுதல்	— சுவையாயிருத்தல்
பல்லுக்கடித்தல்	— துன்பந்தரும் ஒன்றைச் சகித்துக்கொண்டிருத்தல்
பல்லைக்காட்டுதல்	— இரந்துவேண்டல்.

11. தோள்பற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

தேர்ள் கொடுத்தல்	— பொறுப்பேற்றல்
தோளிலிருந்து செவி கடித்தல்	— ஆதரிப்பவரை வஞ்சித்தல்
தோளோடு தோள் நிற்றல்	— துணையாய் நிற்றல்

12. முகம்பற்றிய மரபுத் தொடர்கள் :-

முகத்திலடித்தல்	— எதிர்த்தல்
முகம் ஓட்டுதல்	— இணங்குதல்
முகம் கொள்ளுதல்	— விரும்புதல்
முகம் செய்தல்	— நோக்குதல்
முகம் தருதல்	— அன்பு காட்டுதல்
முகம் திருத்துதல்	— கவலை நீக்குதல்
முகம் பார்த்தல்	— இரக்கங் காட்டுதல்
முகம் புகுதல்	— எதிர்சென்று நிற்றல்
முகம் மறுத்தல்	— இரக்கமின்றிக் கூறுதல்

முகமாதல்	— உடன்படல்
முகம்முறிதல்	— வெறுப்படைதல்
முகத்திற் கரிஷ்கல்	— அவமதித்தல்

13. வயிறுபற்றிய மரபுத்தொடர்கள் :-

வயிற் நிலடித்தல்	— நட்டத்தை உண்டாக்குதல்
வயிறுகடித்தல்	{ பசியுண்டாக்கல்
வயிறுகிள்ளுதல்	
வயிறு கழுவதல்	— அரும்பாடுபட்டு வாழுதல்
வயிறுவளர்த்தல்	— எவ்வாலே பிழைத்துக் கொள்ளல்
வயிறு வாய்த்தல்	— மகப்பேறு

14. வாய்பற்றிய மரபுத்தொடர்கள் :-

வாய்காட்டுதல்	— எதிர்த்துப்பேசல்
வாய்திறத்தல்	— பேசத்தொடங்குதல்
வாய்பார்த்தல்	— எவ்வகைப் பேச்சையும் ஆசையுடன் கேட்டல்
வாய்ப்பட்டுப்போடல்	— பேசாது தடுத்தல்
வாய் மலர்தல்	— பேசதல்
வாய் முத்தல்	— அடக்கமின்றிப் பேசதல்
வாய்விடுதல்	— வெளிப்படையாகக் கேட்டல்
வாய்புலம்பல்	— பிதற்றுதல்

15. வால்பற்றி வரும் மரபுத் தொடர்கள் :-

வாலாட்டுதல்	— சேட்டை பண்ணுதல்
வால்முறுக்குதல்	— தூண்டிவிடல், அகங்காரம் கொள்ளல்
வால்பிடித்தல்	— பந்தம் பிடித்தல்
வால் முளைத்தல்	— உலகம் விடிபடல்
வாலைக்கிழேபோடல்	— பணிந்து போதல்
வால்கட்டுதல்	— முகமன் கூறிக் கிளப்பி விடுதல்
வால் நறுக்குதல்	— கர்வமடக்கல்

16. ஏனைய மரபுத்தொடர்கள் :-

I	
அடுக்குப் பண்ணுதல்	— ஆழுத்தம் செய்தல்
அள்ளிக்குவித்தல்	— அளவுக்கு அதிகமாகச் சேர்த்தல்

- அள்ளி இறைத்தல் — அளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்தல்
- அறுதி யிடுதல் — முடிவு கட்டுதல்
- அறை கூவுதல் — போருக்கு அழித்தல்
- ஆட்கொள்ளுதல் — அடிமையாகக் கொள்ளுதல்
- ஆழம் பார்த்தல் — ஒருவராது அறிவை அளத்தல்
- ஆறப்போடுதல் — காலந்தாழ்த்தல்
- ஆற்றுப்படுத்தல் — வழி காட்டுதல்
- இடம் கொடுத்தல் — கண்டிப்பின்றி நடத்தல்
- இடித்து உரைத்தல் — வற்புறுத்திக் கூறுதல்
- இட்டுக்கட்டுதல் — இல்லாததை உண்மைபோலக் கூறுதல்
- இரட்டுற மொழிதல் — இருபொருள்படக் கூறுதல்
- இரண்டகம் செய்தல் — தீமை செய்தல்
- இளநாக்கு அடித்தல் — உடன்படாமையைத் தெரிவித்தல்,
- இனிப்புக் காட்டுதல் — ஆசையை உண்டாக்கல்
- ஏடேறுதல் — உயர்வடைதல்
- உச்சிகுளிர்தல் — மிகமகிழ்தல்
- உருக்குலைதல் — உடல்மெலிதல்
- எடுத்துக்கூறுதல் — திறப்பித்துக் கூறுதல்
- எடுத்து எறிதல் — தோல்வியடையச் செய்தல்
- எழுத்தென்னிப்படித்தல் — முழுவதையும் வாசித்தல்
- ஒத்துப்பாடுதல் — ஆதரவுகொடுத்தல்
- இருகை பார்த்தல் — வெல்ல முயற்சிசெய்தல்
- இடியாடிப்பார்த்தல் — பெருமுயற்சிசெய்தல்
- கங்கணம் கட்டுதல் — } ஓன்றைச் செய்து முடிக்க முனைந்துநிற்றல்
- கச்சைகட்டுதல் — வருத்தி வேலை வாங்குதல்
- கடன் கழித்தல் — மனமின்றிச் செய்தல்
- கடை கட்டுதல் — முயற்சியை திறுத்துதல்
- கடைத்தேறுதல் — கடேறுதல்
- கட்சி கட்டுதல் — இரண்டுபட்டு நிற்றல்
- கட்டி அடித்தல் — வலிந்து கூடத்துதல்
- கடை கட்டுதல் — பொய்ச் செய்தியைப் பரப்புதல்
- கயிறு திரித்தல் — ஓன்றைத் திரித்துக் கூறுதல்
- கரையேறுதல் — உய்வடைதல்
- கருவறுத்தல் — முற்குழ் அழித்தல்
- கரைத்துக்குடித்தல் — முற்குக்க கற்றறிதல்

- கல்லில் நாருரித்தல்  
 காற்றூயப்பறத்தல்  
 கீழுத்தல்  
 குடிமுழுகிப் போதல்  
 கொடுக்குக் கட்டல்
- கொள்ளி செருகுதல்  
 கொள்ளி கொள்ளுதல்
- சந்தியில் இழுத்தல்  
 சந்தியில் நிற்றல்  
 சிறுசட்டிப் பறத்தல்  
 சிட்டுக் கொடுத்தல்  
 தட்டிக் கழித்தல்  
 தட்டிக்கொடுத்தல்  
 தட்டிப்பார்த்தல்  
 தலைகால் தெரியாமல்  
 நடத்தல்  
 தலைமேற்கொள்ளல்  
 தலையைச்சுற்றி மூக்கைத்  
 தொடுதல்  
 தவிடுபொடியாதல்  
 தாண்டவமாடுதல்  
 திக்குமுக்காடுதல்  
 துண்டுவிழுதல்  
 துறை போதல்  
 தூண்டில் போடல்  
 தோப்புக்கரணம்  
 போடுதல்
- நடுத்தெருவில் நிற்றல்  
 நட்டாற்றில் விடுதல்  
 நுனிப்புல் மேய்தல்
- நெருப்பெடுத்தல்  
 பசையடித்தல்  
 படியளத்தல்  
 பதம் பார்த்தல்  
 பம்பரமாட்டுதல்
- இல்லாத பொருளைப்  
 பெற்றுயலுதல்  
 விரைந்து செல்லுதல்  
 குழ்ச்சி செய்தல்  
 முற்றும் அழிதல்  
 ஒன்றைச் செய்துமுடிக்க  
 முக்கியதல்  
 கேடு செய்தல்  
 உள்ளத்தைப் பெரிதும்  
 கவர்தல்  
 அவமானம் உண்டாக்குதல்  
 ஆதரவின்றி நிற்றல்  
 கற்பனை செய்தல்  
 வேலையினின்று விலக்குதல்  
 அலட்சியம் செய்தல்  
 உர்சாகம் ஊட்டுதல்  
 உள்ளத்தை அறிய முயலுதல்  
 செருக்குடன் நடத்தல்  
 விருப்புடன் ஏற்றல்  
 சுற்றிவளைத்தல்  
 முழுவதும் தோல்வியறு  
 பெருவழக்காயிருத்தல்  
 செய்வதறியாது துன்புறல்  
 நட்ட மாதல்  
 ஜயந்திரிபறக் கற்றல்  
 தன் எய்ப்படுத்தல்  
 சொன்னபடியெல்லாம்  
 நடத்தல்  
 ஆதரவு இல்லாமல் நிர்றல்  
 ஆபத்திற் கைவிடுதல்  
 மேலெழுந்த வாரியாக  
 கற்றல்  
 கடுமையாகக் கண்டித்தல்  
 வசப்படுத்துதல்  
 வாழ்வுக்கு வழிகாட்டல்  
 சோதனை செய்தல்  
 அலைக்கழித்தல்

- பீஞ்சிற் பழுத்தல்  
 புண்படுத்தல்  
 புளிப்புத்தட்டுதல்  
 புறந்தருதல்  
 பூசிமெழுகுதல்  
 பொடிவைத்தல்  
 மட்டம் தட்டுதல்  
 மட்டையிடத்தல்  
 மண்ணேக்குதல்  
 மல் லுக்கட்டுதல்  
 மனப்பால் குடித்தல்  
 முடிமறைத்தல்  
 வழிபாரத்தல்  
 வாரி இறைத்தல்  
 விழலுக்கு இறைத்தல்  
 வெட்டிப் பேசுதல்
- இளமையில் முதிர்தல்  
 — மனம் நோவப் பேசுதல்  
 — சுவை கெடுதல்  
 — ஓம்புதல்  
 — குற்றத்தை மறைத்தல்  
 — தந்திரமாகப் பேசுதல்  
 — செருக்கு அடக்குதல்  
 — வேலையின்றி ஆலைதல்  
 — வீணைக்குதல்  
 — கட்டாயப்படுத்தல்  
 — கற்பனை செய்தல்  
 — மறைத்து வைத்தல்  
 — உபாயம் தேடுதல்  
 — அளவின்றிச் செலவு செய்தல்  
 — வீண செலவு செய்தல்  
 — வெல்லப் பேசுதல்

## II

- அங்கடப்புரட்டன்  
 அரைமனிதன்  
 அரைவேக்காடு  
 அதோகதி  
 அவசரக்குடுக்கை  
 ஆசாட்டுப்புதி  
 ஆயிரங்காலத்துப்பயிர்
- இந்திர சாலம்  
 இமாலயத் தவறு  
 உப்பில்லைப் பேசுக  
 உதவாக்கிரை  
 ஏட்டிக்குப்போட்டு  
 கண்முடித்தனம்  
 குட்டிச்கவர்  
 குரங்குப்பிடி  
 கைகண்டமருந்து  
 கைப்பொட்டமை
- தொழுகள்வன்  
 முதலைக்கண்ணீர்  
 வாழையடி வாழை  
 வெட்டிப்பேசுக
- பெரும்பொய்யன்  
 — மதிப்பில்லாதவன்  
 — பக்குவமின்மை  
 — ஆபத்து  
 — அமைதியற்றவன்  
 — ஏமாற்றுக்காரன்  
 — நெடுங்காலம் நிலைக்கும்  
 பொருள்
- ஏமாற்றுந்தன்மை  
 — மிகப்பெரிய தவறு  
 — பொருளற்ற பேசுக்  
 — பயனற்ற பொருள்  
 — பகைமை  
 — ஆராய்வில்லாமை  
 — சிறுபயன்  
 — பிடிவாதம்  
 — சிறந்த வழி  
 — பிறர் சொல்லுவதன்படி  
 நடப்பவர்
- ஏமாற்றுக்காரன்  
 — பொய் இரக்கம்  
 — நின்டுகாலமாக  
 பயனற்ற பேசுக

### பயிற்சி

1. செழுமையான விடையின் கீழ்க் கோடு இடுக
  - (அ) மரபுத்தொடர்கள் (வெளிப்படைப் பொருளை, குறிப்புப் பொருளை, வேற்றுமைப்பொருளை, உவமைப்பொருளை) உணர்த்துவன்.
  - (ஆ) செயலை முடிச்க முனைந்து நிற்றல் என்னும் பொருளைத் தரும் மரபுத் தொடர் (கைகட்டல், ஒற்றைக்காலில் நிற்றல், கங்கணம் கட்டல், கைகொடுத்தல்)
  - (இ) ஆழம்பார்த்தல் என்னும் மரபுத் தொடரின் பொருள் (அளவெடுத்தல், பரிசோதனை செய்தல் சந்தேகம் கொள்ளல், அறிவு முதலியலுகளை ஆராய்தல்)
  - (ஈ) கழுத்துக் கொடுத்தல் என்னும் மரபுத்தொடருக்கு ஒத்தகருத்துள்ள மரபுத்தொடர் (கச்சைகட்டுதல், கொட்டமடித்தல், கைகொடுத்தல், மல்லுக்கட்டுதல்)
  - (ஊ) ஒரு தொழிலை மனமின்றிக் கடமைக்காகச் செய்தலை (கடன் கழித்தல், கள்ளேடுவிடுதல், ஆறப்போடுதல்; கைவிடுதல்) என்பர்.
  - (஋) 'உப்பில்லாப் பேச்சு' என்பது (கவையில்லாத பேச்சு, நம்பமுடியாத பேச்சு, பயனற்ற பேச்சு, அறியாமைப் பேச்சு) எனக் கூறுவர்.
2. பின்வரும் மரபுத்தொடர்களின் பொருள் புலப்பட்டு உணவுத்தொப்பொருத்தமான வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :-
 

வயிற்றிலில்தித்தல், சிட்டுக் கிழித்தல், மனப்பால் குடுத்தல், தூண்டில் போடல், கல்வில் நாருளித்தல், அவசரக்குடுக்கை, மணலைக் கயிருய்த்தியித்து வானத்தை வில்லாய் வளைத்தல்.

### உவமைத் தொடர்

நன்கு தெரிந்த ஒரு பொருளினைத் தன்மையை நினைவுத்தி, தெரியாத ஒரு பொருளின் தன்மையை அறிவுறுத்தும் தொடர் உவமைத் தொடர் எனப் பெயர் பெறும். உவமை ஒப்பிட்டுக் கூறுகை. கருத்தைத் தெளிவாகவும் நிறைவாகவும் சீருக்கமாகவும் சைவயாகவும் வெளிப்படுத்துவதற்கு உவமைத் தொடர்கள் மிகப் பயன்உள்ளன.

இத்தைகய முறை மிகப்பிழைட்டைக் காலமுதல் இருந்து வருகிறது என்பதற்குப் பிழைட்டய இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் சான்றாக உள்ளன. இவ்வகைப்பிழை, பேச்சு வழக்கிலும் உரைத்தை, செய்யுள் ஆகிய எழுத்து, உழக்குத்தளிலும் அதிகம் காணப்படுகிறது.

ஓர் உவமைத்தொடரில் உவமானம், உவமேயம், உவமை உருபு, பொதுத்தன்மை ஆகிய நான்கு உறுப்புகள் உள். நன்கு தெரிந்தபொருள் உவமானம். உவமானத்தால் விளக்கப்படும் பொருள்-உவமேயம், உவமானம், உவமேயம் ஆகிய இரண்டிற்கும் உள்ள ஒருமைப்பாடு—பொதுத்தன்மை-உவமானத்தைச் சுட்டிநிற்கும் சொல்-உவமை உருபு.

பொதுத்தன்மையானது தொழில், பயன், வண்ணம், வடிவ ஆகிய நான்கு வகையாக அமையும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. உவமை உருபுகள் போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ, அன்ன, இன்ன, மான, கடுப்ப, இயை, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர, இகல, எதிர, சிவண, மலைய, பொருவ, ஆங்க, இல், மாதிரி என்பனவாம்.

### பெருவழக்குப்பெற்ற உவமைத்தொடர்கள்:

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போல  
 அடியற்ற - மரம் போல  
 அணை கடந்த வெள்ளம் போல  
 அச்சில்லா வண்டி போல  
 அத்தி - பூத்தாற் போல  
 அனலிடைப் பட்ட மெழுகுபோல  
 அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு பேர்ல  
 அரைத்த மாவை அரைப்பதுபோல  
 அற்ற குளத்தில் அறுதீர்ப்பறவை போல  
 ஆடி ஓய்ந்த பம்பரம் போல  
 ஆண்டிகள் மடம் கட்டியது போல  
 ஆணிவாய் அகப்பட்ட கரும்பு போல  
 ஆற்றிற் கரைத்த புளிபோல  
 ஆகாயக் கோட்டை கட்டினது போல  
 ஆப்பிழுத்த குரங்கு போல  
 ஆற்றங்கரையில் மரம் போல  
 இடிபோசை கேட்ட நாகம்போல  
 இரண்டு தோணியிற் கால் வைத்தது போல  
 இனை பிரிந்த அன்றில் போல  
 இலவு காத்த சிளிபோல  
 இலைமறை காய் போல  
 இனம் பிரிந்த மான் போல  
 இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்புபோல  
 இரும்பும் காந்தமும் போல  
 உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல  
 உட்சவர் இருக்கப் புறக்கவர் தீற்றுதல் போல  
 உ.மி குற்றிக் கை சலித்தது போல  
 உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல

உயிரும் உடலும்போல  
 உருத்திராக்கப் பூண்போல  
 ஊமை சண்ட கணவு போல  
 ஊருணி நீர் நிறைந்தாற் போல  
 ஊழித் தீப் போல  
 ஊசியின் வழியே செல்லும் நூல் போல  
 எட்டாப் பழுத்திற்கு ஆசைப்பட்டது போல  
 எரிசிற நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றினது போல  
 எரிமுன்னர் வைக்கோல் போல  
 எட்டி பழுத்தாற் போல  
 எடுப்பார் கைப்பின்னை போல  
 எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது போல  
 ஏட்டுச் சரைக்காய் போல  
 ஏவற்பேய் கூரையைப் பிடுங்கியது போல  
 ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் போல  
 ஒளியைக் கண்ட இருளைப் போல  
 ஒருயிரும் சருட்டும் போல  
 ஒடும் புனியம் பழமும் போல  
 கட்டுக்கடங்காக் காளை போல  
 கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல  
 கடற்கரை மணலைக் கணக்கிடுதல் போல  
 கண்ணை இமை காப்பது போல  
 கரும்பு தின்னக் கைக்கலி கேட்பது போல  
 கனியிருப்பக் காய் கவர்தல் போல  
 கனமேல் எழுத்துப் போல  
 காகம் உறவு கலந்து உண்பது போல  
 காகம் இருக்கப் பனம் பழம் விழுந்தது போல  
 காட்டாற்று வெள்ளம் போல  
 காட்டில் ஏறித்த நிலாப் போல  
 காட்டுத் தீபோல  
 கார்த்திகைப் பிழை கண்டது போல  
 காய்த்த மரத்திற் கல்லெறிதல் போல  
 காலத்தாற் பெய்த மழைபோல  
 கிணற்றுத் தவளை் போல  
 கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது போல  
 கிளியை வளர்த்துப் பூண்வாயிற் சொடுத்தல் போல  
 கும்பிடப்போன் தெய்வம் குருக்கே வந்தது போல  
 குரங்கின் கைப்பூமாலை போல  
 குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டல் போல  
 குளிக்கப் போய்க் கேறு பூசினது போல

குழந்தையையும் கிள்ளித் தொட்டிலையும் ஆட்டல் போல  
 குன்றுமுட்டிய குருவி போல  
 குன்றின் மேவிட்ட விளக்குப் போல  
 குவிக்கு மாரடிப்பது போல  
 கொழுகொம்பற்ற கொடிபோல  
 சகடக்கால் போல  
 சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல  
 சருக்கரைப் பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்தர் போல  
 சந்திரன் இல்லா வானம் போல  
 சாடிக்கு மூடி போல  
 சித்திரப் பதுமை போல  
 சிவழூசையிற் கரடி புகுந்தது போல  
 சிறகற்ற பறவை போல  
 சிங்கத்தினைக் கிறு நரி எதிர்த்தாற் போல  
 சுடச் சுட ஒளிரும் பொன்போல  
 சுழல்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போல  
 சூரியனைக் கண்ட பனி போல  
 சூரியன் கண்ட தாமரை பேரல  
 சூரியன் முன் மின்மினி போல  
 செக்கு மாடு போல  
 செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போல  
 சேற்றில் முளைத்த செந்தாமரை போல  
 தரித்திரனுக்குப் புதையல் கிடைத்தது போல  
 தலை இருக்க வால் ஆடுதல் போல  
 தாரகை நடுவண் தண்மதி போல  
 தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல  
 தலை இருக்க வால் ஆடுதல் போல  
 திங்களைக்கண்டு பொங்கும் கடல் போல  
 திரிசங்கு சுவர்க்கம் போல  
 திட்டிய மரத்திற் தூர் பார்ப்பது போல  
 துரும்பைத் தாணுக்குதல் போல  
 தூங்கிற புலியைத் தட்டி எழுப்புதல் போல  
 தேடிய ழண்டு காலில் அகப்பட்டது போல  
 தொட்டினத்து ஊறும் மன்றகேணி போல  
 நகமும் சதையும் போல  
 நலேஹில் நல்ல மரம் பழுத்தாற் போல  
 நல்லமரத்திற் புலலுருவி சாய்ந்தமை போல  
 நவில் தொறும் நூல்நயம் போல  
 நரி வாலைக்கொண்டு கடல்நழுப்பு பார்த்தல் போல

நாயும் பூண்டும் போல  
 நீர் மேல் ஏழுத்துப் போல  
 நீர் மேற் குமிழி போல  
 நீர் ஒழியும் பாலுண் குருகுபோல  
 நீறு பூத்த நெருப்புப் போல  
 நூவிப்புல் மேயந்தது போல  
 நெடுஞ்சுரத்து நின்ற தனிமரம் போல  
 பசுத்தோல் போர்த்த புலி போல  
 பசுமரத்து ஆணி போல  
 பருத்தி புடைவையாய்க் காய்த்தாற்போல  
 பறியுள் மீன் போல  
 பழும் நழுவிப் பாலில் விழுந்தாற் போல  
 பாம்பும் கீரியும் போல  
 பாம்புக்குப் பால் வார்த்தது போல  
 பால் நினைந்தாட்டும் தாய் போல  
 பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்கானது போல  
 புயலில் அகப்பட்ட கலம் போல  
 புல்நுனிமேல் நீர் போல  
 புதையல் காத்த பூதம் போல  
 புறக்குடத்து வார்த்த நீர் போல  
 புனல் ஒடும் வழிப் புல் சாய்தல் போல  
 புவும் மணமும் போல  
 புவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணம்பெற்றுற் போல  
 பெட்டிப் படம்பு போல  
 பொன்னின் குடக்கிற்குப் பொட்டு இட்டாற் போல  
 மணகுதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கியது போல  
 மதிக்கண் மறுப் போல  
 மதில் மேற் பூண் போல  
 மஷ்லைக்கண்டு வான்கோழி ஆட்யமை போல  
 மஸியும் மஸியும் மோதினுற் போல  
 மடை திறந்த வெள்ளம் போல  
 மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் போல  
 முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசையற்றுற் போல  
 முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றுட் புதைத்தாற் போல  
 யானையுண்ட விளாங்கலி போல  
 வளர்த்த கடா நார்பிற் பாய்ந்தாற் போல  
 வாடும் பயிருக்கு வான்மழை போல  
 விளக்கில் விழுந்த விட்டில் போல  
 விழலுக்கு இறைத்த நீர்போல  
 வெண்கலக் கடையில் யானை புகுந்தது போல

வென்னெண்டிரண்டு வரும்போது தாழி உடைந் தாற்போல  
வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ந்தாற்போல  
வேலி பயிரை மேய்ந்தாற் போல  
வைக்கொற் பட்டடை நாய்போல

### பயிற்சி

1. செவ்விய விடையின் கீழ்க் கோடு இடுகை:-

- (அ) 'பழுமரம் நாடும் பறவையிற் படரவோன்'  
என்பதில் உள்ள உவமைச் சொல்(மரம்,நாடு,பறவை,படர் வோன்)
- (ஆ) அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மரம் போல்வர் மக்கடபண்பில்லாகவர் என்பதில் உள்ள உவமையம்(மரம்,அரம், கூர்மையர், மக்கள், பண்பில்லாதவர்)
- (இ) புளிபோலும் மறவன் என்பதில், பொதுத்தன்மை(பாயும் இயல்பு,துணைபிரிதல்,நிறம்,உருவம்)
- (ஈ) அடுக்குச் சுடரைக் கிழக்கிட்டன்ன் பழுக்குலை என்பதில் உவமை உருபு (அடுக்கு,சுடர்,அரை,அண்ண)
- (உ) 'வில்லேர் உழவர்' என்பதை (உவமை, உருவகம்,சிலேஷை, வஞ்சப்புகழ்ச்சி) என்பர்.
- (ஊ) 'ஆற்றிற் கரைத்த புளிபோல்' என்னும் உவமைத் தொடரின் பொருள்(முயற்சியடைமை,ஒற்றுமை,பயனற்ற செலவு,நிலை மில்லங்கமை)
- (எ) பற்றந்த நிலை என்பதை உணர்த்தும் உவமைத் தொடர் (அன்றிலும் பேடும் போல,ஊசியும் நாலும்போல,ஆற்றங்கரை மரம்போல,ஒடும் புனியம் பழுமும் போல)
- (ஏ) 'குரியீனக்கண்ட தாமரை போல' என்பதன் பொருளை மந்த உவமைத் தொடர்(மழையைக்கண்ட பயிர்போல,குரியீனக்கண்ட பளிபோல,இடுகேட்ட பாம்புபோல,கீரியும் பாம்பும் போல)
- (ஐ) உத்தியோகத்திலிருந்து கொஞ்சு வியாபாரத் துறையிலும் சுடுபட்ட அவன்(ஆலையில் அகப்பட்ட கரும்பு போல,இரண்டு தொணியிற் கால் வைத்தது போல,இனம்பிரிந்த மான் போல,எட்டாப் பழுத்திருக்க கொட்டாவி விட்டது போல) இடர்ப்பட்டான்.
- (ஒ) அவன் தித்திகரப் பதுமைபேர்கள்(ஆடாதளச்சாதிருந்தான், பேசாதிருந்தான்,அழகாயிருந்தான்,கவலையின்றி இருந்தான்)

2. பின்வரும் உவமைத் தொடர்களின் பொருள் புலப்பட அவை  
களை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக : -

கல்மேல் எழுத்துப்போல, இலைமறை காய்போல, நுனிப்புல்  
மேய்ந்தாற் போல, கண்ணைக் காக்கும் இமைபோல, இருத்தீக்  
கொள்ளி ஏறும்புபோல, ..

### உருவகத்தொடர்

1. முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த் துளிகளை அவன் சிந்தினான்.
2. அவன் கண்ணீர் முத்துகளைச் சிந்தினான்.
3. அவன் கண்களிலிருந்து முத்துகள் சொரிந்தன.

மேலே ‘உள்ள மூன்று வாக்கியங்களையும் கவனியுங்கள். இவற்  
றிடையே உள்ள வித்தியாசம் என்ன ?

முதலாவது வாக்கியத்தில், கண்ணீர்த் துளிகள் முத்துகளுக்கு  
உவமிக்கப்பட்டுள்ளன.

முத்து - உவமானம். (கண்) நீர்த்துளிகள் - உவமேயம்.  
அந்த வாக்கியத்தில், உவமானமும் உவமேயமும் தனித்தனியே  
தெரிவதுடன், ‘போல’ என்னும் உவமை உருபும் காணப்படுகிறது.  
ஆனால், இரண்டாவது வாக்கியத்தில் உவமானமும் உவமேயமும்  
பிரிப்பின்றிப் பிணைந்துள்ளன. கண்ணீராகிய முத்துகள் - என்று  
சருத்துப் பெறப்படுகிறது. இவ்வாறு வருவன உருவகம் எனப்படும்.  
‘கண்ணீர் ஆகிய முத்துகள்’ என்பதில் வரும் ‘ஆகிய’ என்பது  
உருவகத்தைக் காட்டும் சொல்லுருபு எனப்படும்.

இவ்வி மூன்றும் வாக்கியத்தைப் பாருங்கள். கண்களிலிருந்து  
முத்துகள் எப்படி உதிரும்? இங்கு முத்து என்ற தீசால் உண்மையில்  
எதனைக் குறிக்கிறது? கண்ணீர்த் துளியையே குறிக்கிறது. ஆனால்,  
வெளிப்படையாக அன்றி, குறிப்பாகக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு வருவன  
வும் உருவகமே.

பின்வருவனவற்றில் வரும் உவமைத் தொடர் உருவகத் தொடர்  
களை கண்டு தெளிக.

1. சாளரங்கள் தோறும் தாமரை மலர்கள் போன்ற முகங்கள்  
தெரிந்தன.
2. சாளரந் தோறும் கூத்தன் தாமரை மலர்கள்.

3. வானத்திற் கற்கணுத் துகள் போலக் கொட்டிக் கிடந்த நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தேன்.
4. வானத்திற் (கொட்டிக்கிடந்த) கற்கணுத் துகள்களைப் பார்த்தேன்.
5. என் நெஞ்சு உலைப்பாளையோலக் கொதித்தது.
6. என் மனக் குகையிலே தெரியும் ஒளி போன்று நம்பிக்கை ஈடர்விட்டது.
7. \* நெஞ்சுக் கன கல்லு நெகிழ்ந்தது.
8. என் மனக்குகையில் நம்பிக்கை ஒளி ஈடர்விட்டது.

பின்வரும் வாக்கியங்களில் வரும் உவமைத்தொடர்களை உருவகத் தொடர்களாக மாற்ற முயல்க.

1. அந்த மலைகள் பச்சைக்கம்பளம் விரித்தது போன்று, பக்ஞம் யாக விருந்தன.
2. பேசும் பொற்சித்திரம் போன்ற அந்தக் குழந்தையின் மரணம் ஸ்வல்லாராயும் உருக்கியது.
3. பொன்னோர்ற தெல்விளையும் குழியடா, எங்கள் பூரி.

மேலே உள்ளவற்றிலிருந்து உருவகத்தின் மூன்று தன்மைகள் உங்களிற் கிலகுக்குப் புலனுக்காம்.

1. உருவகம் உவமையின் ஓர் உயர்நிலை வடிவம்.
2. உருவகம், உண்மையில் உவமேயத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் முறை.
3. உவமையைப் போலவே உருவகமும், ஒரு கருத்தை அல்லது விளக்கத்தை ஒரு மனப்படமாக அளிக்கும் வெளியீட்டு முறை.

அவன் ஒரு நளி

நீ ஒரு நளைந்து கோழி

இவன் ஒரு கடாமாடு

என்பன போன்ற வாக்கியங்கள் தமது நாளாந்தப் பேச்சில் இடம் பெறுகின்றன.

“முன்னுப் பற்றையிற் கீலை விழுந்து விட்டது. என்ன செய்வது? மெல்ல மெல்லத்தானே எடுக்க வேண்டும்” என்று யாரேனும் பேசுக் கேட்டிருப்பீர்கள். இந்தப் பேச்சிலிருந்து நீங்கள் விளங்குவதென்ன? முன்னர்க் குறிய வாக்கியங்களில் உள்ளவாறு எனினும்யான உருதொட்டங்கும் இவ்வாக்கியத்தின் கருத்து முழுவதுமே ஓர் உருவகமாப்ப அமைந்திருப்பதைக் காணவாம்.”

பெரும்பாலான பழுமாழிகள் இத்தகைய உருவகத் தன்மை  
பெற்றனவே.

இப்போது பின்வரும் செய்யுட் பகுதிகளில் உள்ள உருவகத்  
தொடர்களை அறிக்.

1. கட்டும் விழிச்சடர்தான் - கண்ணம்மா

குரிய சந்திரரோ

வட்டக் கரிய விழி - கண்ணம்மா

வானக் கருமை கொலோ

பட்டுக் கரு நீலப் - புடவை

பதித்த நல் வயிரம்

நட்ட நடு நிசியில் - தெரியும்

நடசத்திரங்களம்.

2. மனமெனுந் தோணி பற்றி

மதியெனுங் கோலை ஊன்றிச்

சினமெனுஞ் சரக்கை ஏற்றிச்

செறிகடல் ஒடும் போது

மதன் எனும் பாறை தாக்கி

மறியும்போ தறிய வொன்னுது

உணைஞும் உணர்வை நல்காய்

உற்றியூர் உடைய கோவே.

### ஒலிக்குறிப்புகள்

குசினிக்குள் ஏதோ கடகடக்கிறது, காற்று குஞ்சு வெளி  
விசுகிறது. புகைவண்டி எஞ்சின் குபு குபு வென்று புளக்கக்கிக்  
கொள்ளு நின்றது முதலான வாக்கியங்களில் உள்ள கடகட, குஞ்சு,  
குஞ்சு, குபுகுபு என்பவைகள் ஒலிக்குறிப்புகள் எனப்படுகின்றன.

ஒரே ஒலி இரட்டித்து வருவதால் இந்த ஒலிக்குறிப்புகள் அமை  
கின்றன. இவ்வாறு வரும் ஒலிச்சேர்க்கை, ஓர் ஒரையை அல்லது ஒரு  
தோற்றத்தை அல்லது ஓர் இயக்கத்தை அல்லது ஏதேனும் ஓர் உணர்  
வைக் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் இவை ஒலிக்குறிப்புகள் எனப்படுகின்றன.

நமது அன்றூடப் பேச்சில் ஆயிரக்கணக்கான ஒலிக்குறிப்புகளைப்  
பயன் படுத்துகிறோம். சிலவேளை நாமே புதிய குழந்தையிற் புதிய  
ஒலிக்குறிப்புகளை உண்டாக்கி விடவும் நேரலாம். இவ்வாறு நேர்ந்து  
நிலைபெற்று விட்டனவே நாம் இன்று பயன்படுத்தும் ஒலிக்குறிப்புகள்.  
தக்க சமயத்தில் இவை நம் பேச்சிலும் எழுத்திலும் இடம்பெறும்  
என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், அறிந்து கொள்ளுவதற்காக இன்னும்  
சில ஒலிக்குறிப்புள்ள வாக்கியங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

1. ஆறு சலசல வென ஓடிக்கொண்டிருந்தது.
2. அவனுடைய கணகளிலிருந்து பொலபொல வென நீர் உதிர்ந்தது.
3. புலபுல வென விடிந்து கொண்டிருந்தது.
4. வெயிலில் அலுமினியம் பளபள வென மினுங்கியது
5. அசரன் நறநறவெனப் பற்களைக் கடித்தான்
6. என்னுடைய உடம்பு இலேசாகக் கணகணக்கிறது.
7. கடுங் குளிராற் கிடுகிடு என்று நடுங்கினேன்.
8. குற்றம் உள்ள நெஞ்சம் குறுகுறுக்கும்.
9. புயல் எழுந்த போது மளமள வென மரங்கள் முறிந்தன.
10. கிழவி இடைவிடாமற் பேசிக் கொண்டிருந்தான்; அந்தத் தொண் தொணப்பினிடையே நான் நித்திரையாய்ப்போனேன்.
11. சத்தியஜித் ரேயினுடைய திரைப்படங்கள் விறுவிறுப்பு அற்றவை
12. சிடு சிடுப்பும் சினமும் சினேகிதத்திற்குப் பங்கம்.
13. வெற்றிலைபாக்கு இல்லையே என்று கிழவர் புறுபுறுத்துக் கொண் டிருந்தார்.
14. இருந்தாற்போல், தடத்தவென யாரோ ஒடிவரும் சத்தம் கேட்டது.
15. மகிழ்ச்சியால் அவனுடைய உள்ளம் கிணுகிணுத்தது.
16. பயத்தினால் நெஞ்ச படபடவென இடித்தது.

### அடுக்குத் தொடர்

பின்னிரும் வாக்கியங்களைக் கவனிக்க:—

1. அவன் அனு அனுவாய்ச் செத்தான்
2. அவன் கற்றை கற்றையாய்ப் பணத்தை வீசினுன்
3. நாங்கள் தெருத்தெருவாய் அலைந்தோம்
4. அப்பா தேநிரைச் சுடச்சுடக் குடிப்பதையே விரும்புவார்
5. அவன் இரத்தம் இரத்தமாய்ச் சர்த்தி எடுத்தான்

இவற்றிலே உள்ள அனுஅனு, கற்றைகற்றை, தெருத்தெரு, கடாச் கட இரத்தம் இரத்தம் என்பவைகள் அடுக்குத் தொடர் எனப்படுவன. ஒர் அடுக்குத் தொடரில் ஒரு சொல் அடுத்தடுத்து இடம் பெறுவதைக் காணலாம். இவைகள் தனித்து நின்றும் பொருள்தரக்கூடியனவா யிருந்தாலும் அடுத்தடுத்து அமைந்த தொடராக இயங்கும்போது தரும் பொருட்செறிவைத் தவித்தனியே நின்று ராமாட்டா.

கிழவரும் வாக்கியங்கள் இவ்வண்மையை விளக்குகின்றன

1. அவன் (ஒல்வோர்) அனுவாய்ச் செத்தான்

2. அவன் கற்றையாய்ப் பணத்தை வீக்ஞன்  
 3. நாங்கள் தெருக்களில் அலைந்தோம்  
 ஆகவே, அடுக்குத் தொடர், பொருட்செறிவை மிகுனிக்கும் ஓர் உபாயமே ஆகும்.

### பயிற்சி

பின்வரும் அடுக்குத் தொடர்களை வாக்கியங்களில் அமைக்க :

1. முகத்தை முகத்தை	11. வழி வழி
2. காலீக்காலீ	12. சிரித்துச் சிரித்து
3. மெல்லமெல்ல	13. வண்ண வண்ண
4. மெய்மெய்	14. ஊர் ஊர்
5. சின்னச் சின்ன	15. மணி மணி
6. பெரியபெரிய	16. பாளம் பாளம்
7. ஏறி ஏறி	17. பக்கம் பக்கம்
8. நடந்து நடந்து	18. நேர் நேர்
9. விடிய விடிய	19. மேலே மேலே
10. இருந்து இருந்து	20. ஜயோ ஜயோ

### அடுக்கிக்குத் தொடர்

'சிறிய சிறிய மீன்கள்' என்பதை 'சின்னஞ் சிறிய மீன்கள்' என்றும் சொல்லலாம். அதேபோல 'பெரிய பெரிய மரங்கள்' என்பதை 'பெண்ணம் பெரிய மரங்கள்' என்றும் சொல்லலாம். இவைகளில், 'சிறிய சிறிய' என்ற அடுக்குத் தொடர் 'சின்னஞ் சிறிய' என்றும் 'பெரிய பெரிய' என்ற அடுக்குத் தொடர் 'பெண்ணம் பெரிய' என்றும் மாற்றம் அடைந்துள்ளன.

இந்த மாற்றம் எத்தகையது எனக் கவனிக்க. 'சிறிய சிறிய' எனும் அடுக்குத் தொடரில் முன்னுக்கு உள்ள 'சிறிய' என்னும் முன்மொழி, விகாரமடைந்துள்ளது. பெரிய பெரிய என்னும் அடுக்குத் தொடரிலும் முன்மொழி விகாரமடைந்தே 'பெண்ணம் பெரிய' என்று கிறது. இதுபோலவே கரிய கரிய, தனித்தனி, நடுங்கி நடுங்கி, பதைத் துப் பதைத்து, முதலிய அடுக்குத் தொடர்களும் முன்மொழி விகாரமடைந்து, முறையே கண்ணக்கிய, தன்னந்தனி, நடுநடுங்கி, பதைமடைந்து உண்டாகும் இத்தகைய தொடர்களுக்கு 'அடுக்கிடுக்கு' எனும் பெயர் குட்டப்பட்டுள்ளது.

எல்லா அடுக்குத் தொடர்களும் அடுக்கிடுக்காக மாறும். எனவே எண்ணக்கூடாது. சில அடுக்குத் தொடர்களே அடுக்கிடுக்காக அமையத்தக்கன. அவைகளை எண்ணிப் பார்க்க.

ஒர் அடுக்குத் தொடர் அடுக்கிடுக்குத் தொடராக மாறும்போது, பொருள் மாற்றம் ஏதாவது உண்டா என எண்ணிப் பார்த்தல் நன்று.

'நடுங்கி நடுங்கி நின்றுன்' என்பதிலும் பார்க்க 'நடு நடுங்கி நின்றுன்' என்பதில், பொருள் மிகுதிப்பாடு காணப்படவில்லையா? அதுபோலவே 'கரிய கரிய நாவற்பழங்கள்' என்பதிலும் பார்க்க. 'கண்ணங்கரிய நாவற்பழங்கள்' என்பதிற் பொருள் சிறந்து காணப்படுகின்றது. ஆகவே, அடுக்கிடுக்குத் தொடர்களில் உள்ள முன்மொழி விகாரங்கள் மிகுதிப்பொருளைத் தருகின்றன எனலாம்.

### பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றின் எவ்வ அடுக்கிடுக்குத் தொடர், எவ்வ அல்லாதவை எனக் காணக

(அ)	தெள்ளத் தெளிந்து	(எ)	பட்டப்பகல்
(ஆ)	கொதிகொதித்து	(ஏ)	பச்சைப் பசேல்
(இ)	வெட்டை வெளி	(ஐ)	வெள்ளை வெளேர்
(ஈ)	பண்ணப்பணித்த	(ஒ)	முற்றுமுழுதும்
(ஊ)	அண்ணணித்து	(ஓ)	நெட்டை நெடிய
(ஊ)	செக்கச்சேவல்	(ஒள்)	கண்ணங்கரேல்

2. மேலே உள்ளவற்றில் வரும் அடுக்கிடுக்கின் முன்மொழிகளை விகாரீம் நீக்கி அடுக்குத் தொடராகத் தருக.

### இணைமொழித் தொடர்

பொருட் செறிவை மிகுவிக்கும் மற்றேர் உபாயமாகவே இணைமொழிகள் எனப்படுவன நமது பேச்சிலும் எழுத்திலும் இடம் பெறுகின்றன.

இணைமொழிகள் அமைந்த சில வாக்கியங்களைப் பார்ப்போம்:

1. ஏழை எளியவர் இவ்வாத சமுதாயமே எமது இலட்சியமாகும்.
2. அவன் வீடுவாசலை மறந்து மனைவிமக்களைத் துறந்து, நாட்டின் விடுதலைப் போரிற் குதித்தான்.
3. அவன் தன் வரலாற்றை ஆதியோடந்தமாய்க் கூறினான். மேலே உள்ள வாக்கியங்களில், ஏழை எளியவர், வீடுவாசல், மனைவி மக்கள், ஆதியோடந்தம் ஆகியன இணைமொழிகள் ஆகும்.

ஒரே சொற்கள் அடுத்துத்து அமைவதின் மூலம் அடுக்குத்

தொடரிலும், அச் சொற்களின் முன்மொழி விகாரமடைவதின் மூலம், அடுக்கிடுக்குத் தொடரிலும் பொருட்செறிவு சிறக்கிறது.

ஆனால், மேலே உள்ள இணை மொழிகளில் நாம் பார்ப்பதென்ன?

இணைமொழியில் ஒரே சொற்கள் அன்றி வெவ்வேறு சொற்கள் சேர்ந்து வருகின்றன. ஆனால் இவைகள் ஏதோ ஒரு வகையிற் பொருள் இணைப்பு உள்ளனவ. இவ்விணைப்புகள் பெரும்பாலும் இரு வகைப் பட்டு அமைவதைக் காணலாம்.

1. ஒத்த பொருள் உடைய இணைமொழி. உதாரணம் : ஏழை எளியவர், சிறிச் சின்தன்
2. நேர் எதிரான பொருட்பாடுடைய சொற்களைக் கொண்ட இணைமொழி. உதாரணம் : ஆதிஅந்தம், அடிமுடி, இன்ப துன்பம், ஏறக்குறைய

பொருள் இணைவோடு, இணைமொழிகளில் வேறு சில சிறப்பியல்புகளும் காணப்படுகின்றன. மேலே தரப்பட்ட இணை மொழிகளுடன் பின்வருவனவற்றையும் கருதுக.

- |                     |                  |
|---------------------|------------------|
| 1. கரடு முரடு       | 6. ஆறு அமர       |
| 2. சுணைமணை          | 7. ஈவு இரக்கம்   |
| 3. எதிரும் புதிரும் | 8. பயிர் பச்சை   |
| 4. ஆய்ந்து ஓய்ந்து  | 9. மூலை முடுக்கு |
| 5. கோணல் மாணல்      | 10. வற்றி வரணடு  |

இவைபோன்ற இணை மொழிகளிற் சொற்கள் எதுகை மேர்னை பெற்று அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இத்தகைய தொடர்கள் கவர்ச்சியும் வனப்பும் உடையனவாய் நினைவில் நிலைத்துவிடுவது நமது மொழி மரபு.

இன்னும் யிகப்பல இணைமொழிகள் தமிழில் உண்டு. பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் வாசிக்கும் போது அலற்றில் உள்ள இணை மொழிகளைக் கவனிக்க. உங்கள் பிரதேசத்துப் பேச்சு மொழியில் மாத்திரம் காணப்படுகிற இணைமொழிகளும் இருக்கலாம். அவைகளையும் தெரிந்து கொள்க.

### அருஞ் சொற்றெழுபார்

“எங்கேயாவது தனியிடுத்தில், தனியிடுடில், தன்னந்தனிய குகப் போய் நின்று வாய்விட்டு ‘அம்மா’ என இதயமே கிழிப்ப அலறினால் என்ன என்ன ஜூரு சோக வெறியுணர்வுடன் நான் நினைத்துண்டு .....

தனி இருட்டில், இதயமே கிழிப்பட அலறி, சோகவெறியுணர்வு ஆகிய இந்தச் சொற்றெழுடர்கள் நம்மைக் கவரவில்லையா? நாமும் அவைகளை மீண்டும் உபயோகிக்கலாம் என்று தோன்றவில்லையா? இத்தகைய பிரயோகங்களின் தேட்டம் மொழி வளர்ச்சியிலேரு பருதியாகும். சொல்லாட்சியைப்போல, இத்தகைய சொற்றெழுடர்களின் ஆட்சியும் ஒருவரின் கருத்தை அதிகரிக்கவல்லது.

எனினும் ஒன்றைக் குறிப்பிடவேண்டும். மிகவும் பழக்கப்பட்டுப் புளித்துப்போன சொற்றெழுடர்கள் தமது வலிமையை இழந்து விட்டன. அவைகளை இன்நெதரிந்து விலக்கத் தெரியவேண்டும். அந்தந்தக் காலத்தில், புதுமையும் பொலிவுமான சொற்றெழுடர்களைக் கையானு வதும், நவ நவமான சொற்றெழுடர்களைப் புதிதாய் ஆக்குவதும் நல்ல எழுத்துவண்மையின் பாற்பட்டனவாகும்.

இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்ட, ‘இதயமே கிழிப்பட அலறி’ என்ற அருஞ் சொற்றெழுடர் ஒர் உணர்ச்சியின்த் தெரிவிப்பது. மெய்திலிர்த்து, உள்ளம் கிளர்ந்து, உவகைபூத்து, மனம் பேதவித்து, அருள்புரி நெஞ்சம் ஆகியவையும் உணர்ச்சித்திலையினடியாகப் பிறந்த அருஞ்சொற்றெழுடர்களே. இவை போன்று இன்னும் பலவகையான பொருட்பரப்பினாடு பிறந்த பல்லாயிரம் அருஞ்சொற்றெழுடர்கள் உள்ளன. உதாரணத்துக்குச் சிலவற்றைக் காணலாம்.

- |                           |                        |
|---------------------------|------------------------|
| 1. மோகனப்புன்னகை          | 11. விடுதலை முரசு      |
| 2. ஊழிக்காலம்             | 12. மார்ச் இலக்கியம்   |
| 3. வற்றுத் வளந்தி         | 13. அரசியற் சாணக்கியம் |
| 4. அணையாத சோதி            | 14. உல்லாச புரி        |
| 5. கலாபூர்வமாய்           | 15. உப்பரிகை வாழ்வு    |
| 6. செம்மனச்செல்வர்        | 16. விடிவெள்ளியாக      |
| 7. நவரசம் ததும்ப          | 17. விடுதலை முரசு      |
| 8. இதயகிதம்               | 18. இருண்ட கண்டம்      |
| 9. வாழ்வின் வசந்தம்       | 19. இரும்புத் திரை     |
| 10. நாடும் ஏடும் போற்றும் |                        |

பின்வரும் பந்தியைக் கவனியுங்கள் :

“அந்த நாடு ஒரு சமதர்மநாடு. அங்கு கொள்வாரும் இல்லை, கொடுப்பாரும் இல்லை. அந்த மக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்விருக்கன். இது நான் நேரிற் பார்த்தது. நான் காமம் செப்பவில்லை, கண்டது மொழிகின்றேன்.”

இந்தப்பந்தியில் தடித்த எழுத்துகளில் உள்ளவைகளை நீங்கள் வேறு எங்கோ பார்த்தது போல் இல்லையா?

“தெள்வார் மழையும் திரையாழியும் உட்க நானும்  
வள்வார் முரசம் அதிர் மாநகர் வாழும் மக்கள்  
கள்வார் இலாமைப் பொருள் காவலும் இல்லை யாரும்  
கொள்வார் இலாமைக் கொடுப்பார்களும் இல்லை மாதோ”

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி  
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ.....”

என்ற பாடல்களில் உள்ள சொற்றெருடர்களே அவை. அவை தம் கருத்தின் திறத்தாற் புகழ்பெற்றவை. அவைபோல, செய்யுள்களில் அருஞ் சொற்றெருடர்கள் பல உண்டு. அவைகளைத் தக்க இடத்தில் உபயோகி கும் திறன், மிகுந்த இலக்கியத் தேர்ச்சியினால் வருவ தாகும். செய்யுட்பகுதியாகிய அருஞ்சொற்றெருடர் சிலவற்றை இங்கே தருகிறோம்.

- |                                   |  |
|-----------------------------------|--|
| 1. உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும்       | 6. குறுகுறு நடந்து                       |
| 2. செம்புலப்பெயல்நீர்போல          | 7. சிறுகை நீட்டி                         |
| 3. பசியும் பிணியும் பகையும்நீங்கி | 8. சிற்றறிவு படைத்த                      |
| 4. வசியும் வளனும்                 | 9. தமக்கென வாழாப்<br>பிறர்க்குரியாளர்    |
| 5. குளந்தொட்டு வளம் பெருக்கி      | 10. உண்டி கொடுத்தோர்<br>உயிர் கொடுத்தோரே |

“சமுத்துச் சமுதாயத்தின் இன்றைய வளர்ச்சி நிலையில், தேசத் தின் குடியேற்றவாட்சிப் பொருளாதாரத்தை ஒழித்துக்கட்டிட்டு ஒரு தேசிய பொருளாதாரத்தை உருவாக்கவேண்டும். அதன்மூலம் நமது சுயாதீனத்தை முழுமைப்படுத்துவோம். பழைய நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய உறவுகளின் எச்ச சொச்சங்களை ஒழிப்போம். புதிய சனநாயக சமூகத்தை உருவாக்குவோம். தனியார் துறையின் நடவடிக்கைக் களத்தைக் குறுக்குவோம். அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு, தேசிய பொருளாதாரத்தில் ஒரு நிர்ணய பாத்திரத்தை வகிக்கும் நிலையை உருவாக்குவோம்.”

இந்தப் பந்தியில், தடித்த எழுத்தில் உள்ள அருஞ்சொற்றெருடர்கள் உங்களுக்குப் பழக்கமானவையாக உள்ளனவா? இவை போன்ற சொற்றெருடர்களை நீங்கள் அடிக்கடி பத்திரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் வாசிக்க நேர்ந்திருக்கும். இச்சொற்றெருடர்களின் பொருள் எப்போதும் தானே விளங்கி விடாது. நீங்கள் அவைகளைக் கேட்டு அறிந்து கொள்ளவேண்டும். இவை சமூக அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகளோடும் தத்துவங்களோடும் தொட்டு புடைய சொற்றெருடர்களாகும். அத்தகைய சில அருஞ்சொற்றெருடர்களைக் கீழே காணலாம்.

1. தேசிய ஒருமைப்பாடு	11. அதிகார வர்க்கம்
2. தேசிய ஐக்கியம்	12. அந்நிய முதலாளித்துவம்
3. உச்சவரம்பு	13. சுயநிரணயம்
4. உச்சி மகாநாடு	14. மாநில மாநாடு
5. வல்லரசுகள்	15. அந்நிய செலாவணி
6. கூட்டுச் சேரா நாடுகள்	16. நாணய மதிப்பீட்டுக்குறைவு
7. வர்க்கபேதம்	17. பணவிக்கம்
8. வர்க்க முரண்பாடு	18. யுத்த நிறுத்தம்
9. ஏகாதிபத்தியம்	19. ஏற்றத்தாழ்வுகள்
10. சுரண்டல் முறை	20. சமூக மாற்றம்
அமைப்பு	

சர்வதேசஅரங்கிலும், நமது சமூக தேசிய வாழ்விலும் ஏற்படும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மேற் கூறிய அருஞ்சொற்றெருட்டர்கள் அவ்வப்போது உருவாக்கப்படுகின்றன. அதுபோல, கலை இலக்கியத் துறையிலும் விஞ்ஞான அறிவுத்துறையிலும் வளர்ச்சி ஏற்படுவது காரணமாகவும் புதிய சொற்றெருட்டர்கள் உருவாக்கப் படுகின்றன. இத்தகைய கலை, இலக்கிய, விஞ்ஞானத்துறைச் சொற்றெருட்டர்களையே நாம் கலைச்சொல் அல்லது கலைச் சொற்றெருட்டர் என்கிறோம். இக்கலைச் சொற்களினடியாக வேறு பொதுத் துறைச் சொற்றெருட்டர்களும் உருவாவதைக் காணலாம்.

1. ஒன்றி முறிவு	13. கூர்ப்புப் பொறியறை
2. குவியத்தூரம்	14. கலப்பினப் பிறப்பாக்கம்
3. குவியம்	15. ஊட்கம்
4. காந்த முனைவுகள்	16. விண்வெளிப் பயணம்
5. காந்தப் புலம்	17. சந்திர யாத்திரை
6. மின் அலைகள்	18. செய்ம்மதி
7. இலத்திரன் ஓட்டம்	19. நலீனத்துவம்
8. கொதிகலம்	20. இயற்கைவாதம்
9. பரவளைவு	21. சமூகயதார்த்தம்
10. வரைவு	22. மின்கலம்
11. ஏவுகளை	23. சந்திரமணி
12. கூர்ப்பாற்றல்	24. நிலரத்தரை

இவைதவிர எழுத்துவழக்கில் அல்லவாக இடம் பெறுது, விவசாய தொழிலாள் மக்களிடையே வழங்கும் அருஞ்சொற்றெருட்டர்

கனும், சில பிரதேசங்களுக்கே உரிய அருஞ்சொற்றெடுப்புகளும் உண்டு. இவை வலிமையும் ஆற்றலும் நிரம்பியவை. இவ்வாரூண் அருஞ்சொற்றெடுப்புகள் புதிய வஸபபடன் இலக்கியத்தை வளம்படுத்துகின்றன.

### அருஞ் சொற்றெடுப்புக் கோவை

இலக்கியங்களிலும் பத்திரிகை, வாழேலி முதலியவற்றிலும் பயின்றுவரும். அருஞ்சொற்றெடுப்புகளை விளங்கிப் பிரயோகிக்கும் வண்ணம், மொழிவளத்துக்கு ஆக்கந்தருவதாகும். மாண்புக்கர் இவற்றைக் கற்றுணர்ந்து தகுந்த இடங்களிற் பிரயோகங் செய்து மொழியாற்றல் பெறுதல் நன்று.

அகமும் குகமும் மலர்ந்து  
 அண்ட சராசரம் அனைத்தும்  
 அனிவன அனிந்து புனைவன புனைந்து  
 அருள்புரி தெஞ்க  
 அமிழ்தினு மினிய தமிழ் மொழி  
 அருஞ்மையும் பெருமையும் அறியாது  
 அருணைறி போற்றுது மருணைறி போற்றி  
 ஆசைகாட்டி மோசஞ்செய்து  
 ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து  
 ஆண்டிமுதல் அரசன்வரையும்  
 ஆர்ப்பாட்டப் போர்ப்பாட்டு  
 ஆலமுண்ட நீலகண்டன்  
 ஆளவந்தார்  
 இச்சுபர இன்பம் பெற்று  
 இச்சுகம் பேசி  
 இடம் பொருள் ஏவல்  
 இட்டது சட்டமாய்  
 இல்லுறை தெய்வம்  
 இறுதியிலின்பம்  
 இருமுது குரவர்  
 இன்னேரங்ன  
 ஈத்துவக்குமின்பம்  
 ஊனுறக்கம் இல்லாமல்  
 ஊர்துஞ்சியாமம்  
 உளமலியுவக  
 உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசி  
 எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாய்  
 ஏழையெனியவர் வாழிலடியாமல்

ஒடியாவுள்ளம்  
 ஒல்காப் பெரும்புகழ்  
 ஒல்லும் வகையால்  
 ஒன்றுக்கும் பற்றுத் திறியேன்  
 ஒங்குயர் விழுக்கீர்  
 ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்கும்  
 கண்கண்ட தெய்வம்  
 கண்ணீர் வார மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப  
 கண்ணுக்குக் கண்ணுகப் போற்றி  
 கண்மூடிப் பழக்கங்கள்  
 கருவிலே திருவுடைய  
 கல்வியறிவொழுக்கம்  
 கழிபெருந்துன்பம்  
 காற்றினுங் கடுகி  
 காலக் கணிதம்  
 குமரி முதல் இமயம் வரையும்  
 குற்றங்களைந்து குணங்கொண்டு  
 குறுகுறு நடந்து சிறுகைநீட்டி  
 கூடிக் குலாவி  
 கூரிய அறிவும் சீரிய ஒழுக்கமும்  
 கைம்மாறு கருதாமல்  
 சின்னாட் பல்பினிச் சிற்றறிவு  
 செந்றமுஞ் சினமுமற்ற  
 சொந்தகருக்கமும் பொருட்பெருக்கமும்  
 சொன்னயம் பொருணயம்  
 தகத்தகாயம் .(—பேரொளி)  
 தகவுடை மங்கையர்  
 தலைகால் தெரியாது  
 தங்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்  
 தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் போற்றி  
 துள்ளித் திரிகின்ற காலத்திலே  
 தெனினுமினிய தீஞ்சொல்  
 தொல்லிசைப் புலஸர்  
 தோன்றுத்துணை  
 நடையுடை பாவலை  
 நனர திரை மூப்பு  
 நனர முது மக்கள்  
 நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும்  
 நுண்மாண் நுழைபுலம்  
 நாலறிவும் நுண்மதியும்

நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து  
 நெஞ்சு நடுக்குற்று  
 நெந்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்த  
 பட்டிதொட்டியெங்கும்  
 பத்தினித் தெய்வம்  
 பாடல்சால் சிறப்பு  
 பார்த்த கண்ணும் பூத்து  
 பாலும் தெனும் பாயும்  
 பின்னி மூப்புச் சாக்காடு  
 பிறவிப் பெருங் கடல்  
 புகைந்த நெஞ்சம்  
 பொய்க்கரியாளர்  
 பொருவரு சிறப்பு  
 மந்திரமுந் தந்திரமும் மருந்தும்  
 மலர்தலையுலகம்  
 மனமொழி மெய்  
 மனம் போன போக்கு  
 மன்னுயிர்க்கிரங்கி  
 மாடமாளிகை கூடகோபுரம்  
 முழுமுதற் கடமை  
 முன்னுக்குப் பின் முரணை  
 வழிமேல் விழி வைத்து  
 வழித்தோன்றல்  
 வாழையடி வாழையாக  
 வானுற வோங்கி  
 விரித்திர்ச் செல்வன்  
 வெங்கொடுமைச் சாக்காடு  
 வெள்ளிடை மலை  
 வேறும் வேறடி மண்ணு மில்லாமல்

பயிற்சி.

1. கீழேயுள்ள தொடர் மொழிகளிற் பொருத்தமானவற்றைக் கிறிட்ட இடங்களில் இட்டு நிரப்பி எழுதுக.

(இல்லும் வகையால், இறுதியிலின்பம், அறங்கோலாக, அவர்ந்த புகழோர், ஒடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும், உணர்வொழி காலம், கருவிலே திருவுடைய, அறைபோகமைச்சர், ஆலமுன்ட நீலகண்டன், கல்வியறி வெரழுக்கம், அருள்புரிநெஞ்சு, அண்டசரா சரம் அணத்தையும்)

i. .... சொற்கேளாது.....ஆட்சி செய்யும் மன்னை உலகிலுள்ளார் என்றும் உள்ளுவர்.

2. ....ஆகிய மாதவ முனிவர்கள்.....ஆக்கி யும் காத்தும் அழித்தும் ஆடல் புரிகின்ற.....மலராட்களை மறவாது .....உடையோராய் .....பெறுக இவ்வையகம் எனக் கடுந் தவம் நோற்றனர்.

3. ....நாவலர் பெருமான் .....என்பவற்றிற் சிறந்து விளங்கி .....அறவினைபோற்றி .....இயல் பினராய், பற்றற்று .....வரை தமிழக்கும் சைவத்துக்கும் பெருந் தொண்டியற்றிப் புகழடம்பெய்தினர்.

ii. பின்வருவனவற்றுக்குப் பொருத்தமான தொடர்மொழிகளை இனைத்து எழுதுக.

உ - ம் உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினாக்கினியர்.

1. ....இறைவனை வணங்கினர்.
2. ....தன் ஓரே யொரு மகனை வளர்த்தாள் அன்னை.
3. ....தொல்காப்பியர்.
4. ....தமிழ்மொழி.
5. ....தன்னை அலங்கரித்தனன் அந்நங்கை.
6. ....குளிரால் வருந்தினர்.
7. ....வருந்தி உழைத்தான்.
8. ....வளமான நாடு நம்நாடு.
9. ....எதிர்பார்த்தாள்.
10. ....உடைய விழு கிழவன்.

iii. பின்வருந் தொடர் மொழிகளின் பொருள் விளங்க அவற்றைத் தனித் தனி வாக்கியத்திலமைக்க.

உ - ம் நண்பனைக் கண்ட செழியன் அகழும் முகழும் மலர வரவேற்றஞ்.

1. அமிழ்தினுமினிய
2. அருமையும் பெருமையும் அறியாது
3. இறுதியிலின்பம்
4. ஈத்துவக்குமின்பம்
5. உடல் பொருளாவி
6. ஜர் துஞ்சியாமம்
7. எடுப்பார் கைப்பின்னோயராய்
8. ஒங்குயர் விழுச்சீர்
9. கருவிலே திருவுடைய
10. சின்னுட் பல்பினிச் சிற்றறிவு

## 4 வாக்கியவியல்

**தொடரும் வாக்கியமும்:**

‘முரளி பாடி’

‘முரளி பாடி’ - இவை தனித்தனி இரு சொற்கள் இயைந்து வந்த இரு தொடர்கள். இரண்டும் ‘முரளி’ என்னும் ஒரு பொருளையும் பொருளின் ஒரு செய்தியையும் உணர்த்தி, ஒர் எண்ணத்தை வெளிப் படுத்துகின்றன. அதனால், அவை கருத்தமைந்த தொடர்கள். அவ்விரு தொடர்களாலும் மூன்றத்தப்படுஞ் செய்தி அப்பொருளின் செயல். அச்செயல், பாடுதல். அச்செயலை உணர்த்தும் ‘பாடினான்’ ‘பாடி’ என்ற சொற்கள் அத்தொடர்களின் கருத்து நிலைத்து நிற்கும் இடங்கள்; சொற்கள் நிலைத்து நிற்கும் இடங்கள். ஆகவே, அவை பயனிலைகள். பயன் நிலைத்து நிற்கும் இடங்கள். அவ்விரு நிலைகளுக்கும் காரணம் யாது? முன்னது முற்றுப்பெற்ற கருத்தைப் புலப்படுத்த, மின்னது முழுமைக் கருத்தைப் புலப்படுத்தவில்லை. இவ்விரு நிலைகளுக்கும் காரணம் யாது? முன்னது முற்றுப்பயனிலையாய் அமைதலும் மின்னது முற்றுப்பெறுத எச்சப் பயனிலையாய் அமைதலுமாம். முன்னதிற் செய்பவனும் (தினை, பால், ஏன், இடம்) செயலும் காலமும் புலப்பட, மின்னதிற் ‘செய்பவன்’ புலப்படவில்லை. செயலும் காலமும் புலப்பட, மின்னதிற் ‘செய்பவன்’ புலப்படவில்லை.

‘செய்பவன்’ புலப்படும் பயனிலை முற்றுப்பயனிலை; புலப்படாத பயனிலை எச்சப் பயனிலை.

‘முரளி பாடினான்’ என்பது எழுவாயும் முற்றுப்பயனிலையும் கொண்ட தொடர். அவ்வாழுன் தொடர், வாக்கியம் என்பபடும். ‘முரளி பாடி’ என்பது எழுவாயும் எச்சப்பயனிலையும் கொண்ட தொடர். அதனால், அது வாக்கியம் ஆகவில்லை. அது வாக்கியம் ஆதந்து, ‘பாடி’ என்ற எச்சப்பயனிலை ஒரு முற்றுப்பயனிலை கொண்டு ஆதந்து, ‘பாடி’ என்பது ‘மகிழ்ந்தான்’ என முற்றுப்புடிதல் வேண்டும். ‘பாடி’ என்பது ‘மகிழ்ந்தான்’ என முற்றுப்பயனிலை கொண்டு முடியும்போதுதான் அது வாக்கியம் ஆகிறது. அவ்வாக்கியத்தில் முரளி பாடுதல், முரளி மகிழ்தல் ஆகிய இரு கருத்துகள் வெளிப்பட்டனும் முரளி மகிழ்தலே முடிந்த கருத்து; கருத்துகள் வெளிப்பட்டனும் தலைமைக் கருத்து. வாக்கியங்களிலே பல கருத்துகள் வெளிப்பட்டனும் முடிந்த கருத்தாய், தலைமைக்கருத்தாய் ஒன்றே நிமிர்ந்து நிற்கும். அது எழுவாயாலும் முற்றுப்பயனிலையாலும் வெளிப்பட்டு நிற்கும். ஆக, தொடரானது வாக்கிய நிலையடைத்தஞ்சு எழுவாயும் முற்றுப்பயனிலையும் இன்றியமையாதலை என்பது தெளிவாகும்.

## மொழியும் வாக்கியமும்:

மக்கள் தம் எண்ணங்களை அபிநயத்தாலும் ஒவிக்குறிப்புகளாலும் சித்திரத்தாலும் சிற்பத்தாலும் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் வெளிப் படுத்துவர். இவையனைத்தும் எண்ண வெளியீட்டுக் கருவிகள். இவைகளிலே பேச்சும் எழுத்தும் சிறந்தவை. எண்ணம் பேச்சாய் மலர்ந்து எழுத்தாய் உருப்பெறுகிறது. இந்த உருப்பேறு மொழியாகிறது. மொழியே எண்ண வெளியீட்டுச் சாதனங்களிற் செம்மையுஞ் சிறப்பும் நிலைபேறும் உடையது.

எண்ணங்களைச் சுமந்துவரும் பேச்சு, மொழியின் முதற்கூறு அது, பேச்சுவழக்கு எனவும் படும். பேச்சு வரிவடிவ நிலையடையும் போது எழுத்தாகிறது. எழுத்து, மொழியின் பிற்காறு. அது எழுத்து வழக்கு எனவும்படும். பேச்சுவழக்காலும் எழுத்துவழக்காலும் இயன்று நடப்பது மொழி.

பேச்சு மொழி வாயிலாகத் தம் மனக்கருத்தை வெளியிடும் எவரும் அதைச் சில சொற்களாலோ சில சொற்றெடுர்களாலோ வெளியிடுவதில்லை. வாக்கியங்களாகவே வெளியிடுவர். சில வேளை அவை அச்சொட்டாக வாக்கிய அமைப்புப் பெறுது, சொற்கள் போலவும் சொற்றெடுர் போலவும் தோற்றமளிப்பினும், அவற்றிலே வாக்கியத்தன்மை விளங்குவதை அவதானிக்க முடியும். பேசுவோன் உச்சரிப்புச் சுகமும் சொற்கருக்தமும் கருதிச் சில சொற்களினும், அவன் அவற்றை வாக்கியத்தன்மையோடு கூறுகிறான்; கேட்போனும் அவற்றைச் சொற்களாகவன்றி வாக்கியங்களாக்கியே விளங்குகிறான். “அதை எடுக்கட்டுமா?” என்று கேட்ட தன்யனைப் பார்த்துத் தாய், “அதற்கென்ன” என்று கூறுகிறான். இங்கு “அதற்கென்ன” என்பது செர்ந்தெடுர் போலத் தோன்றினும், “நீ அதை எடு” என்று வாக்கியத்தன்மை அதிலே தொக்கு நிற்பதை அவதானிக்கலாம். பச்சைக்கிளிகள் தென்னேலையில் ஊஞ்சலாடுவதைக் கண்ட குழந்தை வியப்பாற கண்களை அகல விரித்து, “அம்மா, அம்மா” என்கிறது. இங்கே அச்சொற்றெடுர் “அம்மா, நீங்கள் அந்தக் கிளிகளைப் பாருங்கள்” என்றவாறு வாக்கியத் தன்மை பெற்றுவிடுகிறது.

பேச்சு, எழுத்தாக உருப்பெறும்போது, முறைமையான அமைப்போடு கூடிய வாக்கியங்களாகின்றன. பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் சொல்லுகிறவங்களில் வேறுபாடு காணப்பட்டிரும் வாக்கியர் எண்ணங்கள் வாக்கியங்களாகவே வெளிப்பட்டுகின்றன. அதனால் வாக்கியம், மொழியின் எண்ண வெளிப்பாட்டுக்குரிய அலகாக அமைகிறது.

வாக்கியப் பயன்பாடு:

“அவன் காற்றில் நலைந்து வெயிலிற் குளிர்ந்து மழையில் வெந்து வந்தான்”

இது வாக்கியவுறுப்புகளான எழுவாயும் பயனிலையும் நிறைவூற்றமைந்த தொரு வாக்கியம். எனினும், இது குறிப்பிடத்தக்க, செம்மையானதோர் என்னத்தை அல்லது கருத்தை அல்லது பொருளை வெளிப்படுத்தவில்லை. அதாவது பொருண்மை சுட்டவில்லை. இவ்வாக்கியச் சொற்கூட்டம் வெற்றிருக்கிற சேர்க்கையாய் எழுந்து வளர்ந்து தேயகிறது. வாக்கியமாய்த் தோற்றமளித்தாலும் பொவளர்ந்து வெற்றிருக்கிறது.

“இராமன் நேற்று இங்கு வந்தான்”

இதுவும் வாக்கியவுறுப்புகள் நிறைவூற்றமைந்ததொரு வாக்கியம். அத்துடன் குறிப்பிடத்தக்கதொரு பொருளைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் வாக்கியம். இதில் இணைந்து நிற்கும் சொற்கள் முன்னதில் வந்தவை போன்ற வெற்றிருக்கால்லை; பொருள்கூட்டு நிற்பன. அதனால் இது, இயக்கமின்றிக் கிடக்கவில்லை; உயிர் உள்ளதாய் உண்மையான வாக்கியமாந் தகுதி பெறுகிறது.

ஆக, வாக்கியத்தின் உயிர் பொருண்மை சுட்டுதல்; அதன் உடல், சொற்களின் கட்டுக்கோப்பு அல்லது அமைப்பு. உயிர் விளக்கத்துக்கு உடலும் உடலியக்கத்துக்கு உயிரும் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாதன. இவ்வாற்றால், வாக்கியத்தின் தலையாய் பயன்பாட்டை ஒருவாறு ணரலாம். அது பொருண்மை சுட்டல்.

பொருண்மை சுட்டுந் தலையாய் பயன்பாட்டோடு உணர்வு சுட்டுஞ் சார்புப் பயன்பாடும் வகுக்கியத்திற்குண்டு. விஞ்ஞானம், கணிதம், பொறியியல் முதலிய அறிவுத்துறை விளக்கங்களிலே, பொருண்மை சுட்டுதல் ஒன்றே தலைமையும் முழுமையுமான வாக்கியப் புயன்பாடாய் அமைகிறது. ஆனால் பேச்சு, இலக்கியம், செய்தி முதலாம் பிற துறைகளிலே பொருண்மை சுட்டுதலும் உணர்வு முட்டுதலும் வாக்கியத்தின் பயன்பாடுகளாய் அமைகின்றன..

பேச்சிலே, பேசுவோன் எடுத்தும் படுத்தும் நலித்தும் ஒலிப்பத ஞாலும் சொல்லவாழுங்கில் மாற்றஞ் செய்து கூறுவதஞாலும் கேட்போ விடமும் உணர்வுகளை உண்டாக்குகிறான்.

“அவனு செய்தான் ?”

பேச்சிலே இந்து வாக்கியத்தை எடுப்புடன் ஒலிக்கும் போது கோபம் தொனிக்கிறது. படுத்து ஒலிக்கும்போது வியப்பு மேலிடுகிறது; நலித்து ஒலிக்கும்போது ஏனான் தெறிக்கிறது.

“வெளியே போ” என்பது வெறுப்புணர்வைக் காட்ட “போ வெளியே” என்பது நிமிர்ந்து நிற்கும் கோபங்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

எழுத்திலே, எழுத்தாளன் சொற்கள் தொடரும் முறையைத் தக்கவாறு மாற்றியமைப்பதனாலும் ‘ஆ’, ‘ஏ’, ‘ஓ’, ‘தான்’ முதலிய இடைச்சொற்களைத் தக்கவாறு சேர்த்து எழுதுவதனாலும் தன் மன வுணர்வுகளை வாசகனுக்கு உட்டுகிறுன்.

“வீரவாகு வென்று வந்தான்” என்பதிலும் பார்க்க “வென்று வந்தான் வீரவாகு” எனக் சொல்லொழுங்கை மாற்றுவதனால், பெருமித அனர்வ மிகுகிறது.

“நான் தோற்பேன் ?” என்பதிலும் பார்க்க, “நானு தோற்பேன் ?” என்பது அழுத்தமான மனவுறுதியைப் புலப்படுத்துகிறது.

“அவன் செய்தான்” என்பதிலும் பார்க்க, “அவன் நான் செய்தான்” என்பதிலே தேற்றம் தெளிவாகிறது. இவ்வாறே பேச்சு வழக்கிற பயின்றுவரும் பிறபல வாக்கியங்களையும் கண்டுணர்க.

பொருண்மை சுட்டும்போது பெரும்பாலும் வாக்கியங்களின் நேர்ப்பொருளே பூலாகிறது. சில சில சந்தர்ப்பங்களிலே உரைநடையிலும் செய்யுளிலும் நேரப் பொருளோடு குறிப்புப் பொருளும் வெளிப்படுவதுண்டு.

‘ஆகுபெயர், அன்மொழித் தொகை, மரபுத் தொடர் போல்ளன பயின்றுவரும் வாக்கியங்களும், பழமொழிகளிற் சிலவும் குறிப்பாற் பொருள் உணர்த்துவனவாம்.

இவ்வாற்றல், பொருண்மை சுட்டுதல், உணர்வு மூட்டுதல், குறிப்புகளொருள் தருதல் என்பன வாக்கியைப் பயன்பாடுகளிற் குறிப்பிடத்தக்கன எனக் கொள்ளலாம்.

### வாக்கிய ஆக்கம்:

#### 1. சொல்லொழுங்கு

“போர் வீரனின் வாள் முனையை விட, எழுத்தாளனின் பேனு முனை வளிமை மிக்கது” - இது பொருட்பேற்றஞ்சூடு கூடிய வாக்கியம்.

“பேனுமுனை வாள் முனையை எழுத்தாளனின் ஆற்றல் விட போர் வீரனின் மிக்கது” - இங்கும் மேல் வாக்கியத்தில் இடம் பெற்ற சொற்களே வந்துள்ளன. ஆனால், அவை கண்மூடித்தனவாகச் சிந்தி விடத்தக்கப்பட்டுள்ளன. எவ்வகை ஒழுங்குமுன்றுக் கிடக்கின்றன. இச்சொற் கூட்டத்திலிருந்து முழுமையானதோடு கருத்து வெளிப்பட வில்லை. அதனால், வாக்கியமாந் தன்மையை இச்சொற்கூட்டம் பெற வில்லை.

தனிச் சொற்களுஞ் சொற்றெடுப்புகளும் வாக்கிய ஆக்கத்துக்கு இன்றியமையாத மூலக் கருகள் எனிலும், அவற்றை விரும்பியவாறு கூட்டிச் சொல்வதால், பொருண்மையுள்ள வாக்கியம் உண்டாவ தில்லை. சொற்களுஞ் சொற்றெடுப்புகளும் தக்காங்கு ஒழுங்கு முறையில் அமையும் போதுதான் பொருட்பேறு புலப்படுகிறது; வாக்கியம் பிறக்கிறது.

பேச்சு வழக்கு மாத்திரமுள்ள மொழிகளாயினும் பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்குமுள்ள செழிமைசான்ற மொழிகளாயினும் அவை யெல்லாவற்றின் வாக்கியங்களிலும் ஒர் ஒழுங்கபைவு அல்லது கட்டுக் கோப்பு உண்டு. இது மொழிக்கு மொழி விகிதப்படிலும் எல்லா மொழி களிலும் ஏதோ ஒரு வகைப்பட்டதும் நெறிப்பட்டதுமான ஒழுங்களைவு இருந்தே திரும். உதாரணமாக, ஆங்கிலத்தில் எழுவாயை மடுத்துப் பயனிலையும் இன்னர்ச் செய்ப்படுபொருளும் வர, தமிழிலும் சிங்களத்திலும் எழுவாய், செய்ப்படுபொருள், பயனிலை என்ற அமைப்புக் காணப்படுகிறது. இவ்வாரையதொரு வாக்கிய ஒழுங்களுமிலை எல்லா மொழிகளுக்கும் வாழ்வும் வளமும் அளித்து அவ்வும் மொழிகளின் தனித்தன்மையைக் காங்கிரது.

பொருண்மை கட்டும் வகையில் எழுவாயும் முற்றுப் பயனிலையும் கொண்டமைவது வாக்கியம் என முன்னர்க் கண்டோம். ஒரு பொருளின் ஒரு செய்தியை மாத்திரம் புலப்படுத்தும் கருத்து வெளிப் பாட்டுக்கு எழுவாயும் பயனிலையும் கொண்டமைவறும் இரு சொல்வாக்கியம் போதியதாகிறது. கருத்து விரிவும்போது இந்த இரு சொல்வைமய்ப்புப் போதியதன்று. கருத்து விரிவு என்பது எழுவாயின் பல்வகைத் தன்மை விளக்கமும் பயனிலையின் பல்வகைக் குறைய்தி விளக்கமும் என்னாம். இவற்றை எழுவாயை விசேஷத்துவரும் எழுவாய் அடைமொழிகள் என்றும் கூறுவர். விசேஷத்துவரும் பயனிலை அடைமொழிகள் என்றும் கூறுவர்.

முதற்கண் எழுவாய் வடிவங்களையும் எழுவாய் அடைமொழி வடிவங்களையும் அவதானிப்போம்.

### எழுவாய் வடிவங்கள் :

#### I. தனிச்சொற்கள் எழுவாயாதவு:

1. மழை பெய்தது
2. கண்டி அழகான நகரம்
3. தை பிறந்தது
4. மலர் நிலர்ந்தது
5. சினம் எழுந்தது
6. முயற்சி திருவினை ஆக்கும்

7. அவன் பெரியவன்
8. நான் செய்தேன்
9. நீ செய்தாம்
10. முரளி காறினை
11. வெள்ளை பாய்ந்து சென்றது
12. மாண்டார் வருவரோ.

இவ்வாக்கியங்களைத்திலும் ஒவ்வொரு தனிச்சொல்லே எழுவாயாம் வந்துள்ளது. முதலாறு வாக்கியங்களிலும் முறையே பொருள், இடம், காலம், சிலை, குணம், தொழில் சம்பந்தமான அறுவகைப் பெயர்களும் எழுவாயாயின. ஏழாவதிற் கூட்டுப் பெயர் எழுவாயாயிற்று. எட்டுத் தொடக்கம் பத்து வரையுள்ளவற்றில் மூன்றிடப் பெயர்கள் எழுவாயாயின. பதினெட்டாவதில், பண்பாகு பெயரும் அடுத்துள்ளதில் விண்யாலணையும் பெயரும் எழுவாயாயின.

## II. தொடர் மொழிகள் எழுவாயதல் :

- (அ) 1. ஆடும் மாடும் புல்மேய்ந்தன.
2. சேர சோழ பாண்டியர் தமிழ் நாட்டை ஆண்டனர்.
3. அவனும் நானும் வந்தோம்.
4. நீயும் நானும் வந்தோம்.
5. நீயும் நானும் அவனும் வந்தோம்.
6. நீயும் அவனும் வந்தீர்.
- (ஆ) 1. நன்றிமறப்பது நன்றங்கு.
2. குவிவாங்கிவிட்டு வேலை செய்யாதவன் தூரோாசி.
- (இ) 1. பவளவாய் முத்துப்பல் தெரியச் சிரித்தாள்.

'அ' தொகுதியில் வந்த எழுவாய்கள் உம்மை விரியும் உம்மைத் தொகையுமாய், பல பெயர்கள் இனைந்துவந்த கூட்டெழுவாய்கள். அவை தொடர்மொழிகள். கூட்டெழுவாய் பன்மைப்பயணிகள் கொண்டு முடிவதை அவதானிக்க. படர்க்கையும் தன்னையும்; முன்னிலையும் தன்மையும்; முன்னிலையும் தன்மையும் படர்க்கையும் சேர்ந்து வந்த கூட்டெழுவாய்கள் தன்மைப் பன்மைப் பயணிகள் கொண்டு முடிவதையும், முன்னிலையும் படர்க்கையும் சேர்ந்துவந்த கூட்டெழுவாய் முன்னிலைப் பன்மைப் பயணிகளை கொண்டு முடிவதையும் அவதானிக்க.

'ஆ' தொகுதி வாக்கியங்களில் எழுவாயாய் வந்த தொடர்கள் வேறு வகையின. முதல் வாக்கியத்தில், தொழிற் பெயரில் (மறப்பது) முடிந்த இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை எழுவாயாய் வந்தது.

அத்தொகையைப் பிரித்து 'மறப்பது' என்னுந் தொழிற் பெயரை மாத்திரம் எழுவாயாக்கினாற் பொருட்பேறு கெடும். இரண்டால்தில், செய்யாதவன் என்ற விளையாலனையும் பெயர் எழுவாய்ச் சொல்லாய் நிற்பினும், அச்சொல்லால் என்னிய என்னை விளக்க முழுமையால், வேலை செய்யாதவன்' என்ற தொடர் எழுவாயாயிற்று.

'இ' தொகுதி வாக்கியத்தில், 'பவளவாய்' என்னும் உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை எழுவாயாயிற்று. பவளம் போன்ற சிவந்த வாயையுடைய பெண் என அது விரிக்கப் படும்.

### III. வாக்கியங்கள் எழுவாயாதல்:

'வினை விதைத்தவர் வினையறுப்பர் என்பது காலங்கள்டால் என்றும்'—இவ்வாக்கியத்தில் உண்மை என்னும் பயணிலைக்கு 'வினை விதைத்தவர் வினையறுப்பார் என்பது' என்ற வாக்கியம் எழுவாயாயிற்று. எழுவாயாய் வந்த வாக்கியத்தில் 'விதைத்தவர்' எழுவாய்; 'அறுப்பவர்' பயணிலை; 'என்பது' முதலாம் வேற்றுமைச் சொல்லுகிறு.

எழுவாய் அடை மொழி வடிவங்கள்:

#### I. பெயரேச்சம்:

1. கொண்ட கொள்கை நல்லது
2. நல்ல கொள்கை ஆக்கம் தரும்

இவ்வாக்கியங்களில், 'கொள்கை' என்ற எழுவாய்க்கு 'கொண்ட' என்னும் இறந்த காலத் தெரிநிலைப் பெயரேச்சமும் 'நல்ல' என்னும் குறிப்புப் பெயரேச்சமும் அடை மொழிகளாயின.

#### II. பெயரேச்சப் பொருளில் அமைந்த தொடர்கள்:

1. மூல வளமூம் மனித சக்தியும் உடைய நாடு முனைனரும்.
2. மனித ருமம் கைகளையே ஆயுதமாகக் கொண்டிருந்த காலமும் இருந்தது.

இவற்றிலே, 'நாடு', 'காலம்' என்னும் எழுவாய்கள் முறையே, 'மூலவளமூம் மனித சக்தியும் உடைய', 'மனித குலம் கைகளையே ஆயுதமாகக் கொண்டிருந்த' என்னும் பெயரேச்சப் பொருளில் அமைந்த தொடர்களை அடை மொழிகளாகக் கொண்டன.

### பெயர்ச் சொற்கள்:

1. பலாமரம் வளர்த்தது.
2. இரண்டு கிளிகள் பறந்தன.
3. பேராசிரியர் பெரியதம்பி பேசினார்.

இவற்றில் மரம், கிளிகள், பெரியதம்பி என்ற எழுவாய்களுக்கு முறையே ‘பலா’ என்னும் இயற்பெயரும் ‘இரண்டு’, என்னும் எண்ணுப் பெயரும் ‘பேராசிரியர்’ என்னும் சிறப்புப் பெயருப் அடைமொழிகளாய் வந்தன.

### iv. வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்கள்:

1. எனது வீடு முதாரில் இருக்கிறது.
2. மலைப்பாதை மிக ஒடுக்கமாய் இருந்தது.

இவற்றில், ‘வீடு’, ‘பாதை’ என்னும் எழுவாய்கள் வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்களை அடை மொழிகளாகக் கொண்டு முடிந்தன. ‘எனது வீடு’ என்பதில் ஆரூம் வேற்றுமை யுருபு விரிந்து நிற்க, ‘மலைப்பாதை’ என்பதில் ஏழாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கு நிற்கிறது.

### v. இடைச் சொற்கள்:

1. இம்மாணுக்கன் நல்லவன்
2. மற்றென்று சென்றது.

இல்லறில், ‘மாணுக்கன்’, ‘ஓன்று’ என்னும் எழுவாய்களுக்கு முறையே ‘இ’, ‘மற்று’ என்னும் இடைச் சொற்கள் அடைமொழி களாய் வந்தன.

### vi. உரிச்சொல்:

‘நளிர் கடல் ஆர்த்தது’

இதில், கடல் என்னும் எழுவாய் ‘நளிர்’ என்னும் உரிச்சொல்லை அடைமொழியாய்க் கொண்டது.

### பயனிலை வடிவங்கள்:

இனி, பயனிலை வடிவங்களையும் பயனிலை அடைமொழி வடிவங்களையும் காண்போம். பயனிலையானது எச்சப்பயனிலை, முற்றுப் பயனிலை என இரண்டாய் அமையும் எனவும் எச்சப் பயனிலையிற் ‘செய்பவன்’ புலப்படாதெனவும் முற்றுப்பயனிலையிற் ‘செய்பவன்’ புலப்படும் எனவும் முன்னர்க் கண்டோம்,

### ஏச்சப் பயனிலை வடிவங்கள்:

1. பாடிய முரளி ஆடினான்.
2. முரளி பாடிய போது சந்திரன் மத்தளம் தட்டினான்.

முதல் வாக்கியத்தில் முரளியின் ஒரு செயல்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை ஆடுதல், பாடுதல் என்பன. அவற்றுள் முதற் செயல் 'ஆடினான்' என முற்றுப் பயனிலையாய் அமைய, இரண்டாஞ் செயல் 'பாடிய' எனப் பெயரெச்சப் பயனிலையாய் நிற்கிறது. இரண்டாவதில், முரளியின் ஒரு செயலுக்கு சந்திரனின் ஒரு செயலுங் கூறப்படுகின்றன. அவை முறையே பாடுதல், தட்டுதல் என்பன. அவற்றுள் முன்னது முற்றுப் பெருது 'பாடிய' எனப் பெயரெச்சப் பயனிலையாய் நிற்க, பின்னது 'தட்டினான்' என முற்றுப் பயனிலையாய் நின்று 'சந்திரன்' என்ற எழுவாயை முடித்துத் தலைமைக் கருத்தாய் அமைகிறது.

1. முரளி பாடி மகிழ்ந்தான்,
2. முரளி பாட, சந்திரன் மத்தளம் தட்டினான்.

முதல் வாக்கியத்தில் வந்த முரளியின் ஒரு செயல்களில், முன்னது முற்றுப் பெருது 'பாடி' என விண்யெச்சப் பயனிலையாய் அமைய, பின்னது 'மகிழ்ந்தான்' என முற்றுப் பெற்ற பயனிலையாய் அமைகிறது. இரண்டாவதில் முரளியின் செயல் முற்றுப்பெருது விண்யெச்சப் பயனிலையாய் அமைய, சந்திரனின் செயல் 'தட்டினான்' என முற்றுப் பயனிலையாய் 'சந்திரன்' என்ற எழுவாயை முடித்து, தலைமைக் கருத்தாய் அமைகிறது.

ஆக, பெயரெச்ச, விண்யெச்ச வடிவங்களிலே, எச்சப்பயனிலை வரும்.

### முற்றுப்பயனிலை வடிவங்கள்:

#### I. பெயர்ப் பயனிலை:

1. அவன் முகுந்தன்.
2. இந்நாட்டின் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் தேயிலையும் தேங்காயும் இரத்தினக்கல்லும்.

முதலாவதில் 'முகுந்தன்' என்ற தனிப் பெயர்ச்சொல், பெயர்ப் பயனிலையாய் அமைந்து 'அவன்' என்னும் எழுவாயோடு இயைந்து கருத்தை முற்றுப் பெறச் செய்தது. இரண்டாவதில், தேயிலையும் தேங்காயும் இரத்தினக்கல்லும் என்ற பலபெயர்ப் பயனிலை 'ஏற்று மதிப் பொருள்கள்' என்ற எழுவாயுடன் இயைந்து கருத்தை முடித்தது.

## II. வினைமுற்று:

1. முகுந்தன் படித்தான்.
2. முரளி நல்லன்.
3. நீ வேலையைச் செய்.
4. அரசி வாழ்க.

இவைகளில் வந்த பயனிலைகள் எல்லாம் வினைமுற்றுகள், ‘படித்தான்’ இறந்த காலங்காட்டிய தெரிந்திலை வினைமுற்று, ‘நல்லன்’ குறிப்பு வினைமுற்று, ‘செய்’ ஏவல் வினைமுற்று, ‘வாழ்க’ வியக்கோள் வினைமுற்று.

## III வினு:

1. அவன் யார் ?
2. அவை எவை ?

இவ்வாக்கியங்கள் ‘யார்’ ‘எவை’ என்னும் வினுக்களைப் பயனிலைகளாகக் கொண்டு முடிந்தன.

**பயனில் அடை மொழி வடிவங்கள்:**

## IV. செயப்படுபொருள்:

‘செயப்படுபொருள் பயனில் அடை மொழியோயினும் வாக்கிய வறுப்புகளிலே தனித்த ஒன்றும்— எழுவாய், பயனிலைகள் போன்று சிறப்புடையதொன்றும்— மதிக்கப்படுவது.

‘தேவன் மரத்தைத் தறித்தான்’ என்ற வாக்கியத்திலே தறித்த லாகிய செயலைப்படுவது மரம். அதனால், அது செயப்படுபொருள். ஒரு பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமைப்பட்டுச் செயப்படுபொருளாய் வரும். உருபு வெளிப்பட்டு விரியாயும் உருபு மறைந்து தொகையாயும் நிற்கும்; பயனிலையாய் வரும் வினைகொண்டு முடியும். அதனால், அது பயனிலை அடைமொழியாயிற்று.

எல்லாப் பயனிலை வினைகளும் செயப்படுபொருள் ஏற்பதில்லை. உண்டான் வெட்டினான், அடித்தான், படித்தான் போன்றனவே செய்யப்படுபொருள் ஏற்கும்; அவை செயப்படுபொருள் குன்றுத வினைகள் எனப்படும். சிறித்தான், விழுந்தான், எழுந்தான், அழுதான் போன்ற வினைகள் செயப்படுபொருள் கொள்ளா. அவை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எனப்படும்.

தனிப்பெயர்ச் சொற்களும், பல பெயர்ச்சொற்களும் தொடர்களும் பிறவும் எழுவாயாய் வரும் என்று முன்பு கண்டோம். அவை யெல்லாம் ‘ஜி’ உருபை ஏற்றால், செய்யப்படுபொருளாக, வரும்.

**II. வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்கள்:** இரண்டாம் வேற்றுமை உருபேற்ற பெயர் மாத்திரமன்றி, மூன்றாம் நான்காம் ஐந்தாம் ஏழாம் வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்களும் பயனிலை அடைமொழிகளாய் வரும்.

1. அவன் முயற்சியால் முன்னேறினான்.
2. அரசு நிலமில்லாதோருக்கு நிலம் வழங்கியது.
3. நாட்டினின்றும் நீங்கினான்.
4. அவன் வீட்டில் இருந்தான்.

இவற்றில் மூன்றாம் வேற்றுமை ‘ஆல்’ உருபேற்ற ‘முயற்சி’ என்னும் பெயரும் நான்காம் வேற்றுமை ‘கு’ உருபேற்ற ‘நிலமில்லாதோர்’ என்னும் பெயரும் ஐந்தாம் வேற்றுமை ‘இன்’ உருபும், ‘நீங்கினான்’ என்ற சொல்லுகிறுபும் ஏற்ற, ‘நாடு’ என்ற பெயரும் ஏழாம் வேற்றுமை ‘இல்’ உருபேற்ற வீடு என்னும் பெயரும் பயனிலை அடைமொழிகளாய் வந்தன.

**III. வினையெச்சமும் வினையெச்சத் தொடரும்:**

1. அவன் நடந்து சென்றான்.
2. அவன் மெல்லச் சென்றான்.

இவ்வாக்கியங்களில் ‘சென்றான்’ என்ற பயனிலைக்கு ‘நடந்து’ என்ற இறந்த காலத் தெரிந்தில்லைகளேயெச்சச் சொல்லும் ‘மெல்ல’ என்ற குறிப்புவினையெச்சச் சொல்லும் அடைமொழிகளாயின்.

1. அவன் வாத்தியங்கள் இசைக்க நடநம் ஆடுகிறான்.
2. சீர்திருத்த வேலை ஆறுமாத காலமாய் நடக்கிறது.
3. இவன் உமிர் போன்றும் போய் சொல்லமர்ட்டான்.

இவ்வாக்கியங்களில் ‘வாத்தியங்கள் இசைக்க’ ‘ஆறுமாத காலமாய்’ ‘உமிர் போன்றும்’ என வருந் தொடர்கள் விளையெச்சப் பொருளில் வந்தன. அவை ‘ஆடுகிறான்’ ‘நடக்கிறது’ ‘சொல்லமாட்டான்’ என்னும் பயனிலைகள் கொண்டு முடிந்து பழனிலை அடைமொழிகளாயின.

**IV. இடைச்சொல்:**

- தேரம் கம்மா கழிந்தது.

இதில், சும்மா என்னும் இடைச்சொல் பயனிலை அடைமொழி ஆயிற்று.

## V. உரிச்சொல்:

1. அவன் சால உண்டனன்,
2. அது நனி சிறந்தது.

இவற்றில், 'சால', 'நனி' என்னும் உரிச்சொற்கள் பயனிலே அடை மொழிகளாயின.

## 2. வேற்றுமைப்பொருத்தம்.

வாக்கிய அமைப்புக்கு எழுவாய், பயனிலைகளும் அவற்றின் அடைமொழிகளும் ஒழுங்குற அமைதலன்றி, வேற்றுமை ஏற்ற சொற் கள் பொருளிற் பொருத்தமுற இனைந்து நடத்தலும் இன்றியமையாத தாகும்.

குவி வேலை செய்தான்  
குவிக்கு வேலை செய்தான்

முதல் வாக்கியத்திலே 'குவி வேலை' என்பது நான்காம் வேற்று மைத் தொகையாய் வேலையின் தன்மையையும் இரண்டாவதில், குவிக்கு வேலை என்பது வேலையின் நோக்கத்தையும் குறிக்கின்றன. அதனால், பொருஞேக்கத்துக்கேற்பத் தொகையாய் அமைய வேண்டுப வற்றைத் தொகையாயும் விரியாய் அமைய வேண்டுபவற்றை விரியாயும் அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

செய்யுள் வழக்கில் மாத்திரமன்றி, இக்காலப் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்துவழக்கிலும் ஒரு வேற்றுமையுருபு தனக்குரிய பொருளையும் உணர்த்தி, அப் பொருளோடு தொடர்புடைய வேறு வேற்றுமைகளின் பொருளையும் உணர்த்திவருதலைக் காணலாம். அதனால், ஒரே கருத்தை வெளிப்படுத்த வேறு வேறு வேற்றுமையுருபுகள் வாக்கியங்களிற் பயின்று வரலாம்.

அவன் பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தான்.

அவன் பொதுவுடைமைக் கட்சியோடு சேர்ந்தான்.

அவன் பொதுவுடைமைக் கட்சியிற் சேர்ந்தான்.

இவற்றில் இரண்டர்ம் மூன்றும் ஏழாம் வேற்றுமைகள் அடைதற் பொருளில் மயங்கி வந்தன.

அவன் நாட்டை நீங்கிச் சென்றுன்.

அவன் நாட்டின் நீங்கிச் சென்றுன்.

இவற்றில் இரண்டாம் ஐந்தாம் வேற்றுமைகள் நீங்கற்பொருளிற் கலந்து வந்தன.

முரளி முகுந்தனை விடக் கெட்டிக்கரரன்.

முரளி முகுந்தனிற் கெட்டிக்காரன்.

ஒப்புப் பொருளில் இரண்டாம் ஐந்தாம் வேற்றுமைகள் விரலி வத்தன.

இலங்கைக்கு வடக்கில் இந்தியா உண்டு.

இலங்கையின் வடக்கில் இந்தியா உண்டு.

எல்லைப் பொருளில் நாலாம் ஐந்தாம் வேற்றுமைகள் மயங்கின.

அவர் மோகனுக்குத் தந்தை

அவர் மோகனுடைய தந்தை

முறைப் பொருளில் நாலாம் ஆரூம் வேற்றுமைகள் மயங்கின.

இவன் அறிவாற் சிறந்தவன்.

இவன் அறிவிற் சிறந்தவன்.

ஏதுப் பொருளில் மூன்றாம் ஐந்தாம் வேற்றுமைகள் மயங்கின.

தேவன் அந்த நூலைக் குற்றங் கூறினான்.

தேவன் அந்த நூலுக்குக் குற்றங் கூறினான்.

தேவன் அந்த நூலது குற்றங் கூறினான்.

தேவன் அந்த நூலிற் குற்றங் கூறினான்.

பகைப் பொருளில் இரண்டாம் நாலாம் ஆரூம் ஏழாம் வேற்றுமைகள் மயங்கின.

### 3. இயை

வாக்கிய அமைப்பில் எழுவாயும் பயனிலையும் மாத்திரமன்றி அவற்றுலே தழுவப்படும் சொற்களும் திணை, பால், எண், இடங்களில் ஒத்திருத்தல் அல்லது இயைபு கொண்டிருத்தல், வாக்கிய அமைப்பிற்கைக் கொள்ளப்பட வேண்டிய மற்றொரு பிரதான அமிசமாகும்.

நான் உண்டேன்.

நாம் உண்டோம்.

நீ உண்டாய்.

நீங்கள் உண்மீர்.

அவன் உண்டான்.

அவள் உண்டாள்.

அவர் உண்டார்.

அது உண்டது.

அவை உண்டன.

முதல் இரண்டு வாக்கியங்களிலே தன்மை எழுவாய்கள் இடத்திலும் எண்ணிலும் இயைபுகொண்டன.

அடுத்த இரண்டு வாக்கியங்களில் முன்னிலை எழுவாய்கள் இடத்திலும் எண்ணிலும் இயைபு கொண்டன.

கடைசி ஐந்தில், படர்க்கை எழுவாய்கள் இடத்திலும் திணை பால்களிலும் இயைபு கொண்டன.

அவன் எப்பொழுதும் தன் நலனைப் பேணுவான்.  
அவர் தம் மக்களை அன்புடன் காத்தார்.  
நான் என் புத்தகங்கள் கிழிந்தனவென்று வருந்தினேன்.  
அவை நல்லன அல்ல.  
அது நல்லது அன்று.

முதலில், அவன்—எழுவாய். தழுவப்படும் சொல்—தன். இரண்டும் படர்க்கை ஒருமை. இரண்டாவதில், அவர்—எழுவாய். தழுவப்படும் சொல்—தம். இரண்டும் படர்க்கைப் பன்மை. மூன்றாவதில், நான்—எழுவாய். தழுவப்படுஞ்சொல்—என். இரண்டும் முன்னிலை ஒருமை. புத்தகங்கள்—தழுவுஞ்சொல். கிழிந்தன—தழுவப்படும் சொல். இரண்டும் படர்க்கைப் பன்மை. நாலாவதில் அல்ல—பயனிலை. தழுவப்படுஞ்சொல்—நல்லன. இரண்டும் படர்க்கைப் பன்மை. ஐந்தாவதில் அன்று—பயனிலை. தழுவப்படுஞ்சொல்—நல்லது. இரண்டும் படர்க்கை ஒருமை.

ஆகவே, வாக்கிய அமைப்பிலே (1) சொற்களின் ஒழுங்கமைவும் (2) வேற்றுமைப் பொருத்தமும் (3) இயைபும் முக்கியபங்கேற்கின்றன என்னாம். இத்தன்மைகள் ஒருங்கமைய அமைக்கப்படும் வாக்கியங்கள் செம்மையான பொருட் பேற்றுக்குத்தவுவன். இவை இலக்கண நெறிப்பட்ட வாக்கியங்கள் எனப்படும்.

### பயிற்சி

I. பின்வருவனவற்றிலுள்ள எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள் என்பவற்றைக் கூறுக.

1. அச்சாணி இல்லாத தேர் முச்சாணும் ஓடாது.
2. எந்தன்றி கொண்டிருக்கும் உய்வுண்டாம்.
3. ஆடத் தெரியாதவள் கூடம் கோணல் என்றாம் என்பது ஒரு பழமொழி
4. பயனில் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல்.
5. முயற்சி திருவினை ஆக்கும் என்பதை அறியாதார் உள்ளரோ?
6. யான் எழுதியது இவ்வெழுத்து.
7. ஊக்கம் என்பது எழுச்சி கொண்ட மனதிலை.
8. காரிகை கற்றுக் கவிபாடுவதிலும் பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்று.
9. நானும் இந்நாடும் உன் அடைக்கலம்.
10. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை.

II. பின்வருவனவற்றின் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள் கலையும் அவற்றின் அடைமொழிகளையும் கூறுக.

1. ஒரு காலத்திலே சமூவள நாட்டிலே, பாடி வந்தோர்க்கு இரத்தினங்களை வாரி வாரி வழங்கிய வள்ளல்கள் இருந்தனர்.
2. மாணுக்கரின் அறிவுவளப் பராப்பு அவர்கள் எழுதுக் கட்டிரைகளிற் பெரிதும் புலப்படும்.
3. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் முப்பால்களையடையது திருக்குறள்.
4. காலத்தின் விளைவால், இயற்கையின் நியதியால், அடிகளார் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார்.
5. நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியை, தேசிய உற்பத்திப் புள்ளி விபரம் கொண்டு அளவிடுவது வழக்கம்.
6. ஆண்டு தோறும் தொழில்புரியதடையும் இளைஞர் தொகைக்கு வாய்ப்பளிக்கும் வகையில், பொருளாதார வளம் வேகமாற வளர்ச்சியடையவில்லை என்பதே இதற்கு ரிய விண்ட.
7. இத்தகையதோரு திட்டத்தின் அடிப்படையாக அமைய வேண்டிய அமிசம் பொருளாதார முறையினை அபிவிருத்தி செய்து, விரிவாக்குதற் பொருட்டு நாடு அகன் தேசிய வருமானத்தில் இயன்றளவு கேமிக்க முயனுதலே.
8. சிறப்புத்திலையடைந்த வெகு சிலரின் தேவைகளுக்கும் நாட்டங்களுக்கு மேற்ப உருப்பொற்று விளங்கியதாகிய கடந்த கால வாழ்க்கை முறையினை ஓட்டிய நுகர்வுப் பாங்கிலை அலுசரித்த பாதையில் இனிமேலும் இலங்கை செல்லாது.
9. வையம் என்னை இகழவும் மாசெனக்கெய்தவும் இவ்வாராய்ச்சியிலை யான் எழுதக் குணிந்தது பொய்யில் காட்சிப் புலமையிடுநோகிய இளங்கோவடிகள் தமிழ்த் தெய்வத் தின் திருவடிகளுக்கு அணியாகப் புஜைந்தவிற்க தெய்வமாகக் கவியாகிய சிலப்பதிக்காரத்தின் மாட்சியினை உலகிற்குத் தெரிவிக்கும் பெருவிருப்பிற்கேயாம்.
10. “நல்லிருப்பாய் பூண்டேறிந்து தன்னெடாருபாற் கிடக்க நன்னிழவிற்கு உகையினமேல் என்னிய நண்பன் அல்லலுறப் பழுத்திருந்தான் தின்னிய நல்லுடலம் அருஞ்சரங்கள் பலகடந்தும் அங்கயாத நிலையான்.”

வாக்கியங்களிலே தோன்றும் சில மாற்றங்கள்

இலக்கண நெறிப்பட்ட வாக்கியங்கள் சில சந்தர்ப்பங்களிற் சில மாற்றங்கள் அடைவதுண்டு. இம்மாற்றங்கள் வாக்கியக் கட்டுக் கோப்புக் சீர் குலீயா வகையில் அமையும்.

(1) சில வாக்கியங்களில் எழுவாய் தொக்கு நிற்கும் (2) சிலவற்றிற் பயனிலே தொக்கு நிற்கும் (3) சிலவற்றிற் செயப்படுபொருள் தொக்கு நிற்கும். (4) சிலவற்றில் எழுவாய், பயனிலே, செயப்படுபொருள் இடம் மாறிவரும். (5) வழுவுடைய சில வாக்கியங்கள், சில ஏதுக்களால் வழுவும்போது பெறும்.

மாற்றங்களோடு கூடிய இவ்வகை வாக்கியங்கள், நாள்தோறும் மக்களின் பேச்சு வழக்கிற பயின்று வருதலைக் காணலாம். உச்சரிப்புச் சுக்கத்திற்கும் சுருங்கிய சொல்லாற் கருத்தை வெளியிடுதற்கும் கருத்தில் ஆற்றலை உண்டாக்குதற்கும் மனவணர்வுகளைப் பிரதிபலித்தற்கும் இத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. பேச்சுவழக்கினை அடியொற்றி எழுத்து வழக்குஞ் செல்லுமாதலால், எழுத்து வழக்கிலும் இவை இடம் பெறுகின்றன.

(1) எழுவாய் தொகுதல் அல்லது தோன்று எழுவாய்:

பின்வரும் வாக்கியங்களை அவதானிக்க

(அ) 1. (நான்)பின்னேரம் யாழ்ப்பாணம் போகிறேன்.

2. (நீ) பயப்படாதே;(அவன்)நிச்சயிம் தருவான்.

3. (அது) கிடைத்தாற் கிடைக்கட்டும்.

(ஆ) 1. (நீ) என்ன செய்கிறோய் ?

(இ) 'வினா : அவள் சுகமாய் இருக்கிறாரா ?

விடை : (அவள்) சுகமாய் இருக்கிறார்.

(ஈ) 1. (அவன்) கெஞ்சினால் மிஞ்சவான் ; (அவன்) மிஞ்சி ணற் கெஞ்சவான்.

2. உண்மை சொன்னால்(சொன்னவன்)நல்லவன்.

3. (இவ்விடம்) நல்ல குளிர்ச்சியாய் இருக்கிறது.

(உ) 1. (ஒருவன்) உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்யலாமா ?

2. (நீ) சிறுக்கக் கட்டிப் பெருக வாழ்.

3. பட்ட காவிலே (காயம்) படும்.

- (ஆ) 1. (த්) அதை எடுத்துவா.  
       2. (நீங்கள்) வாருங்கள்; (நாங்கள்) தருவோம்.
- (இ) 1. (அறிஞர்) அண்டத்தில் ஆயிரகோடி சூரியர் உண்டு என்பர்.  
       2. (மக்கள்) பூஜை குறுக்கே போனால், சுகுணம் சரியில்லை என்பர்.
- இவ்வாக்கியங்கள் அனைத்திலும் எழுவாய்கள் தொக்குதின்றன.
- 'அ' தொகுதியில் உள்ளவை பேச்சு வழக்கிலுள்ள கூற்று வாக்கியங்கள். கூற்று வாக்கியங்களிற் பெரும்பாலும் எழுவாய் தொகும்.
- 'ஆ' தொகுதி வினா வாக்கியத்தில் எழுவாய் மறைந்து வந்தது.
- 'இ' தொகுதியில் வினாவும் விடையும் உண்டு. வினாவில் மாத்திரமன்றி விடையாய் வரும் வாக்கியங்களிலும் பெரும்பாலும் எழுவாய் தோன்றுது நிற்கும்.
- 'ஈ' தொகுதியில் உண்மை நிலையைக் கூறும் வாக்கியங்கள் உள்ளன. இத்தகைய வாக்கியங்களிலும் விலவேளை எழுவாய் தொகு நிற்கும்.
- 'உ' தொகுதியில் உள்ளவை பழமொழிகளும் பழமொழிபோன்ற வழக்கங்களிய கூற்றுகளும். அவ்வாருய வாக்கியங்களில் எழுவாய் மறைந்து நிற்றலும் உண்டு.
- 'ஊ' தொகுதியில் உள்ளவை ஏவஸ் வாக்கியங்கள். ஏவஸ் வாக்கியங்களிற் பெரும்பாலும் எழுவாய் தொக்கு நிற்கும்.
- 'எ' தொகுதியில் உண்மைச் செய்தியையும் மரபுச் செய்தியையும் கூறும் வாக்கியங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாருண வாக்கியங்களில் எழுவாய் மறைந்து நிற்றலும் உண்டு.

## (2) பயனிலை தொகுதல்:

எழுத்து வழக்கிலே எழுவாயைப் போலப் பயனிலை தொக்கு நிற்றல் அரிது. பெரும்பாலும் வெளிப்பட்டே வரும். பேச்சுவழக்கில், உரையாடலிலும் உண்மை நிலைக் கூற்றுகளிலும் குறிப்பிடத் தக்களவு பயனிலை தொக்கு நிற்கும். பேச்சு வழக்கிற்கும் எழுத்து வழக்கிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டாகையால் பேச்சு வழக்கிலே பயனிலை தொக்கு வரும் வாக்கிய அமைப்பு எழுத்து வழக்கிலும் இடம் பெற

லாயிற்று. அதனால், எழுத்து வடிவில் வரும் உரையாடல்களிலும் பழமொழிகளிலும் பழமொழி போன்று வழக்கங்களிய நற்றுகளிலும் பயனிலை மறைந்துவருதல் வழக்காயிற்று.

பின்வரும் உதாரணங்களை அவதானிக்க.

வினா : நீ எங்கே போகிறோம் ?

விடை : (நான்) கண்டிக்கு (போகிறேன்).

இங்கே உரையாடலிற் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு அவிக்கப்பட்ட விடை 'கண்டிக்கு' என்னும் ஒரு சொல். அதைச் சொல்வோனும் கேட்போனும் அமைதியுடைய வாக்கியமாகவே வினங்கிக்கொள்கின்றனர். விடையாய் வந்த வாக்கியத்தில் எழுவாயும் தொக்கு நிற்கிறது; பயனிலையும் தொக்கு நிற்கிறது. உரையாடலில் எழுவாய் தொக்கு நிற்றல் இயல்பென்பதை முன்பு கண்டோம். இங்கு, உரையாடலிற் பயனிலையும் தொகும் என்பதே அவதானிப்புக்குரியது.

கற்றுர்க்கு மூன்றுகண் (உண்டு).

மகனுக்கு நல்ல காய்ச்சல் (காய்கிறது).

சொல்லுக்கு அரிச்சந்திரன் (சிறந்தவன்).

பேச்சு வழக்கிலே கூற்று வாக்கியங்களாய் அமைவன இவை. இவற்றிலே நாலாம் வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்ச்சொற்களின் பின் கற்றுர்க்கு, மகனுக்கு, ரோல்லுக்கு) எழுவாய்கள் (ஆண்றுகள், காய்ச்சல்; அரிச்சந்திரன்) வருகின்றன. அவ்வாறு வரும் எழுவாய்களின் பயனிலை மறைந்து நிற்கும்.

\* \* அவனுக்கு நெஞ்சிலே வஞ்சம் (இருக்கிறது).

அவனுக்கு வாயிலே பொய் (இருக்கிறது).

வெண்மூாவிற் புகழேந்தி (சிறந்தவன்).

முதலிரு வாக்கியங்களும் பேச்சு வழக்கிற பயின்று வரும் கூற்று வாக்கியங்கள். முன்னிழவது செய்யுளில் இடம்பெற்றது. இவ்வாக்கியங்களில் ஏழாம் வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்களின் பின் (நெஞ்சில், வாயில், வெண்பாவில்) வந்த எழுவாய்கள் (வஞ்சம், பொய், புகழேந்தி) தோன்றுப் பயனிலை கொள்ளுகின்றன.

நல்லமாட்டிற்கு ஒரு குடு (போதும்).

கிட்ட இருந்தால் முட்டப் பகை (நெரும்).

இவை பேச்சு வழக்கில் அடிப்பட்டு எழுத்து வழக்கிலும் இடம் பெற்ற பழமொழிகள். இவைகளும் தோன்றுப் பயனிலை கொண்டு முடிதல் காண்க.

### 3. செய்ப்படுபொருள் தொகுதல் :

பேச்சிலும் எழுத்திலும் வாக்கியங்களிற் செய்ப்படுபொருள் தொக்கு நிற்பதுண்டு. சில சந்தர்ப்பங்களிலே அதனை விரித்தெழுதினால் பொருள் விளக்கம் மிகுதியாகும். ‘அவன் படித்தான்’ என்ற வாக்கியத் திற் செய்ப்படு பொருள் தொக்கு நின்றது. அதை விரித்தால் ‘அவன் (பாடம்,கதை,நாவல்) படித்தான்’ என விரியும். பல்வாய அவற்றுள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு விரித்தெழுதினால் பொருட்டெளிவு உண்டாகும்.

வினா : எப்போது மாடு கொண்டாய் ?

விடை : நேற்றுத் தான் (மாடு) கொண்டேன்.

உரையாடவில் வினாவுக்களிக்கப்படும் விடையிற் செய்ப்படுபொருள் மறைந்து வருதலுண்டு.

இரப்போர்க்கு (ஒன்றை) இடு.

இங்கு ஏவல் வாக்கியத்திற் செய்ப்படுபொருள் மறைந்து வந்தது.

### 4. எழுவாய், பயனில், செய்ப்படுபொருள், இடம்மாறி அமைதல் :

இவ்வாறு அமைத்தலினால், கூறுவோன் தன் எண்ணத்தோடு தன் தணர்வு மிகுதியையும் புலப்படுத்துகிறார்கள்.

வாக்கியப் பயன்பாடு பற்றிப் பேசுகையில் இது விளக்கப்பட்டது,

எனினும் ஒழுங்கு மாற்றத்தினால் கருத்துத் தெளிவு கெடுமானால், அத்தகைய மாற்றங்கள் செய்தல் கூடாது.

### 5. வாக்கிய வழுவுமைதிகள் :

வாக்கியங்களிற் சொற்கள் பொருட்பொருத்தமுற தினைத்துதமுன்ற சொல்லுந் தமுவப்படுஞ் சொல்லும் தினை, பால், எண், இடங்களில் ஒத்து இயைபு பெற்று நடத்தல் வேண்டும் எனக் கண்டோம். அத்தகைய வாக்கியங்களே வழுவுற்றவை. ஆனால், பேச்சு வழக்கிற சில சொல்லும் மாற்றங்கள் பெற்று அமைத்துவும் உண்டு. இவை முன்னர்க் காட்டப்பட்டன.

பேச்சு வழக்கிற காணப்படும் இன்னெங்கு தன்மையும் அவதானிக்கத் தக்கது. தினை, பால், எண், இடங்கள் மயங்கி வருதலே அது. தினை மயக்கம், பால் மயக்கம், எண் மயக்கம், முதலியன உச்சரிப்புச்சுக்கம் நோக்கியும் சொற்சூருக்கம் கருதியும் இடத்துக்கிடம் வேறுபடுகின்றன. பேச்சு வழக்கின் ஆற்றலால் அவ்வழுவுடைய வாக்கியங்களிற் சில, அறிஞர்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு எழுத்து வழக்கிலும் அமைதி பெற்றன. அவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்படும்போது, மேறும் மேறும் வழுக்கள் சேராமைப்பொருட்டு வாக்கிய அமைதிக்குப் பல்பல காரணங்களும் காட்டப்படும்.

## திணை வழுவமைதி :

உயர்திணையும் அஃறிணையும் வீரவி வரும் எழுவாய், ஒரு திணைப் பயணிலை கொண்டு அமைதல் வாக்கியவழு. வெருளியா மனிதனு தோட்டத்தில் 'நிற்பவன்' என உயர்திணைப் பயணிலை கொடுத்தோ 'நிற்பது' என அஃறிணைப் பயணிலை கொடுத்தோ முடிப்பது வழு. அவ்வாருன சந்தர்ப்பங்களில், வெருளியோ மனிதனு தோட்டத்தில் நிற்கும் 'உரு' என இரு திணைக்கும் பொதுவான சொல்லைப் பயணிலை யாக்கல் வேண்டும். வேடனும் நாயும் சென்றமையைக் குறிக்கும் வாக்கியத்தை, வேடனுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டில் வேடன் நாயோடு சென்றுன் என்றே, நாய்க்கு முக்கியத்துவம்' அளிக்க வேண்டில், நாய் வேடனு சென்றது என்றே அமைக்கலாம்.

அடிமை, அடிமை, விருந்து, பெண்மை, அரசு, மகவு, குழவி, குருடு, வேந்து முதலிய சொற்கள் பொருளிலையால் உயர்திணையைக் குறிப்பன. சொன்னிலையால் அஃறிணையைக் குறிப்பன. இவை யெல்லாம் அஃறிணைப் பயணிலை கொண்டு முடிதல் இலக்கண வழக்கு. விருந்து வந்தது, குழவி சிரித்தது என வரும். ஆயின், இவை சிறு பாண்மை ஆகுபெயர்ப் பொருளில் அடிமை நல்லன், வேந்து செங் கோவன் என உயர்திணை முடிவுங் கொள்வதுண்டு.

"மூர்க்கலும் முதலையும் கொண்டது விடா"

"அருமைப் பகவார் வந்தார்"-இவை திணை வழுவுடையவை; ஆயின் மூர்க்கன் இழிவு கருதி அஃறிணைப் பயணிலையும் பக உயர்வு கருதி உயர்திணைப் பயணிலையுங் கொண்டு வழுவமைதி யாயின்

அன்றியும் உருவகத் தன்மையாக, ஒருவனின் ஆற்றலை வியந்து அவன் ஒரு புனி' என்றும் கோபத்தினால் 'அவன் ஒரு நாய் என்றும் இழிவினால் 'இவன் சரியான ஒரு கழுதை' என்றும் கூறுதல் உண்டு.

## பால் வழுவமைதி :

வேலாயுதன் வந்தார்  
தேவன் தந்தை வந்தார்  
கமலவல்லி வந்தார்  
தேவன் தாய் வந்தார்

இவற்றில் முன்னவை இரண்டும் 'வந்தான்' எனவும் பின்னவை இரண்டும் 'வந்தாள்' எனவும் முடிதலே முறை. ஆயின், உயர்வும் மரியாதையும் கருதி இக்கால வழக்கில் அவை பலர்பால் முடிபு பெற்றன.

குழந்தையான மகளைப் பார்த்து, தந்தை உவகையால், "என் இராசாத்தி ஒடி வருகிறுன்" என்றும் மகளைப் பார்த்து "என் இராசன் ஒடி வருகிறுன்" என்றும் கூறுவதுண்டு.

என் வழுவமைதி :

நீர் எல்லாம் வீணையிற்று.  
வளி எல்லாம் அசத்தமாயிற்று.  
எல்லாத் தலை மயிரும் உதிர்ந்தது.  
இரண்டு கண்ணும் சிவந்தது

இவ்வாக்கியங்களிலே பன்மை எழுவாயும் ஒருமைப் பயனிலையும் வந்தன. இவ்வாறு வருதல் வழுவாம். ஆயின் இவ்வாறுமையும் வாக்கியங்கள் சான்றேர் வழக்கிலும் பயின்று வருதலால் வழுவமைதி யாயின.

இட வழுவமைதி :

முஹிடப் பெயர்களோடு தெரிந்தே வினைமுற்றுக்கும் குறிப்பு வினை முற்றுக்கும் இயைந்து நடக்கும்போது. அவை விகுந்தில் மாற்றமடையும். அம்மாற்றம் இடத்தையும் திணைபால்களையும் புலப்படுத்திந்திருக்கும். வாக்கியங்களுக்கு வலுவளிக்கும். தெரிந்தே வினைமுற்றில் உண்டாகும் மாற்றம் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் வழுவின்றி வழங்கிவர, குறிப்புவினைமுற்று மாற்றம் வழுவடையதாய்க் காணப்படுகிறது.

நான் நல்லன்; நாம் நல்லம்; நீ நல்லை; நீங்கள் நல்லீர்; அவன் நல்லன்; அவன் நல்லன்; அவர் நல்லர்; அது நல்லது; அவை நல்லன; நல்ல —

என் அமைவதே முறை. இம்முறை இக்கால வழக்கில் நான் நல்லவன்; நீ நல்லவன் அவன் நல்லவன் எனவும், நாங்கள் நல்லவர்கள்; நீங்கள் நல்லவர்கள்; அவர்கள் நல்லவர்கள் எனவும் வழங்கிவரக்காணலாம். இங்கு தன்மை ஒருமையாயும், உயர்திணை ஆண் பாலாயும் வரும் ‘நல்லன்’ என்பது முன்னிலை ஒருமைக்கும் வழங்குகிறது. உயர்திணைப் பலர்பாலுக்குரிய ‘நல்லவர்’ என்பது தன்மைப் பன்மைக்கும் முன்னிலைப் பன்மைக்கும் வழங்குகிறது. இவ்வாறே பிற குறிப்பு வினை முற்றுக்கும்.

அல்ல’ என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று அஃறிணைப் பலவின் பாலுக்குரியது. அது இக்கால வழக்கில்,

நான்லை; நாங்கள்லை; நீயல்ல; நீங்கள்லை; அவன்லை; அவள்லை; அதுவல்ல என்றவாறு இருதிணை ஜம்பால் மூலிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வழங்கிவருகிறது.

எல்லாரும், அனைவரும் என்பனவும் இருவர், மூவர் என் என்னடி. யாகப் பிறந்த பெயர்களும் உயர்திணைப் பலர்பாலுக்குரியன. இவை,

தாங்கள் எல்லாரும், அனைவரும், இருவரும்

நீங்கள் எல்லாரும், அனைவரும், இருவரும்-என, தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களாலே தழுவப்படும் சொல்லாக வழங்கி வருகின்றன.

நீயும் நானும் வந்தோம்

நீயும் நானும் அவனும் வந்தோம்

நீயும் அவனும் வந்தீர்.

நீயோ நானேயாரிதுசெய்தார்? — இவ்வாக்கியங்களை அவதானிக்க. இவற்றிலுள்ள இடவழுக்களைக் காணக. இடவழுக்கள் உண்டேனும் இவை வழக்கிற் பயின்று வருவனவாதலால் இடவழுவை தெரியாயின.

கடிதங்களின் இறுதியிலே “தங்கள் அன்புள்ள” என முடித்தல் பொது’ வழக்கு. இங்கு ‘தங்கள்’ என்னும் படர்க்கைச்சொல் நிற்க வேண்டிய இடத்தில், ‘உங்கள்’ என்னும் முன்னிலைச் சொல்லே நிற்றல் வேண்டும். “தங்கள் அன்புள்ள” என்பதும் வழுவுடையதாயினும் வழக்கிற் பயின்று வருதலால் வழுவுமைதியாயிற்று.

பயிற்சி

- i. பின்வருவனவற்றிலே தொக்கு நிற்கும் எழவாயைக் கூறுக.
  1. போகப் போகத் தெரியும்.
  2. எது சொன்னாலும் கேட்கமாட்டான்.
  3. அக்கம் பக்கம் பார்த்துப் பேச.
  4. பலனை விரும்பினாற் பாடுபடல் வேண்டும்.
  5. தாயைப் பழித்தாலும் தன்னைரைப் பழிக்கலாமா?
  6. போன்ற போகிறது.
  7. வினக்கேற்றஞ் விட்டில் வேதானம் குடிபுகும் என்பர்.
  8. இருந்தாற் பூனை எழுந்தாற் புனி.
- ii. பின்வருவனவற்றிலே தொக்கு நிற்கும் பயனிலையைக் கூறுக.
  1. அரணை கடித்தால் மரணம்.
  2. நாளைக்குப் பள்ளிக்கூடம்.
  3. அவனுக்குச் சரியான இருமல்.
  4. கொட்டைக்குக் குமண்ண.
  5. ஆட்டுக்கு நாலுகால்.
  6. மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.”

7. எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே திருள்.
8. காணியில் எனக்கும் பங்கு; அவனுக்கும் பங்கு.
9. இரு வீட்டுக்கு ஒரு முற்றம்.
10. யார் என்ன சொன்னதும் எச்சென்ன?

- iii. தூக்கு நிற்கும் ஏழவாய், பயணில் இரண்டையும் காணக்.
1. கண்டால் ஒரு பேச்சு; காணு விட்டால் ஒரு பேச்சு.
  2. ஆறு கடக்கு மட்டும் அண்ணன் தம்பி.
  3. போன்ற போன இடம்; வந்தால் வந்த இடம்.
  4. இன்றைக்குக் காக: நாளைக்குக் கடன்.
  5. பாலுக்கும் காலன்; பூஜைக்கும் தொழுன்.

iv. பின்வரும் வாக்கியங்களைப் பிழைத்திருத்தி எழுதுக.

1. அவர் தன் மகனைக் கூப்பிட்டார்.
2. அவன் நல்லவன் அல்ல.
3. யானைக் கூட்டம் பயிரை அழித்தன.
4. தன் புத்தகங்கள் கிழிந்ததென்று கூறினான்.
5. இடியேறு பட்டு அழிந்தது வீடுகளும் மரங்களும்.
6. சனக் கூட்டம் கொள்ளாமற் சரகவதி மண்டபம் வழிந்தது.
7. வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பிற நாட்டு மக்கள் காலனிகளை விரும்பி அனிகின்றனர்.
8. அக்கல்லூரி தனது ஜம்பதான்டு முடிவிலே வெள்ளி விழா கொண்டாடியது:
9. நல்லவற்றைச் செய்வது நலமன்று.
10. படிக்கவாவது அல்லது விளையாட்டாவது விரும்பாத மாணுக்கர் குறை பாடுண்டையவர்கள்.
11. மூட நாட்டிக்கையும் பழைய கொள்கையுடையவர்களாயும் இருந்தனர்.
12. ஓவ்வொரு பழங்களும் நல்லவை.
13. உழவனும் எருதும் வயலை நோக்கிச் சென்றன.
14. தாம் பிறந்த நாட்டையும் தம் தாப்மொழியையும் நேசிக் காதவன் மனிதனேயல்ல.
15. அவன் ஏழைமாத்திரமல்ல; நோயாளியாய் இருந்தான்.
16. என் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தது.

17. இங்கு பல்வேறு வகைப்பட்ட பறவைகளும் எல்லா மிருகங்களையும் காணலாம்.
18. அவர்கள் அடிமைகள் என்றும் திருந்த மாட்டார்கள் என்றும் உயர்ந்த உணர்ச்சிகள் இல்லை என்றும் என்னுகிறார்கள்.
19. பாரதியார் கவிஞர் மாத்திரமல்ல. பேச்சாளர் மாத்திரமல்ல. எழுத்தாளராய் மதிக்கப்பட்டார்.
20. மகாத்மா காந்திக்குச் சத்தியமும் அகிம்சையுமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்களாய் இருந்தது. சத்தியமே கடவுள்என்பது அவருக்குக் கொள்கை. இன்ன பெயரால் தான் கடவுளை அழைக்கப்படவேண்டும் இன்ன மதமே வேண்டும் என்பதெல்லாவற்றையும் அவர் வற்புறுத்தினாரல்ல.

### வாக்கிய வகைகள்

வாக்கியங்கள் எண்ணங்களைப் புலப்படுத்தும் பாங்கைக் கொண்டு அவற்றை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. கூற்று வாக்கியம்
2. வினா வாக்கியம்
3. ஏவல் வாக்கியம்
4. உணர்ச்சி வாக்கியம்.

1. கூற்று வாக்கியம் : ஒரு செய்தியைக் கூறும் நோக்குடன் அல்லது ஓர் உண்மையை உறுதிப்படுத்திக் கூறும் நோக்குடன் அமைவது:  
—ம். 1. நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங் முதன் முதற் சத்திர மண்ணிற் காலடி எடுத்து வைத்தார்  
2. முயற்சியுடையார் அடைய முடியாத தொன்றில்லை.
2. வினா வாக்கியம் : ஒரு கருத்தை அறியும் நோக்குடன் வினாவுவது.  
—ம். இவங்கையின் உணவற்பத்தியைப் பெருக்கும் வழிகள் எவ்வ?
3. ஏவல் வாக்கியம் : ஒன்றைச் செய்யும்படி ஒருவரை ஏவுதலும் வேண்டுதலும் வாழ்த்துதலும் வைதலும் விதித்தலும் ஆகிய எண்ணங்களை வெளியிடுதற்கு வருவது.  
—ம் நீ அதைச் செய் (ஏவல்)  
கருணை காட்டுவாயாக (வேண்டுதல்)  
உலகம் உய்க (வாழ்த்தல்)  
பஞ்சம் ஒழிக (வைதல்)  
வாக்கிய வகைகளைக் கூறுக (விதித்தல்)

4. உணர்ச்சி வாக்கியம் : உள்ளத்திலேரும் உணர்ச்சி மிகுதியை வெளியிடுவது.

2—ம. எத்துனை உயர்ந்தது இம்மாடிக் கட்டிடம் ! (வியப்பு) அக்கவிதை என்னுள்ளத்தை உருக்கியது (உவகை) ஜையேயோ; கன்னங்கரிய இருட்டு (அச்சம்) ஜையோ மகனே, இனி உன்னை எங்கே காணபேன் (அவலம்) சீச்சி; வயிற்றைப் புரட்டுகிறதே இந்த நாற்றம் (இழிவரல்) என்னை வெல்வார் இவ்வுலகில் உள்ரோ. (வீரம்) அடே, நான் சொன்னால் செய்ய மாட்டாயா ? (கோபம்) ஒருக்கமுள்ள மாமியார் வெங்காயப் பாத்தியிருந்து அழுதா ராம் (நகை)

மேலே கூறப்பட்டவை பொருண்மை பற்றி வந்த வாக்கிய வகைப்பாடுகள். வாக்கியங்களின் அமைப்பைக் கொண்டு அவற்றைப் பின்வருமாறு பிரிக்கலாம் சு

1. தனிவாக்கியம்
2. தொடர் வாக்கியம்
3. கலப்பு வாக்கியம்.

### 1. தனிவாக்கியம் :

ஒர் எழுவாயின் முற்றுப் பெற்ற ஒரேயொரு செயலிக் கூறும் வாக்கியம் தனிவாக்கியம். ஒரேயொரு தொழிலைத் தானே செய்யும் ஒருவனைப் போன்றது இவ்வாக்கியம்.

மயில் ஆடியது.

இதில், மயில் எழுவாய்; ஆடியது முற்றுப்பெற்ற செயல்; முற்றுப் பயனிலை.

இவ்வாக்கியங்களில் எழுவாய் அல்லது பயனிலை அல்லது இரண்டும் அடைமொழி பெற்றும் வரும்.

நீலமயில் ஆடியது(எழுவாய் அடைமொழி பெற்றது) மயில் அழகாய் ஆடியது(பயனிலை அடைமொழி பெற்றது) நீல மயில் அழகாய் ஆடியது(எழுவாயும் பயனிலையும் அடைமொழி பெற்றன)

பின்வரும் தனி வாக்கியங்களை அவதானிக்க:

அவன் நண்பனேடு உரையாடினன்.

முரளி. பெரிய வீட்டிற் குடியிருந்தான்.

நாறு ரூபா பரிசு கொண்டு வா.

அவன் அதைச் செய்யழுடியும்.

இவை தனி வாக்கியங்கள். இவற்றில் வந்த உரையாடு, குடியிரு, கொண்டுவா, செய்யுடியும் என்பன தனிச் சொற்கள். இவற்றில் வந்த ஆடு, இரு, வா, முடியும் என்பன துணைவினைகள். இவை பிரதான வினைகளோடு சேர்ந்தே வரும்; இவற்றைப் பிரித்துத் தனிச் சொற்களாக எண்ணக் கூடாது.

## 2. தொடர் வாக்கியம்:

ஒர் எழுவாயின் செயல்களிலொன்று முற்றுப் பயனிலையாய் அமையும் வாக்கியம் தொடர் வாக்கியம். பிரதான தொழிலொன்றே கூடு சில உபதொழில்களையும் செய்யும் ஒருவனைப் போன்றது இவ்வாக்கியம். மயில் தோகை விரித்து ஆடியது.

இவ்வாக்கியத்தில் மயில் — எழுவாய். அதன் செயல்கள் இரண்டு. ஒன்று : விரித்தல்; மற்றையது: ஆடுதல். இச்செயல்கள் இரண்டில் முன்னையது ‘விரித்து’ என முற்றுப் பெறுத செயலாய் நிற்கிறது; எச்சப் பயனிலையாய் நிற்கிறது. பின்னது ஆடியது என முற்றுப் பெற்ற செயலாய் நிற்கிறது; முற்றுப் பயனிலையாய் நிற்கிறது. மயில் இரு தொழில்களைச் செய்யினும் அதன் பிரதான தொழில் ஆடுதல்; உபதொழில் விரித்தல்.

## 3. கலப்பு வாக்கியம்:

ஒர் எழுவாயும் பயனிலையும் கொண்ட தலைமை வாக்கியத்தோடு முற்றுப் பயனிலையோ எச்சப் பயனிலையோ கொண்டு நடக்கும் சார்பு வாக்கியங்களும் இணைந்து நடப்பது கலப்பு வாக்கியம். தலைமை வாக்கியம் தன்னிற்குரே கருத்து முடிந்திருக்கும். உபவாக்கியங்கள் அவ்வாறில்லாது தலைமை வாக்கியத்தைச் சார்ந்தே கருத்து முடிவுறும். பல தொழிலாளரை வைத்துத் தொழில் நடத்தும் ஒருவனைப் போன்றது கலப்பு வாக்கியம்.

மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியினும் வினைவு குறையினும் இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோண்றினும் காவலரைப் பழிக்கும் இந்தப் பரந்த உலகம்.

இவ்வாக்கியத்தில் ஒரு தலைமை வாக்கியமும் மூன்று சார்பு வாக்கியங்களும் உண்டு.

### தலைமை வாக்கியம்:

‘காவலரைப் பழிக்கும் இப்பரந்த உலகம்’ இதில் உலகம்-எழுவாய்; பழிக்கும்-பயனிலை. காவலர்-செய்யபடு பொருள்; அது பயனிலை அடைமொழியாயிற்று. இப்பரந்த-எழுவாய் அடைமொழி.

**சார்பு வாக்கியம் i :** 'மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யா தொழி யினும்' இதில் மழை — எழுவாய்; பெய்யா தொழியின்-வினையெச்சப் பயனிலை; பெய்யுங்காலத்து-பயனிலை அடைமொழி. 'உம்' என்னும்மை. இச் சார்பு வாக்கியம், பழிக்கும் என்னுந் தலைமை வாக்கியப் பயனிலைக்கு அடைமொழியாயிற்று.

**சார்பு வாக்கியம் ii :** 'வினைவு குறையினும்' இதில், வினைவு-எழுவாய்; குறையின்-வினையெச்சப் பயனிலை; உம்-என்னும்மை. இதுவும் 'பழிக்கும்' என்னுந் தலைமை வாக்கியப் பயனிலை கொண்டு முடிந்தது.

**சார்பு வாக்கியம் iii :** 'இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும்' இதில், இயல்பல்லாதன-எழுவாய்; தோன்றின்-வினையெச்சப் பயனிலை; மக்களது தொழிலிலே-எச்சப்பயனிலை அடைமொழி. 'உம்' - என்னும்மை. இதுவும் பழிக்கும் என்னுந் தலைமை வாக்கியப் பயனிலை கொண்டு முடிந்தது.

இம்முன்று சார்பு வாக்கியங்களும், வினையெச்சத் தன்மை பெற்று; தலைமை வாக்கியப் பயனிலைக்கு அடைமொழியாயினா.

சிலப்பதிகாரம் கற்பணைக் கதை என்பது சிலர் கொள்ளக் கிழவும் ஒரு கலப்பு வாக்கியம். இதன் தலைமை வாக்கியப் பயனிலை— 'கொள்ளக்', அதன் எழுவாய், 'சிலப்பதிகாரம் கற்பணைக் கதை என்பது' என்ற சார்பு வாக்கியம். அச்சார்பு வாக்கியத்தின் எழுவாய்— சிலப்பதிகாரம்; பயனிலை-கற்பணைக்கதை. என்பது-முதலாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. மேற்காட்டிய வாக்கியத்திலே இச்சார்பு வாக்கியம் பெயர்ச்சொல்லின் இடத்தில் நின்று எழுவாயாய் வந்தது.

சிலப்பதிகாரம் கற்பணைக் கதை என்பதைச் சிலர் மறுப்பர். இதுவும் ஒரு கலப்பு வாக்கியம். இதில், 'சிலர் மறுப்பர்' என்பது தலைமை வாக்கியம். 'சிலப்பதிகாரம் கற்பணைக் கதை என்பது' சார்பு வாக்கியம். இச்சார்பு வாக்கியம் பெயர்ச் சொல்லின் இடத்தில் நின்று செய்ப்படுபொருளாய் வந்தது.

'இளங்கோவடிகள் செய்த சிலப்பதிகாரம் ஒரு காப்பியம்' இதுவும் ஒரு கலப்பு வாக்கியம். இதிற் 'சிலப்பதிகாரம் ஒரு காப்பியம்' - தலைமை வாக்கியம். 'இளங்கோவடிகள் செய்த' - சார்பு வாக்கியம்.

அதன் எழுவாய் இளங்கோவடிகள்; பயனிலை செய்த என்னும் பெயரெச்சப் பயனிலை. இச்சார்பு வாக்கியம் பெயரெச்சம் போன்று எழுவாய் அடைமொழியாய் வந்தது.

எனவே கலப்பு வாக்கியத்தில் வரும் சார்பு வாக்கியங்கள்,

- (1) எழுவாயாய் வரும்
- (2) செயப்படுபொருளாய் வரும்
- (3) பயனிலை அடைமொழியாய் வரும்
- (4) எழுவாய் அடைமொழியாய் வரும்.

### வாக்கிய ஒன்றிணைப்பு

பல வாக்கியங்களை ஏற்ற வகையில் இணைத்து ஒரு முற்றுவிளை கொண்ட ஒரு வாக்கியமாக்கலாம். இவ்வாறு வாக்கியங்களை ஒன்றிணைக்கும் போது சில விதிகளை அவதானித்தல் நன்று.

#### 1. வினை முற்றை வினையெச்சமாக்கல் :

குமரன் ஒரு காணி வாங்கினான். அதை அவன் பண்படுத்தினான். பல பயிர்களை உண்டாக்கினான்.

குமரன் ஒரு காணி வாங்கி அதைப் பண்படுத்திப் பல பயிர்களை உண்டாக்கினான்.

#### 2. வினைமுற்றைப் பெயரெச்சமாக்கல் :

முருகன் கண்கண்ட தெய்வமாவான். அவன் குன்றில் உறைவான். கண்கண்ட தெய்வமான முருகன் குன்றில் உறைவான்.

#### 3. வினை முற்றைத் தொழிற் பெயராக்கல் :

வீதியில் வெள்ளம் நின்றது. அதனால் வண்டிகள் வேறு வழியாற் சென்றன.

வீதியில் வெள்ளம் நின்றமையால் வண்டிகள் வேறு வழியாற் சென்றன.

#### 4. வினை முற்றை வினைபாலிணையும் பெயராக்கல் :

அவன் நேற்றுப் பிறந்தான். அவனுக்கு என்ன தெரியும்? நேற்றுப் பிறந்தவனுக்கு என்ன தெரியும்?

#### 5. வாக்கியங்களை எழுவாய் அடைமொழியாக்கல் :

நல்லூரிற் கந்தர் என்பவர் வாழ்த்தார்; அவருக்கு ஒரு மகனூர் இருந்தார். அவர் பெயர் ஆறுமுகநாவவர். அவர் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தொண்டாற்றினார்.

நல்லூர்க் கந்தர் மகனுர் ஆறுமுகநாவலர் சைவத்துக்கும் தயிமுக் கும் தொண்டாற்றினார்.

#### 6. ஓன்றுக்கு மேற்பட்ட விளைமுற்றை விலக்கல் :

ஓவ்வொருவரும் தத்தம் வேலையைச் செய்யவேண்டும். அதைத் திறம்படச் செய்யவேண்டும்.

ஓவ்வொருவரும் தத்தம் வேலையைத் திறம்படச் செய்ய வேண்டும்.

#### 7. என்னும்மை சேர்த்து இணைத்தல் :

இளியின் மூக்கு வளைந்திருக்கும். அது கராய் இருக்கும். அது சிவப்பாய் இருக்கும்.

கிளியின் மூக்கு வளைந்தும் கராயும் சிவப்பாயும் இருக்கும்.

யானை வந்தது; சிங்கம் வந்தது; புலி வந்தது.

யானையும் சிங்கமும் புலியும் வந்தன.

#### பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களை ஒரு முற்று விளைகொண்ட வாக்கியமாகக் கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

- வீட்டு மிருகங்களுட் சில சாதுவானவை. அவற்றுள்ளனர் பசு. அது விக்க பயனுடையது.
- தம்பலகாமத்திற் கந்தளாய்க் குளம் உண்டு. அதைக் குளக் கோட்டன் கட்டுவித்தான். பெரிய குளமாகிய அதை மனிதர் கட்டமுடியாமையாற் பூதங்களைக் கொண்டு கட்டுவித்தான். இப்படி ஒரு கதை அப்பகுதியில் வழங்கி வருகின்றது.
- சந்திரன் பூமியைச் சுற்றி வருகிறது. பூமி சமூலகிறது. அந் தோடு ஆண்டுக்கொருமுறை சூரியனையும் சுற்றி வருகிறது.
- பொய்யடிமையில்லாப் புலவர் பலர் அக்காவத்தில் இருந்தனர்; அவர்களுள் ஒருவர் கழிவர். அவர் பாரி என்னும் வள்ளலைப் பற்றிப் பாடினார். அப்பாடல்கள் பொருளாழம் யிக்கவை. அவை புறநானாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன.
- குகைகந்தரம் பாட்டுப் பாடினார். குமாரன் மிருதங்கம வாசித் தார். செந்தில்நாதன் கஞ்சிரா அடித்தார். பூபதி வயனின் வாசித்தார். மணியன் தாளம் போட்டார். பாட்டுக்கச்சேரி நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணி வரை நடைபெற்றது.
- மனைவி நந்துண நந்தெயலுடையவளாய் இருத்தல் வேண்டும். மனைவியும் மக்களும் அறிவு நிரம்பி இருத்தல் வேண்டும்.

பணியாளர் ஏவாது பணி செய்தல் வேண்டும். அரசன் சென்கோல் செலுத்தல் வேண்டும். அயலில் அறிஞர் பலர் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு ஒருவனுக்கு வாழ்நாள் தீடிக்கும். அவனுக்கு நரை தோன்றுது. இங்களும் பிரொந்தையார் என்னும் புலவர் கூறுகிறார்.

7. நாட்டின் சமூக உறவுகளின் கட்டுக்கோப்பில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். தேசிய புனரமைப்பு வேலைகளில் மக்களின் முழுச் சக்தியும் ஈடுபடுத்தப்படவேண்டும். அன்றேல், குறிப்பிடத் தக்க பொருளாதார முன்னேற்றம் சாத்தியமாகாது.
8. தெங்குப் பயிர்ச் செய்கை கமத்தொழில் சார்ந்த துறை. தெங்குப் பயிர் செய்யப்படும் நிலப் பரப்பிற் பாதி கிறு தோட்டமுடையார் கையில் உள்ளது. அது சிராமஞ்சார் தோட்டங்களாக உள்ளது. அத் தோட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. அதனால் உள்ளுர்ப்பாவணையாளருக்கே தெங்குப்பொருள் கிடைப்பதில்லை. தெங்குப் பொருட்பற்றுக் குறை ஏற்படுகிறது.
9. இளைஞர்களிடையே சிராமத் துறையோடு ஒட்டாத போக்குக் காணப்படுகிறது. இது இருவேறு அமிசங்களின் பயன் என்னாம். ஒன்று கல்வி முறைமை தந்த தாக்கம். மற்றையது சிராமத் துறையிற் காணப்படும் சொத்துரிமைத் தொடர்பு.
10. இளைஞர்களைக் கமத்தொழிலில் ஈர்ப்பதற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியம். அது விரைவாக மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். அத்துடன் கமத்தொழிலில் விவசாயிகள் நாட்டங் கொள்ளுமாறு செய்தல் வேண்டும். அதற்கு, கமத்தொழிலுக்கு உசந்த காணிகளைச் சீர்திருத்தவில் விவசாயிகள் பங்குபெறல் வேண்டும். பொருள்களைச் சந்தைப்படுத்தவில்லை அவர்கள் பங்குபெறல் வேண்டும்.
11. பிண்வரும் வாக்கியங்களைப் பல தனிவாக்கியங்களாக்கி எழுதுக.  
 1. மனிமேகலை கற்பிற் சிறந்தது போன்றே பொற்பிலும் சிறந்தவள்.  
 2. குமரன் சட்டம் பயில முரளி மருத்துவம் பயின்றுன்.  
 3. கண் ஒன்றைக் காணக் காது ஒன்றைக் கேட்கக் கை ஒன்றைத் தேடக் கருத்து ஒன்றை நாடப் பூசை எவ்வாறு நடைபெறு மௌப் பட்டினத்தார் கவன்றார்.  
 4. கடவுள் இருக்கிறார் என்ற கொள்கைக்கும் கடவுள் இல்லை என்ற கொள்கைக்கும் ஏதுக்கள் உண்டு.  
 5. விபுலாநந்த அடிகள் எழுதிய பல நால்களுட் பெரியது யாழ்நூல்.

6. ஒருவர் சிறந்த வழக்கறிஞராக விளங்குவதற்கு நாவன்மை, நினைவாற்றல், சட்டப் புலமை, மதிநுட்பம் என்பன வேண்டும்.
7. தமது நாட்டார் பெரும்பாலும் அறியாமையுள்ளவர்களா யிருப்பதால் அவர்களுக்கு அறிவு புகட்ட வேண்டி, கடந்த நாற்பதான்டுகளாகத் தாம் அரும்பாடுபட்டுப் பல பல கலைகளையும் பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவும் நூலியற்ற வும் வேண்டியதாயிற்றென மறைமலையடிகள் கூறுகிறீர்.

தன் கூற்று, பிறர் கூற்று

மனோகரன், “நான் நாளை மட்டுநகர்க்குச் செல்வேன்” என்றார்கள். இது ஒரு கலப்பு வாக்கியம். இதில் ‘மனோகரன் என்றார்கள்’ என்பது தலைமை வாக்கியம். ‘நான் நாளை மட்டுநகர்க்குச் செல்வேன்’ என்பது சார்பு வாக்கியம். அது ‘என்றார்கள்’ என்றாலும் தலைமை வாக்கியப் பாயனிலைக்கு அடைமொழியாய் முடிந்தது.

இவ்வாக்கியத்திலே மனோகரன் கூறியது, அவன் கூறியவாறே மாற்றம் எதுவுமின்றி, மேற்கோட் குறியாற் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஒருவர் கூறியவற்றை அவர் கூறியவாறே கூறுவது தன் கூற்று எனப்படும்.

இவ்வாக்கியத்தைப் பொருள் மாறுபடாமல் வெளிருக் கொய்கியம் பாட்டாற் பின்வருமாறு கூறலாம். ‘மனோகரன் தான் மறு நாள் மட்டுநகர்க்குச் செல்வான் எனக் கூறினான்’ இவ்வாக்கியம் பிறர்க்கற்று வாக்கியம் எனப்படும்.

ஒருவரின் சொற்பொழியும் சாதாரண உரையாடல்களும் நாடக பாத்திரங்களின் உரையாடலும், கதாபாத்திரங்களின் பேச்கம் தன் கூற்றுய் அமைந்திருக்கும். நாடகத்திலும் கதைகளிலும் வரும் உரையாடல்களைத் தன் கூற்றுய் அமைப்பதால், பாத்திரங்கள் கண் முன்னே நின்று உரையாடுவதுபோன்ற தெளிவுண்டாகும். அவை வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சிகளை நாமும் ஓரளவு பெறத்தக்க வாய்ப்பு உண்டாகும். அதனால், நாடகத்திலும் கதைகளிலும் வரும் உரையாடல்களைத் தன் கூற்றுய் அமைப்பர்.

1. இராமன்: தந்தை சொல்லைத் தலைமேற் கொண்டேன்.

2. இராமன், “தந்தை சொல்லைத் தலைமேற் கொண்டேன்” என்றார்கள்.

இவை இரண்டிலும் இராமனின் தன் கூற்றுகள் உண்டு. முதல் வகையைப் பின்பற்றி எழுதின், மேற்கோட்டுறி இடப்படுவதில்லை.

இரண்டாவது முறையைப் பின்பற்றி எழுதின், தன் கூற்றுவாக்கியத் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் மேற்கோட்டு குறி இடப்படும்.

சொற்பொழிவையும் உரையாடலையும் படர்க்கையில் வேலெழுஞ்சீர் கூற்றுக்கும்போதும் நாடகத்தைப் படர்க்கையிற் கதையுருவாக கும்போதும் தன்கூற்று, பிறர் கூற்றும் அமையும். செய்தி நிருபர்கள் பெரும்பாலும் சொற்பொழிவுகளைப் பிறர் கூற்றுக்கி அமைப்பர். நீண்டதொரு சொற்பொழிவைச் சுருக்கி எழுதும் போதும் ஆது பிறர் கூற்றுக்கவே அமையும்.

தன் கூற்றைப் பிறர் கூற்றுக்கும் போது சில நெறி முறைகள் கையாளப்படும் :

I. மூவிடப் பெயர்கள் சந்தர்ப்பத்தை யொட்டி மாற்றமடையும்.

தன் கூற்று	பிறர் கூற்று
நான்	தான்
நாம், நாங்கள்	தாம், தாங்கள்
என்	தன்
எம், எங்கள்	தம், தங்கள்
நீ	நான், அவன்
என், உங்கள்	என், தன், எங்கள், தங்கள்

- II-ம் 1. முகுந்தன் ‘நான் என் வீட்டிற்குச் செல்வேன்’ என்றார். முகுந்தன் தான் தன் வீட்டிற்குச் செல்வான் எனக் கூறி னான்.
2. அவர்கள் “நாங்கள் எங்கள் வீட்டுக்குச் செல்வோம்” என்றார்.

அவர்கள் தாங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குச் செல்வார் என்று கூறினார்.

3. “நீ உன் புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்தாயா” என்று மனோகரன் என்னிடம் கேட்டான்.

நான் என் புத்தகத்தைக் கொண்டு சென்றேனோ என மனோகரன் என்னிடம் கேட்டான்.

4. “நீ உன் புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்தாயா” என்று மனோகரன் அவனிடம் கேட்டான்

அவன் தன் புத்தகத்தைக் கொண்டு சென்றான் என மனோகரன் அவனிடம் கேட்டான்.

## ii. கட்டுச் சொற்கள்

தன் கூற்று	பிறர் கூற்று
இந்த	அந்த
இவன்	அவன்
இங்கு	அங்கு
இன்று, இப்பொழுது	அன்று, அப்பொழுது
இது	அது
இவை	அவை

- உ.-ம் 1. தேவன் “இவன் இந்தியாவுக்கு இன்று இங்கிருந்து செல் கிருன்” என்றார்கள்.  
 தேவன், அவன் இந்தியாவுக்கு அன்று அங்கிருந்து சென்றுள்ள எனக் கூறினார்கள்.
2. “இந்தப் பேனை நன்றாய் இருக்கிறது” என்று இராமன் கூறினார்கள்.  
 அந்தப் பேனை நன்றாய் இருந்தது என இராமன் கூறினார்கள்.
3. “இவை என் புத்தகங்கள்” என்று தேவி கூறினார்கள்.  
 அவை தன் புத்தகங்கள் என்று தேவி கூறினார்கள்.

## iii. சில காலப் பெயர்கள்

தன் கூற்று	பிறர் கூற்று
நேற்று	முதல் நாள்
நாளை	மறு நாள்.

- உ.-ம். மலர் “நான் நேற்று வந்தேன்” என்றார்கள்.  
 மலர் தான் முதல் நாள் வந்தாள் எனக் கூறினார்கள்.
- தேவகி “நான் நாளை வருவேன்” என்றார்கள்  
 தேவகி தான் மறுநாள் வருவாள் எனக் கூறினார்கள்.

## சில விணைச்சொற்கள்

தன் கூற்று	பிறர் கூற்று
வா	போ(செல்)
செய்	செய்ய
செய்யுங்கள்	செய்யும்படி
செய்க	செய்யவேண்டும்
செய்யாதீர் } செய்யாதே } செய்கிறது	செய்யக்கூடாது செய்தது

- உ.ம். 1. “இவர் இன்று இங்கு வருவார்” என்று தேவன் கூறினான். அவர் அன்று அங்கு செல்வார் எனத் தேவன் கூறினான்.
2. “எனக்குக் கடிதம் எழுது” என்று ஏரம்பர் கூறினார். தமக்குக் கடிதம் எழுதச் சொன்னார் ஏரம்பர்
3. ஆசிரியர் அவர்களிடம் “நீங்கள் நன்றாகப் படியுங்கள்” என்றார்.  
ஆசிரியர் அவர்களிடம் அவர்களை நன்றாகப் படிக்கும்படி கூறினார்.
4. ஆசிரியர் “இக்கட்டுரையை எழுதுக” என்றார்.  
ஆசிரியர் அக்கட்டுரையை எழுதவேண்டும் என்றார்.
5. “போய் பேசாதீர்” என்றார் ஆசிரியர்.  
போய் பேசக்கூடாது என்றார் ஆசிரியர்.
6. “காலத்திலே நன்றாய் இருக்கிறது” என்று அறிவித்தனர்.  
காலத்திலே நன்றாய் இருந்தது என அறிவித்தனர்.

### பயிற்சி

1. பின்வரும் தன் கற்று வாக்கியங்களைப் பிறர்கூற்றுக்கி எழுதுக.  
1. ஒரு துறவி மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு செம்படவளை நோக்கி, “நீ எப்போது கரையேறவாய்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவன், “என் பறி நிரம்பினால் நான் கரையேறுவேன்” என்றான்.
2. சீதை அனுமனிடம் “இன்னும் ஒரு மாதம் நான் இங்கிருப்பேன். அதற்குள் என் கணவன் இங்கு வராவிடில் நான் என்னுமிருத் துறப்பேன்” என்று கூறினான்.
3. சேஞ்சிபதி வீரரை நோக்கி “நான் சொல்வதைக் கேள்வுகள். இதுவே தக்க சமயம். எதிரிகளைத் தாக்குக” என்று கட்டிலையிட்டான்.
4. “வசந்தா, நாளைக் காலை பத்து மணிக்கு நீ வந்தால் ஒவி யத்தைத் திட்டி முடித்து மெருகு கொடுத்துவிடுவேன்” என்றான் முருகன்.
5. “எப்போதும் நீங்கள் இவ்வாறு தான் சொல்லுகிறீர்கள். உங்கள் ஒலியங்களை நான் பார்த்தாற் கண்டிட்டி பட்டு விடுமோ” என்றாள் வசந்தகுமாரி.

6. அப்பா மக்னீப் பார்த்து, “உனக்கென்ன பைத்தியமா ? இந்த வரன் வாய்க்குமா, உனக்குக் கலியாணம் நடக்குமா என்று நாங்கள் இவ்வளவு நாளும் தவம் கிடந்தோம். இப்படித் திடுமென்று கலியாணம் வேண்டாம் என்கிறுயே” என்று கூறினார்.
7. “தாயே, யாரென்றநியாத என்னை அரசனுக்கிப் பெருமையளித்தவன் துரியோதனன். நான் உண்ட வீட்டுக்குத் துரோகம் செய்யேன். ஆதலால் இதொன்றைத் தவிர வேறெது வேண்டுமாயினும் கேள்” என்று கண்ணன் கூறினார்.
8. “உன் தந்தையின் வீட்டிலே நீ கண்ணியாக வாழ்ந்த பொழுது துருவாச முனிவரின் அருளாலே ஜந்து மந்திரங்களை அறிந்தாய். அவற்றின் இயல்லைப் அறியாத நீ, அவற்றுள் ஒரு மந்திரத்தை உச்சரித்தாய். உடனே சூரியன் உன் முன் தோன்றினான். அவனருளாலே நீ ஒரு புதல்வளைப் பெற்றாய். அதனால் கலக்கமடைந்த நீ அக்குழந்தையைப் பேழையில் வைத்து ஆற்றில் விட்டாய். அக் குழந்தையே கண்ணன் ஆவான்” என்று கண்ணன் குந்திக்குக் கூறினான்.
9. “பாண்டியனே, இந்த நகர்க்குப் புறத்திலுள்ள செட்டித் தெருவில் ஒரு வீட்டிலே இன்றிரவு கலியாணம் நடக்கும். அங்கே நீ பிராமணனுடனே வா. இதனுண்மையை உனக்கு அறிவிப்போம்” என்று ஒரு அசரிரி வாக்குத் தோற்றியது.
10. “நீங்கள் கறுவது மன்னவன் கட்டளையன்றுய், உங்களது கட்டளையாயினும் நான் அதைச் செய்ய மறுப்பேனு ? என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் நான் பெற்றதன்கே ? உங்கள் கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்டேன். காட்டுக்கு இப்பொழுதே போகின்றேன்” என்று இராமன் கைகேயிக் குக் கூறினான்.
11. பின்வரும் பிறர் கூறுதற்குத் தன்கூற்றுக்கி எழுதுக.
1. பெருங்குன்றனார், காரியை நோக்கி அவன் பல்லாண்டு வாழ வேண்டுமென வாழ்த்தினார்.
  2. அவள் விரும்பிய வரங்கள் இரண்டைக் கேட்கும்படியும் கேட்டால், தான் கொடுப்பதாகவும் தசரதன் கைகேயிக்குக் கூறினான்.
  3. கண்ணன் அருச்சனானிடம் கடமையைச் செய்யும்படியும் பலனை எதிர்பார்க்கக் கூடாதென்றும் கூறினான்.

4. அவன் போன்ற போகட்டும் தானே அருச்சனையை வென்று வெற்றி ஈட்டித் தருவானெனக் கண்ண் தூரியோதனானிடம் கூறினான்.
5. அவன் தனது இல்லத்துக்கு வரத் தான் என்ன தவம் செய்திருக்க வேண்டுமென விதுரன் கண்ணானிடம் கூறினான்.
6. அவர் அவனைப் பார்த்து உதயனானுடைய புதல்வனே என அழைத்து அவனுக்கு மங்களமும் அறிவும் உண்டாகவேண்டுமென வாழ்த்தி, தாம் அவனுடைய தந்தையின் தந்தை என்று சொன்னார்.
7. தந்தை மகளைப் பார்த்து அவன் தன் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிக் கொள்ளக்கூடாதென்றும் அந்த மாப்பிள்ளைக்கு என்ன குறைவென்றும் அவனைப்போல் மாப்பிள்ளை கிடைக்க அவன் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் கூறினா.
8. விபுலாநந்தர் ஒருநாள் தம் மாணவரை நோக்கி, சிவபெருமான் அவர்களுக்குக் காட்சித்தந்து அவர்களுக்கு என்ன வரம் வேண்டும் எனக்கேட்டால் அவர்கள் என்ன கேட்டார்கள் எனத் திடீரென்று கேட்டாராம்.. ஒவ்வொரு மாணவரும் ஒவ்வொன்றைச் சொன்னார்களாம். இறுதியில் அவர்தம்மைக் கேட்பின் தாம் முத்தி தரும்படி கேட்கமாட்டாரெனவும் முத்தி அவரளவில் நின்று விடுவதாகவும் அதை விட எல்லாரும் இன்புறுமாறு தொண்டு செய்வதிலுள்ள இன்பம் மிகுநியாதவின் தொண்டு செய்ய வரந்தரவும், தமிழ்ப்பணி செய்ய வரமருளவும் தாம் கேட்பார் எனவும் முகமலர்ச்சியுடன் கூறினாராம்.

### வாக்கியங்களும் இடைச்சொற்களும்

வாக்கியங்களின் பொருட்பேற்றிலே நுணுக்கமான வேறுபாடுகளைப் புலப்படுத்துதற்கு இடைச்சொற்கள் பெரிதும் துணை திற்கின்றன. இவற்றைப் பயன் படுத்துவதால், சுருங்கிய முறையிலே தெளிவாகவும் அச்சொட்டாகவும் அழுத்தமாகவும் கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தலாம்.

‘நான் நடந்து போனேன்’

என்பது சாதாரணமான ஒரு கூற்று வாக்கியம். இதில் ‘ஏ’ என்ற இடைச்சொல்லிலைப் பல்வேறு விதங்களிற் சேர்க்க, பின்வரும் வாக்கியங்கள் நம்குக் கிடைக்கின்றன.

நானே நடந்து போனேன்.

நான் நடந்தே போனேன்.

நான் நடந்து பேர்னேனே !

இவை, ஒவ்வொன்றும் கருத்திலும் தொனியிலும் எவ்வாறு வேறு படுகின்றன? இந்த வேறுபாடுகளெல்லாம், பெயரோடும் விளையோடும் ஒர் இடைச்சொல்லிச் சேர்ப்பதனால் வந்தவையாகும்.

இடைச் சொற்கள் பலவகைப்படும். அவையாவன :

வேற்றுமை யுருபுகள், விகுதிகள், இடைநிலைகள், சாரியைகள், உவம வருபுகள், இசை நிறை, ஈற்றசை, ஒவி அச்சம் விரைவு என்ப வற்றைக் குறிப்பால் உணர்த்தி வருபவை, பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருபவை என்பனவாகும். தத்தம் பொருளை உணர்த்தும் இடைச்சொற்களுள், வழக்கிலும் எழுத்திலும் அதிகம் பயின்றுவருபவை: ஏ, ஓ, உம் என்னும் மூன்றுமாம்.

ஏகாரம் :

ஏகார விடைச்சொல் பிரிநிலை, வினா, எண், தேற்றம் முதலிய பொருளில் வரும்.

'மலர்களுள் மல்லிகையே மணம் மிக்கது' என்ற வாக்கியத்தில், ஏகாரமானது பிற மலர்களினின்றும் மல்லிகையைப் பிரித்துக் காட்டிப் பிரிநிலைப் பொருள் தந்தது.

'நீயே கேட்டாய?' இதில் ஏகாரவிடைச்சொல் வினாப் பொருளில் வந்தது.

'அன்பே, அழுதே, அருங்கனியே எனத் தாய் தாலாட்டினான்' என்ற வசனத்தில் ஏகாரம் எண்ணுப் பொருளில் வந்தது.

'உன்னால் உண்டே உயரிய சிறப்பு' இதில் ஏகாரவிடைச்சொல் ஜெயமின்தி உறுதியாக எடுத்துரைக்கும் தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

'கடவுளை ஏத்தித் தொழுவோமியாமே' என்பதிற் போன்று ஈற்றசையாயும் வரும்.

ஒகாரம் :

ஒகாரவிடைச்சொல், ஓழியிசை, வினா, எதிர்மறை, கழிவிரக்கம், அசைநிலை, பிரிநிலை முதலிய பொருளில் வரும்.

ஓழியிசை என்பது ஓழித்த பொருளைச் சுட்டிக் கூறுவதாகும். 'படித்தற்கோ வற்தாய்' என்ற வசனத்தில் நீ படிக்க வரவில்லை, விளையாடவே வந்தாய் என்ற பொருள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

'அவன் நல்லவனே கெட்டவனே என்று சொல்' என்பதிலுள்ள ஒகார விடைச் சொல் வினாப்பொருளில் வந்தது.

'உங்க்கோ கொடுப்பேன்' என்ற வாக்கியத்திலைமந்த ஒகாரம் உங்க்குக் கொடுக்கமாட்டேன்? என்ற எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

'தலைவனே மறைந்தான்' என்பதிலுள்ள ஒகாரம் 'தலைவன் மறைந்தான்' என்ற இரங்குதல் நிலையினைச் சுட்டும் கழிவிரக்கமானது.

'கறுவேன் கேண்மினே' என்ற அடியில் ஒகாரம் ஈற்றசையாக வந்தது.

'இவனே செய்தான்?' என்ற வசனத்திலே ஒகாரம் பிரிநிலீப் பொருளில் வந்தது.

உம்மை:

உம்மையிடைச்சொல்லும் பலவாறு பொருள் தருமாறு வாக்கியங்களிலே அமைக்கப்படுகின்றது.

'பகலில் நித்திரை செய்யினும் படிக்காமல் விடாதே' இங்கே பகலில் நித்திரை செய்யலாகாது என்னும் பொருளைத் தருதலால் எதிர்மறையாகின்றது.

உயர்வு சிறப்பு, இழிவு சிறப்பு ஆகிய பொருளிலும் உம்மை உபயோகிக்கப்படுகின்றது. 'புலவனும் வியக்கும் பாடல்' எனும் போது பாடலினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வு சிறப்பு. 'நாய்க்கும் உதவா உணவு' என்பதில் உணவினிழிவைச் சிறப்பித்தலால் இழிவு சிறப்பு.

உம்மை ஜைப்பொருளிலும் வரும். 'மழை வரினும் வரும்' என்பதில் உம்மை ஜைப் பொருளில் வந்தது.

உம்மை எச்சப் பொருளிலும் வரும். 'கண்ணனும் விளையாட வந்தான்' கண்ணனேயன்றிப் பிறகும் வந்தனர் எனப் பொருள் தரலால் எச்சமாயிற்று.

என, என்று என்னும் இரண்டு இடைச் சொற்களும் விளை, பெயர், எண், இசை, பண்பு, குறிப்பு, ஆகிய பொருள்களோடு இயைந்துவரும் 'என' உவமைப் பொருளிலும் வரும்.

'பெறுபேறு வருமென மகிழ்ந்தான்' என்பதில் விளைப் பொருளோடு சேர்ந்து வந்தது.

'கண்ணனென்றெருகு நன்பன்' இங்கே பெயர்ப்பொருளோடு சேர்ந்து வந்தது.

'மாவெனப் பலாவென வாழையென முக்கனிகள்' இங்கே என்னுப்பொருளோடு சேர்ந்து வந்தது.

'சில்லென்று பூத்த சிறு நெருஞ்சி' என்பதில் இசைப் பொருளோடு சேர்ந்து வந்தது.

'தன்னென வீசிய தென்றல்' என்பதில், பண்புப் பொருளோடு சேர்ந்து வந்தது.

‘கட்டென வெடித்த ரட்டி’ இங்கே குறிப்புப் பொருளோடு சேர்ந்து வந்தது.

‘எறும்பென மொய்த்தகட்டம்’இங்கே உவமமப்பொருளில்வந்தது அ,இ,உ என்னுமிடைச் சொற்கள் கட்டுப் பொருளையும் ஏ,ஆ,யா என்னும் மூன்றிடைச் சொற்களும் வினாப்பொருளையும் தரும். அம்மாணவன், இம்மாணவன், உம்மாணவன். எம்மாணவன்? அவனு? யாவன்?

‘இனி’ என்றவிடைச் சொல் காலவிடங்களின் எல்லைப்பொருளில் வரும்.

‘இனிக் கந்தையா பேசவார்.’

‘இனி ஏறூர் வரும்.’

முன்,பின் என்னும் இடைச் சொற்கள் காலப் பொருளையும் இடப்பொருளையும் தந்து ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள்பட வரும்.

‘முன்வந்து செவியைப் பின்வந்த கொம்பு மறைக்கும்.’

‘வருப்பில் நான் கண்ணனுக்கு முன்னும் காந்தலுக்குப் பின்னும் இருக்கிறேன்.’

வாளா, சும்மா என்னும் இடைச் சொற்கள் பயனின்மைப் பொருளில் வரும்.

சம்மா என்ற இடைச் சொல் பேச்க வழக்கில் அதிகமாகக் கையாளப்படுகிறது.

‘சம்மா வந்தேன்’

‘வாளா விருந்தேன்’

‘சம்மா சும்மா’ என்ற தோட்டர் ‘அடிக்கடி’ என்ற பொருளிலும் கையாளப் படுகின்றது.

‘சும்மா சும்மா குழப்பம் செய்கிறுய்’

ஆவது, ஆதல், ஆழினும், தான் என்னும் இடைச் சொற்கள் விகற்பப் பொருளாத் தரும். இதுவாயினும் அதுவாயினும் என்பது போல் வருவது விகற்பமாகும்.

‘சோருவது பானுவது கொண்டு வா’

‘கலையாதல், கட்டுரையாதல் எழுதுக’

‘பள்ளியிலாயினும் வீட்டிலாயினும் நிற்பேன்’

‘கல்லைத் தான்’ மன்னைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான் கற்பித்தானு?’

ஒன்றை வலியுறுத்திச் சொல்வதற்கும், பரிகசிப்பதற்கும், ஜயத் திற்கும் ‘தான்’ என்னும் இடைச் சொல் இக்காலத்திலே பெருவழக் காகக் கையாளப்படுகின்றது.

‘இதைத் தான் செய்யவேண்டும்’

‘கட்டுரைதான் எழுதினுயோ ?’

‘மெய்தான் சொன்னுயா ?’

தொறும், தோறும் என்னும் இடைச் சொற்கள் இடப்பன்மைப் பொருளிலும் காலப்பன்மைப் பொருளிலும் தொழிற்பன்மைப் பொருளிலும் வரும்.

‘ஊர் தொறுங் கல்வி நிலையம்’

‘நாள்தொறும் வெளியாகும் செய்தியேடு’

‘பழகுந்தொறும் பெருகுந்திறமை’

அம்மா, அந்தோ, ஜோ, அக்கோ, அன்னே, அ.ஆ., ஆ.ஆ., ஐயையோ, அம்மம்மா என்னும் இடைச் சொற்கள் இரக்கப்பொருளாத் தருவன.

சி, சீ, சிச்சி, சீ, என்பன இகழ்ச்சிப் பொருளைத்தரும் இடைச் சொற்கள்.

ஆகா, ஓகோ, ‘அம்மா, அம்மம்மா, அப்பப்பா என்றாற் போல் வருவன அதிசயப் பொருளைத் தருவன.

அம்மென, இம்மென, கோவென, சோவென, சடாரென, திடுமென, கள்ளென, சில்லென, களக்கென, தறுதறென, திடுதிடென, நெறுநெறன, படபடென, சளச்சென, மளம்சென, என்பன ஒலிக்குறிப்புப் பொருள்தரும் இடைச் சொற்கள்.

மடக்கென, சடக்கென, திடமென, அவுக்கென, என்பன விரைவுக் குறிப்புப் பொருளைத்தரும் இடைச் சொற்களாம்.

### புதுப்பிரயோகங்கள்

இன்றைய பேச்சு வழக்கில் இடைச் சொற்கள், சில சிறப்பான பொருளையும் உணர்த்திந்தின்றன.

‘கோவிலுக்குப் போக வாரும்’

‘கோவிலுக்குப் போக வாருமென்’

என்ற இரு வாக்கியங்களையும் ஒப்பிடும் பொழுது, இரண்டாவது வாக்கியத்திலுள்ள ‘என்’ என்ற இடைச் சொல் குழைவுடன் வேண்டுதலைச் சுட்டி நிற்கின்றது.

‘அவர் நாளைக்கு வருவார்’

‘அவர் நாளைக்கு வருவாராம்’

இதில் இரண்டாவது வாக்கியத்திலுள்ள ‘ஆம்’ என்ற இடைச் சொல் ‘அவர் நாளைக்கு வருவார் என்று கூறக் கேள்வி’ என்ற விரிந்த கருத்தினைத் தரும் பான்மையுடையது.

### அருகிய பிரயோகங்கள்

கொல், மற்று, ஆல், ஒரும், அரோ, மாதோ, போன்ற இடைச் சொற்கள் பழஞ்செய்யுள்களிற் பெரிதும் மயின்று வரும். இவற்றுள், ‘கொல்’ என்னும் இடைச் சொல் ‘ஓ’ என்பதன் கருத்தின் உடையது.

### பயிற்சி

1. பின்வரும் வாக்கியங்களிலே தடித்த எழுத்துகளில் வரும் இடைச் சொற்கள் எவ்வெப் பொருளில் வந்தன?
- அ. உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்
  - ஆ. 'உனக்கோ கொடுப்பேன்' என்று கூறிய கண்ணன் அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்துச் சென்றான்.
  - இ. கடைக்குச் சென்ற காந்தன் தேங்காயும் மாங்காயும் உப்பும் புளியும் வாங்கினான்.
  - ஈ. கயிரெனக் கிடந்தது பாம்பு.
  - உ. இனி உரைப்பதற்கு என்ன உண்டு?
  - ஊ. வகுப்புகள் தோறும் நாட்காட்டிகள் வைத்து வகுப்பறை களை அலங்கரித்தார்கள்.
2. அ. ஏகார இடைச் சொல் வினாப்பொருளில் வருமாறு ஒரு வாக்கியம் எழுதுக.
- ஆ. ஒகார இடைச் சொல் எதிர்மறைப் பொருள் பெறுமாறு ஒரு வசனம் அமைத்துக் காட்டுக.
  - இ. 'என்று' என்னும் இடைச் சொல் பண்புப்பொருளில் இயைந்து வருமாறு வாக்கியம் அமைக்க.
  - ஈ. 'சோவென்' என்ற இடைச் சொல் ஒலிக்குறிப்புப் பொருள் புலப்படுத்துமாறு ஒரு வசனம் எழுதுக:
3. மிகப் பொருத்தமான விடையின் கீழே கோடிடுக.
- அ. வேற்றுமை யுருபுகள் (பெயர், வினை, உரி) சொற்களைச் சார்ந்துவரும்.
  - ஆ. 'ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே' என்பதிலுள்ள ஏகாரப்பொருள் (பிரிநிலை, தேற்றம், ஈற்றசை, முதலைசை) என்பதாகும்.
  - இ. எல்லாரும் வகுப்பிற்கு வந்தனர்-என்பதிலுள்ள உம்மை (முற்றும்மை, சிறப்பும்மை, எண்ணும்மை)
  - ஈ. ஒப்ப என்பதற்கு ஒத்தசொல் (நிமிர, நிகர, நிலவிய) என்பதாகும்.
  - உ. 'கொல்லெனச் சிரித்தனர்' என்பதிலுள்ள 'கொல்' (விரைவுக்குறிப்பு மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு, ஒலிக்குறிப்பு) பொருளில் வந்தது.

## வாக்கிய உருமாற்றம்

சொற்கள் தொடர்ந்து வந்து முற்றுப்பெற்று வாக்கியமாகும் முறையை பற்றியும் வாக்கிய வகைகள் பற்றியும் நாம் விரிவாகக் கற்றுள்ளோம். மொழியின் அலகுகளாகிய இவ்வாக்கியங்கள், எண்ணத்தைப் பூலப்பட்டதும் பாங்கைப் பொறுத்து, கூற்று வாக்கியம், வினா வாக்கியம், ஏவல் வாக்கியம், உணர்ச்சி வாக்கியம் என நால் வகைப்படும் எனவும், அமைப்பின் தன்மையை நோக்கும்போது தனி வாக்கியம், தொடர் வாக்கியம், கலப்பு வாக்கியம் என மூலகைப்படும் எனவும் கண்டோம். இனி உடன்பாடு-எதிர்மறை, செய்வினை-செய்யப் பாட்டு வினை, தன் கூற்று-பிறர் கூற்று முதலான பேதங்களாலும் வாக்கியங்கள் வேறுபடுகின்றன.

இங்குனம் பல திறப்பட்டு வரும் வாக்கிய வகைகள் எல்லாவற்றுக்கும் கூற்று வாக்கியமே மூலமாக உள்ளது எனலாம். தனிக் கூற்று வாக்கியங்களிலே சில மாற்றங்களைச் செய்து ஏனைய வாக்கிய வகைகளைப் பிறப்பித்துப் பயிலுதல், மொழியாட்சித் திறனுக்கு ஊக்கம் தரும். அவ்வாறு உருமாற்றங்கள் சிலவற்றை இங்குக் காணபோம்.

**வினாவக்கம் :**

‘அவன் பாடினான் .

இது ஒரு கூற்று வாக்கியம். இதனை, பல்வேறு விதங்களில் வினாவாக்கலாம்.

‘அவன் பாடினாலா ?’

‘அவனு பாடினான் ?’

இவற்றிற் பெயர்ச் சொல்லுடனும் வினைச் சொல்லுடனும் ஆகாரம் வந்து வினாவக்கம் நிகழ்ந்தது. இதே மாற்றங்களை ஓகாரம் ஏகாரம் என்பவற்றைச் சேர்த்தும் உண்டாக்கலாம்.

‘அவன் ஏன் பாடினான் ?’

‘அவன் எதைப் பாடினான் ?’

‘அவன் எப்படிப் பாடினான் ?’

‘அவன் எப்பொழுது பாடினான் ?’

‘அவன் எங்குப் பாடினான் ?’

‘எவன் பாடினான் ?’

இவ்வாறு வினாக்கள் வந்தும் வினாவக்கம் நிகழும்.

**ஏவல் வடிவம் :**

‘நீ பாடினாய்’

இக்கூற்று வாக்கியத்தை,

‘நீ பாடு’

'நீ பாடுவாய்'

என மாற்றினால், அங்கும் பெறப்படும் வாக்கியங்கள் ஏவற்றன்மை பெற்று வருகின்றன.

வியங்கோள் வடிவம் :

'அவன் பாடினுன்'

என்ற சூற்று வாக்கியத்தை

'அவன் பாடுக'

'அவன் பாடட்டும்'

'அவன் பாடுவானுக'

'அவன் பாடவேண்டும்'

என்றவாறு மாற்றி, வியங்கோட்டன்மை பெற்ற வாக்கியங்கள் ஆக்க வாம்.

செய்வினை - செய்ப்பாட்டுவினை:

'அவன் பாட்டுப் பாடினுன்'

இவ்வாக்கியத்தின் கருத்தை,

'பாட்டு அவனுற் பாடப்பட்டது'

என்ற வாக்கியத்தினாலும் எடுத்துக் கூறலாம். பாடினுன் என்பது செய்வினை; பாடப்பட்டது என்பது செய்ப்பாட்டு வினை. இங்கு நிகழ்ந்த மாற்றத்தை அவதானிக்க. முதலாம் வாக்கியத்தின் செய்ப்படு பொருள் எழுவாயாக மாற, அதன் எழுவாய் மூன்றாம் வேற்றுமையை ஏற்றது.

இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் கருத்து ஒன்றேயாயினும் அமுத்தம் வேறுபடுகிறது. முதல் வாக்கியத்தில் 'அவன்' முதன்மைபெற, இரண்டாம் வாக்கியத்தில் 'பாட்டு' முதன்மை பெறுகிறது.

உடன்பாடு-எதிர்மறை:

'அவன் பாடினுன்'

என்பது ஓர் உடன்பாட்டுக் கூற்று வாக்கியம். இது இறந்தகால வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்தது. இதை எதிர்மறை ஆக்க,

'அவன் பாடவில்லை'

'அவன் பாடினுனில்லை'

'அவன் பாடினுன் அல்லன்'

'அவன் பாடிற்றில்லன்'

'அவன் பாடில்லன்'

என்றவாறு வரும்.

இனி ‘அவன் பாடுகிறேன்’ என்ற நிகழ்கால வாக்கியத்தை நோக்குக.

இதை எதிர்மறை ஆக்க,

‘அவன் பாடவில்லை’

‘அவன் பாடுகிறேன் இல்லை’

‘அவன் பாடுகிறேன் அல்லன்’

‘அவன் பாடுகின்றில்லன்’

என்றவாறு வரும்.

இனி, எதிர்காலம் காட்டும் ‘அவன் பாடுவான்’ என்ற வாக்கியத்தை நோக்குக. இதை எதிர்மறை ஆக்க,

‘அவன் பாடான்’

‘அவன் பாடமாட்டான்’

‘அவன் பாடுவான் அல்லன்’

‘அவன் பாடுகிலன்’

என்றவாறு வரும்.

இதுவரை கூறியவை படர்க்கை எழுவாயோடு வந்த எதிர்மறை வாக்கியங்கள். தன்மை முன்னிலைக்கும் வினைவடிவங்கள் மாறுபட்டு வரும். ‘அல்’ என்பது தன்மை ஒருமையில் ‘அல்லேன்’ எனவும் தன்மைப் பண்மையில் ‘அல்லோம்’ எனவும் முன்னிலை ஒருமையில் ‘அல்லை’ எனவும் முன்னிலைப் பண்மையில் ‘அல்லீர்’ எனவும் வரும்.

இன்னும், பாடிற்றிலேன், பாடிற்றிலோம், பாடிற்றிலை, பாடுகின்றிலை, பாடிற்றிலீர், பாடுகின்றிலீர் என்றவாறும், பாடேன், பாடோம், பாடாய், பாஷர் எனவும் வரும்.

எவல் எதிர்மறை :

‘நீ பாடு’ என்ற உடன்பாட்டு ஏவல் வாக்கியம், ஒருமையில் ‘நீ பாடாதே’ எனவும் பண்மையில், ‘நீர் பாடாதீர்’, ‘நீங்கள் பாடாதீர்கள்’, ‘நீர் பாடன்மின்’ எனவும் எதிர்மறை வடிவம் பெறும்.

வியங்கோள் எதிர்மறை :

‘அவன் பாடுக’ என்ற உடன்பாட்டு வியங்கோள் வாக்கியம் ‘அவன் பாடற்க’ என வரும். இவ்வாறே ஏனைய திணை பால் என்ன இடங்களுக்கும் ஏற்றவாறு அமைத்துக்கொள்க.

பயிற்சி

I. பின்வரும் உடன்பாட்டு வாக்கியங்களை எதிர்மறை வாக்கியங்களாக மாற்றி எழுதுக.

A. உங்களாற் செய்ய முடியும்.

- ஆ. தோ கப்பலேறினான்,  
 இ. வைசம்மா, வை வீச.  
 ஈ. எப்போது கண்ணன் வருவான் ?  
 உ. பழுதி அடங்கி விட்டது.  
 ஊ. மழை ஒய்ந்தது.  
 எ. நீங்கள் உணவைப் பகிர்ந்தவித்தீர்கள்  
 ஏ நாளை கூட்டம் நடைபெறும்.
2. பின்வரும் எதிர்மறைச் சொற்களை உடன்பாட்டுச் சொற்களாக்கி வாக்கியம், அமைக்க.  
 பாடுகளிலீர், செய்யன்மிள், வாரா, போகாதீர், விடாதே,  
 எழுதக்கூடாது போகமாட்டேன், விளையாடவேண்டாம்,  
 புகைத்தலாகாது, பார்க்கத்தகாது, முடியாத, முளையாமல்,  
 பொறுக்கிலேன், உண்ணுகின்றிலர், வந்தில, தோன்றிற்றிலது,  
 சமைத்தாளவ்வள், வென்றிலர், உண்ணேம்.
3. பின்வரும் வாக்கியம் ஒவ்வொன்றும் விடையாக வரும்படி  
 மும்முன்று வினாக்கள் ஆக்கி எழுதுக.  
 அ. எங்களுறிற் பேரிச்சம் பழம் கிடைக்காது.  
 ஆ. இந்த ஓவியத்தை வரைந்தவர் ஜோஸ் கிற்.  
 இ. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஐந்து வளாகங்கள்  
 உண்டு.

**நிறுத்தக்குறிகளின் சில சிறப்புப் பிரயோகங்கள்.**

எழுத்துமூலம் கருத்தைத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பதற்குத் துணையாக, நிறுத்தக்குறிகள் பயன்படுகின்றன. பேசும்பொழுது ஒருவர் தமது குரலைத் தாழ்த்தியும், உயர்த்தியும், தாமதித்தும், நிறுத்தியும், கருத்துகளைத் தெளிவாகப் புகட்ட முடியும். எழுத்தில் இத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்குக் குறியீடுகள் துணைற்கின்றன.

சொற்களுக்கிடையில் இடை வெளியில்லாமலும் பந்திபிரிக்காமலும் குறியீடுகளில்லாமலும் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டிருக்கும் விடயங்களை வாசித்துக்கொண்டு செல்கையில், கள்கள் சலிப்படைந்து விடும்.

கண்களுக்கு ஆறுதல் தரவும் கருத்துற நோக்கவும் சொற்களுக்கிடையே இடைவெளிகளும் நிறுத்தக் குறியீடுகளும் தவிர்க்க முடியாது வேண்டப் படுகின்றன. முற்றுப்புள்ளி, முக்காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, காற்புள்ளி, வினு, மெய்ப்பாடு, அனுவாதம் என்னும் தரிப்புகளை உபயோகித்தல்பற்றி முன்னர்ப் படித்தோம். இப்பாடத்தில் மேலும் சில குறியீடுகள்பற்றிப் பார்ப்போம்.

விட்டிசைக்குறி(—)

(அ) கணிதத்திலே கழித்தலைக் குறிப்பதற்கு இக்குறியிடு பயன் படுகின்றது. எழுதப்படும் வசனங்களிலே கருத்துச் சுடுதியாகத் திசை திரும்பும் பொழுதும் தொடர்ச்சி குன்றும் பொழுதும் விட்டிசைக் குறியினைப் பயன்படுத்தலாம்.

உ—ம். அந்தப்பாட்டு— அதை நான் கேட்டேன்.

இழிவாகக் கூறும் வழக்கமோ— கருதும் சுபாவமோ என்னிடம் கிடையாது.

உணர்ந்தோம்— இனிச் செயலில் அறிவோம்.

(ஆ) குறித்த ஒரு சொல்லிற்கு அழுத்தங் கொடுப்பதற்கும் விட்டிசைக் குறி பயன்படும்.

உ—ம். இத்தனை சொற்களைக் கையாண்டும்—கருத்துத் தெளி வாகவில்லை.

நாமெல்லாம் ஒன்று கூடி— வர்க்க நலனுக்காக உழைப்போம்.

எங்களின் இலட்சியம்—ஒருமைப்பாடே.

மேற்குறிப்பிட்ட வசனங்களில் முறையே கருத்து, வர்க்கம், ஒருமைப்பாடு ஆகிய சொற்களுக்கு அழுத்தங் கொடுப்பதற்கு விட்டிசைக்குறி பயன்படுத்தப் பட்டது.

(இ) பல சொற்களை ஒரே தொகுதியிற் கொண்டு வருவதற்கும் விட்டிசைக் குறியினைப் பயன்படுத்தலாம்.

உ—ம். கண்ணன், மணி, காதர், காந்தன்— எமது வகுப்பே கூடியது.

சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்கள், பறங்கியர்— இந்தநாட்டின் புதல்வர்.

(ஈ) சொற்கள் அல்லது பெயர்கள் தவறியவிடத்தும் இக்குறி விட்டினைப் பயன்படுத்தலாம்.

உ—ம். திரு.—அவர்களைத் தெரியுமா?அந்த நாவின்பெயர்—

(ஐ) செய்யுளிலும் விட்டிசைக்குறி பயன்படுகின்றது.

உ—ம். கேட்கு மொலியி லெல்லாம் நந்தலாலா— நின்றன் கீத மிசைக்குத்தா நந்தலாலா.

காதலியைக் காரிருளிற் கானகத்தே கைவிட்ட பாதகளைப் பார்க்கப் படாதென்றே— நாதம் அளிக்கின்ற ஆழிவாய் ஆங்கலவ வோடி ஒளிக்கின்ற தென்னே உரை.

(ஒ) சொற்களைச் சுருக்கி எழுதும்போது இக்குறி பயன்படும்.

உ—ம். உதாரணம் : உ—ம்.

இதன்பொருள் : இ—ள்.

ஆசிரியர் : ஆ—ா.

மொழிபெயர்ப்பாளர் : மொ—ா.

(ஏ) செய்யுள்களுக்குப் பதவுரை எழுதும்போது இக்குறி பயன்படும்.

உ—ம். இ—ா : நாற்றடம்புயக் கண்ணுதல்— நான்கு விசா வித்த புயங்களையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடையவராகிய விவரப்பகு மான்; நந்தியம் பெருமான்— நந்தி தேவரானவர்; போற்றி முன் சௌ— போற்றியவாறு முன்புறத்தில் செல்ல.....ஏ—ா.

(ஏ) காலம், இடம், எண் என்பவற்றின் தொடர்ச்சியைக் குறிப்பதற்கு இக்குறி பயன்படும்.

உ—ம். தென்மேல் பருவக்காற்றுக் காலம்: வைகாசி— புரட்டாதி.

யாழ்ப்பாணம்—பருத்தித்துறை வச வண்டி

4.00 மணிக்குப் புறப்படும்.

காலை 8.00— மாலை 4.15: அலுவலக நேரம்.

தனிநிலைத் தொடர்க்குறி (—.....—)

இரண்டு விட்டிசைக்குறிகளைக் கொண்டதே தனிநிலைத் தொடர்க்குறியாகும்.

(அ) வசனத்தினிடையில் அதனேடு தொடர்பு குன்றிய சொற் ரெட்டினைக் கையாள்ளு எழுதும் போது இக்குறியீடு உபயோகிக்கப்படுகின்றது.

உ—ம். கோபமடைந்த நான்—என்ன செய்வதென்று தெரிய வில்லை— புத்தகத்தை விடியெறிந்தேன்.

(ஆ) ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய மூன்று சொற்களையோ, சொற்றெட்டர்களையோ, குறியீடுகளையோ எழுதும்பொழுதும் இக்குறி யீடு கையாளப் படுகின்றது.

உ—ம். மொழியின் இயல்பான வெளிப்பாட்டு முறை என்னம்—பேச்சு—எழுத்து என்பதாகும்.

இவ்வாறு சிக்கனமான வகையில்—இனுக்கமான முறையில்—உரையாடல்களை அமைப்பதே சிறந்தது.

(இ) தொடர்ச்சியாக, 'உம்' என்ற இடைச்சொல்லினைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாகவும் தனிநிலைத் தொடர்க்குறி உபயோகிக்கப்படுகின்றது.

அழுகு—அமைதி—அங்கே கங்கைப்படும்.

அடைப்புக்குறி(.....)

(அ) ஒரு சொல், சொற்றெட்டர், வசனம் ஆகியவற்றின் பொருளையோ, சிறப்பு விளக்கத்தையோ. அதற்குப் பக்கத்தில் எழுதும்பொழுது

அடைப்புக்குறி பயன்படுகின்றது. இதற்குப் பதிலாக, தனித்திலைத் தொடர்க் குறியையும் பயன்படுத்தலாம்.

—ம். அந்தக்கடா(வினா) அவன் மனத்திலே பதிந்தது. அவன் கேட்ட விவசாயப் பண்டங்கள்(தானியங்கள், சிழங்குகள், பழங்கள்)அங்கே கிடந்தன. இலக்கியங்கள் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்ட வேண்டும் (இலக்குக் கொண்டதே இலக்கியம் என்பர்).

(ஆ) சொற்கள், சொற்றெர்கள், வாக்கியங்கள் ஆகியவற்றினைத் தொடர்ந்து அவற்றின் மொழி பெயர்ப்பினை எழுதும் பொழுதும் அடைப்புக்குறி கையாளப்படுகின்றது.

வரைப்படத்தின் அமைப்பு (Pattern) காரணத்தோடு அமைந்ததாகக் காணப்படும்.

(இ) குறித்த மனிதர் வாழ்ந்த காலத்தைக் காட்டுவதற்கும், குறித்த சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த ஆண்டுகளைக் காட்டுவதற்கும் அடைப்புக்குறிகள் பயன்படுகின்றன.

முதலாங் குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் (கி.பி. 1078—1118) நிகழ்ந்த கலிங்கப் போரைக் கலிங்கத் தூப் பரவி என்னும் பிரபந்தத்திற் சயங்கொண்டார் பாடியுள்ளார்.

திரு.சி.வை.சின்னப்பாபிள்ளை என்பவர் “விஜயசீலம்” (1916) “வீரசிங்கன் கதை” (1905) முதலிய நாவல் களை எழுதினார்.

இற்றை அனுவாதக் குறி ‘.....’

கூற்றுக்குட் கூற்று வருகையில் இது பயன்படும்.

‘ஆகவே ‘உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்’ என்ற வள்ளுவர் வாய் மொழியை நாம் மறத்தலாகாது’ என்னுர் விரிவுரையாளர்.

அனுவாதக்குறியின் மற்றுமொரு பிரயோகம்:

இருவரின் கூற்று, பல பந்திகளிலே தொடர்ந்து வருமானால், கூற்றின் தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் எல்லாப் பந்திகளின் தொடக்கத்திலும் மேற்கோட்குறி இடப்படும்.

—ம்.

ஆறுமுகநாவலர் தமது நாலாம் பாலபாடத்தில், “விவெபருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும், பதினைந்து தரமாயினும், இருபத்தொரு தரமாயினும் பிரதக்கினம் பண்ண வேண்டும்.

“விநாயகரை ஒரு தரமும், குரியனை இரண்டு தரமும், பார்வதி தேவியாரையும் விட்டுவேணவையும் நந் நாள்கு தரமும் பிரதக்ஞனம் பண்ணல் வேண்டும்.

“பிரதக்ஞனம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே தூபிநிழலேனும் துவசத் தம்ப நிழலேனும் இருந்தால், அந்த நிழலில் மூன்று சுறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு சுற்றினுள்ளே செல்லல் வேண்டும். கடவுள் உற்சவம் கொண்டருஞ்சும்பொழுது அந்த நிழல் இருப்பினும், நீக்காது செல்லலாம்.

“அபிஷேக காலத்தில் உட்பிராகாரத்திலே பிரதக்ஞனம் நமஸ்கார முதலானவை பண்ணலாகாது” என்று எழுதியுள்ளார்.

### யவிற்சி.

1. பொருத்தமான இடங்களில் விட்டிசைக் குறிகளை இடுக.
  - (அ) பொறுத்திருப்போம் தர்மத்தை அதன்பின்பு வெல்லக்காண்போம்.
  - (ஆ) சிவந்த செவ்வந்தி மலர் அதை நான் பறித்தேன்.
  - (இ) குத்துவிளக்கு அரிக்கன் இலாம்பு வெளிச்சமேயின்றிக் கிடந்தன.
  - (ஈ) அவன் பாடினுன் பொருள் பொதிந்த கவிதைகள்.
  - (உ) ‘ஒடிவருகையிலே கண்ணம்மா உள்ளங்குளிருதடி’
2. தனிநிலைத் தொடர்க்குறிகளிட்டு வாக்கியங்களைப் பூரணமாக்குக.
  - (அ) எனது நண்பனைக் கண்டதும் மனந்திறந்து சொல்கின் றேன் மகிழ்ச்சியுடன் பேசலாணேன்.
  - (ஆ) சிறந்த இலக்கியங்கள் சிறப்பாகச் சமூக வரழக்கையைத் தெளிவாகப் படாம் பிடித்துக்காட்டுப்பலவு எந்தாறும் நிலைத்து நிற்கும் கலா சிருஞ்சிகளாகும்.
  - (இ) நாங்கள் கற்கும் பொழுது செயல் முறையிலே செய்து கற்றல் சிறந்த பயன்களைத் தரும்.
3. அடைப்புக்குறிகளையிட்டு வாக்கியங்களைத் தெளிவாக்குக.
  - (அ) அந்த நிகழ்ச்சி நடந்தபொழுது 1970 எல்லாரும் மகிழ்ந்தனர்.
  - (ஆ) நான் கூறிய புலவர்கள் சோமசுந்தரப்புலவர், சின்னத் தம்பிப்புலவர் இந்தாட்டின் வளத்தைப் பாடினர்.
  - (இ) முதலைக்கண்ணீர் வடித்தல் போலியாக இரங்குதல் அவனது வழக்கம்.

4. பொருத்தமான குறியீடுகளுடன் பின்வரும் பந்தியை எழுதுக.

பாருச்சி கேள் என்று மகாலிங்கசிவம் கதை பண்ணத்தொடங்கி னர் இராத்திரி நல்ல நிலவுநாள் ஒளவையார்க் கிழவிலை அன்றூந்து பார்த்து ஒளவையார்க் கிழவி ஒளவையார்க்கிழவி எனக்கு ஒரு ஆத்தி குடி போடு ஒளவையார்க்கிழவி நீ கனக்க ஆத்திகுடிப் புஸ்தகங்கள் வைத்திருக்கிறாய் எனக்கு ஒன்று போடு ஒளவையார்க் கிழவி என்று கேட்டேன் இப்பொழுது நான் வெளிக்குப்போன இடத்திலே ஒரு கொய்யாப் பற்றைக்கு மேலே இந்த ஆத்திகுடி போடப்பட்டிருந்தது நான் எடுத்து வருகிறேன் ஒளவையார்க் கிழவி நல்ல கிழவி என்று கதை நடந்தது அம்மையார் அடே அப்பா நீ அந்தரப் புளுகளையும் வெல்லுவாய்டா என்று மகாலிங்கசிவத்தின் கற்பனையைப் பாராட்டி னர்கள்

### பழமொழிகள்

நாம் நாள்தோறும் பேசும் வாக்கியங்கள் அவ்வப்போது எம்மால் அமைக்கப்படுவன. அவை அவ்வப்போதைய தேவைகளை உடனுக்குடன் டூர்த்தி செய்துவிட்டு மறைந்து போகின்றன. எனினும், சிறிசில வாக்கியங்கள் பொருட் சிறப்பு மிக்கவையாகப் பிறந்து, மீண்டும் மீண்டும் எடுத்தானப்படும் தகுதியைப் பெற்றுவிடுகின்றன. அத்தகைய வாக்கியங்களே பழமொழிகள். பழமொழிகளை யார் எப்பொழுது இயற்றினார் என்று சொல்ல முடியாது. அவை சமுதாயத்தின் பொதுச் சொத்து. சமுதாயத்தின் அனுபவத்திரட்டான் பழமொழிகள் படிப்பறிவுடைய மாந்தர் நானில் மட்டுமன்றி, ஏனைய சாமானியர் நாலிலும் பயிலவனவாகும். ஆகையினால் இவற்றிற் சில, செவ்விய மொழிவழக்கை ஒட்டியனவாக இல்லாமல், பொதுப்பேச்சு வழக்கினை ஒட்டியனவாக அமைதலும் உண்டு. உண்மையில், நாடோடிப் பாடல்களைப் போலவும், நாடோடிக் கலைகளைப் போலவும், நொடிகள்-விடுகதைகள் போலவும், நாட்டார் இலக்கிய நிதியத்தின் ஒரு பிரிவாகவே பழமொழிகள் வழங்குகின்றன என்னாம். ஆதலால் இவை இடத்துக்கிடம் பாடபோதும் அடைந்தும் நிலவின்றன.

இப்பழமொழிகளைத் தக்கவாறு எடுத்தான்டால் நம் பேசுகம் எழுத்தும் வலிமையும் ஆற்றலும் பெறும். அத்தகைய பழமொழிகள் சில வருமாறு.

அகத்தினமுகு முகத்திற் தெரியும்.

அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்.

அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு.

அடிக்கிற கைதான் அனைக்கும்.

அடி பொறுத்தாலும் ஆய்க்கிளை பொறுக்கேலுமோ?

அரசன் அன்றறுப்பான் தெய்வம் நின்றறுக்கும்.

அரசனுமினும் தாய்க்கு மகனே.

அரைக்காசக்கு. இழந்தமானம் ஆயிரம் பொன் கொடுப்பினும் திரும்பி வராது.

அரைக்கொத்தரிசி அன்னதாளம்:விடிய லிடிய மேளதாளம். அள்ளாதது குறையாது இல்லாதது பிறவாது.

அற்பனுக்குப் பலிச வந்தால் அர்த்தராத்திரியிற் குடை பிடிப் பான்.

ஆட்காட்டி முட்டை யெடுக்க அவன் பதுங்குகிறுன்;

அவன் காலிற் செருப்பெடுக்க இவன் பதுங்குகிறுன்.

ஆடுகிற மாட்டை ஆடிக்கறக்க வேண்டும் பாடுகிற மாட்டைப் பாடிக்கறக்க வேண்டும்.

ஆடினிதை தேடினிதை.

ஆயிரம் பணையுள்ள அப்பவின் மகனுக்குப் பல குத்த ஈர்க்கில்லை ஆறிய கஞ்சி பழங்கஞ்சி.

ஆனைக்கும் அடிசருக்கும்

ஆனைக்கொருகாலம் ழனைக்கொருகாலம்.

இட்டவன் இடாவிட்டால் வெட்டுப்பகை.

இரவற் புடைவையிலே இது நல்ல கொய்யகமாம்.

இருந்த வெள்ளத்தை வந்த வெள்ளம் கொண்டுபோய் விட்டது.

இலையும் பழுப்பும் எங்குமுண்டு.

உப்பிட்ட பண்டமும் உபாயமுள்ள நெஞ்சும் தட்டி உடையாமல் தானே உடையும்.

உப்பிட்டவரை உள்ளாவும் நினை.

உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே.

உருட்டும் புரட்டும் சிரட்டையும் கையும்.

உலைவாயை மூடலாம் ஊர்வாயை மூடமுடியுமா?

ஊர் குழம்பினுல் உடையாருக்கு வேட்டை.

ஊருக்குபதேசம் உனக்கல்லடி மகளோ.

ஊரோச்சம் லீடு பட்டினி.

எரிகிற விட்டிற் பிடுங்கிய கொள்ளி மிச்சம்

ஒடமும் ஒருநாள் வண்டியில் ஏறும் வண்டியும் ஒருநாள் ஓடத் தில் ஏறும்.

கங்கையில் மூழ்கினுலும் காக்கை அன்னமாகுமா ?

கண்டது கற்கப் பண்டிதனுவான்.

கண்ட பாவணைக்குக் கொண்டை கட்டாதே.

கரும்பு தின்னக் கைக்கூவி வேண்டுமா?

கல்யாணம் பண்ணிப்பார்; வீட்டைக் கட்டிப்பார்.

கழுதை அறியுமோ கற்பூர வாசனையை?

கழுதைக்குபதேசம் காதிலே ஒதினுலும் அபயக்குரலே குரல். காமாலைக் கண்ணனுக்குக் கண்டதெல்லாம் மஞ்சள்

காவோலை விழக் குருத்தோலை சிரிக்ஞமாம்.  
 கீரைக் கடைக்கும் எதிர்க்கடை வேண்டும்.  
 குடிகாரன் பேச்சு விடிஞ்சால் போச்சு,  
 குடிப்பது கஞ்சி கொப்பளிப்பது பன்னீர்.  
 குப்பையிலே போட்டாலும் குண்டுமணி மங்காது.  
 குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுக்கும்.  
 குறைவேலையைக் குருவுக்கும் காட்டக்கூடாது.  
 குனியக் குனியக் குட்டுவதாகாது.  
 கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை.  
 கெடு குடி சொற்களோது.  
 கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்.  
 கொட்டினால் தேன் கொட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப் பூச்சி.  
 கொடிக்ஞுச் சுரைக்காய் பாரமில்லை.  
 சாகத் துணிந்தவனுக்குச் சமுத்திரம் கணக்கால்வாய்.  
 சாண்பாம்பானுலும் முழுத்தடி கொண்டடி.  
 சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது.  
 சுட்ட மண்ணும் பச்சை மண்ணும் ஒட்டா.  
 குடிகண்ட டூணை அடுப்பங்கரையை நாடாது.  
 கும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானும் ஆண்டி.  
 சொல்வார் கொன்னாலும் கேட்பாருக்கு என்ன யதி ?  
 தலைக்குமேலே வெள்ளம் சாணேறியென்ன முழுமேறியென்ன ?  
 தலையிடியும் காய்ச்சலும் தனக்குத் தனக்கு வந்தால் தெரியும்.  
 தன்னைப் புகழாத கம்மாளனில்லை.  
 தாடி எரிகிறபோது பீடிக்கு நெருப்புக் கேட்பதோ ?  
 தாயைப் போலப் பிள்ளை நாலைப்போலச் சீலை.  
 கூட்டிய மரத்திற் கூர் பார்க்காதே.  
 துள்ளிய மாடு பொது சுமக்கும்.  
 தொட்டால் தேர்முன் விட்டால் மாற்றுன்.  
 நக்குதிற நடியுக்ஞுச் செக்கென்ன விவலிங்கமென்ன ?  
 நண்டு கொழுத்தால் வளையிலே தங்காது.  
 நல்ல மரத்திற்கு ஒரு புல்லுருவி.  
 நாய்க்கேள் போர்த்தேங்காய் ?  
 நாய் விற்ற காக் குரைக்குமா ?  
 நிலவுக் கொளித்துப் பரதேசம் போக்காமா ?  
 நெருப்பில்லாமற் புகை வருபோ ?  
 பட்ட காலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்.  
 பட்டடை வாய்த்தாற் பணதியும் வாய்க்கும்.  
 படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது விவன் கொளில்.  
 பஸ்லக்கேறுவதும் வாயால், பஸ்துஷ்டப்படுவதும் வாயால்.  
 பாட்டுவாய்த்தாற் கிழவியும் பாடுவாள்.

பால் கேட்ட பிள்ளைக்குப் பணவட்டைக் காட்டுவதோ?

பாலுக்கும் காவல் பூணக்கும் தோழன்.

பாணையிலிருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும்?

பிச்சையெடுக்குதாம் பெருமாள் பிடுங்கித் தின்னுதாம் அநுமார்.

பிச்சை வேண்டாம் நாயைப்பிடி.

பிடித்தாற் புளியங் கொம்பாய்ப் பிடிக்க வேண்டும்.

பிள்ளைக்கு விளையாட்டாம் சண்டெலிக்குச் செவன் போகுதாம்.

புலியூருக்கஞ்சி எவியூருக்குப் போனால் எவியூரும் புலியூராகலாம்.

புலியைப் பார்த்துப் பூணை குறி சுட்டதாம்.

பேச்சுப் பல்லக்கு; தம்பி கால்நடை.

பொரிமாவை மெச்சினேன் பொக்கை வாயன்.

மன் குதிரையை நம்பி ஆற்றிலே இறங்கலாமா?

மன்சோரூனேலும் கல்லாராய்தல் நல்லது.

மந்திரம் தெரியாதவன் பூசை விடியை விடிய.

மயிலே மயிலே என்றால் மயில் இறகு தருமா?

மழைக்காவிருட்டென்றாலும் மந்தி கொம்பிழக்கப் பாயாது.

மாமியடைத்தால் மன்குடம் மருகியடைத்தால் பொன்குடம்.

முருக்குப் பருத்துத் தாணுகுமோ?

மூளி நர்யும் வர உறியும் அறுந்து விழுந்ததாம்.

யார் குத்தியும் அரிசியானாற் சரி.

வர வர மாமியார் கழுதை போலானார்.

வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்.

வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்தில் உண்டு.

வலிய வந்த சிதேவியைக் காலாலே தள்ளாதே

வழுவழுத்த உறவிலும் வைரம் பாய்ந்த பகை நன்று.

விட்டாற் குடுமி, சிரைத்தால் மொட்டை.

வித்தில்லாச் சம்பிரதாயம் மேலுமில்லைக் கீழுமில்லை.

விரலுக்குத் தக்கதுதான் வீக்கம்.

விளக்குமாற்றுக்குப் பட்டுக் குஞ்சமா?

விட்டுக்கு வீடு வாசற்படி.

வெறுங்கை முழுமிடாது.

வேலிக்கு ஒன்னேன் சாட்சி.

வேலிக்கு வைத்தமுள் காலிலே கைத்தது.

வேலியே பயிரை மேய்ந்தது.

### பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றை விளக்கும் பழமொழிகளை எழுதுக.

அ. ஒன்றின் இயல்பை அறியாது அதிற் பிரவேசியாதே.

ஆ. கடுத்தது காட்டும் முகம்.

இ. எந்த உதவியும் இல்லாதவனுக்குக் கடவுளே துணையா

வார்.

- ஏ. தன்பம் வந்தால் அடுத்தடுத்து வரும்.  
 உ. இளமையிற் பழகிய பழக்கத்தை வயது சென்ற காலத் திலே திருத்த முடியாது.
2. பின்வரும் பழமொழிகளைப் பொருள் புலப்பட வாக்கியங்களில் அமைத்தெழுதுக:
- அ. அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்.  
 ஆ. ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்.  
 இ. உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியானது.  
 ஈ. ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி  
 உ. புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா?
3. பின்வரும் பழமொழிகளை விளக்குக.
- அ. ஆளைக்கும் அடி சறுக்கும்.  
 ஆ. காகம் திட்டி மாடு சாகுமா ?  
 இ. பாட்டு வாய்த்தாற் கிழவியும் பாடுவாள்.  
 ஈ. அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு.  
 உ. நெருப்பென்றால் வாய் கடுமா ?  
 ஹ. அறப் படித்தவன் கூழ்ப்பாளைக்குள் விழுந்தானும்.

## 5. ஆக்கவியல்

ஓழங்கும் வெளிப்பாடும்.

பேசவும் எழுதவும் படிக்கவும் வாசிக்கவும் மொழியே துணை நிற்கின்றது. வளமான சிந்தனைக்கும் அழகான வெளியிடுகைக்கும் மொழியே மூலமாகின்றது. சிந்தனையும் ஆக்கங்களும் மொழிமூலமே திரட்டிவைக்கப்படுகின்றன. மொழியியலும் மெய்யியலும் அறிவியலும் அருங்கலையும் மொழியின்றி நிகழா. சிக்கலான விடயங்களைத் தொகுத்தறியும் திறனும் பகுத்தறியும் வனப்பும் கொண்டதே மொழி.

சொற்களைக் கருத்தின்றியும், ஒழுங்கின்றியும் உபயோகித்தால், பயன் தரக்கூடிய சிந்தனை தோன்றுது. பிறர் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய கருத்து வெளிப்பாடாக இருக்க வேண்டுமானால், மொழிப் பிரயோகத்தில் ஒழுங்கும் தெளிவும் இருத்தல் வேண்டும். கற்களை ஒழுங்குற அமைக்கும் வகையிற் கட்டிடங்கள் ஆதல் போல், சொற்களை ஒழுங்குற அமைக்கும் திறனிற் சொல்லோவியங்கள் தோன்றுகின்றன. வீதி ஒழுங்குவிபத்துகளைத் தவிர்க்கின்றது. அவ்வாறே சொல்லொழுங்கு விபத்தில்லா வெளிப்பாட்டினைத் தருகின்றது.

எடுத்துக்கொண்ட பொருளினை விளக்குவதற்கு, வேண்டிய அளவிலும் குறைவாகக் கூறுதலோ, அன்றி மிகைபடக் கூறுதலோ சிறப்பாகாது. “எழுதும்போது பேனு உரிய இடத்திலே தானாக நின்றுவிட வேண்டும்” என்று ஒர் எழுத்தாளர் கூறியுள்ளார். கூறிய பொருளைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறுதலையோ, முன்னுக்குப் பின் முரணுக்கக் கூறுதலையோ தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். கூற எடுத்துக் கொண்ட பொருளைச் சுருக்கமாகக் கூறிவிட்டு, வேறெருக பொருளைப் பற்றித் தேவைக்கு மிஞ்சி விரிவாக விபரிப்பதும் சிறப்பாகாது. சொற்களைச் சிக்கணமாகவும் செட்டாகவும் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். தேவையினை யொட்டித் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளையும், சான்றுகளையும் இணைத்துக் கூறுதல் அழுது தரும்.

பந்திகள் ஒரே அளவினவாக இருக்க வேண்டியதில்லை. சில சமயங்களில் ஒரு வசனமே ஒரு பந்தியாகலாம். பந்தியொன்றினைப் பக்கம் பக்கமாக நீட்டித் தெலிவு தராது. வளர்ந்து செல்லும் கருத்தின் உட்பொருளுக்கேற்றவாறு சிறுசிறு துண்டுகளாகப் பந்தி களைப் பிரிக்கலாம்.

ஒவ்வொருவருக்குமிய சுயமான நடை, கட்டுரைகளுக்கு அழகு தரும். இலக்கண வழுவற்ற எழுத்தென்னும் அடித்தளத்தின் மீதுதான் ஒவ்வொருவருக்கு முரிய தனித் தன்மையான நடை அமைதல் வேண்டும். பொதுமக்கள் நாவிலே தவழும் தூய சொற்களும் சொற்றேடர்களும் மொழி நடையினை அணி செய்யும்.

சுற எடுத்துக்கொண்ட பொருள் புறவயமானதாயின் நடைநின்று சீர்தாக்கி நன்மை தீமைகளை விபரித்தல் வேண்டும். நமக்குப் பிடித்த கருத்தினைக் கண்மூடித்தனமாக வலியுறுத்தக் கூடாது. தக்க சான்றை தாரங்களுடனும், தருக்க முறையிலுமே நமது கருத்தினை முன்வர்க்க வேண்டும். அவையமான விடயங்களையும் ஒழுங்குறவும் கேர்வையாக்கியும் சுறல் வேண்டும்.

தெளிவாகவும், துப்புரவாகவும் எழுதுதல் கவர்ச்சி தரும், பந்திகளை வலப்புறம் தள்ளித் தொடங்குதல் மரபு. நிறுத்தக் குறியீடுகளின்மையும் தவரூக நிறுத்தக் குறியீடுகளைக் கையாளுவதும் வாக்கியங்களின் கருத்தினை மாற்றி விடுமாகையால், நிறுத்தக் குறியீடுகளைச் சரியாகக் கையாளுதல் வேண்டும்.

### கட்டுரை.

உரை நடை வளர்ச்சியிடன் எழுச்சி பெற்ற கலையுருவங்களிலே கட்டுரை தனிச் சிறப்புப் பெறுகின்றது. எடுத்துக்கொண்ட பொருளை ஒழுங்காகவும் தெளிவாகவும் கோவைப்படவும் கூறுதல் கட்டுரையின் இயல்பாகும். தருக்க அடிநிலை கட்டுரையின் உயிர்நிலை.

கட்டுரைகள் பொதுவாக முகவரை, உடல் அல்லது உள்ளீடு, முடிவுரை என்ற முப்பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும். வேண்டாதவாறு முகவரையினை நீளமாக்குதலும் உள்ளீட்டினைச் சுருக்குதலும் முடிவுரையினைப் பெருப்பித்தலும் விகாரத் தோற்றத்தினைத் தரும்.

எவ்வாறு கட்டுரையினை எழுத ஆரம்பிப்பது என்று தெரியாமல், மனிக் கணக்காக நேரத்தினை விரயம் செய்பவர்களும் உளர். பொருளோடு ஒட்டி எப்படியும் எழுதத் தொடங்கலாம்.

1. கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பின் பொருளை விளக்குவதுடன் ஆரம்பிக்கலாம். உதாரணமாக, ‘மக்களாட்சி’ என்னும் பொருள்பற்றிக் கட்டுரை வரைய வேண்டுமானால், “மக்களால், மக்களுக்காக நடை பெறும் ஆட்சியே மக்களாட்சி” என்று தொடங்கலாம்.

2. குறிப்பிட்ட வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுப்பதுடனும் கட்டுரையின் நுழைவாயிலினைக் கட்டத் தொடங்கலாம். உதாரணமாக ‘அருளுடையார் எல்லாம் உடையர்’ என்ற பொருள் பற்றிக் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கும்பொழுது “அருளாவது இவை தொடர்

புகடயலை என்றும் இவை தொடர்பில்லாதவை என்றும் நோக்காது இயல்பாகவே எல்லா உயிர் மேஜும் செல்வதாகிய சருளை' என்றும் ஆரம்பிக்கலாம்.

3. நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கும் பொழுது, அச்சம்பவங்களின் பின்னணியினைச் சுருக்கமாக விளக்குவ கொடு தொடங்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, பெருந்தோட்டமொன்றின் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றும் நிகழ்ச்சி யொன்றினை எழுதும் பொழுது அந்தியர் இந்தாட்டினைக் கைப்பற்றியமை, பெருந்தோட்டங்கள் திறக்கப்பட்டனம், ஏழை விசாயிகளின் நிலங்கள் பறிக்கப் பட்டனம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வரலாற்றுக் கட்டுரையினை எழுதத் தொடங்கும்பொழுதும் வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் விடயத்தை ஆரம்பிக்கலாம்.

4. கட்டுரைகள் எல்லாவற்றிற்கும் முகவரை இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை.

வருணைக் கட்டுரைகளை முகவரையின்றியே ஆரம்பிக்கலாம். கட்டுரைக் காட்சியொன்றினை வருணிக்கும்படி கேட்கப்பட்டால், வருணிக்கப்படும் பிரதேசத்திற்கு எப்போது போன்று, ஏன் போன்றும், எப்படிப் போன்றும் என்பன போன்றவற்றை விளக்குதல் வேண்டுவதில்லை.

கூறிக் கூறிக் கருத்துச்சவை குன்றிய — நெந்து பேர்ன் — விடயங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக 'சமூத்தின் வளர்கள்' பற்றி எழுதும்படி கேட்டால், பின்வருமாறு எழுதுவது சரிப்புத் தகும். 'இந்திலவுலகத்தின் கண்ணே பல தீவுகள் உள்ளன. அவற்றுள் இலங்கைத்தீவும் ஒன்றாகும். இது இந்து சமூத்திரத்தின் மத்தியிலே நாற்புறமும் கடலாற் குழப்பட்டுள்ள ஒரு தீவாகும். இலங்கைத் தீவைச் சுற்றிக் கடல்கள் உள்ளு' என்று எழுதத் தொடங்குதல் நெந்துபோன பிரயோகமாகும்.

கட்டுரையின் உள்ளீடு அதன் உயிர்போன்றது. எழுதப்படும் பொருள் பற்றிய அறிவும் தெளிவும் ஏழைத்தோக்குத் தீர்த்தல் வேண்டும். இதற்கு வாசிப்பு, துணை செய்தும், வல்லமை நருவதே வாசிப்பு. நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் அறிவும் உவகையும் தகும் சருஷுலங்களாகும். நல்ல நூல்கள் நல்ல துணைவன் போன்றவை.

நூல்நிலையங்கள் அறிவுப் பூந்தோட்டங்களாகும். அவற்றுள் நுழைந்து இன்பம் நுதரவேண்டும்.

விலைக்கு வாங்கும் பத்திரிகைகளை வீசியெறிந்துவிடாது நல்ல விடயங்களைச் சேர்த்தும் தொருத்தும் வைக்க வேண்டும். அவை எங்களுக்கு உடனுதவும் ஆசாங்களாக என்றுமிருக்கும்.

கற்ற விடயங்கள்பற்றி ஆசிரியருடனும் பிற பெரியாருடனும் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். அவ்வத்துறைகளில் அனுபவமுள்ளவர்களிடம் சென்று ஆலோசனைகள் கேட்கலாம். உதாரணமாக 'இன்றைய விவசாயப் பிரச்சினைகள்' பற்றிக் கட்டுரை எழுதும்பொழுது, அது பவம் நிரம்பிய விவசாயிகளிடம் சென்று உண்மையான பிரச்சினைகளைக் கேட்டு அறிந்து கொள்ளலாம்.

பேச்கூன், செவிக்கு நல்லுணவுவிக்கும். கூட்டங்களுக்குச் சென்று ஆக்கம் தரும் பேச்கூனைக் கேட்கவேண்டும்; வானைவிகேட்டல், திரைப்படங்களைப் பார்த்தல், நாடகம் பார்த்தல் ஆகியவை அறிஞுட்டும்.

இவ்வாறு பெறப்படும் அறிவு கட்டுரையாக்கத்திற்கு என்றும் துணை நிற்கும். கட்டுரையினை எழுதும்பொழுது, கூறவேண்டிய கருத்துகளை ஒழுங்கு முறையில் வகுத்தும் கோவைபட அமைத்தும் கூறுதல் வேண்டும். எண்ணங்களை மனத்திலே நிரைப்படுத்திய பின்னர் எழுத ஆரம்பிக்கலாம். அல்லது ஒரு தாளில் விடயங்களை ஒழுங்குறக் குறித்துக் கொண்டபின்னர் எழுதத் தொடங்கலாம். இவ்வாறு நிரைப்படுத்தும்பொழுது தொடர்பு குன்றிய விடயங்களை நீக்கிவிடலாம்.

பந்தியமைப்பானது கட்டுரையின் உருவத்தில் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. ஓர் எந்திரத்தின் துணையுறுப்புகள் போன்று கட்டுரையின் பந்திகளும் முழுக்கட்டுரையினதும் வளர்ச்சிக்குத் தத்தம் பங்கினைச் செலுத்தி நிற்கின்றன.

பந்திகள் தனித்தனிக் கருத்துகளோயோ, துணைக்கருத்தினையோ தாங்கி நிற்கின்றன. தொடர்புபட்டு நின்று கருத்தினை வளர்த்தல், பொருளாத் தெளிவாக்குதல், படிப்பதற்கு வசதியான முறையிலே தனிக் கூருக நிற்றல் முதலியன பந்திகளின் நன்மையாகும்.

கட்டுரையின் முடிவுரையில், கூறப்பட்ட விடயங்களைத் தொகுத்துக் கூறலாம். அல்லது குறித்த கட்டுரைப் பொருள் பற்றி, எழுதுவோனின் கருத்தைக் கூறி முடிக்கலாம். வேண்டுமானால், கருத்தொன்றினை அவாவி 'நிற்றலுடனும் கட்டுரையினை முடிக்கலாம். நியாயமான ஒரு கொள்கையிலை வாழ்த்துதலுடனும் நிறைவுபடுத்தலாம்.

### கட்டுரை வகைகள்:

கட்டுரைகளை அவற்றின் உள்ளடக்கத்திலைக் கொண்டு பல்வாறு பாருபடுத்தலாம். எனினும் இப்பாகுபாடுகளை முடிந்த முடிபாகக் கொள்ளக் கூடாது. கட்டுரை வகையோன்றினுக்குரிய அமிசங்கள் லில், பிறிதொரு வகைக் கட்டுரைக்கும் பொருந்தலாம்.

1. ஒரு பொருளின் வரலாற்றின் ஒழுங்குறக் கூறுவது வரலாற்றுக் கட்டுரை, வாழ்க்கை வரலாறு, சமூக வரலாறு, சம்பவங்கள், முதலிய பிரிவைகளில் வரலாற்றுக் கட்டுரைகளை வகைப்படுத்தலாம்.

2. இல்லாத நிலைமைகளை இருப்பதாகப் பாவித்து எழுதுவது கற்பனைக் கட்டுரையாகும். ஒரு பொருளின் செயலை மிகைப்படுத்திக் கூறுவதும் கற்பனைக் கட்டுரையின் பாற்படும். கற்பனைக் கட்டுரை, சுயசரிதை வடிவிலும் எழுதப்படுவதுண்டு; ஒரு நிகழ்ச்சியை அல்லது காட்சியை வருணிக்கும் முறையிலும் எழுதப்படுவதுண்டு.

3. கட்டுரைகளின் பாகுபாட்டினில், சிந்தனைக் கட்டுரைகளும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. ஒரு பொருளைப்பற்றி ஆழமாகவும் அகலமாகவும் சிந்தித்து, தருக்க முறைப்படி எழுதப்படும் கட்டுரை சிந்தனைக் கட்டுரையாகும்.

4. ஒருபொருளைப் பகுத்தும் தொகுத்தும் விளக்கிக் கூறுவது விளக்கக் கட்டுரையாகும். எடுத்துக் கொண்ட பொருளைத் தெளிவு படுத்தி, பொருத்தமான நிலைகளில் உள்ளவாறும் உணர்ந்தவாறும் விளக்குதல் வேண்டும்.

### மாதிரிக் கட்டுரைகள்:

#### 1. வரலாற்றுக் கட்டுரை:

### யாழோசை

பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றுண்டுகளில், தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கம் தந்த பெரியார்கள் மிகச் சிலரே. அவருள் ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, மறைமலையடிகள் முதலியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர். நாவலர் அவர்கள் சைவசமயக் கல்லீக்கும் சைவப்பண்பாட்டிற்கும் புத்துயிர் அளித்தார். தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் சங்க நூல்களையும் பழைய இலக்கணங்களையும் துருவியாராய்ந்து அச்சு வாகன மேற்றித் தமிழனின் பண்டைப் பெருமைகளையும், கிரிய பண்பாடுகளையும் உலகோர் அறியவைத்தார். மறைமலையடிகள் வடமொழி யின்றித் தமிழ் தனித்தியங்காது என்னும் வெற்றெண்ணத்தைத் தகர்த்தெறிந்து, அதற்குப் பண்டைத் தூய்மையைத் தேடிக் கொடுத்தார். விபுலானந்த அடிகளாரும் வடநாட்டுப் பண்பாடு முதலிய வற்றால் அழிந்தொழிந்துபோன தமிழிசையையும் தமிழிசைக்கருவி களையும் தமது ஆராய்ச்சியின் திறனால், திரும்பவும் எடுத்துக் தமிழ் மக்களுக்கு அளித்துப் பெரும் புகழிப்பிடினர். தன்னலங் கருதாத இப்பெரியாளின் ஓயா உழைப்பினால், தமிழ்த்தாய் இன்று உலகினர் போற்றவும் தமிழ் மக்கள் குழந்து நின்று ஏற்றிப் புகழவும் அரியாச எத்தில் வீற்றிருக்கின்றார்கள்.

அடிகளார் சங்கநூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்த பேரரிஞர்; தமிழிலக்கணங்களை ஆராய்ந்தறிந்த பேரரிஞர்; உரை நடை எழுதுவதில்

ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவர்; சிறந்த கவி புளையும் பேராற்றல் மிக்கவர்; அன்றியும் தாம் ஆங்கில மொழியிலும் கற்றறிந்த பூதநால் வேதிநூல் முதலியவற்றின் நுண்பொருள்களைக் கற்றேரும் மற்றேரும் எளிதில் அறியக் கூடிய வண்ணம் தூய தமிழில் எடுத்து விளக்குவதில் வல்லுநர்; பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களையும் இலக்கியங்களையும் தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்துத் தமிழுக்கு ஆக்கம் தேடித்தந்த பெரும் பேரறிஞர். இத்தகைய பேரறிஞர் தமிழ்மொழிக்குத் தாமே தொண்டு செய்வதோடு அமையாது வேறு பல அறிஞரையும் ஊக்குவிக்கும் பெருங்குணம் படைத்தவர். புத்தம் புதிய நூல்கள் பல தமிழ் மொழியில் எழுதல் வேண்டும் என்பதே அடிகளாரின் வேண்டும். அதற்காகத் தம்மாலியன்றனவற்றை எல்லாம் செய்து வந்தார். நன் மாணுக்கர் பலரை நாடெங்கும் உருவாக்கினார். தாம் முயலும் துறை களிற் பணியாற்றும் புலவர்களுக்கும் நூலாசிரியர்களுக்கும் ஊக்க மனித்தார்.

சுருங்கக் கூறின், தமிழ் மொழி மேலோங்க வேண்டுமென்று தம்முளத்திற் கிடந்த பேருணர்ச்சியைத் தம் சுற்றுடலில் வந்தடைந்த எவருக்கும் அள்ளியிறைத்தார். அடிகளாரின் உணர்ச்சி வேகம் வந்த டைந்த எவரையும் அவர்பால் இழுத்தது. தமிழ்த் தொண்டில் ஈடுபடச் செய்தது. அடிகளார் தம் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமான கொள்கை யுடனே வாழ்ந்தார். சமயத் துறையிற் பழைய வேதாந்தத்தைக் கடைப்பிடித்தவர் அல்லர். காலத்துக் கேற்றவாறு சமய ஆசாரங்களைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்னும் என்னைக் கருத்துடையவர். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையிலும் மிகுந்த முன்னேற்றமான குறிக்கோளையுடையவர். அடிகளார் 1931 ஆம் ஆண்டு ஆணி மாதம் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குப் பேராசிரியராகப் போய் இருந்த பொழுது அவர் ஆற்றிய அரும்பணி ஒன்றனை நாம் இங்குக்குறிப்பிட வேண்டியிருக்கின்றது.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் எழுதிய பாட்டுக்கள் யாவும் மிகுந்த உணர்ச்சியுடன் முன்னேற்றமான கருத்துக்களைப் பொதிந்துள்ளன வாய் இருந்தாலும் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றறிந்த பண்டிதர் கள் அவை பழைய யாத்புதையிலோடும் தமிழ் மரபோடும் முற்றப் பொருந்தாமையின் உண்மையான தமிழ்க் கவிதைகளால்ல என வெறுத்தனர். அப்பாடல்களுக்குரிய மேலான சிறப்பையும் கொடுக்க மறுத்தனர். ஆனால், அடிகளார் அண்ணுமலைநகர் அடைந்தபோது அங்கு பாரதி கழகம் என்ற ஒரு சங்கமும் கூட்டி அப்பாட்டுக்களை இசையறிந்த புலவரைக்கொண்டு இசையுடன் பாடுவித்தார். அதன் பின்னரே பாரதியார் புகழும் பாட்டுக்களும் தமிழ் நாடெங்கணும் பரவின. தேடாதிருந்த பாரதியாரைத் தமிழுலகம் கணம் பண்ண வைத்த பெருமை விபுலானந்த அடிகளுக்கே உரியதாகும்.

அன்றியும் பாரதியார் தமது பாடல்களில் விளம்பியவாறு பிற நாட்டு நல்லவினார் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்ற ஆசை பெரிதும் அடிகளுக்கு இருந்தது. அதனால், ஆங்கிலம் கல்லாது தமிழ் மட்டுமே கற்றேர்க்கு விஞ்ஞானக் கல்வி யைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சிறு சிறு நால்வடிவமாகவோ கட்டுரைவாயிலாகவோ கொடுத்தல் வேண்டுமென விஞ்ஞானம் படித்த அறிஞரைக் கேட்டுக் கொள்வார். ஆனால் விஞ்ஞானம் படித்த பெரும் புலவருக்கோ தமிழ் வராது. அதனால் அவர் படித்த படிப் பெல்லாம் தமிழ் மட்டுமெற்றித் தொழும்கள் மாறவில்லை. அடிகளார் இதனைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது யாழிப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டையில் அமெரிக்க மிரைநிமார் வைத்து நடத்திய செமினரியை எடுத்துக்காட்டாகப் பலமுறையும் கூறுவார். அச்செமினரியிற் படித்து வேலைசெய்த பெரியோர்கள் கணிதநூல், வேதிநூல், பூதநூல், மருத் துவநூல், உடல்நூல் முதலிய மேனுட்டு விஞ்ஞான நால்களைத் தமிழில் எழுதி வெளியிட்டனர். அவ்வேலையை இடையிலே கைவிடாது யாழிப்பாணத்தவர் தொடர்ந்து ஆற்றியிருந்தால், தமிழ்மொழி மிக விரைவாக முன்னேறியிருக்கும். ஒரு பெரிய தொண்டை யாழிப்பாணம் இத்துறையில் ஆற்றியிருக்கும்.

அடிகளாரும் ஏனையோரைப் போலவே ஆங்கிலம் மூலம் விஞ்ஞானம், கணிதம் முதலியவற்றைப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். அதனாலே தாம் அறிந்த விஞ்ஞான அறிவைத் தமிழ்ப் பொதுமக்களுக்கு அளித்தல் வேண்டும் என்றும் பெரு விருப்புக் கொண்டவர். வேதி நூலைப்பற்றியோ பூதநூலைப்பற்றியோ நால்கள் வரைந்து கொள்ள அவருக்கு நேரமில்லாது போயிற்று. ஆனால், தம் விஞ்ஞான அறிவை வேறுவகையாகத் தமிழ் மக்களுக்கு அளித்தார்.

1934 ஆம் ஆண்டிலே சென்னை மாகாணத்திலுள்ள அறிஞர்கள் ஒன்றுகூடி மேல்நாட்டு விஞ்ஞானநூல் முதலியவற்றைத் தமிழில் ஆக்குவதற்காகச் சொல்லாக்கக் கழகம் ஒன்றைச் சென்னைப் பக்ஜையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்திற்கூட்டினர். அம்மாநாட்டிற்குப் பொதுத் தலைவராக அடிகளாரையே தேர்ந்தெடுத்தனர். இம்மாநாட்டின் பயனாக எழுந்ததே சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்ட கலைச்சொற்கள் என்றும் அகராதி நூலாகும். இந்நூலிற் காணப்படும் கலைச்சொற்களைக் கையாண்டே அறிஞர்கள் இப்போது தமிழ் நாட்டில் வேதிநூல், கணிதம், அரசியல்நூல் முதலியவற்றை எழுதுகின்றனர். இவ்வாறு அடிகளார் தொடங்கின்றத் தன் முயற்சியால் விஞ்ஞானக் கலை இன்று தமிழில் விரைவாக வளர்ந்து வருகின்றது. தமிழ்நாட்டிலே எத்தனையோ பெரும் மேதாவிகள் வாழுந்து வந்திருக்கின்றனர். தாம் பிறந்த நாட்டிற்கும் மொழிக்கும் தம்மால் இயன்றவாறு அரும்

பெரும் தொண்டுகளைச் செய்திருக்கின்றனர். தமிழ்மொழி மூலமாக உலகுக்குத் தொண்டுசெய்த பெரியார்களுள் வள்ளுவர், இளங்கோ, சைவநாயன்மார்கள் வைணவ ஆழ்வார்கள், மெய்கண்டதேவர், அருணநந்திசிவாசாரியார் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இப்பெரியார் யாவரும் தமது அரிய எண்ணக் கருத்துக்களைத் தமிழ்மொழி மூலம் உலகிற்கு அளித்தனர். ஆனால் இவர்களைப் போன்ற உயர்ந்த எத்தனையோ பல தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தனர். அவர்களுள் ஆதிசங்கராசாரியார், இராமானுசர் முதலியோர் முதன்மை வாய்ந்தவர். அவர்கள் யாவரும் தமிழர். தமிழழைபேசினர்கள். எனினும் உயர்ந்த கருத்துக்கள் பொருந்திய நூல்களைத் தமிழில் எழுதாது வடமொழியில் எழுதி வைத்தனர். அதனால் வடமொழி சிறப்படைந்தது. ஆனால் அந்நூல்கள் தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்தால் தமிழ்மொழி எத்துணைச் சிறப்படைந்திருக்கும்!

அடிகளார் தாம் கற்றறிந்த விஞ்ஞானப் பெரும் புலமையைக் கொண்டும் கணித அறிவைக் கொண்டும் பெரும் பெரும் ஆராய்ச்சி களைச் செய்து ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவருக்குத் தமிழ்மேல் இருந்த அங்கு வேறெந்கோ இருந்தது: தமிழ்மொழியிலும் தமிழ்ப் புண்பாட்டிலும் அவர் தமது கருத்தைச் செலுத்தினார். சிலப்பதிகாரத்திலேயுள்ள அரங்கேற்றிய காண்தயையே ஆராய்ந்தார். அதற்குள் அரும்பத உரையையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையையும் கற்றார். பண்டைத்தமிழர் மீட்டிய யாழிலே அவர் கவனம் சென்றது. மாதனியும் கோவலனும் கடற்கரைக் கானலில் இருந்து மாறிமாறி மட்டிய யாழிசை அவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. திரும்பவும் அவ்வினிசையைத் தம் காதாற் பருக ஆசகோண்டார். இவ்வாசை பல ஆண்டுகளாக அவரை உறுத்தியது. முற்றுக்குத் துறந்த துறவி என்றாலும் தமிழ் மேல் வைத்த ஆசை அவரை விட்டிலது.

அவர் தமக்கிருந்த பூதநூல் அறிவையும் கணிதநூல் அறிவையும் பயன்படுத்திப் பண்டை யாழைத் திரும்பவும் அனைத்தனர். இவ்வியாழ் தமிழ் நாட்டிலே தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றை அவர் தமது யாழ்நூலில் மேல் வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:

“சரித்திர கால எல்லைக்கெட்டாத காலத்திலே, வில்யாழேனப் பெயரிய குழலியாயுதித்து, மழலைச்சொற்பேசி, இடையர் இடைச்சியரை மகிழ்வித்து, சீறியாழ் என்னும் பேஷைப்பருவச் சிறுமியாகி, பாண ஞேடும் பாடினியொடும் நாடெடங்கும் திரிந்து, ஏழைகளும் இதயம் களிப்பெய்த இன்சொற் கறி, பின்பு பெரியாழ் என்னும் பெயரோடு பெதும்பைப்பருவமெய்தி, பெரும்பாண்ரோடு சென்று, குறுநில மன்னரும் முடிமன்னரும் தமிழ்ப்புலவரும் கொடைவள்ளுக்கும் கேட்டு வியப்பெய்தும் வண்ணம் நயம்பட உரைபக்கந்து, அதன்பின் மங்கைப் பருவமெய்தி, அப்பருவத்திற்கேற்பப் புதிய ஆடையும் அணிகலனும்

ழுன்று நாடக அரங்கத்திலே திறமைகாட்டி மடந்தைப் பருவம் வந்து எய்தலும், திருநீலகண்டப் பெரும்பாண்றோடும், மதங்கருளாமணியா றோடும் அம்மையப்பர் உறைகின்ற திருக்கோயில்கள் பலவற்றை வலம் வந்து தெய்வ இசையினாலே அன்பகுள்ளத்தினை உருக்கி முத் தமிழ் வித்தகராற் பாராட்டப்பட்டு அரிவைப்பருவம் வந்து எய்துத ஆம் அரசிளங்குமரிகளுக்கு இன்னுயிர்ப் பாங்காகி அவர்க்கேற்ற தலைவரை அவர்பாற் சேர்த்துச் சிரும் சிறப்பும் எய்தி இன்று யாழ் என்னும் மொழி நங்கை இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போயினான்.”

மறைந்துபோன இந்த யாழும் அடிகளாரின் தன்முயற்சியினால் உயிர்பெற்றுப் பொலிவடன் திகழுகின்றது.

— பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை

## 2. கற்பணக் கட்டுரை:

### குட்டிச்சவர் சொன்ன கதை.

‘கழுதை கெட்டாற் குட்டிச் சவர்’ என்ற பழமொழி ஒன்று தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவருகிறது. அது என்னையும் கெட்டமிந்துபோன கழுதையையும் நன்பர்களாக்குகிறது. நான் நெடுஞ்சவராய் நின்று பருவக் கோளாறுகளால் அழிந்து தேய்த்துபோன குட்டிச்சவர் தான். ஆனால், என்னுள் இருதயம் இருக்கிறது! அதிலே ஊறும் உணர்ச்சிப் ஆனால், என்னுள் இருதயம் இருக்கிறது! எனது எழுபத்திரண்டு வயது அனுபவமிருக்கிறது. ஆதவால், உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று தோன்றுவதைக் கொல்கிறேன்.

எழுபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன், என் எசமரனர் இந்தக் கிராமத்தில் ஒரு வீடு கட்டினார். அந்தக் காவத்திலே கல்வீடு கட்டிவரப்பட்டதாக மிகக் குறைவு. எனவே, ஒரு மண் வீட்டின் முகப்புச் சுவராக நான் விளங்கினேன். என் திணைகிதர்களுக்கில்லாத பெருமதிப்பு எனக்கிருந்தது. நான் முகப்புச் சுவரால்லவா? அழுத்தந் திருத்தமாக மெழுகப்பட்டு ‘மொழு மொழு’ என்று விளங்கினேன். ஏதாவது பூச்சி, பூரான் ஏறினாலும் வழுக்கி விழுந்துவிடும்; அவ்வளவு அழுத்தமாயிருந்தேன். நானே வாயிற் கதவைத் தாங்கிக்கொண்டும் நின்றேன். என்னக் கடந்துதான் எவரும் வீட்டுக்குள் நுழைய வேண்டும். எனவே, நான் அவ்வீட்டுக் காவற்காரனுய மிருந்தேன். அது மாத்திரமன்று; வந்தவர்களை வரவேற்று உபசரிக்கும் பணியும் எனக்கே இருந்தது. அதனால், என்னுள்ளே எனக்கிருந்த பெருமை பெரிது!

அந்த வீட்டாரின் எல்லா இன்ப துண்பங்களிலும் எனக்கும் பங்கிருத்தது. வீட்டிலே சிரிப்பொலி கேட்டால் நானும் சிரித்து மிகிழ்வேன்; யாராவது அழுதால், என் கண்ணில் நீர் வடியும். அவ்விதம் அவர்களுடன் ஒன்றிப் போனேன்.

அந்த வீட்டிலே ஒரு பாட்டி இருந்தாள். அவள் ஒரு கஸ்க களாகும் சியம். மாலை நேரங்களில் அவளைச் சுற்றி அவளது பேரப்பிள்ளைகள் கூடி விடுவார்கள். பாட்டி காலை நீட்டி, என்மீது சாய்த்துகொண்டு, கதை சொல்லத் தொடர்கிடுவாள். அவள் படித்த பாட்டி; இராசா இராணுக கதை சொல்லுவாள்; யாழ்ப்பாண மன்னன் சங்கிலியனின் வீரர்க்கதை சொல்லுவாள்; கட்டப்பொம்மன், தேசிங்கு, வீரசிவாஜி முதலியவர்கள் வாள் தூக்கி நாட்டைக் காக்கப் புறப்பட்ட காட்டு சியைக் கதைமூலங் காட்டுவாள். அவள் கதைகளிலே ஏபிரகாம் லிங்கன் வருவாள். அருச்சனானும் கிருஷ்ண பரமாத்மாவும் வருவார்கள். சிறையும் சாவித்திரியுந் திரெளபதையும் வருவார்கள். குழந்தை களோடு குழந்தையாய் அவளை அணைத்துக்கொண்டு நின்ற நிலையிலே கதை கேட்பேன். அவள் தந்த கதைச் செல்லுத்தினுலே தான் என் மனம் பண்பட்டது; எனதையும் தாங்கும் இதயம் வந்தது. அந்தப் பாட்டி இறந்தபோது நான் ஏங்கிப்போய் உணர்விழந்து அசைவின்றி தின்றுவிட்டேன். என் எசமானுக்கு ஒரு மகனும் ஒரு மகனும் இருந்தார்கள். மகன் இளம் பராயத்திலேயே இறந்துவிட்டான்; அதனால், அந்தப் பாட்டி இடையிடையே ஒப்பாரிவைத்துப் புலம்புவாள். பாட்டிக்கு அவனிடம் அவ்வளவு பாசம் இருந்தது. மகளின் பெயர் கள்ளணம்மா. அவள் ‘குறுகுறு’ நடந்து ஒடித் திரிந்தது எனக்குத் தெரியும்; பரவாடை கட்டிப் பள்ளிக்குச் சென்றது எனக்குத் தெரியும்; திறுமிகளோடு கூடி எனக்கு முன்னாற் கும்மியடித்து விளையாடியது எனக்குத் தெரியும்; தனது சின்னக் கையாற் கரிக்கட்டி கொண்டு தனது மனக் கருத்துக்களைக் கோடுகிழித்து, என்மீது ஸ்முதிக் காட்டியது எனக்குத் தெரியும். அப்போதெல்லாம் எனது மனம் ஆண்ந்துக் கூத்தாடும். பாட்டி; சொன்ன ‘மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்கு பயக் குறை யில்லைத் தாம்· வாழு நானே’ என்ற புறநானுாற்று அடிகள் ஞாபகம் வரும். அவள் வளர்ந்து பெரியவளானாள். அவள் என் மகள் தானே! அவனுக்கு, விவாகம் நடந்தது. அந்த விவாக காலத்தில் எனக்கும் அலங்காரங்கள் நிகழ்ந்தன. கோலம் என்ன— கொடிகள் என்ன— தோரங்ம் என்ன— மின்சார விளக்குகள் என்ன; அவ்வளவுக் காரங்களைச் சொல்லியிருடியாது. என் உள்ளம் ஆண்ந்தக்கடலாகி விட்டது. ஒடியாடி வேலைசெய்ய எண்ணினேன்; மகிழ்ச்சிப் பெருக்காற் கால்கள் நகர மறுத்து விட்டன. புதுமனத் தமிழ்திகளாய் அவனும் அவனும் எண்ணாக கடந்து வாயில் வழியாய் உள்ளே செல்லும்போது நானும் மனமார வாழ்ந்தினேன்! ஒருவரும் இல்லாத சமயங்களில் அவ்விருவரும் எனக்குப் பக்கத்திலிருந்து காதல்மொழி பேசிச் சிரித்து

மகிழ்ந்தார்கள். “கவருக்குங் காது உண்டு” என்ற ஆங்கிலப் பழ மொழியை மறந்துவிட்டார்கள் போலும்! அவர்கள் பேசியவைகளை நான் சொல்லமாட்டேன்; நீங்களும் கேட்டல் கூடாது; அது அழகன்று.

காலங் கடந்தது; என் எச்மானுக்குப் பணம் குவிந்தது. இனி மண்வீடு வேண்டாம்; ஒரு கல்வீடு கட்டுவோம் என்ற என்னம் உண்டானது. அதோ தெரிகிறதே, அதுதான் அவருடைய புது வீடு. அதிற் குடியேறியபின் என்னையோ, இந்த லீட்டையோ அவர் பொருட் படுத்தவில்லை. மழைபெய்து என்னைக் கரைத்தது; வெயில் தகித்து உருக்குலைத்தது; போதாக்குறைக்கு என் அடிவயிற்றில் ஓர் அரிப்பு ஏற்பட்டது. அது வரவர மிகுந்தது; கடைசியிற் கறையான் என்னிரு வகை நோய்தான் அந்த அரிப்புக்குக் காரணம் என்று தெரிந்து கொண்டேன். இனி என்ன! என் முடிவு காலம் கிட்டிவிட்டது என்று எண்ணுகிறேன். என் வாழ்வு வீற்றந்துபோனாலும், என் எச்மானங்கும் அவர் குடும்பமும் சுக செளகரியத்தோடு வாழவேண்டும். அதுவே என் இன்பம்; என் வாழ்வு. இன்று சூடிச் சுவராய் நிற்பவன், நாளை மறைந்துவிடலாம். ஆனால் என் இதயம் சிரஞ்சீவியாய் இருக்கும்.

— மொழிப்பயிற்சி — 6 ஆம் புத்தகம், பக். 91

### 3. சிந்தனைக் கட்டுரை:

#### மக்கள் கலைகள்

மக்கள் கலைச் செல்வங்களின் வளர்ச்சியையும், செறிவையும், ஆழத்தையும், தனித்துவத்தையும் கொண்டே ஒரு நாட்டின் முன் னேற்றத்தை நன்கு மதிப்பிடலாம். உலகம் தோற்றிய காலம் தொடக்கம் பலவேறு பேரரசுகள் தோன்றி மறைந்துள்ளன. பேரரசுகள் மறைந்தாலும், அந்தப் பேரரசுகளின் காலத்தில் உருவாகிய மக்கள் கலைச் செல்வங்கள் பல அழியவில்லை; இறக்கவில்லை. இவை இறக்க மறுக்கின்றன. அதற்கு மாருகக் காலத்திற்கு ஏற்பாடுக்கலைகள் மாருகின்றன. மாற்றம் பெற்று உயிர்த் துடிப்புடன் வாழ்கின்றன. உலகத்தில் ஏற்பட்ட அரசியற் சக்திகள் மக்கள் கலைக்குப் புதியதொரு வேகத்தை அளித்துள்ளன.

பிரான்சு நாட்டிலே ஏற்பட்ட பெரும் புரட்சி சமத்துவம், சுகோதரத்துவம், சுதந்திரம் என்பவைகளை வலியுறுத்தியது. இங்கிலாந்திலே தோன்றிய வளர்ந்தேரிர் வாக்குரிமை, மக்கள் எல்லோரும் சமம் என்பதை விளக்கியது. இரசியாவிலே ஏற்பட்ட பொது வடையைப் புரட்சி மக்கள் யுகம் ஒன்றை உருவாக்கியது. இந்த அரசியல் எழுச்சிகள் யாவும் பொது மக்களின் நிலையை உயர்த்தின. அரசனைப்பற்றியும், அவன் மாளிகையைப் பற்றியும், அவன் செய்த

பெரும்போர் பற்றியும் இலக்கிய நூல்கள் விரித்துக் கூறின. அது மட்டுமன்று. மாளிகையில் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றியும், மதுவில் மயங்கிய பிரபுக்களைப் பற்றியும், பாடகர்களைப் பற்றியும் இலக்கியம் எடுத்து இயம்பியது. கழனியில் நின்று நாற்றுநட்டுப் பாடுபவரைப் பற்றியும், நதியிற் படகோட்டும் தொழிலாளி பற்றியும் அதிக கவனஞ்சு செலுத்தவில்லை; கவனஞ்சு செலுத்திய ஆராய்ச்சியாளர்களையும் பெரும புலவர்கள் புறக்கணித்தனர். பொதுமக்கள் யுகத்திலே பொது மக்களின் கலைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். கோபுரத்தைக் கட்டுவித்த அரசனைப் பாடினர். அரசர் யுகம் மறைய வள்ளல்களைப் பாடினர். ஆனால், கோபுரத்தைக் கட்டி எழுப்பிய கலைஞர் குழாத்தை எவரும் பாடத் துணியவில்லை. பொதுமக்கள் யுகத்திலே இப்பாட்யான கருத்தை வியறுத்துவது பொருத்தமானது.

கம்பன் பெரும புலவன். அவன் கூட மக்கள் கலையிலே தன் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தானும். தான் கேட்ட, “மூங்கில் இஸை மேலே.....” என்ற பாட்டை முடிக்க இயலாமல் அவன் தத்தளித்தான். ஆனைக்கும் அடி சருக்கும். தொழிலாளி வந்துதான் பாட்டை முடித்தான். “தூங்கும் பளி நீரே:.....” என்பது அந்த அடி. கம்பன் துள்ளி எழுந்தான் பாட்டைக் கேட்டதும். பொது மக்களின் கலைக்கு இத்தனை உயிர்த் துடிப்பு உண்டு.

திட்டம் போட்டுப் பாடி முடிப்பது காலியம். திட்டம் போடா மல், தானுகப் பிறப்பது மக்கள் இலக்கியம். காலியம், பேரிலக்கியம் என்பன பணக்காரன் வீட்டுக் கொடிமல்லிகை போன்றவை. அவை அழகாகப் படர்ந்து செல்வதற்குப் பெரும்பந்தல் இருக்கும். பெரிய தூண்களில் அந்தப் பந்தல் தங்கி இருக்கும். கொடிமல்லிகை அழகாகப் படருகின்றது. அக்கொடிக்கு ஏறவும் நீரும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. வேண்டிய நேரத்திற் கொடிகளைக் கத்தரித்துவிட வேலைக்காரன் ஒருவன் இருப்பான். வேறு கொடிமல்லிகை ஒன்று, காட்டிலே வளருகின்றது. அது மரங்களிலே படர்ந்து அழகாகப் பூக்கின்றது. அதனை நட்டவரும் இல்லை; பந்தல் போட்டவரும் இல்லை. அது தானுகவே படர்ந்து பொலிவுடன் பூத்துக் குலுங்குகின்றது. அதற்கு ஏறுப்போட்டவரும் இல்லை; நீர் வற்றியவரும் இல்லை; வெட்டிச் சீராக்கியவரும் இல்லை. பணக்காரன் வீட்டுக் கொடி மல்லிகை காலியம் என்றால், காட்டு மல்லிகை மக்கள் இனக்கியம் என்னவாம்.

“மக்கள் கலை”, என்ற சொற்றெட்டரையே இங்கு அழுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன். “கிராமியக்கலை”, “நாடோடிக்கலை”, “சேரியாரின் பாட்டு”, “பண்ணையாளின் பாட்டு” என்று நெயர்ண்டியாக நாம் கூற மாட்டோம், அப்படியெல்லாம் கூறி இழிவுபடுத்தியவர் தம்மைத் தாமே “செந்தமிழ் வித்தகர்” எனக் கூறிப் பெருமைப்

பட்டனர். “கிராமியம்” என்பது இழி பொருளாயிற்று. இழி பொருளிலேயே கருத்தறிந்த பண்டிதர் பரம்பரை அதனைக் கையாண்டது. முக்கள் கலை உயர்ந்த கலை; உயிர்த்துடிப்புள்ள கலை; வாழும் கலை; மக்களை வாழுவனவக்கும் கலை. மக்களின்றி நாடு இல்லை; அரசு இல்லை; அரசாங்கம் இல்லை; வாழுக்கை இல்லை; இலக்கியம் இல்லை.

மக்கள் கலைக்கு மற்றுமொரு தனிச் சிறப்புள்ளது. அது காலத்திற்கு ஏற்ப மாறும்; வணிந்து கொடுக்கும். மக்கள் கலை என்கின்ற கொடி மல்லிகை புதிய மட்டம் வெடிக்கும். புதிய மரம் வளர்ந்து பூக்கும்; அந்தக் காலத்து மக்கள் கலைக்கு இதோ ஓர் எடுத்துக்காட்டு;

“மாடு மென்றுல் செத்தல் மாடு  
மணலு மென்றுல் கும்பி மணல்  
மாடிழுக்க மாட்டாமல்  
மாய்கிருனே உன் கணவன்”

ஸழத்தில், போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி ஏற்பட்டது. அதனை எதிர்க்க இக்கலை புதிய ஆயுதமாக மாறியது; கூரிய வாளாகிடாது. அதன் பயன்தான் இந்தப் பாடல்:

“என்ன பிடிக்கிறும் அந்தோனி  
எவிப் பிடிக்கிறேன் சிஞ்ணோரே  
பொத்திப் பொத்திப்பிடி அந்தோனி  
தூறிக்கொண்டு ஒடுது சிஞ்ணோரே”

தந்து, பள்ளு, கீர்த்தனை வடிவம் எல்லாவற்றையும் பாரதியார் ஆயுதமாக்கினார். அதன் மூலம் ஆண்கிலேயரை எதிர்த்தார். அதில் வெற்றியும் கண்டார். அன்னமைக் காலத்திலிருந்து ஓர் எடுத்துக் காட்டு: வில்லுப்பாட்டின் அந்தக் காலப் பொருள். சமிய அறிவு. இந்தக் காலப் பொருள் குடும்பக்கட்டுப்பாடு. இதனைத் தமிழ்ச் சுறும் நல்லுவகம் ஏற்றுத்தானே இருக்கிறது!

“மறுமலர்ச்சி, புதுயுகம், மறுவாழ்வு” என்றெல்லாம் பேசுகின் றனர். மறுமலர்ச்சி இல்லாத சமூதாயம் அழிந்தொழியும். “வேததி யல், பொதுவியல்” என்ற பாகுபாடு இனி இருக்காது. இது மக்கள் யுகம். பொது மக்கள் யுகம். பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெருத எந்த மறுமலர்ச்சியும் நிலைக்காது. பொதுமக்களின் ஆதரவில்லாத மறுமலர்ச்சி பாலைவனத்தில் முனைத்த தானியம் போலாகிவிடும். கற்றவர், மற்றவர்கள் என்ற வேற்றுமை இனி இல்லை. இவைச் கட்டாயக்கல்வி நிகழ்கின்ற நாட்டில் எல்லோரும் கற்றவர்கள். கலைகளின் மறுமலர்ச்சியை மதிப்பிடும்போது பண்டிதர்கள் விடும் பிழையைச் சுட்டிக் காட்டலாம். “பெரியவர்கள்” விடும் பெரும் பிழை இது. மலை உச்சியிலே ஏற்றின்று அடிவானத்தை நோக்குகின்ற

வர்கள் போல இக்கலைப் பண்டிதர்கள் அமைந்து விடுகின்றனர். மலையின் அடியின்றி முடியேது? கலைத்திமிருடன் எல்லாவற்றையும் என்னி நகையாடும் தன்மை அகல வேண்டும். மலை உச்சியில் ஏறி மிருந்து நோக்குகின்ற காலம் மலையில் விட்டது. புதுமையை நாம் வரவேற்க வேண்டும்.

பாரி நாயனம், திமிரி நாயனம் என்பன பழையவை. இன்று கிளாறினற்று, தவிலுடன் இணைகின்றது. தமிழ் இசையுடன் வயலின் இணையவில்லையோ? நாயன வித்துவான் கிளாறினற்றுப்போல வாசிக் கின்றார். கிளாறினற்று வித்துவான் நாயனம் போல வாசிக்கின்றார். இந்தக்காலக் கருநாடக இசை வல்லாவரப் பாருங்கள். உலகில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் இவர்களின் கண்ணிற் பட மறுக்கின்றன. “கரடி இசை பரவுகின்றது. இது மேற்கத்திய நஞ்ச; எமக்கு வேண்டாம். இது அநியாயம், அதர்மம்” என்று ஒலமிடுகின்றனர் இசைப் புலவர்கள். இந்த நிலைக்கு யார் காரணம்? காலஞ்சிசன்ற இசை வள்ளல் தியாகராசபாகவதறை எதிர்த்தவர் யார்? இசைத் தென்றல் சௌந்தரராசனை எதிர்ப்பவர்கள் யார்? மெல்லிசையை எதிர்க்கின்ற வர்கள் யார்? காலத்தின் போக்கை அறியாத இசையாளர்கள் தான் இவர்கள். காலத்தோடு இசையாதது இசைதானே? ஆட்டக் காவடிப்பாட்டு, தெம்மாங்கு, பன்னு, கும்மி, கோலாட்டம், ஏன் தீவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ் எல்லாம் “உருப்படிகள்”. இவர்கள் உருப்படியாக என்னதான் செய்தார்கள்? இவர்களின் பேசுகில் ஆணவம்; இசையில் ஆணவம்; பக்கவாத்தியத்தில் ஆணவம். கருநாடக இசையைப் பொதுமக்களும் இன்புற வைப்பது நாயனம்; இப்படியான நாயனத்திற்கு என்ன மரியாதை இவர்கள் செய்தார்கள்? பொது மக்களிடம் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள தமிழ் இசை வடிவங்களை இவர்கள் ஏற்க மறுக்கின்றனர். அவைகளைப் பரப்ப மறுக்கின்றனர்; பொது மக்களுக்குரிய நல்ல மறுமலர்க்கித் தரத்தை உருவாக்க வேண்டியது கலைஞரின் கடமை. உண்மை, மறுக்கவில்லை. ஆனால், பொதுமக்கள் உணர முடியாத மறுமலர்க்கி என்பது பயனில் ஸாதது; கருத்தற்றது: காலத்திற்கு ஏற்ப மாற இயலாத விலங்குகளும் அழிந்தொழிந்தன. இந்த உண்மையைப் புதுமையை எதிர்ப்பவர்கள் உணர வேண்டும். “கரடி” இசைக்குப் பதிலாகத் தெம்மாங்கு, பன்னு, சிந்து, கும்மி என்பவைகளுக்குப் புத்துயிர் கொடுக்க என் இவர்கள் முன்வர மறுக்கின்றார்கள்?

மக்களின் வாழ்க்கைமுறை மாறுகின்றது. இது யாதிர முகம். எல்லாம் எளிமை. ஆடம்பர வாழ்விற்கு இடம் இல்லை. நகரங்களில் மக்களின் வாழ்க்கை மிக வேகமாக ஒடுகின்றது. மனிக்கட்டு முன்னுக்களை முந்த மனிதன் முயற்சி செய்யும் யுகம் இது. கலை ஆர்வம், கலை வடிவம் கலை இரசனை என்பவைகள் மாறுகின்றன. மனித்தியால்

சணக்காகக் கருங்கல்லுப் பொழிவதுபோல ‘சரிகமபதநிசா’ படிக் கின்ற இயம் டாகவதர்கள் இதனை உணர வேண்டும். மூட்டை தூக்கி மண்டை ஒடும், முதுகெலும்பும் உடைந்த தொழிலாளிக்கு ‘நீசா நீத்த சாசா’ என்ன பயன் கொடுக்கும்? இது சிந்திக்க வேண்டிய அழுவல்.

இறுதியாக ஒரு வார்த்தை “சோறு மணக்கும் மடங்கள் எல்லாம்” இது அப்பர் கண்ட உண்மை. இது சாப்பாட்டு இராமன் கலை இல்லை. சோறு இருந்தாற்றான் எல்லாம் வளரும். கலை கலைக்காக என்பது பிழை. பிச்சைக்காரனின் பாட்டில் இன்பம் காண்பது அறம் அன்று. பிச்சை எடுக்கும், எடுக்க வைக்கும் சமுதாயத்தை அழிக்க வேண்டும். “உலை கொதித்தால், கலைவளரும்” இது மறுக்க முடியாத உண்மை. “வறுமையின் எல்லையிற் கலை வளரும்” என்பது சுத்த முட்டாள்தனமான கற்று. வயிறு கொதித்தாற் கலை வளராது. வறுமையை ஒழித்துப் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கினால், மக்கள் கலைகள் வளரும். அப்படியான சமுதாயம்தான் மக்கள் கலைஞர்களைக் கொரவிக்கும்.

— ந. சண்முக சுந்தரம்

#### 4. விளக்கக் கட்டுரை:

##### புயல்

புயலும், பேச மழையும், சமல் காற்றும் நம் நாட்டுக்குப் புதியவை அல்ல. ஆண்டு தோறும் அவை கடற்கரையை அடுத்த ஊர்களைத் தாக்கி நாசம் செய்து, சேதம் விளைவிக்கின்றன. புயலுக்கு ஆங்கிலத்தில் ‘சைக்ளோன்’ (Cyclone) என்று பெயர். இந்தப் பதத்திற்குக் கிரேக்க மொழியில்; பாம்புச் சுருள். என்று பொருள். காற்று, சமுன்று சுழிப்பதால் இதற்கு அப்பெயர் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. பொதுவாக வெப்பப் பிரதேசங்களில் வீசும் சமல் காற்றுக்களையே ‘சைக்ளோன்’ என்று கொல்கிறார்கள்.

புயலின் தோற்றுவாய் கடற்பரப்பு. கடற் ப்ரப்பின் மீது இருக்கும் காற்று வெப்பமடைவதால் மேலே கிளம்புகிறது. அப்பொழுது அந்தக் காலியிடத்தை நோக்கிக் கூற்றிலுமுள்ள காற்று வீசிகிறது. பூமியின் சமலும் தன்மையால், காற்று ஒரு சமூற்சியான பாதையை அமைத்துக் கொள்கிறது. ஈரக் காற்று மோதிக் கொள்வதாலும் சேருவதாலும் இடியுடன் கூடிய பெருமழை பெய்கிறது. நீர்த்தி வலைகள் மழையாக மாறும்பொழுது வெளியிடப்படும் வெப்பத்தால், கடவின் மேற்பரப்பிலுள்ள காற்று மேலும் வெப்பமடைந்து மேலே கிளம்புகிறது. இவ்விதமாக, காற்று வளையத்தின் பரிமாணம் கூடுகின்றது. இந்தப் பிரம்மாண்டமான காற்று வளையம் இடமிருந்து வலம்

நோக்கித்தான் சுழலும். இதன் சுழலும் தன்மையால் நடவில் ஒர் அமைதியான பகுதி விடப்பட்டுவிடும். இவ்விதம் வெப்பத்தை நிலையிருக்கும் பொழுது அதை 'அமைதியற்ற நிலைமை' (Unsettled Condition) என்று கூறுகிறார்கள்.

இவ்விதமாக உருவாகும் எல்லாக் காற்றுச் சுழலுமே புயலாக மாறிவிடா. பல, அப்படியே தேய்ந்து மறைந்து விடுவதுமுன்னு. சில சமயங்களில் மேலும் மேலும் மழை பெய்து இந்தக் காற்றுச் சுழலின் வேகம் அதிகரிக்கும். காற்றின் வேகம் மணிக்குச் சமார் 60 கிலோ மீட்டராகும் பொழுது அதற்குக் 'குறைவமுக்கம்' (Depression) என்று பெயர். இதற்கு மேலும் காற்றின் வேகம் அதிகரித்தாற்றுன் அதைப் 'புயல்' என்று கூறுகிறோம். காற்று, மணிக்குச் சமார் 85 கிலோ மீட்டர் வேகத்தைத் தாண்டும்பொழுது 'கடும் புயல்' (Severe Cyclone) ஏற்பட்டு விட்டதாக அறியலாம்.

முழுவதும் வளர்ந்து வீசும் புயல் சமார் 150 கி மீ இலிருந்து 800 கி மீ வரை நீளமும் 6 கி மீ இலிருந்து 10 கி மீ வரை உயரமும் உள்ள தாக இருக்கும். அது கடலை, நாள் ஒன்றுக்கு 300—500 கி மீ வேகத் திற் சுழன்று தாண்டிவரும்.

சாதாரணமாக ஒரு புயல் உருவாகி வளர்ந்து நிலத்தில் மோதி அடங்கச் சமார் 6 நாட்களாகும். இதற்கு விதி விலக்காக, சில மணிகளில் அடித்து ஓயும் புயலும் 10—15 நாட்கள் வரை அடிக்கின்ற புயலும் உண்டு.

புயலின் குறுக்கு வெட்டுப் பரப்பை ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக வரையப் பட்ட நான்கு வளையங்களுக்கு ஒப்பிடலாம். மிகவும் சிறியதான் நடுவளையம் 10 கிமீ இலிருந்து 30 கிமீ வரை அகலமுடையது. இது அமைதியாகவோ அல்லது இலேசான் காற்றுக்கள் குழந்ததாகவோ இருக்கும். இதை அடுத்த வளையம் 50 கிமீ இலிருந்து 150 கிமீ வரை அகன்று இருக்கும். இப்பிரதேசத்திற் காற்றில் ஏற்படும் திஹர் அழுகக்கு குறைவால், கடும் காற்றுடன் கூடிய இடைவிடா மழை ஏற்படும். மூன்றாவது வளையத்திலே தாறுமாருகப் பேரிரைச்ச ஊடன் கூடிய பெருங்காற்றுச் (Gale) குழந்திருக்கும். கடைசியாக வெளிப்புறத்திற் பலவீனமான புயல் சுழன்று கொண்டிருக்கும்.

ஒரே சமயத்தில் மூன்று திசைகளிற் புயல் செயற்படுகிறது. வெளியிலிருந்து வரும் காற்று அதை அழுத்துகிறது. அதனால் அது ஒரு விநாடிக்கு ஒரு மீட்டர் வேகத்தில், மேல் நோக்கிக் கிளம்புகிறது.

புயலின் உள் வளையத்திலிருக்கும் பெருங் காற்றுக்கள்தாம், கடல் அலைகளைப் பல அடிகள் தூக்கி எறிகின்றன. கடும் புயல் அடிக்கும் பொழுது சமார் 70 அடி உயரம் கூட அலைகள் எழுவதுண்டு. இதற்குக் காரணம் புயலின் சுழற்சி, கடல் நீரையும் சுருட்டிச் சுற்றி

எறிவதுதான். இவ்விதமாகப் புயல் கரையை அணுகும் பொழுது கடல் நீர் பொங்கி உள் நாட்டை வெள்ளக் காடாக்குகிறது. இதைச் தான் 'பொங்கும் அலைகள்' (Tidal Waves) என்கிறோம். அமாவா சையிலோ அல்லது பெளரணமியிலோ புயல் கூடினிட்டால் கால் அலைகளின் தீவிரம் இன்னும் அதிகமாகும்.

கடலைத் தாண்டி நிலத்தைத் தொடும் பொழுது புயலின் தீவிரம் குறைய ஆரம்பிக்கிறது. நிலப் பரப்பின் மீது உராய்வதாலும், கடலை விருந்து கிடைக்கும் நீர்த்திவிலைகள் தரையிற் கிடைக்காததாலும் புயலின் சமூலும் சுக்கி இறங்கி விடுகிறது. மேலும் மழை நன்றாகப் பெய்த பிறகு காற்றின் வேகம் குறையவே புயலின் மத்திய பகுதியின் அழுக்கம் அதிகரித்து விடும். இந்திலைக்குப் பிறகு புயல் தேங்ந்து ஓய்கிறது.

புயல் வீசும்பொழுது முதலில் ஆபத்தான காற்றும் மழையுமிருக்கும். பிறகு அமைதியான நடுப்பகுதி நிலத்தைக் கடக்கும் பொழுது சுமார் இரண்டு மணி நேரத்துக்குக் காற்றும் மழையும் குறைந்து வானம் வெளுத்திருக்கும். இதனால், புயல் முடிந்து விட்ட தென்று ஏமாறக் கூடாது. நடுப் பகுதிக்குப் பின்னிருக்கும் புயல் வளையும் நிலத்தைக் கடக்கும் பொழுது மீண்டும் குருவளிக் காற்றும் மழையும் தொடரும்.

சில சமயங்களில் தரையைத் தாக்கிய புயல் மறுபடியும் எதிர்ப்புற முள்ள கடலை அடைந்து மூஷ்டி போற் பெரிய புயலாக உருவாக்கலாம். இம் மாதிரி வங்காள விரிதுடாவில் உற்பத்தியாகித் தென்னிந்தியாவைத் தாக்கிச் சில புயல்கள் அரபிக் கடலிற் புகுந்து மறுபடியும் உருப் பெற்றிருக்கின்றன.

தென்னிந்தியாவைத் தாக்கும் புயல்கள் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து டிசம்பர் மாதம் வரை ஏற்படுகின்றன. அதிலும் வங்காள விரிதுடாவில் உருவாகும் புயலின் எண்ணிக்கை அரபிக் கடலிற் ஏற்படுவதைப் போல் நான்கு மடங்கு ஆகும். அத்துடன் வங்காள விரிதுடாவில் ஏற்படும் புயல்கள்தாம் 'பொங்கும் அலைகளே' எழுப்பிப் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

அவ்வப்போது வங்காள விரிதுடாவிலே தோன்றி இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகளிற் சிற்றத்துடன் பாய்ந்து நாசத்தை ஏற்படுத்தி வரும் புயல்கள் மின்சாரக்தாலே தோற்றுவிக்கப்படுவையா? அல்லது புயல்கள் வேகமடையும்போது தொடர்ந்து பாய்ந்து வீசுமான வுக்கு அவை மின்சாரத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றனவா?

பெருநாசத்தை உண்டாக்கும் புயல்களில் மின்சாரமானது ஒரு முக்கிய அம்சமாக உள்ளது என்பதற்கு இப்போது போதுமான ஆதாரங்கள் உள்ளன என்று நம்பும் ஒரு சில அறிவியல் அறிஞர்கள் மேற்கண்ட கேள்விகளைக் கிளப்பியுள்ளனர்.

பயங்கர வேகத்தில் வீசி நாசத்தை ஏற்படுத்தும் இப்புயற் காற்றுகளுக்கு அவ்வப்போது இலக்காகும் பகுதிகள் இந்தியாவின் கிழக்குக் கண்டிப்பாகுதி, சிழக்குப் பாகிஸ்தான் ஆகியவையே என்று சொல்லி விட முடியாது. அமெரிக்காவிற் பெரும் பகுதிகள், குறிப்பாக மத்திய மேற்குப் பகுதியில் உள்ள சமவெளி மாநிலங்கள், மனிக்குச் சுமார் 500 மைல் வேகத்தில் வீசும் கழுல் புயற் காற்றுகளுக்கு இலக்காகின்றன.

அமெரிக்காவில் இப்புயல்கள் 'டோர்னடோக்கள்' என்று குறிப் பிடிப் படுதின்றன. இப்புயல்கள் தோன்றுவதற்கு மின்சாரம் காரணமாக இருக்கிறதா என்னும் கேள்விக்கு இனி இடமில்லை என்று புயல் களை ஆராயும் நிபுணரான டாக்டர் பேர்னர்ட் வோனிக்ட் கருத்திரூர். மாருக, புயற் காற்றுகள் விஷயத்தில் மின்சாரத்தின் தோற்றம், தன்மை, பங்கு ஆகியவற்றைப்பற்றி அறியவே விஞ்ஞானிகள் விரும்புகின்றனர் என்று அவர் கூறுகிறார்.

எனினும் புயல் தோன்றுவதற்கு மின்சாரம் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கிறதா அல்லது காற்றின் வேகம் உச்சமடையும் போது அதைத் தொடர்ந்து இயக்குவிக்கும் பங்கைத்தான் இது செய்கிறதா என்பதே இப்போதுள்ள புதிரான அம்சமாகும். மின்சாரம் இப்பிரச்சினைக்கு ஈல் அம்சமாக இருந்தாலும் "இப்பயங்கரப் புயல்களைக் கட்டுப் படுத்துவது ஒரு புறமிருக்க, அவற்றைப்பற்றி அறிந்து கொள்வது விருந்தே வெகு தொலைவில் இருக்கிறோம்" என்று டாக்டர் வோனிக்ட் ஓய்புக்கொள்கிறார்.

எனினும் புயல்களைப் பற்றிய ஆய்வில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைப் பார்க்கும்போது என்னுவது ஒரு நாள் அவற்றை முனையிலேயே ஒடுக்குவது சாத்தியமாகலாமென்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

எனினும் புயல்களை யாராலும் மிக நெருங்கி ஆராய முடியவில்லை என்பதுதான் அது பற்றிய ஆய்விலுள்ள முக்கிய பிரச்சினையாகும். புயற் காற்று, பல்தூரு மைல் வேகத்தில் வீசும்போது அவை உண்மையில் ஆட் கொல்லிப் புயல்களாக இருக்கின்றன. தலிர், புயல்களின் ஆயுள் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. சில புயல்கள் சில நிமிடத்தோ ஆயுளைக் கொண்டவை. மற்றவை பல மணித்தோ ஆயுளைக் கொண்டவை.

புயல்களை நெருங்கி ஆராய்வதற்கான திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. புயவின்கண் இருக்கும் வெப்பநிலை, மின் ஏற்றம், வேகம் ஆகியவற்றை அறியக்கூடிய சாதனங்களைக் கொண்ட ராக்கெட் அல்லது ஆளில்லா விமானத்தைப் புயலுக்குட் செலுத்துவது ஒரு திட்டமாகும். இது போன்ற பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதில் ஏற்கெனவே ஒரளவுக்கு வெற்றி கிடைத்துவது

— எஸ். சுப்புவட்சமி

( சலைக்கதிரில் )

பயிற்சி

1. தரப்பட்டுள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டு கட்டுரைகள் எழுதுக.

அ. மாவலி நதியின் சயசரிதம்

- i மேகம் முட்டும் மலைகளில் மழைத்துளிகள் வீழ்தல்.
- ii பல கிளையருவிகளும் நீர் வீழ்ச்சிகளும் வந்து இணைதல்.
- iii பெருந்தோட்டங்கள், காடுகள், கழனிகள் வழியே வருதல்.
- iv குளங்களை நிரப்புதல், சிராமங்களை வளம்படுத்தல்.
- v அணைகளாலே தடைப்படுத்தப்பெற்றுப் பயன்தருதல், பொருளாதார விருத்தியிற் பங்கெடுத்தல்.
- vi கடலிலே சங்கமித்தல்.

ஆ. தொழிற்கல்வியின் சிறப்பு.

முன்னுரை: கல்வி என்பது வாழ்க்கைமுறை-வாழும் வழியே கல்வி, கல்வி தொழிலுமாகும்.

- i தொழிற்கல்வியின் சுருக்க வரலாறு: மரபு முறையாகத் தொழில்களைப் பயிற்றுதல் — கைத்தொழிற் புரட்சியும் தொழிற்கல்வி வளர்ச்சியும் — தொழிற்கல்விக்குக் கிடைத்த புதிய அந்தஸ்து.
- ii ஏன் தொழிற்கல்வி வேண்டும்? தொழிலின்றி வளமில்லை. தொழிற்கல்வி தொழிற்றிறணை அதிகரிக்கும் — உற்பத்தி கூடும். வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். மூலவளங்களும் தொழிற்கல்வியும்.
- iii பாடசாலைகளிலும் பிற நிலையங்களிலும் பல்கலைக் கழகத்திலும் தொழிற்கல்விக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம்.
- iv தொழிற்கல்வியை விருத்தி செய்வதிலுள்ள பிரச்சினைகள்.
- v தொழிற்கல்வியை விருத்தி செய்வதிலுள்ள பிரச்சினைகள்.

முடிவுரை: தொழிற்கல்வியின் ஓதிர்காலம்.

இ. எங்கள் சிராமம்.

முன்னுரை: சிராமத்தின் சுருக்க வரலாறு.

- i சிராமத்தின் எல்லைகள், தரைத்தோற்றம், தாவரங்கள்.
- ii மக்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பயிர்ச் செய்கை அல்லது மீன்பிடி, சிறுதொழில்கள்,

கிராமச்சந்தை, வியாபார நிலையங்கள், கட்டுறவு நிலையங்கள்.

- iii போக்குவரத்து வசதிகள்—ஓழுங்கை, தெரு முதலியன், ஊர்திகள்.
- iv கல்வி நிலையங்களும் அலுவலகங்களும், பொது நிறுவனங்களும் கோயில்களும்.
- v பொது நிகழ்ச்சிகள்
- vi கிராமத்தில் வழங்கும் நாட்டுப் பாடல்கள்
- vii கிராமத்தின் தேவைகள்.  
முடிவுரை: கிராமத்தின் சிறப்பைச் சுருக்கமாக வருணித்து முடித்தல்.

#### ந. செய்தி ஏடுகள்.

முன்னுரை: பண்டைக் காலத்திற் செய்திகளை அறி விக்கும் வழிகள். அச்சியந்திரத்தின் கண்டுபிடிப்பும் செய்தி ஏடுகளின் வளர்ச்சியும்.

- i எழுத்தறிவின் வளர்ச்சியும் செய்தி ஏடுகளின் எழுத்தியும் — அரசியல் வளர்ச்சியும் செய்தி ஏடுகளின் முன்னேற்றமும்.
- ii உள்நாட்டுச் செய்திகளையும் பிறநாட்டுச் செய்தி களையும் பெறும் வழிகள் — செய்தி நிறுவனங்களின் பணிகள் — செய்தி ஏடு உருவாகும் முறை.
- iii செய்திகளைப் பரப்புவதினால் ஏற்படும் நன்மைகள்.
- iv பொதுசன அபிப்பிராயங்களை உருவாக்குதலும் வெளியிடுதலும். பல்வேறு துறை சார்ந்த அறிவினைப் பரப்புதல்.
- v பண்பாட்டினை வளர்த்தல்.
- vi விளம்பரமாக இயக்குதல்.  
முடிவுரை: செய்தி ஏடுகளின் குறிக்கோரும் ஓழுக்கமும் கட்டுப்பாடும்.

2. நூல்நிலையத்திலுள்ள புத்தகம் ஒன்றின் சுயசரிதையினை எழுதுக.

3. இந்நாட்டின் தேசிய ஒருஷம்பாட்டிற்காக உழைத்ததலைவர் ஒருவரைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

4. பின்வரும் பெரியார்களில் ஒருவரைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

- அ. ஆறுமுக நாவலர்
- ஆ. சித்தி வெவ்வை
- இ. கலாயோகி ஆண்த குமாரசாமி
- ஈ. கவாமி ஞானப்பிரகாசர்

5. பின்வருவனவற்றுள் ஒன்றினைப்பற்றி வரலாற்றுக்கட்டுரை எழுதுக :

- அ. மின்சாரம்
- ஆ. எனது பாடசாலை
- இ. எமது ஆடைகள்
- ஈ. நாட்டுக் கூத்துகள்
- உ. ஈழத்துத் தமிழ்த்திரைப்படங்கள்.

6. கற்பணக் கட்டுரை வரைக :

- அ. நான் விண்வெளி விஞ்ஞானியானுல் .....
- ஆ. சி. பி. முப்பதாம் நூற்றுண்டில் .....
- இ. நான் ஓர் எழுத்தாளனுல் .....
- ஈ. மனத்தை அறியும் ஒரு கருவி இருந்தால் .....

7. பின்வருவனவற்றுள் ஒன்றினைப் பற்றிக் கட்டுரை எழுதுக :

- அ. தேசிய உலொத்தர் சபையின் சிட்டிமுப்பில் எனக்கு முதற்பரிக் கிடைத்தால் நான் யாது செய்வேன்?
- ஆ. அந்தியர் எமது நாட்டை ஆண்டிராவிட்டால் நாம் இப்போது எந்திலையில் இருந்திருப்போம் ?
- இ. மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்படாவிட்டால் மனிதன் எப்படி யிருப்பான் ?
- உ. காட்டின் நடுவில் வழி தவறினால் .....

8. பின்வரும் பகுதியை வாசித்தபின், அதனைத் தொடர்ந்தெழுதி ஒரு கட்டுரையாக்கி, ஏற்ற தலையங்கம் இடுக.

நளிரவின் குளிர்காற்றை ஜடறுத்துக்கொண்டு வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்த புகைவண்டி ஒரு குலுக்கலோடு திடீரென்று நின்றது.

9. பின்வருவனவற்றுள் ஒன்றினைப்பற்றிக் கட்டுரை எழுதுக.  
 அ. குடிப்பெருக்கம்.  
 ஆ. உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்தல்  
 இ. கட்டுவாம் பெருக்குவோம்  
 ஈ. வீடுமைப்புத்திட்டங்கள்  
 உ. தொழிலாளர் நலம் பேசுவதல்.
10. பின்வரும் பொருள்களில் ஒன்றினைத் தெரிவு செய்து அதன் நன்மை தீமைகளை விளக்கி உமது கருத்தினையும் கூறுக.  
 1. எல்லாருக்கும் உணவுப் பண்டங்களை இலவசமாக வழங்குதல்.  
 2. பிறநாடுகளிலிருந்து திரைப்படங்களை இறக்குமதி செய்தல்.  
 3. ஒலிபெருக்கி.
11. பின்வருவனவற்றிய உமது அபிப்பிராயத்தை நியாயங்காட்டி விளக்கி எழுதுக.  
 அ. விளம்பரங்கள் மக்களை மயக்கி அவர்களை ஏமாற்றுகின்றன.  
 ஆ. குழல் மனிதனை உருவாக்குகிறதா, மனிதன் குழலை உருவாக்குகிறான்?  
 இ. ஒரு மாணவன் வகுப்பறையிற் பெறும் கல்வியைவிட, வெளியிற் பெறும் கல்வியே அதிகம்.  
 ஈ. உல்லாசப் பயணிகளின் வருகையால், நாட்டின் பாரம் பரியமான பண்பாடுகள் பாழாகின்றன.
12. பின்வருவனவற்றுள் ஒன்றினைப்பற்றிக் கட்டுரை எழுதுக.  
 அ. ஒரு பிரயாணம்  
 ஆ. தீவிபத்துக் காட்சி  
 இ. நீச்சல் பழகினேன்:  
 ஈ. குடியரசுத் தினம்  
 உ. சிரமதானம் செய்தோம்.
13. விளக்கக்கட்டுரை எழுதுக :  
 அ. மன்ன் பாதுகாப்பு  
 ஆ. வனவிலங்குப் புகலிடங்கள்.  
 இ. வானெழுவி  
 ஈ. நாட்டுப் பாடல்கள்.  
 உ. போரின் நன்மையை தீமையுப்.

### கடிதம் எழுதுதல்

கடிதம் எழுதுதல் பள்ளி வாழ்விலும் பிற்கால வாழ்விலும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. என்னிப்பார்த்தாற் கடிதம் என்பது எழுதப்படும் பேச்சு என்பது புலப்படும். தூர் உள்ள ஒருவரிடம் நேரிர் யேசு இயலாதாகையால் அவரோடு கடிதமூலம் நாம் தொடர்புகொள்கிறோம். ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில், கடிதம் எழுதுதல் ஒரு கலையாக வளர்ந்து இலக்கியத்தன்மை பெற்றுள்ளது. தமிழிலே சீட்டுக்கவிகளாக வழங்கும் கவிதைகள்யாவும் பாவடிவிலுள்ள கடிதங்களே. அவை சிறந்த இலக்கியப்பண்டுடையவையாய் மினிர்கிணர்ன. அதனால் அவை இலக்கியம்போற் போற்றப்படுகின்றன.

கடிதங்களிற் பலவகையுண்டு.

- (1) உறவு முறைக்கடிதங்கள் : சுற்றுத்தார், நண்பர் முதலியோர் எழுதிக் கொள்வன.
- (2) அலுவர் கடிதங்கள் : சுற்றுறிக்கைகள், கட்டளைகள், வாணி பத்தொடர்பான கடிதங்கள் முதலியன.
- (3) அழைப்புக்கடிதங்கள் : திருமணம், குடிபுகல், பொதுக்கூட்டம், விருந்து முதலிய விழர்க்கஞ்சக்குரிய அழைப்புகள்.
- (4) விண்ணப்பக்கடிதங்கள் : வேலைக்கு மனுச்செய்தல், குறைகளை முறையிடல் முதலாயின.
- (5) அறிலூட்டற் கடிதங்கள் : பெரியோர் தமதுள்ளக் கருத்தை வெளியாக்குதற்காக எழுதும் கடிதங்கள்: இவை நின்று நிலவிலுமிகாட்டுவன.
- உ—ம்: விவேகானந்தர், தாகூர், நாவலர், காந்தி, நேரு, ஜெனின் முதலியோர் எழுதியவை.
- (6) பத்திரிகைக் கடிதங்கள்: பொதுசன அபிப்பிராயத்தைப் பிரதி பலிப்பனவாய், பத்திரிகைகளில் வெளிவருவன.

இக்கடிதங்கள் எல்லாம் கிடைப்பாது உறுப்புகளை உடையன. அவை:

1. முகப்பு 2: உடல். 3. முடிப்பு 4. முகவரி.

#### முகப்பு:

இவ்வொரு கடிதத்திலும் வலப்புறத்து மேன்மூலையில் எழுதுபவரின் விலாசமும் தேதியும் இடப்படும். வீட்டிலக்கம், வீதி, ஊர், தபால் நிலையம் இருக்கும் இடம் என்பன விலாசத்திலடங்கும். இவை இடப்படாவிடின் மறுமொழி எழுதுவோர் சரியான விலாசம் இடுதற்கு இயலாது இடர்ப்படுவர். பிழையான விலாசம் இடப்பட்டுவரும் கடிதம் எமக்குக் கிடைக்காமலும் போகலாம். எனவே, முகப்பில் விலாசம் எழுதுதல் முக்கியமானதாகும்.

அமைப்பு, சான்றிதழ் முதலிய கடிதங்களிலும் பத்திரிகைக் கடிதங்களிலும் விலாசமும் திகதியும் கடிதத்தின் அடியிலே கையெழுத துக்க எதிரே இடப்புறத்தில் இடப்படும்.

அடுத்து, எழுதப்படுவோர்க்கும் எழுதுவோர்க்கும் உள்ள தொடர் பைக் கொண்டு விளித்தல் வேண்டும். உயர்ந்தோர், ஒத்தோர், கருமத் தொடர்புடையோர், புதியவர் முதலிய பல திறத்தாரையும் அவரவர்க்கு இசைவான சொற்களால் விளித்தல் வேண்டும்.

**உம்:** ஆள் விளி

சிறியார்: அன்புள்ள காந்தன்/தம்பி/கங்கா.

பெரியார்: பெரியீர்/பெருந்தகையீர்.

உ.றவினர்: எனதருமை அண்ணு.

நன்பர்: என்னருமை நீசீர்/அன்புள்ள சுகுந்தலீ.

பிறர்: அன்புள்ள ஜயா/அன்புடையீர்.

அதிகாரிகள்: ஜயா.

**உடல்:**

கடிதத்தில் எழுதவேண்டிய செய்தி அல்லது அதன் பொருள்ளமையே உடல் ஆகும். சொல்லப்படுபவை தெளிவும் விளக்கமும் உடையன வரம், அநாவசியமான சொற்சேர்க்கை இன்றி இருத்தல் வேண்டும்.

அலுவலகக் கடிதமும், வணிகமுறைக் கடிதமும் அமைப்பில் வேறுபடும். அவற்றை மனத்திற் கொண்டு கருத்தை அமைத்தல் வேண்டும். நீண்ட கடிதமாயின் பொருளைக் கூறுபடுத்திப் பந்திகளில் அமைத்தல் நன்று. இத்தகைய கடிதங்களில் விளிப்புக்குப் பின்னர் தலைப்பிடுதலும் வழக்கமாகும்.

**முடிப்பு:**

இங்கே தொடர்புறையும் கையொப்பமும் அமையும். உயர்ந்தோர், ஒத்தோர், தாழ்ந்தோர், அலுவலகத்தார், பணியாளர் மேலதிகாரிகள் என்போர் இயல்புக்களையத் தொடர்புறை இருத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம், இப்படிக்கு, உண்மையுள்ள, நேர்மையுள்ள என்பன பொதுவகையில் அமைவன. அன்பு மறவாத, அருமைப் பாங்கி, அருமைப்புதல்வி, அருமை நண்பர், பணிவுள்ள என்பன இயல்பு நோக்கி அமைவன.

கையெழுத்தைத் தெளிவாக எழுதுதல் வேண்டும். கருக்கமாக எழுதும் பழக்கமிருப்பின் அதன் கீழே முழுப் பெயரையும் தெளிவாக எழுதுதல் வேண்டும்.

**முகவரி:**

கடிதம் கிடைக்கவேண்டியவரின் பெயர், வீட்டிலக்கம், வீதி, ஊர், தபால் நிலையம் என்பனவற்றைக் கொண்டதே முகவரி அல்லது

விலாசம் ஆகும். முத்திரையைக் கடித உறையின் வலப்புற மேன் மூலையில் ஓட்டல் வேண்டும்.

பதிவு செய்யப்படும் கடிதங்களில் முகவரி இடுவதுடன் இடப்புற மூலையில் அனுப்புவரின் முகவரியும் இடப்படல் வேண்டும்.

உ—ம:

பதிவு செய்யப்பட்டது.

முத்திரை

மு.பாலசப்பிரமணியன் அவர்கள்,  
8,சில்வா மாவத்தை,  
கொழும்பு—5.

அனுப்பியவர்:

ச.மார்க்கண்டு,  
87,பாவலர் வீதி,  
யாழ்ப்பாணம்.

### 1. உறவுமுறைக் கடிதம்

வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பன் ஒருவனுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் ஒன்றை நோக்குவோம்.

7. முதலியார் வீதி,  
ஆணைக்கோட்டை,  
74. 10. 11

எனதருமை முருகேசு,

நாம் நவமுடையேந். உன் சுகசெய்திகளை நேற்றுக் கிடைத்த கடிதம் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். அருளான்றதனும் சங்கரனும் சென்ற வாரம் மேற் படிப்புக்காகக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் துக்குப் போய்விட்டார்கள். எங்கள் மித்திரர் குழாத்திலே தவத் துறையும் நானுமே ஊரிலே எஞ்சியிருக்கிறோம்.

இப்போது ஊரில் விதைப்புத் தொடங்கிவிட்டது. மழைக்காலம் வந்த போதிலும் மழையின்மையாற் கமக்காரரெல்லவரம் வான்ததைப் பார்த்தபடியே இருக்கிறார்கள். உழவுவேலை முழுமுரமாக நடைபெறுகிறது. சில இடங்களிலே புழுதி விதைப்பு விதைக்கிறார்கள். புதிய விவசாய முறைகளை அறிவுதிற் கமக்காரர் கழகங்கள் இணைந்து நிற்கின்றன. மாலையிற் குடிமணி கடந்து வயற் பக்கம் போனால், புழுதி படிந்து கிடக்கும் வயல் நிலங்களின் வெறிச்சென்ற தோற்றம் "மழையே வருக, உன் வரவையே என்னி ஏங்கிக்கிடக்கிறேன்" என்று பூரி அமைதியிற் கொட்டாவி விடுவதுபோலிருக்கும்.

அயல்வீட்டு வண்டிக்காரர் சின்னக்குட்டி, போன சனிக்கிழமை இறந்து விட்டார். அவர் வண்டியைப் பூட்டி மாடுகளை ஒட்டிச்செல் ஆம் ஒசைகேட்டே நாம் நித்திரைவிட்டெழும் வழக்கம் உள்கு நிலைவரக் கூடும். இரவிலே அவர் வீடு திரும்பியதும் கிணற்றியிலே குளிக்கும்போது நாம் அரைத்துக்கத்திலே தண்ணீர் சொரியுஞ் சத்தத்தைக் கேட்போம், இல்லையா? இவ்வாறு ஓயாமல் உழைத்த படியே அவர் அரை நூற்றுண்டைக் கழித்துவிட்டார். எங்கள் வீட்டில் அம்மாவும், அக்காவும் அவரைப்பற்றியே ஓயாமற் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

முன்புபோல நாம் பாடசாலைக்கு நடந்து போக வேண்டிய துண்ப மில்லை. புதிதாக ஒரு பாடசாலை வசைவன்டிச் சேவையை இ.போ.ச தொடங்கியுள்ளது. சரியாக எட்டுமணிக்கு அரசடிச் சந்தியில் நின்றால், இந்த வண்டி எங்களையெல்லாம் ஏற்றிக்கொண்டு போய் விடும். ஜந்து நிமிடத்திலே நாங்கள் பாடசாலைக்குப் போய்விடுவோம்.

நம் ஊருக்கு இப்போது மின்சார வெளிச்சம் கிடைக்கிறது. வசதியுள்ளவர்கள் தம் வீடுகளுக்கு மின்சார வெளிச்சம் பொருத்தி யிருக்கின்றனர். எங்கள் ஊரில் முன்னர் இருட்டாய்க் கிடைந்த ஒழுங்கைகளில் இப்பொழுது ஒளிபரவித் திகழ்கிறது. முன்பு மணல் ஒழுங்கையாயிருந்த இராமவிங்கம் தெரு இன்று தார்போட்ட வீதியாக மாறிவிட்டது. ஊரின் மத்தியிலே புதிய வாசிகசாலை ஒன்று அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

உன்னுடைய சங்கிதப்பயிற்சி எவ்வளவு வளர்ச்சியைடந்துள்ளது? போன கிழமை உமாகுமாரியின் வீணைக்கக்சேரியை வாரென்வியிலே கேட்டேன். அவருடைய இராகஞானம்பற்றி உன் அபிப்பிராயம் என்ன?

இங்ஙனம்,  
உன்னுடைய மறவாத,  
நவம்.

## 2. அலுவலகக் கடிதம்:

எனது இல.அ / 1 / 14,  
கல்வி அலுவலகம்,  
வாழ்வியா,  
63. 07. 10.

பொ. கோபால்,  
412, காங்கேயன் வீதி,  
யாழ்ப்பாணம்.

ஐயா,

சம்பளத்தை மாற்றியமைத்தல்,

தங்கள் 63.06.04 திகதியைக் கொண்ட கடிதம் சார்பாக: தாங்கள் மன்/புதுவெளி அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலையிற் கற்பித்த

காலத்திற் பெற்ற அரைச்சம்பள அல்லது சம்பளமற்ற வீவு விபரங்கள் இங்கிலில் என்பதை அறியத் தருகிறேன்.

2.அது சம்பந்தமாக மன்னார் பிரதம கல்வியதிகாரிக்கு எழுதி யுள்ளேன். அவ்விபரங்கள் கிடைத்தவுடன் தங்கள் சம்பளத்தை மாற்றியமைக்க ஆவண செய்யப்படும்.

இங்குணம்,  
தங்கள் உண்மையுள்ள,

பிரதம கல்வியதிகாரி.

### 3. பத்திரிகைக்குக் கடிதும்:

பத்திராதிபருடைய முகவரிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்; முடிவில் ‘உங்கள் உண்மையுள்ள’ என முடிக்கலாம். விளி ‘ஜயா’ என அமையும். எழுதுபவர் பிரசரத்திலே தமது பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பினால் அதனைக் கடிதத்தின் முடிவிற் குறிப்பிடலாம். எழுதுபவர் தமது பெயரை வெளியிட விரும்பாதவிடத்து, ஒரு புனைபெயரை இட்டுக்கொள்ளலாம்.

உ—ம்: உண்மைவிரும்பி, ஊர்க்குருவி, அனுதாபி. எவ்வாறு யினும் எழுதுபவர் தம் பெயரையும் பத்திராதிபருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும்.

15. மலாய் வீதி,  
மட்டக்களப்பு,  
73. 12. 10

### தேசியமுரசுப் பத்திராதிபருக்கு.

ஜயா,

தங்கள் பத்திரிகையில் வெளிவுந்த செய்திகளையும் அறிக்கை களையும் ஆசிரியர் தலையங்கங்களையும் வாசித்த நேயர்கள் அண்மையில் நடந்த சூருவனி, வெள்ளக்கொடுமைகள் பற்றிய பரிதாபகரமான செய்திகளை இதுவரையில் அறிந்திருப்பார்கள்.

உள்ளநாட்சி மன்றங்களும், சாரணச் சிறுவர் சங்கமும், செஞ்சிலுவைச் சங்கமும் உடன் நிவாரணவேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. ஆயின் அவ்வேலையைத் திறம்படச் செய்தற்குப் பெருந்தொகைப் பணம் தேவை. வெள்ளம் வடிந்தபின் சிற்றூர்களைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். பாதிக்கப்பட்டோருக்குப் புதிய குடியேற்றப் பகுதிகளில் வீடு வாசல்களைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். விதை நெல்கூட இல்லாமல் இன்றப்படும் கமக்காரருக்கு விதை நெல்லீல் வழங்க வேண்டும். குளங்களின் அணைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டும். இவற்றுக் காக மக்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்கும் நிதி போதாது; நாட்டின் நிதி

நிலைமையெடுத்த அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிக பணத்தை எனிரபார்க்க முடியாது.

எனவே வெள்ளநிவாரண நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்திப் பணம் வழங்குவது எமது கடமையாகும். தங்கள் பத்திரிகை வெள்ளநிவாரண நிதி ஒன்றைத் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் பள்ளிவட்டன் வேண்டுகிறேன். தொடங்கினால், அந்நிதிக்கு வாசக நேயர்கள் வாரி வழங்குவார்கள் என்பது எனது திடமான நம்பிக்கை. மனமுவந்து பணத்தை செய்ய விரும்பும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு இல் வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்க உங்கள் பத்திரிகை உதவும். இந்தித்திக்கெள் ஆயிரம் ரூபாவை மனமுவந்து அளிக்கிறேன். அதற்குரிய காசோலீ (எண் B / 12, 53812) இத்துடன் இரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்குணம்,  
உண்மையுள்ள,  
“தொன்டன்”

#### 4. விண்ணப்பக் கடிதம்.

9.கோகில விதி,  
நாவலப்பிட்டி,  
74. 05. 10

பொதுமுகாமையாளர்.

இலங்கை உருக்குக் கூட்டுத்தாபனம்.

அத்துருகிரிய.

ஐயா,

#### எழுதுவிளைஞர் பதவி

தங்கள் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு ஓர் எழுதுவிளைஞர் தேவை என்பதைப் பத்திரிகையிற் கண்டு இவ்விண்ணப்பத்தை அனுப்புகிறேன். நான் வம்சாவளி இலங்கைப் பிரசை. எனது வயது இருபது. நான் கல்விப் பொதுத் தராதரப்பத்திர (சாதாரணத்ரப்) பரீட்சையில், கணிதம், ஆங்கிலம், தமிழ், பொதிகவியல், இரசாயனவியல் ஆகிய பாடங்களிலே திறமைச் சித்தி பெற்றுத் தேறியவன். எனது கல்வித் தராதரப் பத்திரத்தின் பிரதியெயும் எனது பாடசாலை அதிபரிடமும், கிராமசேவகரிடமும் நான் பெற்ற நற்சாட்சிப் பத்திரங்களின் பிரதிகளையும் இத்துடன் அனுப்புகிறேன்.

எங்கள் பாடசாலை மெய்வல்லுதர் போட்டியிற் பங்குபற்றி, 100 மீற்றர் ஒட்டப்போட்டியிலும், நீளப்பாய்தலிலும் முதலிடம் பெற்றுள்ளேன். உயர் வகுப்பு இலக்கியத் தேர்ச்சிச் சங்கத்தின் செயலாளருக்கும் பள்ளிபுரிந்துள்ளேன்.

எனக்கு இப்பதவி கிடைப்பின் என்னுடையன்றவரை நேர்மையாகவும், திறமையாகவும், எனது கடமைகளைச் செய்வேன் என உறுதி கூறுகிறேன்.

இங்கானம்,  
தங்கள் உண்மையுள்ள,  
சா.பா.ஸ்கரன்.

### 5. வியாபாரக் கடிதம்:

திணையாளர்,  
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,  
(விற்பனைப் பிரிவு)  
ஒல்கொற் மாவத்தை,  
கொழும்பு-11.

ஐயா,

வின்வரும் புத்தகங்களின் விலை விபரங்களை எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டுகிறோம். முற்பணம் அனுப்பவேண்டுமா அல்லது புத்தகங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு பணம் அனுப்பலாமா என்பதையும் அறியத்தருக.

பெயர்

							தொகை
1.	தமிழ்	மலர்	8	ஆம்	வகுப்பு	3	டின்
2.	தமிழ்	"	1	"		10	"
3.	தமிழ்	"	2	"		10	"
4.	விஞ்ஞானம்		6	"		5	"
5.	கணிதம்		8	"		4	"

இப்படிக்கு,  
தங்கள் உண்மையுள்ள  
க.ஆறுமுகம்  
(முகாமையாளர்)

### 6. முறையீடு:

நாலாம் வட்டாரம்,  
புல்மோட்டை  
74. 05. 27.

புல்மோட்டைக்  
கிராமச்சங்கத் தலைவர் அவர்களுக்கு,

ஐயா,

எமது கிராமத்திலுள்ள குளம் கட்டுடைந்திருப்பதும் தற் பொழுது வற்றி வரண்டு கிடப்பதும் தாங்கள் அறிந்ததே. இக்கோடை காலத்தில் ஆடு மாடுகள் கூடத் தாகத்திற்கு நீரின்றியலைந்து நோயுற்று மடிகின்றன. பன்னடைக்காலத்தில் இக்குளம் ஆழமான நீர் நிலையா யிருந்தமையால், கமத்தொழில் விருத்தியடைந்ததென அறிகிறோம்.

நாடு முழுவதுமே உணவுற்பத்திப் பெரும்பளியில் உற்சாகத் துடன் ஈடுபட்டுள்ள இவ்வேளையில், எங்கள் ஊரும் தனது பங்கைச் செலுத்தவேண்டுமென்பது மக்களின் விருப்பமாகும். எனவே இக் குளத்தைத் திருத்தியமைப்பது, வெகுவிரைவிற் செய்து முடிக்கவேண்டிய அவசிய பணியாகும். இன்றிமையாத இப்பணியினைத் தாமதமின்றி மேற்கொள்ளுமாறு கிராமச் சங்கத்தை வேண்டுகிறோம். இவ்வட்டாரக் கிராமச் சங்க அங்கத்தவருக்கும் இதைப்பற்றி அறிவித்துள்ளோம்.

இங்குணம்,  
தங்கள் உண்மையுள்ள  
மு. சாமிர்.  
கா. தம்ப.

சங்கங்களின் கூட்ட அறிக்கைகளைத் தயாரிப்பதும், ஆண்டறிக்கைகளைத் தயாரிப்பதும் சங்கச் செயலாளரின் கடமையாகும். மாதிரி ஆண்டறிக்கை யொன்று கீழே தரப்படுகிறது:

**சிலாபக் கலையிலிருத்திச் சங்கத்தின் 30 ஆம் ஆண்டறிக்கை முன்னுரை:**

கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக, சிலாபக் கலையிலிருத்திச் சங்கம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய பணிகளை அறிக்கையாக வெளியிடுவதிற் பெருமையடைகிறோம். சங்கத்தின் நற்பணிகள் பொதுவாக மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் திறப்பாகக் கலையன்பர்களுக்கும் பெரும் பயனளித்துள்ளன.

**மன்ற உறுப்பினர்:**

இவ்வாண்டு இருபத்துநால்வர் சாதாரண உறுப்பினர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளனர். மன்றத்தின் ஆயுள் உறுப்பினரின் மொத்த எண்ணிக்கை அறுபத்து நான்கு; சாதாரண உறுப்பினரின் மொத்த எண்ணிக்கை இருநூற்றெழுபது. இவ்வாறு சங்கம் வளர்ச்சியடைவது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகின்றோமாயினும், எமது மன்றத்தின் காப்பாளராயிருந்து அகும்பெரும் பணிபுரிந்த பொன். இராசையா அவர்கள் இவ்வாண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தமை சங்கத்துக்குப் பெரும் இழப்பாகு மென்பதையும் ஆழ்ந்த கவலையோடு இங்கே குறிப்பிடுகின்றோம்.

**கூட்டங்கள்:**

இவ்வாண்டு இருபது செயற்குழுக் கூட்டங்களும் ஆறு பொதுக் கூட்டங்களும் ஐந்து திறப்புச் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெற்றன. செயற்குழுக்கூட்டங்களில் ஆராயப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட

முக்கிய விடயங்கள் அவ்வப்போது சங்கத்தின் 'முத்தமிழ்' இதழிலும் செய்தித் தாள்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. சிறப்புச் சொற்பொழிவு களின் கருக்கங்களை மன்றவிதமில் மலரச் செய்துள்ளோம்.

### விழாக்கள்:

கடந்த புரட்டாதித் திங்களில் நமது மன்றம் மகர்களி இக்பால் அவர்களுக்கு விழாவெடுத்துச் சிறப்பித்தது. அடுத்தபடியாக சமூத்துப் பெரியார் நால்வருக்கு நமது மன்றம் விழாவெடுத்துப் பெருமை ஈட்டிக்கொண்டது. சேர். பொன். இராமநாதன், சுவாமி ஞானப் பிரகாசர், உயர் திரு. கணேசயர், முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்தர் ஆகியோர் அந்நால்வருமாவர்.

வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவனுக்கு விழாவெடுத்த போது காலையில் “திருக்குறள் அறநூலா? இலக்கியமா?” என்ற தலைப்பிற் கருத்தரங்கும் மாலையிற் சொற்பொழிவுகளும் இடம் பெற்றன.

### தமிழிசைப் போட்டியும் நாடகவிழாவும்:

இசை பயிலும் மாணவரிடையே சங்கம் நடாத்திய போட்டி சங்க வரலாற்றிலே பொன்னெழுத்துகளாற் பொறிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். வாய்ப்பாட்டு, வாத்தியவிசை என ‘இரு பிரிவில் நிகழ்ந்த இசைப் போட்டியில் முப்பதுக்கதிகமான மாணவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

நாடக விழாவான்றைத் தைத் திங்களில் நடத்திச் சிறந்த நடிகர்களையும் நாடகவெழுத்தாளர்களையும் நமது மன்றம் கௌரவித்ததை இங்கே குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

### நூல்நிலையம்:

மன்றப் பணிமனையிலுள்ள நூல் நிலையத்தைச் சிறப்பாக நடத்த ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நூல் நிலையத்திற்குப் புதிய நூல்கள் வாங்குவதற்கு ஆயிரம் ரூபாயைச் செயற்கும் ஒதுக்கியுள்ளது

### நன்றி:

கடந்த ஓராண்டாக, சங்கத்தின் பணிகளைச் செவ்வனே செய்து முடித்தற்கு உறுதுணையாயிருந்த உறுப்பினர்க்கும், விழாக்களையும் பலவகைப் போட்டிகளையும் நடத்தித் தமிழ்ப் பணிபுரியப் பொன்னும் பொருளும் வழங்கிய தமிழ் அன்பர்களுக்கும் விழாக்களிற் கலந்து கருத்துரை வழங்கிய தமிழ் அறிஞர்க்கும் சங்கத்தின் சார்பில் நன்றி நவீல்கிறோம்.

தா: பாலசுப்பிரமணியம்  
செயலாளர்.

படிவம் நிரப்பல்:

கடிதங்கள் எழுதக்.கற்றுக்கொள்ளுதல் போலவே அழைப்பிதழ் கள், விளம்பரங்கள் முதலியவற்றை வரையவும், காக்க கட்டளை, தந்திப்படிவம், வங்கிப்படிவங்கள், கடன் மனுப்பத்திரங்கள் முதலிய வற்றை நிரப்பவும் கற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். சில மாதிரிப் படிவங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன. உதாரணத்துக்காக ஒரு படிவம் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. ஏனையவற்றை ஆசிரியரிடங் கேட்டு அறிந்து கொண்டு நிரப்புக.

**உள்நாட்டுச் சாதாரணக் காசக்கட்டளை (மணியோடர்)  
விளங்கப்பம்.**

கொடுக்கும் கந்தோர்த் திகதி முத்திரை	தொகை	ரூ.25ச.60	கட்டளை இலக்கம் .....
--	------	-----------	----------------------

(சொல்லில்) ரூபா: இருபத்தைந்து சதம் அறுபது.....  
காச கொடுப்படவேண்டிய இடம்: திருநெல்வேலி.....  
காச பெறவேண்டியவர் பெயர்: ப. அருணசலம்  
அனுப்புபவர் பெயர்: அ. செல்வகுமாரன்  
விலாசம்: 33, கல்லூரி வீதி, திருகோணமலை

முக்கிய குறிப்பு:—அனுப்புபவரின் பெயரும் விலாசமும் கந்தோர் உபயோகத்துக்குத் தேவையானவை. ஒரு வங்கிக்கூடாகக் கட்டளைக்குக் காச கொடுப்பும் போதன்றி மற்றெல்விடத்தும் கட்டளையை மாற்றக் கொண்டுவருபவர் அனுப்பியவரின் பெயரைச் சொல்லத் தயாராயிருத்தல் வேண்டும்.

அ. செல்வகுமாரன்  
திகதி: 1974. 10. 03      அனுப்புபவரின் கையொப்பம்.

- vii. ஓடி வந்து பறக்கும்
- viii. ஓடி வரும் பூச்சி
- ix. ஒன்று சேர்ந்த படியே செல்லும்
- ix. ஓடி உவந்து பாடும்.

நீங்கள் சரியாகவே அந்த விடப்பட்ட வரிகளை நிரப்பி இருப்பீர்கள். மாதிரிக்கு, பின்வரும் வகையிலும் நாம் அவற்றை நிரப்பலாம்.

வண்ண வண்ணப் பூச்சி  
 வடிவு மிகும் பூச்சி  
 உண்ண உண்ணத் தேனை  
 ஓடி வரும் பூச்சி

### ஒசை ஒழுங்கு:

மேலேயுள்ள கவிதை ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியருவத்தைக் கொண்டது. அம் மொழியருவத்தின் முக்கியமான இயல்புகள் யாவை?

அ. முதலாம் வரியில் உள்ள இரண்டாம் எழுத்தும் மூன்றாம் வரியில் உள்ள இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றுக்கவே உள்ளன.

இந்த இசைவு எதுகை எனப்படும்

ஆ. முதலாம் வரியின் முதல் எழுத்தும் இரண்டாம் வரியின் முதல் எழுத்தும் ஒரே எழுத்தாக உள்ளன. மூன்றாம் வரியின் முதல் எழுத்தும் நாலாம் வரியின் முதல் எழுத்தும் ஒரே எழுத்தாக அல்லது ஒரே இன எழுத்தாக அமைந்துள்ளன. வரிகளில் முதல் எழுத்துகள் ஒன்றிவரும் இசைவு, மோனீன எனப்படும்.

இ. இந்த வரிகளில் ஒர் ஒசை ஒழுங்கும் காணப்படுகிறது. அதாவது 'வண்ண வண்ணப் பூச்சி வடிவமிகும் பூச்சி' என்பதிற் காணப்படும் அதே ஒசை அளவுதான், 'உண்ண உண்ணத் தேனை ஓடிவரும் பூச்சி' என்பதிலும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒசை ஒழுங்குள்ள ஒரு மொழி யருவமே செய்யுள் எனப்படும். இத்தகைய செய்யுள் மைப்பு, கவிதையிற் சிறப்பிடம் பெற்றுகிறது. மேலே கூறிய எதுகையும் மோனீயும் செய்யுள்ளீர் ஒசை ஒழுங்குக்கு உதவுவன.

இனி, மேற்படி செய்யுளின் ஒசை பற்றி மேலும் விரிவாக நோக்குவோம். இதில்,

'வண்ண வண்ணப் பூச்சி  
 வடிவமிகும் பூச்சி..... என்பது ஒர் அடி.

### அதேபோல

'உண்ண உண்ணத் தேனை  
 ஓடி வரும் பூச்சி..... என்பது

அச் செய்யுள்ள மற்ற அடி. இதுபோல் அடிகள் சேர்ந்து ஒரு செய்யுள் அமையலாம்.

இந்த அடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆறு சீர்கள் அமைந்துள்ளன என்னாம். கீழே சரிவுக் கோடுகளுக்கிடையில் அமைவன் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சீராகும்.

/ வண்ண / வண்ணப் / பூச்சி /

/ வடிவு மிகும்/பூச்சி/

ஒரு சீர் என்பது ஒரு சொல் என்று நினைத்தல், ஆகாது. ஒரு சீர் என்பது சில ‘ஒலி அலகுகளின்’ சேர்மானம் ஆகும். (அந்த ஒலி அலகுகள் ‘அசை’ எனப்படும்) ‘வண்ண’ என்பது ஒரு சீர். அதில் ‘வண்’—என்றும் ‘ண்’ என்றும் இரண்டு ஒலி அலகுகள் உண்டு. இவைகள் அசைகள் எனப்படும். மற்றைச் சீர்களை அசைகளாகப் பிரித்தால், பின்வருமாறு அமையும்.

பூச்சி— பூச் / சி

வடிவு — வடி / வு

மிகும்— மிகும்/

தெனை— தே / னை

ஒடி— ஒ / டி

வரும்— வரும்/

சீர்களில் வரும் அசைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அவை ஓரசைச்சீர் ஸரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நால்வதைப் படும்.

மேலே உள்ள ‘வரும், மிகும்’ என்பன ஓரசைச் சீர்களாகும். பூச்சி, வடிவு, தெனை, ஒடி, முருகன், வள்ளி என்பன ஸரசைச் சீர்களாகும். செங்குருதி, சிலபொழுது, கந்தப்பு போன்றவை மூவகைச் சீர்களாகும்.

இவ்வாறு அசைகளாற் சீரும், சீர்களால் அடியும் அமைகின்றன. பல அடிகள், பொருட் டொடர்பும், எதுகை மோஜை முதலிய அணிகும் பொருந்த ஒரு கட்டுக் கோப்பாக அமையும்போது ஒரு செய்யுள் உண்டாகிறது.

முற்காலத்திற் காவியம், தனிப்பாடல் என்னும் இவக்கிய வகை கணை மாத்திரமல்லாமல் மருத்துவம் சோதிடம், தத்துவம், இலக்கணம் போன்ற அறிவுத்துறை விடயங்களையும் ஒசையொழுங்குள்ள செய்யுள் களாகவே எழுதினார்கள். இன்று கவிதையைச் செய்யுள்நடையிலும் மற்றெல்லாவற்றையும் உரைநடையிலும் எழுதுகிறோம். அதாவது முன்பு செய்யுளில் எழுதப்பட்டவை பல இன்று உரைநடையில் எழுதப் படுகின்றன. ஆகவே செய்யுள் என்பது உரைநடையைப் போன்ற பிறி தொரு வகையான மொழியிருவரே என்பதை விளங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

ஆகவே செய்யுள் உருவமே, கவிதை என மயங்குதல் கூடாது. இக்கால வழக்கின்படி செய்யுள் கவிதையின் ஒசை ஒழுங்கு சம்பந்தமான ஓர் அமைப்போகும். இதைத் தவிர கவிதைக்கென்று சில உள்ளார்ந்த தனி இயல்புகள் உண்டு. அவ்வியப்புகளைப்பற்றிப் பின்னர் கூறுவோம்.

### பயிற்சி

1. பின்வரும் செய்யுள்களில் (i) எத்தனை சீர்கள் உண்டு ?  
(ii) எத்தனை அசைகள் உண்டு.

- அ. தென்னவன் பிரமராயன் என்னுநம் அமைச்சன் காணக
- ஆ. பாட்டுஞ் செய்யுளுங் கோத்திடு வீரே  
பரத நாட்டியக் கூத்திடு வீரே
- இ. மாலைப் போதிற் சோலையின் பக்கம்  
சென்றேன் புதிய தென்றல் வந்தது.

2. உங்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய செய்யுள்களில் உள்ள
  - i. எதுகை மேராண்ணியக் கண்டறிக.
  - ii. அடிகளை எண்ணிப் பார்க்க.
  - iii. ஒவ்வொர் அடியும் எத்தனை சீர்களாய் அமைக்கப் பட்டுள்ளன எனக் காணக.
  - iv. ஒவ்வொரு சீரிலும் எத்தனை அசைகள் உண்டெனக் காணக.

இனி, நீங்கள் கவிதை எழுதுவதற்கு உரிய சில இலகுவான ஆரம்ப முறைகளைப்பற்றி ஆலோசிப்போம்.

1. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நீங்கள் கவிதைகளைப் படிப்பது மிகுந்த பயனைத் தரும். உங்களுக்குப் பிடிக்காத, விளங்குவதற்குச் சிரமமான கவிதைகளை ஒதுக்கி விடுங்கள். பிடித்தமான கவிதைகளை மீண்டும் மீண்டும் படியுங்கள். மனத்துக்குள் மாத்திரம் அல்லாமல் வாய்விட்டுப்படியுங்கள். ஓர் இசைப்பாடலை (உ—ம: சினிமாப் பாடல்) நாம் மீண்டும் மீண்டும் பாடும்போதும், அது மீண்டும் மீண்டும் நம் காதில் ஒலிக்கும்போதும்; அதன் இசையெரழுங்கு நம் மனத்தில் நன்கு பதிந்து விடுகிறதல்லவா? அதுபோலத்தான் செய்யுளில் அமைந்த கவிதைக்கும் ஓர் ஒசை ஒழுங்கு அல்லது ஒத்திசைப்புத் தாள் இலயம் உண்டு. மீண்டும் மீண்டும் நாம் கவிதைகளைப் படிக்கும் போதும், கேட்கும் போதும் இந்த ஒசை ஒழுங்கு நம் மனத்திற் பதிந்துவிடும்.

ii. இத்தகைய கவிதை வாசிப்புப் பழக்கத்தால், நம்மையறி யாமலே நம்மனத்தில் ஒரு கவிதை அடியைத் தொடர்க்கு வதற்கான ஒரு 'முனு முனுப்பு' உண்டாகும். குறிப்பாக "நான் ஒரு கவிதை எழுதிப் பார்க்க வேண்டும்" என்று முயற்சி செய்யும்போது, நீங்கள் நினைக்கும் கவிதையின் முதல் வரியை எழுதிவிடுவீர்கள். தொடர்ந்தும் நீங்கள் எழுதுவீர்கள். ஆனால், சிலவேளை ஒசை ஒழுங்கில் முறிவுகள் ஏற்படக் கூடும். ஒசை ஒழுங்கில் ஏற்படும் முறிவுகளை நீங்களே திருத்திக் கொள்ளலாம். எப்படி? முதல் வரியை அல்லது முதல் அடியை ஒசைப்பட மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டு அதனடியாக ஏனைய அடிகளில் அசைகளைக் கூட்டிக் குறைத்துத் திருத்தலாம். ஆனால், இப்படிச் செய்தமின்பும், ஒசை முறியுமிடங்கள் இருக்கலாம். அதற்காக மனத்தனர் வேண்டாம்.

முதல் அடியில் எத்தனை சரசை மூவசைச் சீர்கள் அமைந்துள்ளன என்பதைக் கவனித்துக் கொண்டு, ஏனைய அடிகளில் உள்ள சீர்களையும் ஒழுங்கு செய்து கொள்ளலாம்.

உதாரணமாக நீங்கள் எழுதும் முதல் அடி இவ்வாறுள்ளது என்று கருதுவோம்:

புதர்கள் தோறும் பூக்கள் பூத்தன.

புதிய நறுமணம் கமழுத் தொடங்கின.

இதில் சரசைக் கீர்கள் எட்டு உள்ளன என்பது தெரிகிறதல்லவா?

புதர்—கள் / தோ—றும் / பூக்—கள் / பூத—தன/

புதி—ய/நறு—மணம்/கம—ழுத/தொடங—கின/

தொடர்ந்து எதுகை மோனைகளையும் கவனித்துக் கொண்டு இதே சீரமைப்பில் அடிகளை எழுதிக் கொள்க.

iii. எத்தனை அடிகளுடன் ஒரு பாலை முடிப்பதென்பது அடுத்து வரும் சிந்தனையாகும்.

இப்போதைக்கு நான்கு அடிகளுடனும், இரண்டு அடிகளுடனும் செய்யுளை நீங்கள் அமைத்தல் போதுமானது. நான்கு அடிகளுடன் நீங்கள் அமைக்கும் பாக்களிற் பெரும்பாலானவை 'விருத்தம்' என்னும் பாலைக்கூடியுள் அடங்கும்.

இந்திரன் இறங்கி வந்தான்.

இமயத்தின் அடிவா ரத்தே

சந்தனம் கமழும் மார்புச்

சால்லைவயிற் சைக மீதில்

பிந்திவந் தெறிக்கும் தேய்ந்த  
பிறையின்செந் திலவு பட்டுச்  
திந்திற்று, மிரண்டங் கேஞ்  
சிளவண்டு வாய்மு டற்றும்.

இரண்டு அடிகளுடன் அமைக்கும் பாடல்களுக்கு முன்பு கொடுத்த  
மின்னி மின்னிப் பூச்சி ஓர் உதாரணம். வேறு ஓர் உதாரணமும்  
தரப்படுகிறது.

சழம் ஏங்கள் நாட்டா  
இன்ப மான வீட்டா  
நீள மான கடவிலே  
நிமிர்ந்து நிற்கும் தீவடா.

விருத்தப் பாவின் விகற்பங்களையும், வெண்பா, அகவற் பா  
போன்றவற்றின் அடி, சீர் அமைப்புகளையும் நீங்கள் பின்னர் அறிந்து  
கொள்ளலாம்.

பெயிந்தி.

பின்வரும் செய்யுள்களைக் கவனியுங்கள். அவற்றின் ஒசையலமைப்  
பைப் பின்பற்றி நிங்களும் செய்யுள்களை இயற்றுங்கள்.

1. ஒளவைக் கிழவி நம் கிழவி  
அழுதின் இனிய சொற்கிழவி  
செய்வை நெறிகள் பற்பலவும்  
தெரியக் காட்டும் பழங்கிழவி.

2. காடுகள் அழிக்க வேண்டும்  
கழுவிகள் வளர்க்க வேண்டும்  
வீடுகள் அமைக்க வேண்டும்  
வெற்றிகள் பெருக்க வேண்டும்.

3. பாளை கட்டி செய்தடுக்கும்  
பக்குவத்தைக் கற்றறிந்தோம்  
யானைகட்டிப் போர்த்தக்  
ஏற்றபடி நெல்லீளாத்தோம்

4. ஜூயா வருக, அரசே வருக  
செய்யா வருக, தேவே வருக  
குருவே வருக, குமரா வருக  
பரிவோ இஜயே பணிந்தோம் வருக.

5. உச்சி தனை முகர்ந்தால்—கருவம் ஓங்கி வளருதடி  
மெச்சி உனை ஊரார்—புகழ்ந்தால் மேணி சிலிர்க்குதடி.
6. பாலைவனம் சோலைவனம் ஆக வேண்டும் பகங்கிளிகள் அங்கிருந்து பாடவேண்டும் சாலைகளிற் பலதொழிலும் பெருக வேண்டும் சபைகளிலே தமிழ்ஏழுந்து முழங்கவேண்டும்.
7. நந்த வனத்திலோர் ஆண்டி—அவன் நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிக் கொண்டுவந் தான் ஒரு தோண்டி—அதைக் கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி.

### கவிதையின் பிற இயல்புகள்:

செய்யுள் என்பது கவிதையின் ஒசை ஒழுங்கமைப்போகும். இதைத் தவிர, கவிதைக்கெனச் சில உள்ளார்ந்த இயல்புகளும் உண்டு. உதாரணத்துக்கு நாம் தொடக்கத்திற் பார்த்த கவிதையை மீண்டும் நோக்குவோம்.

மின்னி மின்னிப் பூச்சி  
விளக்கை ஏந்தும் பூச்சி  
கன்னங்கரிய இரவின்  
கண்கள் இந்தப் பூச்சி

இந்தக் கவிதையைப் படிக்கும்போது, இதன் ஒசைச் செழுமையை விட, வேறு எவை நமக்குச் சுவைபயக்கின்றன? விளக்கை ஏந்தும் பூச்சி, இரவின் கண்கள் என்ற பகுதிகள் நம்மை ஏன் கவருகின்றன? அவற்றைப் படித்ததும் சில மன்ப்படங்கள் எமக்குத் தோன்றுகின்றன. இம் மன்ப்படங்களுக்குப் ‘படிமம்’ என்று பெயர். படிமங்களினாடு பொருள்தரும் பான்மை கவிதையின் ஒர் உள்ளார்ந்த இயல்பு எனலாம். படிமங்கள் எமது சாதாரண பேச்சிலும், சனைய எழுத்துகளிலும் இடம்பெறக் கூடுமாயினும், செறிவாகவும் சிறப்பான பொருள் விளக்கத் துணையாகவும் அமையும் முறை, கவிதையிலேயே உண்டு.

பின்வரும் கவிதையில் உள்ள படிமங்களைக் கண்டறிக.

என்னிதயம் இப்பரந்த வான்முழுதும் ஆகி  
இருப்பதையைர்நிவார் என்னிதய ஊற்றே  
என்னதிரில் தெரிகின்ற வான்முழுதும் இந்த  
இரவெல்லாம் ஒளிர்கின்ற கற்கண்டுத் தாஞ்சும்

பொன்னிதயம் என்னுள்ளே நெடுஞ்சரங்கம் ஆகிப்  
பூச்சின்ற அழகைத்தான் யார்கண்டார் அன்பே.

இவ்வாறு, படிமங்களினாடுதான் கவிதையின் பொருள் வெளியீடு நிகழ்கின்ற தெனினும், படிமங்களே கவிதையாகா. ஏதேனும் ஒன்று பற்றிக் கதைப் பின்னல் இல்லாமலும், தருக்கரீதியான கட்டுரைத் தன்மை இல்லாமலும் உணர்வின் எழுச்சியாகவோ நிகழ்ச்சிப் படையலாகவோ குறியிட்டு விளக்கமாகவோ ஒசைக்கோப்போடும் படிமச் செறிவோடும் வடிவம் பெறும் மொழியாக்கமே கவிதை எனப்படும். ‘ஏதேனும் ஒன்று’ என்பது, ஒரு காட்சியாக இருக்கலாம்; ஒரு பூச்சியாக இருக்கலாம்; மழையாக இருக்கலாம்; வெயிலாக இருக்கலாம்; அன்றி, ஓர் அநுபவமாக, ஓர் உணர்ச்சியாக அல்லது ஒரு கருத்தாகவும் அமையலாம். கவிதையின் சாரமாக முதன்மை பெறும் அநுபவப்பேறே அதன் உயிராகும்.

மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, என்னும் தொடர்களையும் நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். இப்பாடத்திற் கொடுக்கப்பட்டன எல்லாம் மரபுக் கவிதைகள். அதாவது ஒசைக் கோப்புடைய செய்யுளிற் சொல்லப் பட்ட கவிதைகள். செய்யுளை விட்டு, வெறுவகையில் அமைக்கப்படுவன வே ‘புதுக்கவிதை’ எனப்படுகின்றன. இவை பற்றி நீங்கள் பின்னர் அறிந்து கொள்ளிர்கள்.

### பயிற்சி:

1. பின்வருவனவற்றில் விடப்பட்ட இடங்களை நிரப்புக.

அ. வாழப் பிறந்தவர் மக்கள்—அவர்  
வாழும் வழிமுறை கண்டு  
நானும் உழைத்திடல் வேண்டும்—அது

.....

ஆ. கெர்டுமைகள் ஒழிப்போம்—கொண்ட  
கொள்கையை நன்கு வளர்ப்போம்  
..... — அங்கி  
ஆனமட்டும் இங்கு வளர்ப்போம்.

2. சுதந்திரம் எனத் தொடங்கும் இக் கவிதையின் வரிகள் ஒழுங்  
கற்றுக் கிடக்கின்றன. அவற்றை ஒழுங்காக்குக.

சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டில்  
விதந்தலை இங்குக் கண்டோம்  
இதற்கொரு முடிபு காண்போம்  
வெந்தவர் உள்ள மெல்லாம்

நீர்க்கதி உற்று வாடும்  
இதம்பெறு நாளெப் போதோ  
சுகத்தினை விரும்பி நின்று  
நிதம்நலம் உழைத்த மக்கள்

### சிறுக்கதையாக்கம்:

1

பத்திரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் நீங்கள் பல கலைகளைப் படித்திருப்பீர்கள். வானேவியிலும் கேட்டிருப்பீர்கள். அவைகளைப் போல எழுத நீங்கள் முயன்றதுன்டா?

ஒரு கருத்தை அல்லது நிலைமையை வாசகலூக்கு உணர்த்துவதற்காக, கதா பாத்திரங்களைக் கொண்டு புஜையப்படும் சம்பவங்களின் ஒருமீப்பாடுள்ள அல்லது ஒன்றியைந்த அமைப்பையே கலை என்னலாம்.

ஒரு கலையினால் உணர்த்தப்படும் கருத்து அல்லது நிலைமையே கலைப்பொருள் எனப்படுகிறது. கலைப் பொருளை உணர்த்துமாறு கலை கட்டப்படும் செயன் முறையை, ‘கலைத்தொடுப்பு’ என நாம் கூறலாம். இவ்விடத்திலே சிறுக்கதைக்கும் நவீனம் அல்லது நாவலுக்கு முன்ன வேறுபாட்டினை நாம் கவனித்தல் பொருந்தும். நவீனத்திலே கலை நிகழும் களம் விரிவானது; கதாபாத்திரங்களின் உறவு நிலைகள் பிப்ரமாகக் கித்திரிக்கப்படும். ஆனால், சிறுக்கதையின் களம் ஒடுக்கியது. நலுக்கமானது. சுருங்கக் கூறின் நாவலின் கலைத் தொடுப்புச் சிக்கவானது; சிறுக்கதையின் கலைத்தொடுப்பு எளிமையானது.

இதற்குக் காரணம் சிறுக்கதையின் பொருளைமதியோகும். குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவங் காரணமாக மனித மனம் படும்பாட்டை அல்லது ஒரு கதாபாத்திரம் இயங்குகின்ற முறையைக் குறிப்பதுவே சிறுக்கதை. கலைத் தோடுப்பின் பிரதான தள்ளைகளை ஜந்தாகக் கூறலாம்.

1. சிறுக்கதையின் ஒரு முக்கிய தள்ளையே அதன் ஏணை தள்ளை எனுக்கும் காரணமாகிறது. அந்த முக்கிய தள்ளை அது எவ்வாறு முடிவடைகிறது என்பதேபாம். அதன் முடிபு ஒரு திஹர்த் திருப்பமாக, ஒரு சுடுதியான நிறுத்தமாக, அல்லது வாசகன் எதிர்பாராத ஒரு செய்தியாக (ஆனால் இயல்பு பொறுந்த) அமைவதாகும். சிறுக்கதை இத்தகைய ஒரு முடிபைக் கோரி திற்பது, கலையின் பெருளை அதியுர்ந்த வீச்கடன் வெளிக் கொணர்தற்கேயாக்; வேறு எந்தத் தமாசக்காகவோ, சாலவித்தைக்காகவோ, அன்று. சிறுக்கதையின் இந்த முடிபுத் தள்ளையை, பால் ‘பொங்கி’ என்றால் வாய் விளிம்பில் ‘கர்’ என்று வழிவதற்கு ஒப்பிடலாம். பால் ‘கர்’ என்று வழித்த பின்பு உள்ளே பாலின் கொதி குழிழ்கள் தெரியும். அதுபோலவே

ஒரு சிறுக்கதையின் திமிரென்ற எதிர்பாராத முடிபுக்குப் பின்யே ஒரு சிறுக்கதையின் திமிரென்ற எதிர்பாராத முடிபுக்குப் பின்யே வாசகனுடைய நெஞ்சில் அக்கதைப் பொருள் சம்பந்தமான தாக்க உணர்வுகள் அலைமோதத் தொடர்வும்.

ii. சிறு கதையின் முடிபு இத்திமர்த் திருப்பத்தை அல்லது சடுதியான நிறுத்தத்தை அடையும்போது, அத்திருப்பமும் நிறுத்தமும் தாக்கம் உடையனவாக அமைய வேண்டும் என்றால், அம்முடிபுக்கு அன்னமையான கதைப்பகுதி அகற்குத் தக்கதான் துரிதகதியில்—யர் வேகத் தில், அல்லது 'நிறைமட்டத்தில்' ஆயத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும். பால், பாத்திரத்தின் விளிம்பில் மதிவுதற்குப் பொங்கிக் கொண்டு பால், பாத்திரத்தின் விளிம்பில் மதிவுதற்குப் பொங்கிக் கொண்டு நிற்குமே, அந்த 'நிறைமட்டம்' ஒன்று கதையின் முடிபுக்கு முந்திய தட்டமாக அமைய வேண்டும். இதுவே கதையின் 'உச்சக் கட்டம்' எனப்படுகிறது.

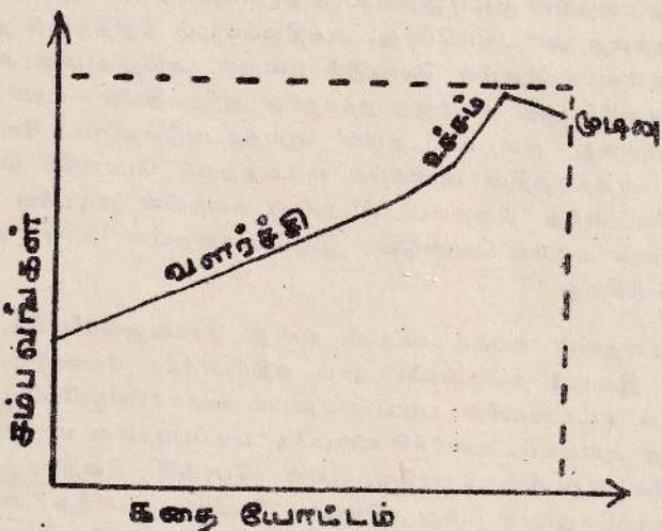
iii. கதையின் உச்சக் கட்டம் என்று சொல்லும்போதே, அதில் முதல் இடைக் கட்டங்களை நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். முதல் இடைக் கட்டங்களின் படிப் படியான வளர்ச்சியினுலேயே உச்சக் கட்டம் அமையும். வளர்ச்சி என்பதே, படிப்படியான மாற்றங்களின் அளவில் ஏற்படும் உயர்வே, பால் பொங்கி நிறைமட்டத்துக்கு வருவதற்கேதுவாக அது மெல்ல மெல்ல உயர்ந்து வருதலென்று போன்றது இது. இந்த வளர்ச்சி முறையினுலேயே சிறுக்கதையின் உடல் அமைகிறது.

உச்சக் கட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் படிமுறை வளர்ச்சியாகவே கதையின் சடலம் அனமவதால், சடலத்தில் இடம் பெறும் சம்பவம் ஒவ்வொன்றும், விபரணம் ஒவ்வொன்றும், அவ்வுச்சக் கட்டத்திற்கு இன்றியமையாத வகையில் உதவும் என்று அர்த்தமாகிறது. கதைச் சம்பவங்களினது இந்த ஒருங்கமைந்த தன்மை கதையின் ஒன்றியையு அல்லது ஒருமைப்பாடு எனப்படும். இதற்கு அனுவாயியான சம்பவங்களும் விபரங்களும் மிகவும் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். அதனால், கதையிற் சிக்கண்டு பேணப்படுகிறது. இச்சிக்கண்ததாற் செறிவு அதிகரிக்கிறது. ஆகவே, கதைச் சம்பவங்களினது ஒருமைப்பாடு, மிகவும் முக்கியமானது. இது பற்றிப் பின்னரும் கூறப்படும்.

சிறுக்கதையின் முடிவு எதிர்பாராததாய் இருப்பது போலவே, அதன் தொடக்கமும் எங்கேர் ஓர் இடைநடவடிக்கை, இடுதிப்பெண்ணுடைப்பதாகும். ஒரு சம்பவத்தின் இடையில், வாசகன் திமிரென நுழைக்கப் படுவான், அவனது ஆவலைக் கிளறும் வகையிற் சிறுக்கதையின் தொடக்கம் அமையும்.

ஆகவே சிறுக்கதையின் தொடக்கம், வளர்ச்சி, உச்சக் கட்டம் முடிவு—இவைகள் பற்றியனவே அதன் முக்கிய தன்மைகளாகும்.

அத்தன்மைகளிற் பெரும்பாலானவற்றை விளக்கும் ஒர் உவமையாக இங்கு பால் பொங்கி வழிதல் தரப்பட்டது. அத் தன்மைகளை வரைபு ரீதிப்பிற் பின்வருமாறு<sup>2</sup> காட்டலாம்.



2

ஒரு கடதயின் ஆக்கக் கூறுகள் பற்றிய இந்த விளக்கத்துடன் எவ்வாறு ஒரு கடதயை ஆக்கலாம் என இனிக் கவனிப்போம். ஒரு கடதயாகக் முயற்சியை வசதியின் பொருட்டு நான்கு கட்டங்களாக நோக்கலாம்.

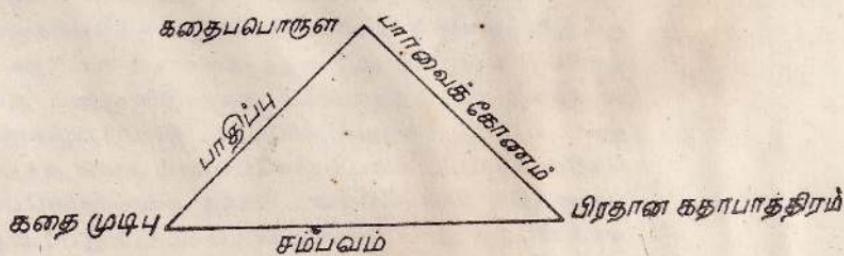
முதலாவதாகக் கடதயின் பொருளைக் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். கடதயின் பொருளைத் துணியாமல் ஏதாவது ஒரு கடத எழுது வோமே என வறிதே முயல்வது வீண் வேலை. பரிட்சைகளிலும் போட்டிகளிலும் கடதப்பொருள் கொடுப்பதலாம். அதற்கைமயச் சிறப்பான கடதகள் எழுதப்படுதலும் உண்டு ஆனால், ஒருவர் தாம் எழுதும் கடதயினது பொருளைத் தமது அனுபவத்திலே தாமே கண்டறிந்திருப்பின் மட்டுமே, கடதத்தொடுப்பு இயல்பானதாகவும், வலுவானதாகவும் மெய்ம்மைப் பண்புடையதாகவும் அமையும்.

இரண்டாவது கட்டம், கடதப் பொருளுக்குத் தக்கபடி கடதயை அல்லது கடதக்குரிய சம்பவங்களை மனத்தில் உருவாக்கிக் கொள்ளுவதாகும். எந்தவித முன்யோசனையும் இல்லாமல், கடதப்

பொருள் பற்றிய ஏதோ ஒரு நினைவுடன், உடனே அதனை எழுத்து தொடங்குதல் குருட்டுத் தனமான செயலாகும். எதையும் எழுத்து தொடங்கும், மனத்திற் கதையின் ஒரு புற உருவத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் முக்கியமாகும். அவ்வாறு உருவாக்கிக் கொள்ள முயலும்போது நம் மனத்திலே கதைக்குத் தேவையானவையும் தேவையற்றவையுமான பாத்திரத் தோற்றங்களும் சம்பவப் புணவுகளும் ஓர் ஒழுங்கற்ற முறையில் உண்டாகும். இவைகளிலே தேவையானவற்றைத் தேர்ந்து, அவைகளை நமது கற்பணை ஆற்றலால் ஒழுங்கமைக்கும்போது ஒரு கதையின் புறவருவம் கிடைக்கும்.

ஓர் உதாரணத்தின் மூலம் இதைத் தெளிவாக்கலாம். ஒரு கதைப் பொருளைத் தேர்தெடுப்போம். உத்தியோகத்துக்காக ஏங்கும் மனப்பார்ஸை நீங்கி, நாட்டின் பொருள் உற்பத்திக்கான உழைப்பில் இளைஞர்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்பதே பொருள்.

இந்தக் கதைப் பொருளை மனத்திற் போட்டுத் துழாவும்போது, நமது மனத்திலே சில கதாபாத்திரங்கள் முதலிலே தோற்றமளிக்கக் கூடும். அக்கதாபாத்திரங்கள் உத்தியோகம் பார்க்கும் இளைஞரை அல்லது விவசாயம் செய்யும் இளைஞரை அல்லது உத்தியோகத் திலிருந்து விவசாயத்திலிருந்து உத்தியோகத்திற்குப் போகவிரும்பும் இளைஞரை அல்லது விவசாயத்திலிருந்து உத்தியோகத்திற்குப் போகவிரும்பும் இளைஞரை இருக்கும். கதைப் பொருளின் பார்வைக் கோணத்தில் உத்தியோகத் திருந்து விவசாயத்திலிருந்து போகவிரும்பும் இளைஞரன் பாத்திரமே பொருத்தமானதாகத் தெரிகிறது. பிரதான கதாபாத்திரத்தைத் தெரிவி செய்யும்போது, முடிபும் அதற்கேற்றதாக அமைந்துவிடுகிறது. ஏனென்றால், கதைப் பொருளை நோக்கித்தான் கதாபாத்திரத்தின் இயக்கமாகிய சம்பவத்தின் முடிபு அமையும். கதையின் பொருள்தான் கதையின் முடிபைப் பாதிக்கும். கதையின் முடிபாற் கதைப்பொருள் பாதிக்கப்படும் என்பதும் உண்மையாகும். ஆகவே, ஒரு கதையின் புறவருவம் பின்வரும் முக்கோணத்தாற் காட்டப்படலாம்.



இங்கே உத்தியோகம் கிடைத்த ஒரு விவசாய இளைஞர் உத்தியோகமா விவசாயமா என்ற பல ஊசலாட்டங்களின் பின்னர் விவசாயத்துக்குத் திரும்புவதே கதையின் புறவுருவமாக அமையலாம்,

மூன்றாவதாகச் செய்ய வேண்டியது கதைத் தொடுப்பு ஆகும். கதையின் புறவுருவத்தை அப்படியே ‘ஆனுவிலிருந்து அஃகென்னுவரை விபரிக்கப் போனால், அது பாட்டி கதையாகவே முடியும். சிறுகளை யாக மாட்டாது. சிறுகளைக்குரிய ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் அல்லது சிறுகளைச் சட்டகத்துள் அதனைக் கொண்டு வருதல் அவசியமாகும்.

இதைப் பல வகையிற் செய்யலாம். உண்மையில் அக்களைத் தொடுப்பைச் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வகையில் அதனைச் செய்யலாம். கீழே உள்ளது அத்தகைய கதைத் தொடுப்பின் ஒரு வகைமாதிரியே.

**தொடக்கம்:** சிராமத்தில் ஒரு விவசாய இளைஞன் கையில் இரண்டு (உத்தியோக நியமனக்) கடிதங்களுடன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

**முதற்கட்டம்:** அக்கடிதங்களைப் பற்றிய விசாரணை: ஒன்று கூட்டுத் தாபன உத்தியோக நியமனக் கடிதம். மற்றையது அரசாங்க உத்தியோக நியமனக் கடிதம். எந்த உத்தியோகத்தை ஏற்றுக் கொள்வது என்பதிற் குடும் பத்தாருக்குப் பிரச்சினை ஓர் உறுதியான முடிபுக்கு வர முடியவில்லை. எனினும், பயணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு, இளைஞன் அப்போது விவசாயியாக வேலை செய்யும் கூட்டுறவு விவசாயச் சங்க உறுப்பினர் களிடம் அந்த நியமனக் கடிதங்களைக் காட்டி அவனுக்கு உத்தியோகம் கிடைத்துள்ளதைத் தெரிவித்துப் பயணம் சொல்லப் போகத் தகப்பனும் மகனும் புறப் படவு... .

### இடைக்

**கட்டம்:** கூட்டுறவுச் சங்க விவசாயப் பூமி சில மைல்களுக்காப்பால் உள்ளது. அதில், கூட்டுறவு முறையில் உழைக்கும் இளைஞர்களும் அவர்களிற் சிலரது குடும்பங்களும் குடியேறி உள்ளார்கள். அந்த விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை வெற்றிகரமாக்க அந்த இளைஞனும் அவனுடைய தோழர்களும் தனிப்பட்ட நிலப்பிரபுகளுக்கு கெதிராகப் பட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் அவன் அந்தப் பயணத்தில் யோசிக்கிறான். அந்த நண்பர்களையெல்லாம் விட்டுத் தான் பிரியவேண்டிய கட்டம் இப்போது வந்துவிட்டதென்பதை ஊர்கிறான்.

உச்சக்

கட்டம்:

தகப்பனும் அவனும் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கக் குடியிருப்பை அடையும் போது அங்கு ஒரே குழப்பமாக உள்ளது. விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சூடுகளைச் சங்கத் துக்கெதிரான தனிப்பட்டவர்களின் கையாட்கள் திரு டிவிட்டார்கள். இளைஞரின் மனம் பதறுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தைக் குலைக்க நினைக்கும் தனிப்பட்ட நிலப் பிரபுக்களின் சதிகளிலிருந்து, தங்கள் கூட்டுறவு விவசாயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் எனச் சூஞரைக் கிணருள். அடுத்தநாள், பட்டணத்திற்கு வேறு உத்தி யோகத்துக்குப் போகவிருக்கும் தன் மகன் இப்படி விவசாயக் கூட்டுறவைப் பாதுகாப்பதாகப் பேசுவது தகப்பனுக்கு விநோதமாகப்படுகிறது.

முடிபு:

ஆனால் மகனே அந்த இரண்டு உத்தியோகக் கடிதங்களையும் கிழித்தெறிகிறுன்.

இத்தகைய கதைத் தொடுப்பும் மனத்தில் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியதே. அவசியமானால், ஒரு தாளிற் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ள வார். ஆனால், மேலே உள்ளது போல் எப்போதும் எழுதிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை. குறிப்பு எடுத்தாலும் எடுக்காவிட்டாலும் கைத்தொடுப்பு மனத்தளவில் உள்ளதே. அது எழுத்து வேலையின் ஒரு பகுதியாகாது.

நான்காலது கட்டமே மனத்தளவில் உள்ள கதைத்தொடுப்புக் கைமய், சிறுகதையை எழுத்திற் சிருட்டிக்கும் கட்டமாகும். எழுத்து வேலையின் போதுநான் மூன்றான் கதைத் தொடுப்பு'முக்கும் முழியும்'. உள்ள கீர்ச சிருட்டியாகும் செயன்முறை நடக்கிறது. இந்தக் கட்டத்திலேயே சொல்லாட்சி, வெளியிட்டுத்திறன், நடை முதலிய மொழியாற்றறூப், வேறு சில நுணுக்கங்களும் சம்பந்தப்படுகின்றன. இதுவே சிறுகதை ஆக்கத்தின் மிக முக்கியமான கட்டமாகும். இந்தக் கட்டத்தின்போது, அதாவது சிறுகண்டயின் எழுத்து வேலையைத் தொடங்கும்போது, எம்மை வழிநடத்த வேண்டிய இரண்டு சிந்தனைகள் உண்டு. ஒன்று, ஒரு சம்பவத்தை எதுக்காகப் புகுத்துகிறோமோ அந் தோக்கம் சரிவரும் வகையிலேயே அச் சம்பவத்தின் விபர நனுக்கங்கள் அமைய வேண்டும். இரண்டு, ஒரு சம்பவத்தின் முடிபு அடுத்த சம்பவத்துக்கு இயைபாகக் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும். பாத்திரங்கள், பாத்திரங்களின் செயல்கள், உரையாடல்கள், பிற விபரங்கள் ஆகியவை இந்த இரண்டு சிந்தனைகளையும் முன்வைத்தே உருவாக்கப்படுகின்றன.

இதனை ஓர் உதாரணத்தின் மூலமாகவே நிங்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். நமது கதைத் தொடுப்பில் உள்ள கதைத் தொடக்கத்தின் மாதிரி உருவாக்கத்தை இங்குக் கவனியுங்கள்.

முருகேக்கவுக்குப் பெரும் யோசனையாக விருந்தது. கையில் இரண்டு கடிதங்களை வைத்திருந்தான். தலைமமிர் நெற்றியிற் படிய விருந்தையில் உள்ள வாங்கில் அமர்ந்து அந்தக் கடிதங்களையே மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். எதிரே வாசலிற் காலை வெயில் தெறித்தது.

“என்ன முருகு இன்னும் யோசனை முடியல்லையா? வெயில் ஏறுதே. வேளையோட போய் வருவோமே, புறப்படு...”

குளித்து முடித்துக் கொண்டு வாசலூக்கு வந்த அவற்றுடைய தகப்பனார் சொன்னார். தகப்பனார் சொன்னதும் அவன் எழுந்து கடிதங்களை மேசையில் வைத்துவிட்டு, துவாயை எடுத்துக் கொண்டு, தலைமயினர நெற்றியினின்று நீக்கிப் பின்னுக்கு விட்டவாறே குளிப்ப தற்குப் போனான். குசினிக் கதவடியில், தாய் சொல்லிக்கேட்டது:

“இரண்டு உத்தியோகமும் ஒருமிக்கக் கிடைச்சிருக்கே, இதிலீவ்வதை எடுக்கிறதென்டுதான் தம்பி யோசிக்கிறாக்கும்.....”

முருகு வாளியை இழுத்து, துலாவின் பற்றுக்கையைப் பிடித்தான். தகப்பன் சொல்லிக் கேட்டது:

“யோசிக்க என்ன இருக்கு? அந்தத் திறைசேரி வேலையைவிட, கட்டிடப் பொருட் கூட்டுத்தாபன வேலை நல்லதாம்...”

“அரசாங்க வேலை என்றால் ஊருக்கு மாறி வரலாமாமே...”

“இது இரண்டும் கொழும்பிலைதான்.”

கிணற்றுக் கொட்டி வேலை ஒரு கையும் பற்றுக்கையில் மறுகையுமாக முருகேக் குளித்து நின்றான். தகப்பனின் குரல் அவசரமாகக் கேட்டது:

“என்ன தம்பி இன்னும் குளிக்கல்லியா? நேரம் போகுதே, கெதியா வா...”

முருகேசு பற்றுக்கையைத் தாழ்த்தித் தண்ணீரை அள்ளினான். தாயின் குரல் கேட்டது:

“எங்க போக?....”

“இவங்கட விவசாயப் பண்ணைக்கு ஒருக்காப் போய், சொல்லித்து வரவேணும். என்ன தம்பி இன்னும் தொடங்கல்லியா?”

முருகேசு மளமளவென அள்ளித் தலையில் வார்த்தான். அள்ளும் போது, அவற்றுடைய கட்டமைந்த கறுத்த உடலின் தசைகள் புயத்தி லூம் தோட்பட்டையிலூம் புரிவிட்டுத் தெரிந்தன...

இவ்வளவையும் வாசித்த பின், பின்வரும் வினாக்களின் வழியே யோசியுங்கள்.

- i இக்கதை ஆரம்பத்தின், முதல் வாச்சியத்தை அவ்வது முதற் சில வாச்சியங்களை வாசித்தபின் தொடர்ந்தும் வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் எழவில்லையா?
- ii இதில் உள்ள உரையாடல்கள் எவற்றைத் தெரிவிக்கின்றன?
- iii இவை யார் யாருடைய உரையாடல்கள்?
- iv நகப்பன் தாய் ஆசிய பாத்திரங்கள் கதைப்பகுதிக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன?
- v முருகேக, தகப்பன், தாய் மூவரிலும் யாரின் தோற்றம் உங்க ஞக்கு அதிகமாகப் புலப்படுகிறது? என்?
- vi விருந்தை, வாங்கு, வாசல், குசினிக் கதவடி, வாளி, கிணற்றுக் கொட்டு, பற்றுக்கை ஆசிய குறிப்புகள் இல்லாவிட்டாற் கதையில் என்ன தெளிவில்லாமலிருக்கும்.
- vii காலை, வெயில், குளிப்பு, ஆசியவை எதைக்காட்டுகின்றன?

இந்த வினாக்களின் வழியே நீங்கள் சிந்தித்தால் ஒரு சிறுகதையின் எழுத்தாக்கத்தில், பாத்திரங்கள், உரையாடல்கள், பிற விபரணங்கள் என்ன அடிப்படையில் இடம்பெறுகின்றன என்பதை உணர்ந்து கொள்வீர்கள்.

#### A. உரையாடல்:

உரையாடல் கதையின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தகவல் களைத் தருவதற்காக உருவாக்கப்படுகிறது. உரையாடல்கள் பாத்திரங்களின் தன்மைகளையும் உணர்வு நிலைகளையும் காட்டவும் அமையும். கதையின் வளர்ச்சிக்கு உதவாத தகவல்களையோ பாத்திரத் தன்மை உணர்வுகளையோ தரும் உரையாடல் கதையின் ஒருமைப் பாட்டுக்கு ஊறுசெய்யும்.

#### B. பாத்திரவாரப்பு:

தகவல்களைத் தரும் உரையாடலை நிகழ்த்துவதற்காகவும் சில பாத்திரங்கள் நுழைக்கப்படலாம். உரையாடலும் ஒருவகைச் செயலே. அதுபோல, சம்பவத்துக்குத் தேவையான பிற செயல்களைப் புரிவிப்பதற்காகவும் பாத்திரங்கள் கதையில் நுழைக்கப்படலாம்.

செயல்களைப் புரிவிப்பதற்காக நுழைக்கப்படும் பாத்திரங்களின் வாரப்பை மேலும் புலப்படுத்துவதற்காக, அவற்றின் அங்க அசைவுகள், தோற்றக் குறிப்புகளையும் இடையிடையே சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

### பிற விபரணங்கள்:

சம்பவம் நிகழும் கூழலீஸ் சித்திரித்தாற்றுன் அச் சம்பவத்தை வாசகனால் முழுமையாகத் தூலப்படுத்தி அறிந்து கொள்ளமுடியும். குழல் இடத்தையும் குறிக்கும்; காலத்தையும் குறிக்கும். நிகழும் இடத்தைக் களம் என்று சொல்வார்கள். இந்த வகையிலேதான் காலம் களம் பற்றிய குறிப்புகள் சிறு கதையாக்கங்களில் இடம் பெறுகின்றன.

இந்தக் குறிப்புகளின் பின்னணியில், முன்பு நீங்கள் பார்த்த வினாத்துணைகளுக்குக் கண்ட விடைகள் சரியோவெனப் பாருங்கள்.

இவ்விதம் சிறுகதையின் ஆக்கம் பற்றிப் பொதுப்படக் கூற முடியுமாயினும், எந்த வகையிலும் இதை ஒரு வாய்பாடாகக் கொண்டு யாரும் எழுதலாகாது. இந்தப் பொதுத் தன்மைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் விரித்துக் கொள்ளவும் மாற்றிக் கொள்ளவும் உரிமையுண்டு.

### பயிற்சி

1. நாம் எழுத முயன்ற சிறுகதையைப் பூர்த்தி செய்க.
2. நீர் எழுத விரும்பும் ஏதாவது ஐந்து சிறுகதைப் பொருள்களைச் சுருக்கமாகக் காட்டக்கூடிய குறிப்புகளை எழுதுக.
3. நீர் விரும்பும் அந்த ஐந்து கதைப் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றும் எத்தகைய பிரதான கதாபாத்திரத்தைக் கோரியுள்ளது என்பதைக் கூறி, வேண்டிய விளக்கக் குறிப்பை எழுதுக.
4. உமக்கு எத்தகைய சிறுகதைகள் பிடிக்கும்? ஏன்?
5. உமக்குப் பிடித்த ஒரு சிறுகதையின் முடிபு பற்றிச் சுருக்க மாகக் கூறுக.
6. பின்வருமாறு தொடங்கி நீங்கள் விரும்பியவண்ணம் சிறுகதை களைப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்.

(i). அந்தப் பரீட்சை நடக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க அரசரத்தினமும் குலமும் மிகவும் கண்டப்பட்டார்கள். குலம் கொழும்பு வாசியாகி மூன்று வருடங்களாகிவிட்டாலும் தலைப்பட்டினத்தின் சந்து பொந்துகளைத் தரிசிக்கும் வல்லமையைப் பெற்றிருக்கவில்லை.....

(ii) பொன்னம்பல வாத்தியார் இப்போது தான் ஊருக்கு மாற்றலாகி வந்திருக்கிறார். தம்முடைய வாழ்வின் பெரும் பகுதியை மலைநாட்டிலும் வன்னிப் பகுதியிலும் கழித்துவிட்டு வந்த வாத்தியாருக்கு ஊருக்குட் காலடி

வைக்கும் போதே ஏதோ ஒரு புண்ணிய பூமியை மிதிப்பது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டதில் ஆச்சரியப்படுவதற் கொன்றுமில்லை...

- (iii) அவன் அவசரமாக ஓடிவந்து புறப்பட்டு விட்ட அந்தப் பஸ்ஸிலே தாவி ஏறிக் கொண்டான். ஓடிவந்த வேகத்திலே தவறி விழுந்திருந்தால் என்ன ஆகியிருக்குமோ என்று அவன் இப்போதுதான் நினைத்துப் பார்த்தான். அவனுக்கு உடலெல்லாம் ஒரு முறை 'ஜில்' என்றது.
- (iv) இராமையா கேட்டுக் கொண்டபடி எல்லோரும் கருக்க விலே வந்து விட்டார்கள். ஆனால், இராமையாதான் வரவில்லை...

### நாடக எழுத்தாக்கம்:

ஒரு பாடசாலையின் ஆண்டு விழாவில் அப்பாடராலையின் சில வகுப்புகள் நாடகங்கள் நடித்துக் காட்டின. ஒரு வகுப்பின் நாடகத் தின் முதற் காட்சிக்குத் திரை திறக்கப்பட்டது. இரண்டொரு வசனங்களுடன் அந்தக் காட்சி முடிந்தது. அடுத்த தாட்சிக்குத் திரை திறக்கப்பட்டு, அந்தக் காட்சியும் இரண்டொரு வசனங்களுடன் முடிந்தது. இப்படியே ஒவ்வொரு காட்சியும் இரண்டோர் உரை யாடல்களுடன் அமைந்ததால், திரையைத் திறப்பதும் மூடுவதுமே நாடகமாய்த் தெரிந்தது. நாடகம் பார்த்தவர்கள் கைதடிக் கூச்சல் போட்டு அந்த நாடகத்தை நிறுத்தச் செய்தார்கள். நாடகத் தை நடத்திய அந்த மாணவர்கள் வெட்கத்தாலே தலை குனிந்தார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்திலிருந்து நீங்கள் நாடக எழுத்தாக்கம் பற்றி வருவதற்கும் விளங்கிக் கொள்ள முடியுமா?

இரண்டொரு வசனங்களால் அல்லது உரையாடல்களால் ஆன இன்னச் சின்னக் காட்சிகளால் நாடக எழுத்தை அமைக்கக் கூடாது என்பது நீங்கள் பெறக்கூடிய ஒரு முடிபு. ஆகவே, நாடகத்தின் ஒவ்வொரு காட்சிக்கும், போதுமான அளவு நேரநீடிப்பு அளவியம் என்று தெரிகிறது. முற் காலத்தில் இரவிரவாகீக் கூத்துச்சலும் நாடகங்களும் நடத்தினார்கள். இந்தக் காலத்தில் ஒரு முழு நாடகத்துக்கு உரிய நேரம், மூன்று மணித்தியாலம் என்றே இரண்டு மணித்தியாலம் என்றே வசதிக்குத்தகபடி வகுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு நாடகம் எழுதத் தொடங்கும்போது, அதற்குள் மொத்தமான கால அளவை முன்வைத்து யோசித்தல் தவிர்க்க முடியாதது. சாதாரணமாக மேடை நாடகத்தில் ஒரு காட்சிக்கு 15 நிமிடம் ஒரு சராசரி அளவாக அமையும். நாடகக் கதைக்கு ஏற்ப, காட்சியின் நேரநீடிப்பும், காட்சிகளின் எண்ணிக்கையும் அமையும்.

ஆகவே எழுதப்படப் போகும் மேடை நாடகத்துக்குரிய மொத்த நேரத்தினடிப்படையில் அந் நாடகத்தை எத்தனை காட்சிகளாக அமைக்கலாம் என்ற ஒரு பருமட்டான எண்ணை முதலில் அவசியம்.

மேடை நாடகம் ஒன்றை எழுதுகையில் அதை ஒரு மேடையில் நடைபெற்றத்தக்க ஒன்றுக்—மேடையில் நடைபெறும் ஒன்றுக்—எண்ணிக் கொண்டு எழுதுவதும் இன்றியமையாததாகும். மேடையிற் காண்பிக்கச் சாத்தியில்லாதவற்றை நாடகமாக எழுதினால், அந்த நாடக எழுத்து, படிப்பதற்கு மாத்திரமே உதவும்; நடிக்க உதவாது.

நேரமும் இடமும் பற்றிய இந்த இரண்டு விதமான முன்னரி வுடன், நாடக எழுத்தாக்கத்தின் பிரதானமான மூன்று படிநிலைகளைப் பார்ப்போம்.

1. நாடகத்துக்குத் தேவையான ஒரு நாடகக் கதையை நீங்கள் தேர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். அக் கதையின் புறவுருவத்தை அல்லது அதன் மேலோட்டமான சேர்வையை மனத்தில் அமைத்துக் கொள்ளல். போதுமானது. ஒரு கதையின் புறவுருவத்தை மனத்தில் அமைத்துக் கொள்வதற்கு உதவக்கூடிய குறிப்புகளைச் சிறுகதை ஆக்கப் பகுதியிற் கண்டிர்கள். ஒரு கருத்தைச் சூழ்ந்து ஒரு கதை அமைக்கப்படுகிறது என்பதை அறிவிர்கள். நாடகக் கதைக்கும் இது பொருந்தும்.

2. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தக் கதையின் உருவை, ஆரம்பத்தில், அது மனத்தில் என்ன கோலத்தில் அமைந்தாலும், அதனை மேடையிற் காட்சி காட்சியாகக் காட்டக்கூடிய சம்பவத் தொகுதிகளாக வகுத்து அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் காட்சித் தொகுப்புகளை மனத்திற் சீர்படுத்திக் கொள்ளும் போது, முன்பு கூறிய நாடகத்தின் முழு நேரம் பற்றிய அவதானம் முக்கியமானது. அந் நேரத்துக்குத் தக்கப்படியே காட்சிகளின் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கைகளையும் கூடிய பட்ச எண்ணிக்கைகளையும் தீர்மானித்து, அந்தக் காட்சி எண்ணிக்கைக்குத் தக்கப்படி, நாடகக் கதையை வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

மேற்கூறியவற்றிற் உதாரண வாயிலாகக் காண்போம்:

சிறுகதையாக்கப் பகுதியில், நாம் எடுத்துக் கொண்ட கதையின் புறவுருவத்தையே இங்கே ஒரு நாடக எழுத்தாக்கத்திற்கும் எடுத்துக் கொள்வோம்.

முதலில், அந்தச் சிறுகதையை அப்படியே நாடகக் காட்சிகளாக வகுக்கலாமா என்று பார்ப்போம்.

அந்தக் கதைத்தொடுப்பில், நான்கு முக்கியமான கட்டங்கள் அல்லது 'சம்பவக் கூறுகள்' உண்டு.

1. முருகுவின் வீட்டு நிகழ்ச்சி
2. முருகு கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைக்குப் போகும் வழியில், அப்பண்ணை அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றை நினைத்தல்.
3. கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையிற் குடுகள் களவாடப்பட்டு விடுதல்.
4. கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையைப் பாதுகாத்து வளர்க்க முருகு திடசங்கறப்பம் செய்தல்.

இந்தச் சிறுக்கைத்துக்காட்சிகளை அப்படியே ஒரு நாடகத்தின் காட்சித் தொகுப்புகளாக மாற்றுவதிற் சில சாதக பாதுகங்கள் நமக்குப் புலப்படுகின்றன.

1. முருகுவின் வீட்டு நிகழ்ச்சியை அக்கைதயில் உள்ளபடியே நாடகமாக்கினால், அது ஒரு காட்சிக்குப் போதாது. இரண்டொரு நிமிடத்தில் அவ்வளவும் நடித்து முடிக்கப்பட்டு விடலாம். ஆகவே, அங்கு வேறு சில சம்பவங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிவரும். தவிர, அளவில் மட்டு மல்லாது தன்மையிலும் அந்த நிகழ்ச்சி ஒரு மேடை நாடகத்திற்குப் போதுமான வலுவுள்ளதா என்பது யோசிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.
2. சிறுக்கைதயிலும் திரைப் படத்திலும் பின்னேக்கிப் பார்ப்பது போல் நாடகத்திற் பின்னேக்கிப் பார்த்தலைக் காட்டுவது சிரமம். உரையாடல் மூலமாக, கடந்த சில சம்பவங்களை நினைவுபடுத்தலாம். ஆனால் அவைகளை முழுமையான காட்சிகளாக அமைக்க இயலாது.
3. வயலிற் குடு களவாடப்படுவதையும் அது தொடர்பாக முருகு திடசங்கறப்பம் செய்வதையும் ஒரு மேடைக் காட்சிருபத்தில் அமைக்க முடியுமெனினும் சிறுக்கைதயில் உள்ள அதே நிகழ்ச்சித் தொடரில் அமைப்பது நாடகமேடைவசதிக்கு உவப்பான்தாக இராது. ஒரு நெற்குட்டைக் கள்ளர்கள் அல்லது கைக்கூலிகள் களவாடுவதை மேடையிற் காட்ட முடியுமெனினும் இளைஞர்கள் அவர்களை வயல் முழுதும் துரத்திக் கொண்டு ஒடுவதைக் காட்ட முடியாது. அவர்கள் துரத்திக் கொண்டோடத் தொடங்குவதைக் காட்டலாம். பின்னர் துரத்தி விட்டுக் களைத்து வருவதைக் காட்டலாம். இந்த இரண்டுக்குமிடையில் முருகுவின் மனதிலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தை மேடையிற் காட்டுவதற்கு இந்த இரண்டும் மாத்திரம் போதிய உணர்க்கிறந்துதை அல்லது உச்சத்தைக் கொடுக்குமா என்பதும் கேள்விக்குரியதாகும்.

இந்தகைய காரணங்களால் அந்தக் கதைத் தொடுப்பை நாம் அவ்வாறே நாடகத்திற்குப் பயன்படுத்த இயலாது. மேடைக்குத் தக்கபடி அதிற் சில அல்லது பல மாற்றங்களைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை கதை அமைப்பு முழுவதையுமே, தலைமொக மாற்ற வேண்டியும் வரலாம். ஆனால், நாடக மேடையை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு நாடகத்துக்காகவே புனையும் நாடகக்கதை எளிதாயிருக்கும். மேலே நாம் எடுத்துக் கொண்ட கதையை இருவிதமாக நாடக மாக்கலாம்.

### முதலாவது அமைப்பு :

முருகுவின் தாயும் தகப்பனும், நியமனக் கடிதத்தை வைத்துக் கொண்டு முருகு விவசாயப் பண்ணையிலிருந்து வருவதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருத்தல்—முருகு அங்கு வருதல்—அவர்கள் முருகுவிடம் அந்தியமனக் கடிதத்தைக் கொடுத்து, அந்தியமனம் பற்றிக் கூறல்— முருகு விவசாயப் பண்ணையை விட்டுத் தான் வரமுடியாதென்றும், தனக்கு உத்தியோகம் விருப்பமில்லையென்றும் தீர்மானமாகக் கூறுதல்—தகப்பன் கோபித்தல்—விவசாயப் பண்ணைக்குப் போகக் கூடாது, உத்தியோகத்திற்குத்தான் போகவேண்டும் என்று விதித்தல்—முருகுவின் சங்கட நிலையை மேறும் சில நிகழ்ச்சிகள் பெரிதாக்குதல்—முருகுவுக்கு அவனுடைய தங்கை ஆதரவாயிருத்தல்— இருவரும் திட்டம் போட்டு, ஒருநாள் இரவு முருகு தங்கையின் உதவியுடன் தகப்பனுக்குக் கடிதம் ஏழுதி வைத்துவிட்டுத் தகப்பனுக்குத் தெரியாமல் விவசாயப் பண்ணைக்கு ஒடிவிடுதல்—தகப்பன் எழுந்து, முருகுவின் கடிதத்தை வாசித்துவிட்டு உண்மையை மனைவியுடன் பேசி ஒப்புக் கொள்ளுதல்—நாடகம் விரிப்புடன் முடிதல். இந்தக் காட்சித் தொகுப்பிலே தேவையான அளவுக்கு நகைச்சுவை சேர இடமுள்ளது என்பதை அவதானிக்கலாம்.

### இரண்டாவது அமைப்பு :

மேடையில் வயற் பின்னணியில், விவசாய இளைஞர்கள் ‘குடு’ என்று அமைத்துக் கொண்டிருத்தின்றனர். வீட்டுக்குப் போன முருகு வரச் சுனங்குவது பற்றிப் பேசுகின்றனர். அவனுக்கு உத்தியோகம் கிடைத்து அவன் அதற்குச் செல்ல ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டிருப்பதாய்க் கேள்விப்பட்டதாக ஒருவன் சொல்கிறான். எல்லோரும் அந்தச் செய்தியை வெறுக்கிறார்கள். இளைஞர்களின் உத்தியோக மோகம், விவசாயப் பண்ணையின் சீரழிவுக்குத்தான் வழிகோலும் என்கின்றனர். முருகு, நீளக்காற்றசட்டைடுயும், முழுக் கைச் சட்டைடுயும் அனிந்து அவர்களிடம் பயணம் சொல்ல வருகிறான். அவர்களுடைய வெறுப்பையும் ஏனைத்தையும் கண்டு அவன் திகைத்துப் போகிறான்.

அவர்கள் விவசாயப் பண்ணையை வெற்றி பெறச் செய்வதற்கு இரவு பகலாக அனுபவிக்கும் இன்னள்களையும் வேதணைகளையும் ஒருவன், கடும்படியாக எடுத்துச் சொல்கிறேன். அப்போது, ‘பண்ணையின் உப்படிகளை யெல்லாம் போடியாரின் கையாட்கள் அள்ளிக் கொண்டு ஒடுவதாக ஒருவன் வந்து சொல்கிறேன். எல்லோரும் வீராவேசமாகக் கத்திக்கொண்டு போகிறூர்கள். முருகு தனியே நிற்கிறேன். ஒரு கிழவி வந்து தூரத்தில் நடந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து முருகுவிடம் பேச்கூக் கொடுக்கிறேன். இரண்டொரு நிமிடத்தில் இரத்தக் காயத் துடன் ஒருவனைத் தூக்கி வருகிறூர்கள். உப்படிகளை அவர்கள் காப்பாற்றி விட்டதாகவும் ஆனால், போடியின் கையாள் ஒருவன், அந்த விவசாய இளைஞரைத் தாக்கிவிட்டதாகவும் சொல்கிறூர்கள். அப்போது இன்னெருவன் ஒடி வருகிறேன். போடியின் கையாட்கள் வாய்க்காலை எங்கும் வெட்டி விட்டதால், உப்படித் திடக்கும் வயல் எல்லாம் தண்ணீர் பரவுவதாகச் சொல்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்கொரு மண்வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு ஒடுகிறூர்கள். இரத்தக் காயப் பட்டவனும், இரத்தத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு, மண்வெட்டியை எடுத்தபடி, ‘முருகு ஏன் நீ நின்று மினக்கெடுகிறோய்? வஸ்ஸலுக்கு நேரமாச்ச. போ’ என்று சொல்லிவிட்டு ஒடுகிறேன். முருகு வேதணை யுடலும் வீரத்துடனும், ‘இல்லை இல்லை; எனக்கு இந்த உத்தியோகம் வேண்டாம்; கூட்டுறவுப் பண்ணையைப் போடியாரின் சீர்குலைப்பி விருந்து காப்பாற்றுவேன். நான் விவசாயிதான்; விவசாயிதான்’என்று கூறியபடி, சப்பாத்தையும் சேட்டையும் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, காற்சட்டைக் கால்களை மதித்துவிட்டு, மண்வெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு ஒடுகிறேன். கிழவி ‘அப்படி யிருக்கவேணும் பிள்ளையென்றால்’ என்று சொல்லிக் கிரிக்கிறேன்.

இக்காட்சித் தொகுப்பு முழுதும் செயல்வடிவாக உள்ளதை அறியலாம். மேலும், முற்காறிய காட்சித் தொகுப்பில் உள்ளதுபோல், இதில் முருகு ஆரம்ப முதலே விவசாயந்தான் சிறந்தது எனத் தீர்மானித்துவனும் இல்லை என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வாறிருப்பதால், நாடகக் கதைகளுக்கு அவசியமான முரண்பாடுகளும் கருத்து வித்தியாசங்களும் மோதல்களும் இங்கு முதன்மை பெறுகின்றன.

நாம் எடுத்துக் கொண்ட இக்கதையில் மேலே உள்ளதுபோல் ஒரே காட்சித் தொகுப்பிற் கதைப்பொருளை வெளிப்படுத்த முடிய மெனினும், நேர நீட்சி முதலிய வேறு பல தேவைகளினால் இதை இரண்டு அல்லது மூன்று காட்சிகளாக அமைக்க வேண்டி நேரலாம். அவ்வமைப்பை நீங்கள் முயன்று பாருங்கள்.

இவ்வாறு நாடகக் கதைத் தொடுப்பை அல்லது காட்சித் தொகுப்பை, நாடகப் பொருளுக்கு இயைய மனத்தில் உருவாக்கிக்

கொண்ட பின்பு தான் நாடகக் காட்சிகளை எழுத்துருவில் வடிக்கத் தொடங்க வேண்டும். நாடகத்தின் எழுத்துருவை நாம் நாடகப் பிரதி என்றும் சொல்லலாம். உண்மையில் நாடகப் பிரதி, மேடையில் உருவாகும் நாடகத்தின் ஒரு பகுதியேயாயினும், அதுவே அந் நாடகத் தயாரிப்பின் பிரதான வழிகாட்டி ஆகும். ஆகவே, அந் நாடகப் பிரதியின் ஆக்கத்தின் போதும், அந்நாடகத்தின் இயக்கக் களமாயிய மேடையையும் அந்நாடகத்தைப் பார்க்கவிருக்கும் பார்வையாளரையும் முன்னிறுத்திக் கொள்வது அவசியமாகும்.

ஒரு நாடகப் பிரதியாக்கத்தின் போது அவதானிக்க வேண்டிய விடயங்கள் யாவை? பின்வரும் பகுதியைப் படியுங்கள்.

### பொடியன் போன போக்கு ( ஓரங்க நாடகம் )

**இடம் :** மார்க்கண்டு வைத்தியரின் வீடு.

**பாத்திரங்கள்:** மார்க்கண்டு வைத்தியர், மனைவி கனகம்மா, மகன் முருகு, மகள் ஆனந்தி, நோயாளர்.

(மார்க்கண்டு வைத்தியர் புறங்கைக் கட்டோடு அறையின் குறுக்கும் நெடுக்குமாய் வேகமாகவும் ஆத்திரத்துடனும் உலாத்துகிறார். மருந்து வாங்க வந்த நோயாளர்கள் பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்)

**கனகம்மா :** என்ன இது நீங்க. கூட்டுக்குள்ள போட்ட புலிமாதிரி— ஸாத்தி லாத்தி—இவ்வளவு சனமும் எவ்வளவு நேரமாவந்து மருந்துக்குக் காத்தித்திருக்குதுகள்?

**மார்க்கண்டு டியே,** உனக்கென்னடி தெரியும்? இங்டைக்கு என்ன திழுமை? சனிக்கிழுமை. நாளைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழுமை அடுத்த நாளைக்கு அவன் கொழும்புக் கந்தோரில் உத்தி யேர்க்கத்த ஒப்பெடுக்கவேணும். அவனை இன்னும் காணல்ல. என்னடி செய்யுற?

**நோயாளி :** என்ன வைத்தியர்? ஆகுக்கு வைத்தியர் கொழும்பிலே உத்தியோகம்?

**மார்க் :** என்றை பொடியனுக்கிடா தம்பி. அவன் இந்த ஸி.சி.யோ, கி.சி.யோ பாஸ் புண்ணியிருக்கான். இப்போ அவனுக்கு உத்தியேரகம் ஒண்டு வந்திருக்கு. நல்ல உத்தியோகமாம். இந்தா புர் கடிதத்தை.

**நோயா :** ஓம் வைத்தியர் நல்ல உத்தியோகம் போலதான் கிடக்கு. ஆள் எங்க இப்போ?

- வைத்தி : அதென்னத்தக் கேட்கிறதா தம்பி? அரசாங்கம் இப்போ பூமியெல்லாம் எடுத்துக் குடுத்துதாமே.
- நோயா ii: ஒமோம் அரசாங்கம் பூமியெல்லாம் எடுத்து விவசாயி களுக்குக் குடுத்திருக்கு.
- வைத்தி : அந்தப் பூமியிலே கொஞ்சத்தை இவனுகள்—என்ற பொடியனும் கூட்டாளிமாரும் எடுத்திற்று நம்மட கூப்பன்கடை மாதிரி ஒரு சங்கமும் வைச்சிற்று.....
- நோயா ii: ஒமோம் கூட்டுறவு விவசாயச் சங்கம்.
- வைத் : ஸ்து! அந்தா— உணக்கும் கொஞ்சம் விஷயம் தெரியுது போலக் கிடக்கு. அப்படியொரு சங்கத்தை உண்டாக்கிற்று வெள்ளாமை செய்யுறுங்கள்.
- நோயா iii: எவ்விடத்து?
- வைத் : வாய்க்கால் வழி என்ற இடமாம்.
- நோயா i: அது இங்கே இருந்து நூற்றிச் சொச்சம் கட்டையாச்சே.
- வைத் : ஒம் தம்பி, பாரன். நான் தந்தி அடிக்கப் போனநான். இவன்தான் கடிதம் போடச் சொன்ன சத்துராதி. டியே பாத்தியாடி? நீதானேடி கடிதம் போடச் சொன்னம். சொன்னுப் போல என்ன, இப்ப அவன் வருவான் தானே!
- நோய iii: ஏன் வைத்தியர் கூட்டுறவு விவசாயமும் நல்லதுதானே!
- வைத் : இது உத்தியோகமே தம்பி?
- நோய iii: ஓ! அதுவும் சரிதான்.
- வைத் : அந்தா! விஷயமறிந்து நீ சொல்லுய். எங்கடி, என்ற புள்ளோயை இன்னமும் காணல்ல...இது உத்தியோகம் டி. உத்தியோகம்..... எங்கடி அவனை இன்னும் காணல்ல?
- கனகு : அதுக்கு என்னைக் கேட்டென்ன? பெரம்பிளையப்போல, போய் வெளியில் பாருங்களன்.
- குரல் : அப்பா!
- வைத் : ஆஃ!
- முருகு : (வந்து கொண்டே) என்ன சத்தம் சந்திவரைக்கும் கேட்குது?
- வைத் : வந்திற்றியா, மகனே, வா, வா...
- இந்த நாடக எழுத்துப் பகுதி, முருகுவின் வீட்டில் நடைபெறுவதாகக் காட்டப்படும் காட்சித் தொகுப்பின் ஆரம்பம் என்பதை அறிவீர்கள். இதை எவ்வாறு தொடர்ந்து எழுதி முடிக்கலாம் என்பதைப் பின்னர் யோசியுங்கள். இப்போது தரப்பட்ட இந்த நாடக எழுத்துப் பகுதி எப்படி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனியுங்கள்.

இதில் நீங்கள் மூன்று விதமான கூருகளைக் கவனிக்கலாம்:

அ. நாடக பாத்திரங்கள்

ஆ. உரையாடல்கள்.

இ. நாடக பாத்திரங்களின் செயல், தோற்றம் உணர்ச்சி மெய்ப்பாடு பற்றிய, நாடகாசிரியரின் புறக் குறிப்புகள்.

இதில் வரும் நாடக பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் இங்கே ஏன் புகுத்தப்பட்டன என்று உங்களாற் கூறமுடியுமா?

முருகுவின் தகப்பனார் இங்கு ஓர் அச்ட்டுப் பேரவழியாகக் காட்டப்படுகிறார். நல்ல நோக்கமும் தீர்மானமும் மிக்க முருகுவை அறியாமையின் குருத்தால் அல்லாமல் அறியாமையின் அச்ட்டுத் தனத்தர்ல் முருகுவின் அப்பா சங்கடத்தில் அகப்படுத்தும் போதே இலேசான நகைச்சவையும் ஈவான நிகழ்ச்சிப் போக்கும் நாடகத்தில் இடம் பெறும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அதனுலேதான் முருகுவின் தகப்பனாருக்கு அத்தகைய பாத்திரத்தன்மை அளிக்கப்பட்டது என்னலாம். (முருகுவின் முதல் வசனமே, தகப்பனாரிடம் அவனுக்குள்ள அனுதாபமும், அங்கும் சுதந்திரமும் கலந்து உறவைக் காட்டுவதைக் கவனிக்க) முருகுவின் தகப்பனாரின் இயல்பு இவ்விதம் அமைந்ததினால், அந்த இயல்லைத் துலக்கிக் காட்டுமுகமாக, அதினின்று முரண் பட்டதாய், தாயின் இயல்பு தவிர்க்க முடியாதவாறு அமைகிறது.

ஆ. ஆகுவே, பாத்திரங்களும் அவற்றின் குறிப்பிட்ட தன்மைகளும் நாடகப் பொருளின் சார்பாகவே அமைகின்றன.

ஆ. அடுத்ததாக உரையாடல்களைக் கவனியுங்கள். உரையாடல் களைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

i. 'நாடகத்தில் உரையாடல்களின் பங்கு என்ன?

ii. நாடக உரையாடல்கள் எந்த வடிவத்தைப் பெறுகின்றன?

இந்த இரண்டு கேள்விகளையும் மேற்கொண்டு நாடக எழுத்துருவின் உரையாடல்களுக்குப் பொருத்திப் பாருங்கள்.

i. உரையாடலிலிருந்தே பின்வரும் செய்திகளை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

i. முருகுவுக்கு உத்தியோக நியமனக் கடிதம் வந்தமை.

ii. முருகுவை வீட்டுக்கு வரும்படி கடிதம் அனுப்பப்பட்டமை.

iii. முருகு கூட்டுறவுப் பண்ணையில் உள்ளான் என்பதும் அது எவ்வளவு தூரத்தில் உள்ளது என்பதும்.

2. பாத்திரங்களின் தன்மைகளை உரையாடல்களிலிருந்தே அறி கிறோம்.

- i. முருகுவிள் தகப்பனுரின் குணங்களும் தாயாரின் குணங்களும் அறியப்படுகின்றன.
- ii. அவர் பேசும் மொழி பிரதேச வழக்காய் அமைந்துள்ளது.
- iii. செந்தமிழில் அவைகள் எழுதப்பட்டால் என்ன குறைபாடு நேரும்? பிற பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் அறவே விளங்கு முடியாத முறையில் நாடக உரையாடல்களை அமைத்தல் கூடாது என்பதையும் நோக்குக.

இங்கு முக்கியமாக இரண்டு விடயங்களை மிகவும் அழுத்திக் கூற வேண்டும்.

ஒன்று நாடகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் தகவல்களை அல்லது பாத்திரத்தின் இயல்புகளைக் காட்டாத புறத்திப் பேச்ககளை அறவே தவிர்க்க வேண்டும்.

மற்றது இயன்ற வரையில் உரையாடல்கள் குறுகியவையாய் அமைவது விரும்பத்தக்கது.

(இ) இவி இறுதியாக, நாடக எழுத்துருவில் இடம் பெறும் நாடகாசிரியர் புறக்குறிப்புகளைக் கவனிப்போம்.

மேலே உள்ள நாடகப் பிரதியில் உள்ள நாடகாசிரியர் புறக்குறிப்புகள் யாவை எனக் காண்க. அவைகள் நாடகத்துக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன, நாடகாசிரியர் சேர்க்க மறந்த புறக்குறிப்புகள் எத் தனியும் நீர் அந்நாடக எழுத்துப் பிரதிக்குச் சேர்க்க முடியுமா?

உண்மையில், ஒரு நாடகம் தயாரிக்கப்படும்போது, வார்த்தைக்கு வார்த்தை வசனத்துக்கு வசனம், பாத்திரங்களின் ஒவ்வொரு அசைவுக்கும் நெளிவுக்கும் இத்தகைய ஆயிரக்கணக்கான புறக்குறிப்புகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. ஆனால், அவை நாடகத்துக்கு நடிகர்களும், நெறியாளரும் செய்யும் பங்களிப்புகளாகும். நாடகாசிரியர் சில இன்றியமையாத புறக் குறிப்புகளைச் சுட்டுதல் போதும். இந்த இன்றியமையாத புறக்குறிப்புகளும், நாடகத்தின் பெயரும் அடங்கும்.

மேலே உள்ள நாடகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பெயர் பற்றி உமது கருத்தென்ன?

நாடகம் என்றால் என்ன?

நாடகம்பற்றி இதுவரை நாம் கண்ட சில முக்கிய பண்புகளைத் திரட்டிக் கூறுவோம்.

1. மனித உணர்ச்சிகளையும் அவற்றின் மோதல்களையும் பாத்திரங்களின் செயல்மூலம் வெளிப்படுத்தும் ஒரு கலையே நாடகமாகும்.

2. நாடகங்களியன் கூற விரும்புவன யாவும், நாடகபாத்திரங்கள் மூலமே வெளிப்படுதல் வேண்டும்.
3. பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள், அவற்றின் தகுதிக்கு ஏற்றன வாக அமைதல் அவசியமாகும்.

### பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் பகுதியைப் பாவன, தேவன் என்னும் நண்பர்களுக்கு இடையில் நிகழ்ம் உரையாடலாக மாற்றுக.

19 ஆம் நூற்றுண்டு வரை சீவி உணவின் ஒரு பகுதியாகவில்லை. மேற்கத்தைய மக்களுக்குச் சீவியின் கலவையை முதன் முதலிற் கொண்டு சென்றவர் அராபியர்களே. அராபியர்கள் அதனை இந்தியர்களிடமிருந்து பெற்றார்கள். சீவியின் கலவைக்கு மேற்கு நாடுகள் இந்தியாவுக்கு எப்படிக் கடமைப்பட்டுள்ளன என்பது சர்க்கரை (சக்கரா) என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல் வெவ்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் என்ன வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதைக் காணும் போது விளங்குகின்றது. போத்துக்கிசர் மொழியில் 'அச்க்கர்' என்றும் இத்தாலிய மொழியில் சக்கஹரோ என்றும் பிரஞ்சு மொழியில் சக்கர் என்றும் குதிய மொழியில் சக்க்ரார் என்றும் அச்சமஸ்கிருதச் சொல் திரிபடைந்துள்ளது.

2. பின்வரும் பகுதியை அண்ணனுக்கும் தமிழிக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த உரையாடல் வடிவில் அமைக்க.

தமிழ் மன்னில் வினோயாடிக் கொண்டிருந்தான். அவன் மன்னில் வினோயாடியதற்கு நான் அவனைக் கடிந்து கொண்டே, அவனை அடிக்கர்க்கம்பை முறித்தேன். அவன் தன்னை அடிக்கவேண்டாம் என்று என்னை மீண்டும் மீண்டும் கெஞ்சினான்.

3. பின்வரும் நிகழ்ச்சி விபரங்களை நாடக உரையாடல் மூலம் தருக. தேவையான த்தாபாத்திரங்களை வருவித்துக் கொள்க.

கச்சான்சேஜையிலிருந்து அந்த விவசாயி விட்டுக்குப் போனான். வீட்டில் அடுப்புப் புகையாமறி விடந்தது. அவனுடைய மனைவி முன்கி ஒரு மூலையிற் படுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அதற்கு முந்திட நாள் இரவு, தான் குடிவெறியில் அவனுக்கு அவ்வளவு மோசமாக அடித்து விட்டானே என மனம் வருந்தினான்.

4. 'நாடக எழுத்தாக்கம்' என்னும் இப்பகுதியிலே தரப்பட்ட இரண்டு நாடகக் கலைத் தொடுப்புகளையும் கொண்டு நாடகங்களை எழுதுக.

5. மக்குப்பிடித்த ஏதாவது இரு கலைத் தொடுப்புக்களை பொருளாத் தேர்க்க தெடுத்து அதனை நாடகமாக்குக.

## 6. விளக்கனியல்

### விளக்கப் பயிற்சி

நாங்கள் நாடோறும் நால்களையும் பத்திரிகைகளையும் வாசிக்கி வரும். வானேனியைக் கேட்கிறோம். சொற்பொழிவுகளையும் உரையாடல்களையும் அவதானிக்கிறோம். இவ்வாறு நிகழும்போது முதலில் அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள முயல்கிறோம். சில விடயங்களை, புத்தி ழூர்வமாக நுணுகி ஆராய்ந்து விளங்கிக் கொள்கிறோம். இது கல்வியினால் அடையக்கூடிய பெரிய பயனாகும். 'தான் பிறர் வாய் என்பது அறிவு' அல்லவா? நாங்கள் கேட்பனவற்றை நன்பொருள் காண்பது அறிவு? நாங்கள் கேட்பனவற்றை யும் வாசிப்பனவற்றையும் ஐயந்திரிபற விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்; அல்லாவிட்டு பல இடர்ப்பாடுகள் நிகழும். ஒருவர் பேசும் நடை, எழுதும் நடை கடினமாக இருந்தால் அல்லது பேசும், எழுதும் பொருள் எமது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தால் விளங்கிக் கொள்வதிலும் இடர்ப்பாடு ஏற்படும். யவ்வைக் கூறாதைகளையும் பார்த்து விளங்கிக் கொள்ளப் பயின்று கொண்டால் அவற்றின் கவையையும் நயக்க முடியும்.

அன்றியும் சுருக்கியெழுதுதற்கும், உரையாக்கம் செய்வதற்கும் முதற் படி கிரகித்தலே ஆகும். அவ்வாறு கிரகிக்க வேண்டுமானால் முதன் முதலாக, தரப்பட்ட பகுதியை வாசிக்க வேண்டும். ஒரு முறை வாசித்து விளங்கிக் கொள்ள முடியாவிடின் விளங்கிக் கொள்ளும் வரையில் மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்க வேண்டும். அவ்வாறு வாசித்து (i) வாசிக்கும் பகுதி இன்னது பற்றியது (ii) அதை எழுதியவரின் நோக்கம் என்ன? (iii) எடுத்துக்கொண்ட, பொருளைப்பற்றி எழுதிய வர் எவற்றைக் கூறுகிறார் என்பதற்கைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

மூலப்பகுதியின் விபரங்களை அறியமுன்னர் முழுமையாக நோக்கி அது எதைப்பற்றியது என்பதை வரையறையாக அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இது பின்னர் விபரங்களை விரிவாகக் கூறுபடுத்தி அறிய வதுவும்.

மூலப்பகுதியின் விபரங்களை அறியும்போது அந்தப் பகுதியை வாக்கியமாகப் படித்துக் கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். மயக்கமாக அல்லது விளங்கமறது இருக்கும் சொற்களையும் சொற்றெடுக்களையும் தெளிவுபடுத்தி கொள்ளல் வேண்டும்.

பொதுவாக, விளக்கத்தை வேண்டும் வினாக்களைவாம் பந்தியிலுள்ள கருத்துக் தொடர்பின்படி அமையாவினாக்கலாம். ஆகவே, ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் ஏற்ற விடையைக் கண்டுபிடித்தே எழுதல் வேண்டும். விடைகள் பிழையில்லாத வாக்கியங்களாக அமைய வேண்டும். ஒரு சொல்லியோ, ஒரு சொற்றெழுதரேயோ விடையாக எழுதுதல் தவறாகும்.

இந்த முறையிற் பாட்டையாயினும் உரையையாயினும் வாசித்து அதிலடக்கிய பொருளை விளங்கிக் கொள்ளுதலே விளக்கப்படவிற்கியின் நோக்கம். பல பத்திரிகைகளையும் நூல்களையும், பலவேறு பா, உரைநடைகளையும் வாசித்து அவற்றின் வெளிப்படைப் பொருள்களையும் குறிப்புப் பொருள்களையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள இப்படியிற்கி பயன்படும்.

பயிற்சி

## I

வீரக்கற்பு வாய்ந்த கண்ணகியின் கதையால் ஓர் அரசியல் உண்மையும் விளங்குகின்றது. நெறிதவறிய அரசனை அறமே ஒறுக்கும் என்றும் உண்மையைப் பாண்டியன் வரலாறு காட்டுகின்றது. அரன்மனைச் சிலம்பைக் களவாடிய கள்வன் அகப்பட்டான் என்று பொற் கொல்லன் சொல்லிய சொல்லை ஆராய்ந்து பாராது, உண்மையை விசாரித்து அறியாது, ‘அக்கள்வனைச் கொன்று சிலம்பைக் கொண்டுவருக’ என்று பணித்தான் பாண்டியன். அரசன் ஆஜோயால், தன் கணவன் இறந்தான் என்றறிந்த கண்ணகி சீறி எழுந்தான். ‘தீ வேந்தன் தன்னைக்கண்டு இத்திறம் கேட்பேன்’ என்று புறப்பட்டான். கருங்கந்தல் விரிந்து கிடக்க, கண்கள் கண்ணீர் வடிக்க, கையில் ஒற்றைச் சிலம்பேந்திக் காவலன் முன்னே தோன்றினான், கோவலனிடமிருந்த சிலம்பு அரன்மனைச் சிலம்பன்று, தன் சிலம்பே எனப் பாண்டியன் திடுக்கிடப் பேசினான். அந்திலையில் மன்னவன் கை சோர்ந்து, மெய் சோர்ந்தான்.

— ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை.

(தமிழ்வினாக்கள்)

1. கண்ணகியின் கதை விளக்கும் அரசியல் உண்மை எது?
2. கண்ணகியின் சீற்றத்திற்குரிய காரணம் என்ன?
3. பாண்டியனிடம் சென்ற கண்ணகியின் கோலத்தை விபரிக்க.
4. பாண்டியமன்னன் கைசோர்ந்து மெய்சோர்ந்தமைக்குரிய காரணம் என்ன?

5. கண்ணகியின் வீரத்தையும், கற்பையும் காட்டும் செயல்கள் எவ்வ ?
6. ‘த் வேந்தன் தன்னைக் கண்டு இத்திறம் கேட்பேன்’ என்ற கூற்றை விளக்குக்.

## II

அவிநையத்தின் மூலம் மனக்கருத்தை வெளிப்படுத்தல் உலக மக்களைவருக்கும் பொதுவான்தாக இருத்தல் போலவே, கூத்துகளிலே பாட்டுக்களின் பொருளுக்கேற்ப உணர்ச்சி புலப்பட அவிநையஞ்சு செய்த மூலம் மக்களுக்குப் பொதுவான்தாக அமைந்துள்ளது. இதனுலேயே நமது இயற்றமிழும் இசைத்தமிழும் வழங்குதற்கேற்ற நிலம் ‘வடவேங்கடந் தென்குமரியாமிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுவகம்’ என எல்லை வகுக்கப்பட்டது போல, நாடகத் தமிழ் வழக்கிற்கு நம்முன்னேர் எல்லை கூறுது விட்டனர். தமிழர்தம் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பன வாய் அமைந்த நாடகங்கள் பல முன்னாளிலே தமிழ் நாடெங்கும் நடந்தன என்றும், கால கதியில் அவற்றின் அமைப்பு முறைகூட அறிய முடியாதவாறு அழிந்தொழிந்தன என்றும் தெரிகின்றது. தமிழ் நாட்டிலே சில கிராமங்களில் நாடகங்கள் நடிக்கப்படுகின்றன எனினும், சிறந்த கூத்து முறையில் அவை ஆடப்படுகின்றன. மலையாளக் கரையிலும் இலங்கையின் மட்டக்களப்புப் பகுதியிலும் நல்ல முறையிலமைந்த நாட்டுக் கூத்துக்களை ஆடும் பெருவழக்கம் இன்றும் அழியாது நிகழ்ந்து வருதல் இங்குக் கருத்தக்க ஒன்றாகும்.

— வீ.சி.கந்தையா.

(மட்டக்களப்புத் தமிழகம்)

1. உலக மக்களைவருக்கும் பொதுவான் கூத்து அமிசங்கள் இரண்டு எவ்வ ?
2. இயற்றமிழுக்கும் இசைத்தமிழுக்கும் வழங்கும் நிலத்தின் எல்லை கள் எவ்வ ?
3. தமிழ் நாடகங்கள் எவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றன ?
4. நல்ல முறையிலமைந்த நாட்டுக் கூத்துக்களை எங்கே காணலாம் ?
5. பின்வரும் சொற்றெடுர்க்களை விளக்குக் — பிரதிபலித்தல், அவிநையம், காலகதி, பெருவழக்கு, தமிழ்க்கருநல்லுவகம்.
6. நாடகத்தமிழ் வழக்கிற்கு நம் முன்னேர் எல்லை கூறுதுவிட்டதன் காரணம் என்ன ?

## III

குஞ்சமுனி எழுந்தான். . ‘ஆன்’ விருதி ‘ஆன்’ விருதியாயிற்று, வேஷம் கலைந்தது. கொலைக்குற்றங்கு செய்தவனுடைய இருதயம்

போலே கொல்லனது உலைமுகத்துக் குருத்திபோலே, அவளுடைய நெஞ்சு படபடக்கின்றது; விமமிப் பொருமி மூச்சுத் தினாறுகின்றது. ஆன்கோவத்தை அந்தப் பொருமல் — அந்த மூச்சு—அப்படியே விழுங்கிவிட்டது. பெரிய சுவாமி சுவரில் ஏழுதிய சுவாமியாயின்று. அவளுடைய முகத்தில் பூரண சந்திரன் பிரகாசிக்கிறது; சூறகொண்ட மேகச் சடைக்கட்டு அவிழ்ந்து சரிந்து தாழுகின்றது; கண்களாகிய கயல்கள் ஒன்றேடோன்று உறந்து பிறழ்கின்றன. பவளவாயிலே கொவ்வை இதழ் துடிக்கின்றது; இடையிலே மின்னல் துவருகின்றது; கண்களில் முத்தம் துளிக்கின்றது; கைகளாகிய நாமரைகள் கூம்பு கிணறன. “‘மன்னிக்க வேண்டும். பரிசுத்தமான இந்த ஆசிரமத்தை அசுத்தஞ் செய்த இந்த மகாபாதகியை மன்னிக்க வேண்டும்’” என்று ஒரு தழுதமுத்த குரல் வருகின்றது; அது முனிவன் செவியில் நுழைகின்றது. அவன் செவிக்கு உயிர் வருகின்றது. அவன் வாயிலிருந்து கலத வருகின்றது.

— பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை  
(இலக்கியவழி)

1. ‘ஆன் விகுதி ஆள்’ விகுதியாயிற்று என்பதிலிருந்து நீர் விளங்குவது என்ன?
2. அவளுடைய நெஞ்சுப் படபடப்பிற்குக் காட்டப்பட்ட இரண்டு உவமானங்கள் எவ்வை?
3. “பெரிய சுவாமி சுவரில் ஏழுதிய சுவாமியாயின்று” என்பதைத் தெளிவாக விளக்குக.
4. அவன் முனிவரிடம் எதற்காக மன்னிப்புக் கேட்டார்?
5. இப்பகுதியில் வரும் இரு உருவகங்களை விளக்குக.
6. பின்வருஞ் சொற்களைப் பொருள் விளங்குமாறு வாக்கியத்தில் அமைக:

படபடக்கின்றது, பிறழ்கின்றன, மகாபாதகி, கூம்புகின்றன, துவருகின்றது.

#### IV

வாசிப்பு எழுத்து கணக்கு முதலான பாடத்துறைகளில் முறையான கல்வியைத் தொடங்குவதற்கும் அவற்றால் அதிகப்பட்சப் பல்ஜெப் பெறுவதற்கும் ஜந்து வயதுப் பின்னைக்கு முதிர்ச்சி போதாது என்பது பல்வேறு நாடுகளில் இதுபற்றிப் பல்வேறு ஆர்காய்ச்சிகள் செய்த கல்வியியல் உளவியல் நிபுணர்களின் கருத்தாகும். முறையான கல்வி தொடங்க ஏற்ற வயதைத் தீர்மானிப்பதற்கு, ஓரே வகைச் சூழலி விருந்து 5 வயதிலும் 6 வயதிலும் கல்வி தொடங்கிய இரு பின்னைகள்

எதிர்காலத்திலே கல்வி துறையிலே ஈட்டும் சாதனைகளைப் பரிசீலித் துப் பார்த்தல் வேண்டும். அவ்வாரூன் நுண்ணிய பரிசோதனையின்றி, கல்வி தொடங்கும் வயதுபற்றிச் சொல்லப்படும் அபிப்பிராயங்கள் அர்த்தமற்றவை. வேறு நாடுகளிற் செய்யப்பட்ட அத்தகைய பரிசோதனைகளால், முறையான கல்விக்கு ஜந்து வயது மிகவும் முதிர்ச்சி குறைந்தது என்ற முடிபுக்கு வரைக்கூடியதாயிருந்தது. "ஈடல், கை, கால், இந்திரியங்கள் தேகச்க்கு ஆகியவற்றுக்குப் பயிற்சி அளியுங்கள். ஆனால், இயலும் வரைக்கும் பிள்ளைகளின் மனத்துக்கு வேலை கொடாமற் பேணுங்கள்," என்று பிரெஞ்சுத் தத்துவங்கானி பெரியார் ஜே. ஜே. ரூசோ தெரிவித்துள்ளார். ஜே. பியாஜே முதலான உளவியல் நிபுணர்களின் ஆராய்சிப்படியும் பிள்ளைகளின் தர்க்க ஆற்றல் ஏழுவய தாகும் வரைக்கும் வளர்ச்சி பெருதிருக்குமெனத் தெரிய வந்துள்ளது.

— கல்வியின் புதிய பாதை

1. ஜந்துவயதுப் பிள்ளையின் முறையான கல்விபற்றி உளவியல் நிபுணர்களின் கருத்து என்ன?
  2. கல்விபற்றிச் சொல்லப்படும் சில அபிப்பிராயங்கள் அர்த்தமற்றவையெனக்குறிப்பிடப்படுவதன் காரணம் என்ன?
  3. பிரெஞ்சுத் தத்துவங்கானி ஜே. ஜே. ரூசோ எதனை வற்புறுத்தி யுள்ளார்?
  4. பிள்ளைகளின் தர்க்க ஆற்றல் எந்த வயதுவரை வளர்ச்சி பெற கிறது? இது பற்றி ஆராய்ந்த உளவியலாளர் யாவர்?
  5. முறையான கல்வி தொடங்க ஏற்ற வயதை எவ்வாறு தீர்மானிக்கலாம்?
  6. பின்வருஞ் சொற்களைப் பொருள் விளங்குமாறு வாக்கியத்தி வருமைத்து ஏழுதுக.
- உளவியல், நிபுணர், இந்திரியம், பேணுதல்.

## V

நினைவுக்கு எட்டாத காலமுதற்கொண்டே தமிழர்கள் அறபி களுடன் வர்த்தக கலாசார உறவு கொண்டிருந்தனர். திரேக்கர்கள், ரோமர்கள், சீனர்கள், எகிப்தியர்கள் ஆகியோர் தமிழகத்தில், தங்கள் வர்த்தக நிலையங்களை நிறுவியிருந்தனர். ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வாணிபம் மிகப் பெருமளவில் நடைபெற்று நறுமணம் கமழும் புந்கள், வண்ண வண்ண, கைத்திறன் மிக்க புடைவைகள், முத்துக்கள், பவளங்கள், மற்றும் பற்பல பொருள்கள் செங்கடல் துறைகளுக்கும் அங்கள், கிருந்து அலெக்ஷாந்திரியா, கெய்ரே, மற்றும் ஜீரோப்பிய துறை கிருந்து அலெக்ஷாந்திரியா, கெய்ரே, மற்றும் ஜீரோப்பிய துறை முகப் பட்டினங்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டன. ரோமாபுரிச்

சீமாட்டிகள் தமிழகத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 'மஸ்லின்' துணியையே வழக்கமாக அணிந்து வந்தனர். 'பட்டினப்பாலை' பத்துப்பாட்டு' ஆகிய நூல்களில் இதுபற்றிய தகவல்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. கி. மு. 1000 ஆவது ஆண்டில், சாலமன் (Solomon) மன்னனுக்குத் தமிழ் வேந்தன், மயில், குரங்கு, சந்தனக்கட்டை ஆகியவைகளை அன்பளிப்பாக அனுப்பி வைத்துள்ளார். மாமன்ன் அகஸ்தஸ் (Augustus) காலத்தில், தமிழகத்துக்கும் ரோமூக்கு மிடையில் ராஜரீக உறவுகள் இருந்து வந்துள்ளன. கிரேக்கர்களையும் ரோமர்களையும் தமிழர்கள் 'யவனர்' களை அழைத்தனர். பிற காலத்தில் அரேபியர்களும் இதே பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டனர். புலவர் நக்கிரீர் தமது 'நெடுநல்வாடை' என்ற நூலில் 'யவனர்' பற்றிய முழு விபரங்களையும் கொடுத்துள்ளனர். அதற்கு விரிவுரை எழுதிய நச்தினர்க்கிணியர் 'யவனரு'க்குச் 'சோனகர்' என்று வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்.

— ஊராமிஸ்.எம்.கே.செய்யிது அஹமது  
(முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்)

1. தமிழகத்தில் வர்த்தக நிலையங்களை நிறுவியிருந்த வெளிநாட்ட வர்கள் யாவர் ?
2. தமிழ் நாட்டிலிருந்து மேலைநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் எவை ?
3. ரோமாபுரிச் சீமாட்டிகளைக் கவர்ந்த தமிழ்நாட்டுப் பண்டம் எது ?
4. பட்டினப்பாலை, பத்துப்பாட்டு என்பன யாவை ? அவைகள் கூறும் தகவல்கள் யாவை ?
5. "யவனர்கள்" என்போர் யாவர் ?
6. நெடுநல்வாடை என்ற நூலை ஆக்கியவர் யார் ? அந்நால் தரும் விபரங்கள் எவை ?
7. யவனருக்குச் 'சோனகர்' என்று வியாக்கியானம் செய்தவர் யார் ? அவர் எந்தாலுக்கு விரிவுரை எழுதியுள்ளார் ?
8. தமிழ்நாட்டு அரசர்களுடன் உறவு கொண்டிருந்த ஐரோப்பிய மன்னர்கள் இருவர் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.

## 'VI'

பாரதியைக் கவர்ந்த ஆங்கிலப் புலவரில் ஷெல்லியும் பைரனும் 'ரோமான்டிக்' எனப்படும் தன்னுணர்ச்சிக் கலிதா நெறியின் தலை மக்களாவர். "இவ்வாழுதான் கவிப்பொருளும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்" என்ற neo-classical ஏற்பாட்டையெதிர்த்து, தமது சுய உணர்வை உரைகல்லாகக் கொண்டு முனைப்பாகக் கவிதை, பாடிய

வர்கள் இவர்கள். பாரதியும் “பொருள் புதிது, சுவை புதிது” என்று தன் முனைப்புடன் பாடியவனே. அந்த வகையிலே மனப்போக்கில் பாரதிக்கும் அவர்களுக்கும் நெருங்கிய ஒப்புமையுண்டு. ‘முன்னிக் கவிதை வெறி மூண்டு நனவழியப்பு’ பாடியவன்ஸ்லவா பாரதி? உலக இலக்கிய அளவுகோல்களைக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது பாரதியைத் தன்னுணர்ச்சிக் கவி என்றே கூறவேண்டும். ஆனால், இவ்வொப்புமைக் குட் சிற்சில் வேற்றுமைகளும் உள். உதாரணமாக ஷல்லி உரம் பெற்ற நிரீச்சரவாதி; எத்தகைய கட்டுப்பாட்டையும் விரும்பாத அராஜகள் அவன். மானுடனிக் கட்டிய தளைகள் யாவும் நீங்க வேண்டும் என்று பாரதியும் துடிதுடித்தானுயினும், சமயத் துறையில் அவன் ‘கட்டறுத்தவன்’ அல்லன். சமயத்தளத்தில் சாக்தனுகவும், தத்துவார்த்த மட்டத்தில் அத்வைதியாகவும் இருந்தான். ‘அத்வைத் திலைகண்டால் மரணமுண்டோ? என்று கேட்கிறுன் தனது சுயசரிதையில். ஷல்லியிடத்து ஆக்க நோக்கிலும் அழிவு நோக்கே தலைதூக்கி நின்றது. பாரதியின் சமயநம்பிக்கையே இதற்கு அடிப்படையென்னலாம்.

— கலாநிதி க. கைலாசபதி  
(ஒப்பியல் இலக்கியம்)

1. பாரதியைக் கவர்ந்த ஆங்கிலப் புலவர்கள் இருவர் யாவர்?
2. ஷல்லியும் பைரனும் எத்தகைய புலவர்கள்?
3. ஷல்லி என்ற புலவனுக்கும் பாரதிக்கும் உள்ள வேற்றுமைகள் எவ்வ?
4. பின்வரும் சொற்களின் பொருளை விளக்குக.  
அவற்றுக்குரிய எதிர்ப்பொருட் சொற்களை எழுதுக.  
(அ) நிரீச்சரவாதி (ஆ) அராஜகள் (இ) அத்வைதம்  
(ஈ) ஆக்கம் (உ) தலைமக்கள் (ஊ) ஒப்புமை
5. பாரதி சமய நம்பிக்கையுள்ளவர் என்பதைக் காட்டும் வரிகளை எடுத்துக் கூறுக.

## VII

தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்குமுள்ள பாரம்பரிய உறவு பிற மும் நிலையிலேயே புனைக்கதை தோன்றும். தனிமனிதனுக்கும், சமுதாயத்திற்குமுள்ள உறவு முறைகள் அவற்றினடியாகத் தோன்றும் தனி மனிதப் பிரச்சினைகள், சமுதாய நிலைமை, அந்திலைமையையுணர்த்தும் மனித நடவடிக்கை, சமுதாய மாற்றம், அம்மாற்றத்தால் மனித நடவடிக்கையில் ஏற்படும் மாற்றம் ஆகியனபற்றிய டூரண அறிவுடையே நாவல்கள் எழுதப்படலாம். ஒரு தனி மனிதனைக் கதாபாத்திரமாகக் கொண்டு அப்பாத்திரத்தின் வளர்ச்சியில் அல்லது இயக்கத்தில்,

முன்னர்க் குறிப்பிட்ட சக்திகள் யாவும் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதை உணர்ந்து அவற்றை அப்பாத்திரத்துடன் தொடர்புடுத்தும் பொழுது தான் நாவல் தோன்றுகின்றது. ஆனால் புனைக்கதைகள் முதன்முதலில் தோன்றுகின்ற அக்கால நிலையில், சமுதாய அமைப்பிலும் தனிமனித உறவு முறையிலும் ஏற்படும் எல்லா மாற்றங்களையும் பிரச்சினைகளையும் நன்கு அறிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் அறிவுத் திறனும் எல்லா ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் இருக்காது. மேலும் நன்கு அறிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் இம்மாற்றங்களும் பிரச்சினைகளும் வெளியிலே தெரியவும் மாட்டா. வழக்கிலிருந்து வரும் கதை மரபின் வழியே நின்று புதிய மனித உறவுப் பிரச்சினைகளைக் கூறுவதற்கு 'நெடுங்கதை' வகையினைக் கையாண்டாலும் அது வெற்றியாக அமையாது.

— கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி  
(தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்)

1. புனைக்கதை எப்போது தோன்றும் ?
2. நாவல் எழுதுவதற்கு எத்தகைய அறிவு வேண்டும் ?
3. எல்லா இலக்கியகர்த்தாக்களும் அறிந்து கொள்ள முடியாத விடயங்கள் எவை ?
4. நெடுங்கதை வகையைக் கையாண்டால் எத்தகைய பயனைப் பெறலாம் ?
5. 'வழக்கிலிருந்து வரும் கதை மரபு' என்பதனை விளக்குக.

### VIII

திருகோணமலையிலுள்ள சுவாமிமலையிற் கிடைத்த தொல்பொருட்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு தொல்பொருள் சமஸ்கிருதச் சாசனம் பொறிக்கப்பட்ட கல்லாகும். இக்கல் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அக்கல்லின் சாசனத்திலுள்ள செய்தி குளக்கோட்டன் என்ற பெயராற் கோணேஸ்வரர் கோயிலைத் திருத்தியமைத்தவனுக்கத் தமிழ் நூல்களிலே குறிப்பிட்டுள்ள இளவரசனை அடையாளங்களுக்கு கொள்ள உதவுகின்றது. சோடகங்கள் என்ற இளவரசன் கோணேஸ்வரர் கோயிலிலே சில திருப்பணிகளை முற்று வித்ததாகச் சாசனம் கூறுகின்றது. தகவினை கைலாச மாலையிலே குளக்கோட்டனுடைய மறுபெயராகச் சோழகங்கள் என்ற பெயர் தரப்பட்டுள்ளது. இதனாலே திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தவன் சோடகங்கள் என்ற இளவரசனே என்றும் அவனுக்குப் பின்னர் குளக்கோட்டன் என்ற பெயர் பிரபலமாயிற்றென்றும் அறியத் தக்கதாயுள்ளது. சாசனத்தின் காலம் பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டு. பாண்டியச் செல்வாக்கு நிலவியகாலம் அது. ஜ்டாவர்மன் வீரபாண்டியன்

திருகோணமலை வரை சென்று அங்கு பாண்டியருடைய இலக்சிலையைப் பொறித்துப் பாண்டியர் கோடியையும் பறக்கவிட்டிருந்தான். அப்படி யான் காலத்திலே கோழுகங்கள் கோணேஸ்வரர் கோயிலில் திருத்திக் கட்டியிருந்ததால் புதிய கட்டிடங்கள் பாண்டியர் பாணியிலேதான் அமைந்திருக்கும் என்று நம்பலாம். அதைச் சரி என்று நிருபிக்கப் பாண்டியர் பாணியில் அமைந்த கட்டிடப்பாகங்கள், சிற்பபாகத் தூண்கள் கோணேஸ்வரர் கோயிற் பிரதேசத்தில் கிடைத்துள்ளன.

— கலாநிதி கா. இந்திரபாலா.  
(இலங்கையில் திராவிடக் கட்டிடக்கலை)

1. சுவாமிமலை எங்கேயிருக்கிறது ?
2. கோணேஸ்வரர் கோயிலில் திருத்தியமைத்தவர் யார் ?
3. குளக்கோட்டனுடைய மறுபெயர் யாது ? அது எதிலே அவ்வாறு குறிக்கப் பட்டுள்ளது ?
4. பாண்டியர் செல்வாக்குப் பரவியிருந்த காலம் எது ?
5. பாண்டியர் பாணியிலே கோணேஸ்வரர் கோயில் கட்டப்பட்டமைக்குரிய சான்றுகள் எனவை ?
6. தொல்பொருள்களும் சாச்னாங்களும் வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன ?

### செய்யுளும் பொருளும்

செய்யுள் என்னும் சொல் 'செய்' என்னும் வினையாகப் பிறந்தது. மொழியின் ஆக்கஸ்ரவமான 'செய்கை' இசெய்யுள் எனப்படும். மொழி வளர்ச்சியின் ஆரம்பகாலத்தில் இத்தகைய ஆக்கஸ்ரவமான மொழிச் செய்கை ஒரைசெயாழுங்குடைய முறையிற் செய்யப்பட்டது. அதனால், செய்யுள் என்பது கவிதையையும், கவிதையின் அடிப்படையான ஒரையைமதியையும் குறித்தது. இதனாலேயே இன்றும் பாடல்சார்ந்த இலக்கிய வகைகளைத் தமிழிலே செய்யுள் எனகிறோம்.

மொழிக்குச் செய்யுளே நாம் என்பர். ஒரு மொழியின் செம்மை சான்ற சிறப்புகளை அறியவும் அதன் பயன்களைப் பெறவும் விழைவார் அம்மொழியிலுள்ள செய்யுளிலக்கியத்தை நன்கு கற்றல் வேண்டும். செய்யுளிலக்கியத்தை ஒரளாவேனும் கல்லாதார் அம்மொழியையேனும் அம்மொழி இலக்கியத்தையேனும் கற்றவர் ஆகார்.

செய்யுள்களின் செம்மை சான்ற பயன்களைப் பெற விழைவார், அவைகளின் பொருளை அறிதல் வேண்டும். செய்யுட் பொருளை அறியாது செய்யுளை அநுபவித்தல் பறவையொலிகளைக் கேட்டு அநுபவித்தல் போன்ற வெற்றுத்தீவிப் பயனோயாம். பொருளை அறியாவழிச் செய்யுளுணர்த்தும் உண்மைகளை அறிதலும் செய்யுளை நயக்கலும் இலவாகும்.

'பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்' 'பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருத்தும் பயனும்' என்பன போன்ற தொடர்கள் செய்யுட் பொருளை அறிதவின் இன்றியமையாமையையும், 'துறைத் தித்தமிழ் வாய் நுழைந்ததனையோ' 'துறைத்தித்தமிழின் ஒழுகு நறுஞ் சவையே' என்பன போன்ற தொடர்கள் செய்யுட் பெருளையறிதலால் வரும் பயனையும் அறிவுறுத்துகின்றன.

செய்யுளின் கருத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு நாம் கீழ்வரும் வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளலாம். இவை பெரும்பாலும் நமக்குப் பரிசைமற்ற மொழி நடை, ஆக்கநெறி முதலியனவற்றையுடைய செய்யுள்களை விளங்குவதற்கே அவசியமாகும். மேலும் இவ்வாறு பகுத்து விளக்கும் பொழுது செய்யுளிலே கருத்தோடுணர்ச்சியேர் எடுத்துரைக் கப்படும் முறைமையும் தெரியவரும். உங்களையான செய்யுள் நயப்பின் இலக்கு அதுவேயாகும். அவ்விலக்கினை அடைவதற்கு முதற்படியாக அமைவது தான் செய்யுட் பொருள் விளக்கம்.

### செய்யுட்பொருளை அறியும் முறை :

1. செய்யுளின் தொடக்கத்திலேனும் ஈற்றிலேனும் செய்யுட் பொருண்மைக்கான சந்தர்ப்பம், செய்யுளின் ஆசிரியர், நூல் ஆகியவை பற்றிய குறிப்புகள் இருப்பின் அவைகளை அவதானித்தல் செய்யுளின் பொருளை மதிப்பீடு செய்தற்குத் துணையாகும்.
2. செய்யுளைப் பன்றுறை கருத்துடன் படித்தல். ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு நோக்கத்திற்காக முன்னிலும் கூடிய ஆழ—அசல் நோக்குகளுடன் படித்தல் வேண்டும்.
3. செய்யுளைத் தனித்தனிச் சொற்களாகப் பிரித்தல். இதற்குச் சந்தி விதிகள் பற்றிய அறிவு தேவை.
4. செய்யுளின் முடிக்கும் சொற்களையும் (பயனிலை) எழுவாயையும் செய்ப்படுபொருளையும், இவைகளின் அடை மொழிகளையும் அறிதல். பெரும்பாலும் விணமுற்றே பயனிலையாக வருதலாலும், ஒரு செய்யுளில் விணமுற்றுகள் சிலவே வருமாதலாலும் முதலிற் பயனிலையை இனங்கானவும் எனிது. பயனிலையை அறிந்தால் அதன் துணையுடன் வினாக்களை அமைத்து எழுவாயையும் செய்ப்படுபொருளையும் அறியலாம்.. பின்பு இம்முன்றுடனும் தக்க வினாக்களை உண்டாக்கி இவைக்குரிய அடை மொழிகளை இனம் காணலாம்; பயனிலை விசேடம் அறிய — 'எவ்வாறு?' 'எங்கே?' 'எப்பொழுது?' என்னும் வினாக்களைக் கேட்கலாம். எழுவாய் செய்ப்படுபொருள் அடைமொழிகளை அறிய — 'எத்தகைய?' என்னும் வினாவை எழுப்பலாம்.

5. வாக்கியங்களாய் வருத்தல். வாக்கிய ஒழுங்குக்கேற்பச் சொற்களை மாற்றுதல்.
6. திரி (கடின) சொற்களின் பொருளை அறிதல். அத்திரிசொற்கள் முன் அறியப் பெறுதனவாகவேணும், பல பொருள் உள்ளவாக வேணும் இருப்பினும், முன்னும் பின்னும் சார்ந்து வந்த சொற்களின் இயைபுகள் கொண்டு அவைகளின் பொருளை மதிப்பீடு செய்யலாம். அவசியமானால் அகராதியின் துணையையும் நாடவாம்.
7. செய்யுட் பொருளை முதலில் முழுமையாகவும், பின் தொகுதிகளாகவும், பின் விரிவாகவும் நோக்குதல். முழுமையாக நோக்குதற்கு எழுவாய், செய்யுடுபொருள் பயனிலை ஆகிய மூன்றும் போதியன். சார்பு வாக்கியங்களை இனம் காஸ்பத ஞாலே தொகுத்து நோக்கலாம். அடைமொழிகளைக் கொண்டு விரிவாக நோக்கலாம்.
8. உவமை முதலிய அணிகள் இருப்பின் அவை குறிப்பிடும் உண்மைப் பொருளை அறிதல்.
9. செய்யுட்பொருளை முற்றுக ஓய்ப நோக்குதல். எச்சங்களைப் பயனிலையுடனும், சார்பு வாக்கியங்களைத் தலைமை வாக்கியத் துடனும் தொடர்புறுத்துதல் இதற்குத் துணையாகும்.

### செய்யுட் பொருளை எழுதுதல்.

1. முதலில், செய்யுளில் வரும் பிரதான அயிசங்களைத் துறித்துக் கொள்ளுதல் நன்று.
2. செய்யுட் பொருளை உரைநடையாக்கும்போது செய்யுளின் வாக்கிய அமைப்பு முறையை உரைநடை வாக்கிய அமைப்புமுறை மாக்கி எழுதுதல் வேண்டும். எழுவாய் முதலிலும், பயனிலை கந்திலும் செய்யுடுபேர்கள் நடவிலை அடைமொழிகள் இவை கஞ்சனும் அமைதல் வேண்டும்.
3. செய்யுளில் உள்ள சொற்றெழுத்துகளை விரித்துப் பொருள் தெளி வாகும்படி எழுதுதல் வேண்டும். ஆனால் வேண்டாத சொற்களைக் கேர்த்தல் ஆகாது.
4. திரிசொற்களை இயற் சொற்களாக எழுதுதல் வேண்டும். நன்கு பழக்கமுள்ள சொற்களை மாற்றுதல் வேண்டுவதன்று. திரி சொற்களை இயற் சொல்லாக்க வேண்டும் என்பதற்காக மாறுபட்ட பொருள்கையை சொற்களை எழுதுதல் ஆகாது. தவறான சொல்லை உபயோகிப்பதிலும் அந்தத் திரிசொல்லியே உபயோகித்தல் நன்று.

5. செய்யுளை உரைநடையாக்கும்போது செய்யுளிலுள்ள கருத்துச் சிறப்பும் கலவையும் அமையும்படி உரைநடையை எழுதுதல் நன்று.
6. செய்யுள் முழுவதும் ஒரே வாக்கியமாக இருப்பின் உரையையும் அவ்வாறு ஒரே வாக்கியமாகவும் எழுதலாம். சிறுசிறு வாக்கியங்களாகவும் எழுதலாம். குறைப்பயணிலைகளை விணைமுற்றுகளாக்குவதனாற் சிறு வாக்கியங்கள் அமையும்.
7. வினா வாக்கியங்களையும் உணர்ச்சி வாக்கியங்களையும் கூற்று வாக்கியங்களாக எழுதுதல் நன்று.
8. எழுதியபின் செய்யுளையும் உரையையும், ஒப்பிட்டு நோக்குதல் வேண்டும்.

### எடுத்துக்காட்டு:

செய்யுள் :—

"சயாத வற்சரின் வெளவி — நல்ல  
இரவலர்க் கீகின்ற புரவலர் போல  
இயாத வுவர்க்கட லன்ஸி — மிக  
உண்டு திரண்டெழு மேகம்."

1. சந்தி பிரித்தல். (கண்ணழித்தல்)  
சயாத வற்சரின் வெளவி நல்ல  
இரவலர்க்கு ஈகின்ற புரவலர் போல  
இயாத உவர்க்கடல் அள்ஸி — மிக  
உண்டு திரண்டு எழும் மேகம்.
2. வாக்கிய அமைதிக்கு ஏற்ப எழுதுதல் (கொண்டுகூட்டு)
- சயாத வற்சரின் வெளவி,  
நல்ல இசவலர்க்கு ஈகின்ற புரவலர் போல,  
இயாத உவர்க்கடல் அள்ஸி,  
உண்டு திரண்டு மேகம் எழும்.
3. எழுவாய் பயணிலை முதலியன அறிதல் :
- பயணிலை — எழும்.  
எழுவாய் — மேகம்  
செய்ப்படுபொருள் இல்லை.
- பயணிலை அடைமொழி — போல, அள்ஸி, உண்டு, திரண்டு  
சயாத.....புரவலர்போல (எழும்); இயாத உவர்க்கடல் அள்ஸி  
(எழும்); உண்டு (எழும்); திரண்டு (எழும்).

4. விளக்கம்

i. அருந்தசொற்களின் பொருள் அறிதல்.

வற்சர் — கொடுக்காத தன்மையர்; இரவலர் — இரப்போ; வெளவுதல் — கலர்தல்; ஈதல் — கொடுத்தல்; உவர்—உப்பு; புரவலர் — காவலர்.

ii. தொடர் விளக்கம் :

வற்சரின் — வற்சரிடமிருந்து (இன்: ஜந்தாம் வேற்றுமை நீக்கப்பொருள்)

உவர்க்கடல் — உவரையுடைய கடல்.

புரவலர் போல — புரவலரைப் போல

iii. உவமை.

உவமானம்: காவலர்; உவமேயம்: மேகம்.

உவமானம்: உலோபிகள்; உவமேயம்: உவர்க்கடல்.

உவமானம்: காவலர் உலோபிகளிடமிருந்து பொருளைக் கவர்ந்து இரவலர்க்குக் கொடுத்தல்; உவமேயம்: மேகம் உவர்க்கடலிலிருந்து நீரை அள்ளி உலகுக்குக் கொடுத்தல்.

முக்கிய அமிசங்களைக் குறித்தல் :

(அ) புரவலர் உலோபிகளிடமிருந்து கவர்தல்.

(ஆ) (புரவலர்) நல்ல இரவலர்க்கு ஈதல்

(இ) மேகம் உவர்க் கடல் அள்ளுதல்

(ஈ) மேகம் உண்டு திரண்டு எழுதல்.

6. உரைநடையில் எழுதுதல்:

பிறர்க்குக் கொடுக்காத உலோபிகளிடமிருந்து பொருளை அரசர் கள் பெற்று நல்ல யாசகர்களுக்குக் கொடுத்தல் போல, மேகங்கள் குறைவுபடாத உப்புத்தன்மையுள்ள கடலிலிருந்து நீரை நிறையப் பெற்று, பெருங்கூட்டமாக மேலே எழுகின்றன (எழுந்து மழையைச் சொற்றது உலகுக்கு வழங்குகின்றன)

பயிற்சி:

I. (அ) மின்வரும் செய்யுள்களின் சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக.

(1) தொழுதான் கலவழியிலுமுதானிலிது (கொன்றை வேந்தன்)

(2) வாளின் தூலகம் வழங்கி வருதலாற் றுனமிழத மென்றுணர்று பாற்று (திருக்குறள்)

(3) அன்பென்று கொட்டு முரசே --- அடில் ஆக்கமுண்டாமென்று கொட்டு

துன்பங்கள் யாவுமே போகும் — வெறுஞ்  
குதுப் பிரிவுகள் போன்று..... (பாரதியார்)

- (4) மெய்வருத்தம் பாரார் பகிநோக்கார் கண்டுஞ்சா  
ரெவலெவர் தீமையு மெதிர்கொள்ளார் — செல்வி  
அருமையு நோக்கா ரவமதிப்பாங் கொள்ளார்  
கருமமே கண்ண யினுர். (நீதிநெறிவிளக்கம்)
- (5) கல்லாது நிற்பார் பிறின்மையின் கல்விமுற்ற  
வல்லாரு மில்லையவை வல்லரல் லாருமில்லை  
எல்லாரு மெல்லாப் பெருஞ் செல்வமு மெய்தலாலே  
இல்லாரு மில்லையுடை யாருமில் ஸீமாதோ  
(கம்பராமாயணம்)

(ஆ) பின்வரும் செய்யுள்களில் உள்ள சொற்களைப் பிரித்து  
வாக்கிய அமைப்புக்கேற்ப எழுதுக.

1. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞாலம் நிரந்தினிது  
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின் (திருக்குறள்)
2. நெஞ்சவந் தியு நிறைபொரு ளன்றி  
வஞ்சகப் பொருள்தொட மாட்டே னெஞ்சகம்  
வருந்தலை வாழியென் ரேதித்  
திருந்திய தமிழ்வலோன் சென்றன ஞெறியே  
(சோமசுந்தரப் புலவர்)
3. கண்ணிரண்டே யாவர்க்குங் கற்றேர்க்கு மூன்றுவிழி  
எண்ணுவிழி யேழாரு மீவோர்க்கு — நண்ணும்  
அநந்தந் தவத்தா ஒருண்ஞானம் பெற்றேர்க்  
கந்தம் விழியென் நறி. (நீதிவெண்பா)
4. ஆற்று வெள்ளம் நாளோ வரத்  
தோற்றுதே குறி — மலை  
யாள மின்னல் சமூ மின்னல்  
குழ மின்னுதே  
நேற்று மின்றுங் கொட்டு சுற்றிக்  
காற்றடிக்குதே — கேணி  
நீர்ப்படு சொறித்தவளை  
கூப்பிடுகுதே  
சேற்று நண்டு சேற்றில் வளை  
ஏற்றடைக்குதே — மழை  
தேடியொரு கோடி — வாஞ்சம்  
பாடி யாடுதே. (முக்கூட்டற் பஞ்சு)

5. வரையெலா மார மாரம் வனமெலா நன்கார் நன்கார் நிரையெலாஞ் சாவி சாவி நிலையெலாங் கள்ளல் கள்ளல் தரையெலா நீல நீலந் தடமெலா நாறு நாறுங் கரையெலா மன்ன மன்னங் கடலெலா மீழ மீழ.

(தக்கின கைலாச புராணம்)

II. (அ) பின்வரும் செய்யுள்களிலுள்ள எழுவாய், பயணிலை, செயப் படுபொருள் (இருப்பின்) ஆகியவைற்றை எழுதுக.

1. எப்பொருள் யார்யார்லாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காணப் தறிவ

(திருக்குறள்)

2. செந்தீயின் நாப்போலச் செழுந்தவிர்கள் ஈன்று திருமாவின் நிறம்போலப் பசியதழை பொதுளி தந்தாத நெடுந்தெருப்போற் கிணைகள் பல ஒக்கி நடுக்காட்டி லோரிலவ மரம் வளர்ந்ததன்றே!

(சோமசுந்தரப் புலவர்)

3. வண்ணக் குவளை மலர்வெளவி வண்டெடுத்த பண்ணிற் செவிவைத்துப் பைங்குவளை — யுண்ணு தருங்கடா நிற்கு மலந்தி நாடாஞ் மிருங்கடா யானை யிவன்.

(நளவெண்ணபா)

4. மாசில் விணையு மாலை மதியழும் வீச தென்றலும் வீங்கிள வெளி தும் மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே யீச வெந்தை யிணையடி நீழலே

(தேவாரம்)

5. மனலு சுதந்திரத்தை—நாட்டில் மக்களடைந்தவுடன் பொன்னை மழையாக — வானம் பொழிந்து கொட்டிடுமோ. ஆக்கம் வேண்டு மென்னில் — நன்மை அடைய வேண்டு மென்னில் ஹக்கம் வேண்டு ம்ப்பா — ஓயாது உழைக்க வேண்டு ம்ப்பா (மலரும் மாலையும்)

(ஆ) பின்வரும் செய்யுள்களில் எழுவாய், பயணிலை செயப்படுபொருள், ஆகியவைகளின் அடைமொழிகளை வகைப் படுத்தி எழுதுக.

I. முன்னே கடிவாளம் முன்றுபேர் தொட்டிமுக்கப் பின்னே யிருந்திரண்டு பேர்தள்ள — எந்தோம்

வேதம்போம் வாயான் லிக்டராமன் குதிரை  
மாதம்போம் காத வழி

(காளமேகப் புலவர்)

2. 'புவியிலுக் கணியாயான்ற பொருட்டந்து புலத்திற் ருகி  
அவியகத் துறைக் டாங்கி யெந்தினை நெறிய ளாவி  
சலியறத் தெளிந்து தன்னெண் ரெழுக்கமுந் தழுவிச்  
சான்றேர்

கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியிலை வீரர் கண்டார்.  
(கம்பராமாயணம்)

3. 'சின்னஞ் சிறுவுடலாம் — கூர்ந்த  
செங்கணி போல் அலகாம்  
வன்னப் பசஞ்சிறகாம் — இரு  
மாயக் கருவிழியாம்  
சன்னக் குறுங்காலாம் — இந்தச்  
சாந்தக் கிளிபோலே  
எங்குமிர் வாழாதோ — கவலை  
யின்றித் திரியாதோ

(யோகி சத்தானந்தர்)

- III. பின்வரும் செய்யுள்களைப் படித்து அவற்றின் கீழ்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக

- I. பிறநாட்டு நல்வறிஞர் சாத்திரங்கள்  
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்  
இறவாத புகழுடைய புது நால்கள்  
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்  
மறைவாக நாம்க்குள்ளே பழங்குதைகள்  
சொல்வதிலோர் மகிளை இல்லை  
திறமின புலமையெனிற பிறநாட்டார்  
அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்.

(பாரதியார்)

- (அ) எத்தனைய நூல்களை மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும் ?  
(ஆ) எத்தனைக்கய புதுநூல்களை இயற்றுதல் வேண்டும் ?  
(இ) மகிளையற்ற செயல் எது ?  
(ஈ) திறமான புலமை எப்படிப்பட்டது ?  
(உ) தமிழ்மொழி வளம்பெற நாம் செய்யவேண்டியதை  
யாவை ?
2. 'பாடுகின்ற ஏல்லோரும் கனிஞர் ரஸர்  
பாட்டென்றாற் பண்டிதர்க்கே, யுரிமை யல்ல  
ஒடுகின்ற பெருவெள்ளப் பெருக்கே போல

உணர்வினிலே ஊற்றெடுத்த ஓளியால் ஒங்கி  
வாடுகின்ற மக்களினம் மாட்சி கொள்ள  
மறுமலர்ச்சிப் பெருவாழ்வை வழங்கு மாற்றல்  
கூடுகின்ற கொள்கையினால் எழுச்சி கொண்டு  
குழுவுகின்ற கோளரியே கலிஞ னவன்.

(வேந்தனா)

- (அ) இச்செய்யுளின் பயனிலை யாது? எழுவாய் யாது?  
(ஆ) கவி எங்கே ஊற்றெடுத்து எதுபோலப் பாயவேண்டும்?  
(இ) கவி எத்தன்கை ஆற்றலை வழங்க வேண்டும்?  
(ஈ) கவினுனுக்கு ஒப்பாகச் சொல்லப்பட்டது எது?  
(உ) பொருள் எழுதுக: கோளரி, மாட்சி

3. ‘அணியிய எங்கதி ராயிர மூளன  
வருக்கன் போய்க்குட பாலிடை மேவ  
மணிகொ ணர்ந்து மணிலிளக் கேற்றிடு  
மாவனி கங்கை நாடெங்கள் நாடே.

(சின்னத்தம்பிப்புலவர்)

- (அ) இச்செய்யுளின் பயனிலை யாது? எழுவாய் யாது?  
(ஆ) குடபாலிடை மேவுவோன் யார்? அவன் எத்தனையவன்?  
(இ) குடபாலிடை மேவ எத்தனால் எவ்விளக்கு ஏற்றப்படுகிறது?  
(ஈ) எங்கள் நாடு எது?  
(உ) பொருள் கூறுக: குடபால், அருக்கன்  
(ஊ) பின்வருஞ சொற்றெடுடர்களை விரித்து எழுதுக.  
குடபால் மேவ, மாவலிநாடு, மணிலினுக்கு, மணி  
கொணர்ந்து.

4. எழுந்தது சேஜை எழுலும்,  
இரிந்தது பாரின் மூதுகு  
விழுந்தன கானும் மலையும்  
வெறுந்தரை யாயின திசைகள்

(கவிங்கத்துப்பரவனி)

- (அ) எழுந்தது எது? இரிந்தது எது?  
(ஆ) மலைகள் யாது செய்தன?  
(இ) வெறுந்தரை யாயின எவை?  
(ஈ) பொருள் எழுதுக: இரிந்தது, பார்.  
(உ) விரித்து எழுதுக: வெறுந்தரை.

IV பின்வரும் செய்யுள்களின் பொருளை உரைதடையில் எழுதுக.  
(அ) இயற்கை யளிக்குஞ் செல்வமெல்லாம்  
இலைவன் கொடையா மறிவாயோ

முயற்சி விடுத்து நிலத்தினிலே  
 முளைந்து பொறுக்கிற பாபமதாம்  
 பயிற்சி பெற்ற உயிர்களது  
 பண்ணை யாமது தீண்டாதே  
 உயர்ச்சியுள்ள மனிதன் நீ  
 உழைத்தே யருந்து பாபமில்லை.

(மகாகவி இக்பால்-மொழிபெயர்ப்பு: கவிஞர்  
 அப்துல் காதர் வெப்பை)

(ஆ) தாயெழில் தமிழை யென்றன்  
 தமிழரின் கலிதை தன்னை  
 ஆயிரம் மொழியிற் காண  
 இப்புலி யவாவிற் ரென்ற  
 தோயறு மதுவி னரு  
 தொடர்ந்தென்றன் செவியுள் வந்து  
 பாயுநாள் எந்த நாளோ  
 ஆரிதைப் பகர வல்லார்.

(பாரதிதாசன்)

(இ) போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன்போ வெவ்வயிர்க்கும்  
 தீதி வருள்கூரக்குஞ் சிந்தையான் — ஆதி  
 வருதன்மங் குன்றுத மாதவன்மாக் கோதை  
 ஒருதன்மை பால ஹுளன்.

(அனுரதபுரக் கல்வெட்டு)

(ஏ) வாழ்க்கையின் குறைகள் யாவும்  
 வகையற விளக்கு மாந்தர்  
 தாழ்விலும் உயர்ந்து மேவும்  
 தரத்திலும் புதுமை ழுட்டி  
 வீழ்ந்திடும் கழுதா யம் தன்  
 மீட்சியைப் பெற்று நன்றே  
 ஆழிநாள் தோறும் மேன்மை  
 யுறுதலே கொள்கை யென்பீர்

(ஐ.எல்.ஏ.மஜீத்)

(ஒ) தெனிலவு மலர்ப்பொழிலிற் சிறைவண்டு துயிலச்  
 செழுந்தரங்கத் தீம்புனலூள் நந்தினங்கள் துயில  
 மினவவன் செலவின்றி வெண்ணிலவிற் ருயில  
 விளங்குமட்டு நீர்நிலையு ஸெழுந்ததொரு நாதம்.

(விபுலாநந்த அடிகள்)

(ஷ) செவ்வரித் தடங்க ணல்லார் சிறப்புறும் வீதி வாயி  
னவ்விய மணியின் கம்ப நாட்டிய ஒசு லேறித்  
திவ்விசை பாடி யாடுஞ் செந்நருச் செவியின் மாந்திக்  
குவ்வென மொழிவி டாமற் குமரர்கள் மயங்கி நிற்பார்

நலனுரு மிளோஞு ரியாரு நன்மறை விளங்க வோதிப்  
பலகலை யறத்தி ஞோடும் பகற்பொழு தினிது போக்கிக்  
குலவிய விரவின் காலங் குதாயினுக் குள்ள மஞ்சி  
யலகிலா முஷாகி தாவி வழுந்தியே முயங்கு வாரால்

(முஹிதீன் புராணம்)

(எ) கொடுமேழி நஶயுழவர்  
நெடுநுகத்துப் பகல்போவ  
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்  
வகுவஞ்சி வாய்மொழிந்து  
தமனும் பிறவு மொப்பநாடிக்  
கொள்வதூஉம் மிகைகொளாது  
கொடுப்பதூஉம் குறைபடாது  
பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசும்  
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கை

(பட்டினப்பாலை)

(ஏ) மாரி பொய்ப்பினும் வாரிவளம் குன்றினும்  
இயற்கை யல்ல செயற்கையிற் ரேன்றினும்  
காவலர்ப் பழிக்குறிக் கண்ணாகன் ஞாலம்  
அதுநன் கறிந்தனை யாயின் நீயும்  
நொதும் லாளர் பொதுமொழி கொளாது  
பகடு புறந்தருநர் பாரம் ஒம்பிக்  
குடிபுறந் தருகுவை யாயின் நின்  
அடிபுறந்தருநர் அடையா தோரே

(புறநாளூறு)

### சுருக்கம்

#### சுருக்கத்தின் பண்புகள்;

சிறுவர்களோடு பந்து விளையாடிக்கொண்டு நின்ற சின்னக்  
கண்ணன், தந்தையைக் கண்டதும் ஒடோடிச் சென்று, “அப்பா,  
அப்பா, எங்கள் வீட்டு வெள்ளோப் பசுவையும் செங்காரி நாம்பணையும்  
கிராமச் சங்கக்காரர் பிடித்துக்கொண்டு போகப் போகிறார்களாம்.  
காலையிற் பிரசித்தம் பண்ணிக் கொண்டு போனார்கள்” என்றான்.  
தந்தைக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை; ஆனால் வேடிக்கையாய் இருந்தது.

அவர் திரித்துக்கொண்டு, “என்னடா உளறுகிறுய்? எங்களுடைய இரண்டு மாடுகளையும் ஊரெல்லாம் பிரசித்தம் பண்ணியோ பிடிப் பார்கள்? நீ பந்தடிப்பதிற் கவனமாய் நின்றிருப்பாய். பிரசித்தத் தைச் செல்வையாய்க் கேட்டிருக்கமாட்டாய். எங்கே உள் அண்ணன் குமாரன்? கூட்டி வா. கேட்போம்” என்றார். கண்ணன் குமாரனை அழைத்து வந்தான். குமாரன், “வயல்வெளிகளிற் கோடைப்பயிர் செய்யவிருப்பதால், ஆடுமாடுகளை அவிழ்த்து விடவேண்டாமாம். கட்டாக்காலியாய் ஆடுமாடுகள் திரித்தால், கிராமச் சங்கத்து ஆட்கள் பிடித்துக் கொண்டு போவார்களாம்” என்று அந்தப் பிரசித்தத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறினான். விரிவுபட்ட அந்தப் பிரசித்தம் பின்வருமாறு.

“..... கிராமசபை தனது எல்லைக்குட்பட்ட வயல்வெளி களிலே கோடைப் பயிர்செய்ய விரும்பும் விவசாயிகளுக்கு எல்லா வகையான உதவிகளும் வழங்குவதெனத் தீர்மானித்துள்ளது. உணவு உற்பத்தி இயக்கத்துக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தற்பொருட்டும் விவசாயிகளின் வருவாயை மிகுஷித்தற் பொருட்டும் இத்தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டமை நீங்கள் அறிந்ததே. அதனால், இப்பகுதியில் வாழ்வோர் தமது ஆடுமாடுகளை அவிழ்த்துவிட வேண்டாம். எனக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர், தக்க பாதுகாப்பின்றிக் கட்டாக்காலிகளாகத் திரித்து பயிரழிவு செய்யும் ஆடுமாடுகளைத்தும் கிராமசபையாற் பிடித்துக் கொள்ளப்படும்”

இந்தப் பிரசித்தத்தைக் கண்ணலும் கேட்டான்; குமாரனும் கேட்டான். அவதானம் இன்மையாலோ, விளங்கிக்கொள்ளுந் தகுதி யின்மையாலோ கண்ணன் அதைக் கிரகிக்கவில்லை. குமாரன் அவதானத் தோடு கேட்டான்; விளங்கிக்கொண்டான். என்றாலும், அந்தப் பிரசித்தத்தின் வாக்கியங்களும் தேவையற்ற விவரங்களும் அவன் மனத்தில் நிற்கவில்லை. ஆக, அதன் சாராம்சமே மனத்திலே தங்கிற்று. அந்தச் சாராம்சமே அந்தப் பிரசித்தத்தின் சுருக்கம். அதை அவன் தன் தந்தைக்குத் தன்னுடைய மொழிநடையிற் கூறினான். தந்தையும் அந்தப் பிரசித்தத்தை நேரிற் கேட்டது போவதே விளங்கிக் கொண்டார்.

வேலாயுதர் கந்தப்பரிடம் கடன் கேட்கச் செல்கிறார். இருவரும் அரைமணி நேரமாக உரையாடுகின்றனர். கந்தப்பர் பலபல காரணங்களை விளக்கிக் கூறி, கடன் கொடுக்க இயலாமைக்காக வருந்துகிறார். வேலாயுதர் விட்டுக்கு வந்ததும் “என்ன ஆயிற்று?” என்கிறான் மனைவி. அதற்கு அவா சுருக்கமாக இன்ன இன்ன காரணங்களினால், கந்தப்ப கடன்தர இயலாத நிலையில் இருக்கிறார் எனக் கூறுகிறார்.

கண்பார்வை மங்கிய பாட்டனர் பேரவிடம், “இன்றைக்குப் பத்திரிகையிலே என்னென்ன புதினம்?” என்று கேட்கிறார். உடனே

பேரன், புதினங்களைப் பத்திரிகையில் உள்ளவாறு ஒப்புவித்து விட வில்லை. செய்திகளைச் சுருக்கி, முக்கிய அமிசங்களை மாத்திரம் கூறுகிறோன்.

படம் பார்த்து விட்டுவந்த மகளிடம் தாய் "படக்கலத என்ன?" என்று கேட்கிறார்கள். உடனே மகள், படக்கலதயிலுள்ள தேவையற்ற விளக்கங்களையும் வருணணிகளையும் நீக்கிவிட்டு, கலதயைச் சுருக்கித் தன்னுடைய மொழிநடையிற் கூறுகிறார்கள்.

இவ்வாறு நான் தோறும் பலபல சந்தர்ப்பங்களிலே நாங்கள் உரையாடல்கள், செய்திகள், கலதகள் என்பவற்றின் பிரதான கருத்தை மாத்திரம் மனத்திற்கொண்டு எமது மொழி நடையின் சுருக்கிக் கறுகிறோம்.

வாஜூலிச் செய்தியறிக்கையினைக் கேட்டிருப்பார்களே; அது முக்கருடையதாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். முதற்கூறு செய்திகளைத் தொகுத்துக் கூறுவது அடுத்த பகுதி விரித்துக் கூறுவது. மூன்றாம் பகுதி, "இதுவரை நீங்கள் கேட்ட செய்திகளின் ராரம்" என்று தொடங்கி, கறிய செய்திகளைச் சுருக்கிக் கூறும் பகுதி—உண்மையில் முதற்பகுதியும் இறுதிப்பகுதியும் செய்திகளின் சுருக்கமே என்னாம். இவையிரண்டு பகுதியும் சுருக்கத்தின் பண்புகளை உணர்வதற்கேற்ற நல்ல எடுத்துக் காட்டுகள். இதோ, இந்தச் செய்தியறிக்கையைக் கேட்டுப் பாருங்கள்:

இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்; தமிழ்ச் சேவை ஒன்று; செய்திகள்; வாசிப்பவர்: .....

விவசாயத்துறையில் இறங்கும் வாலிபர்களுக்கு உற்சாகமளித்தது ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கமே என்று கப்பற் போக்குவரத்து உல்லாசப்பயணத்துறை அமைச்சர் சட்டிக் காட்டியுள்ளார்: அமெரிக்காவிற் பணவீல்கள் என்றுமில்லாதவாறு அதிகரித்துள்ளது. காணிச் சீர்திருத்தத்தின் முதலாவது கட்ட வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை அரசாங்கத்தினால், 5,60,000 ஏக்கர் காணிகள் பொறுப்பேற்கப் பட்டுள்ளதாக, காணிச் சீர்திருத்த அமைச்சர் தொடர்த்துள்ளார். இரண்டாவது கட்ட வேலைகள் நாளை ஆரம்பமாகும்.

உணவுற்பத்திப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட இளைஞர்களுக்குப் பாராட்டும் நன்றியும் தெரிவிப்பதற்காக விவசாயிகள் இளைஞர் விழா ஒன்று கேகாணியில் நடைபெற்றது. இதில், கப்பற் போக்குவரத்து, உல்லாசப்பயணத்துறை அமைச்சர் பேசியபோது, உற்பத்திப் போராட்டத்துக்கு இயலுமான அளவிலே தங்களுக்குத் துணைப்பிற்குத் தவிர்க்கான விவசாய இளைஞர்களே என்று ஆறிப்பிட்டார். உணவு உற்பத்தியில் இலங்கை தன்னிறைவைப் பெற்று விடுமென்றும் அரசாங்கம் ஆறு கப்பல்களை இளைஞர்களின் ஒத்துழைப்புடன் வாங்கியிருக்கிறதேன்றும் குதிப் பிட்டார். மேலும் ஒரு எண்ணின்கீழ்க் கப்பலை அரசாங்கம் வாங்க

உள்ளது என்றும் கூறினார். விவசாயகாணி அமைச்சர் உறையாற்றுகையில், இவங்கைக்குத் தேவையான உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய உள்ளுரிமையே உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றும் பிறதாட்டிடம் உள்ளார்த் தேவைக்களுக்காகக் கையேந்தி நிற்கும் நிலையைக் களைத்தெறிய வேண்டுமென்றும் கூறினார். தேவை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு விவசாய இலைனர்களின் உழைப்பைப் பயன்படுத்துவதே அரசாங்கத்தின் நோக்கமென்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். ஒருவருக்கெனச் சொந்தமில்லாதிருக்கும் காணிகளை அரசாங்கம் மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்தனிக்குமென்றும் அவர் தெரிவித்தார். இவ்விழாவில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் வெற்றிபெற்றவர்களுக்கு விவசாய காணி அமைச்சர் பரிசீலிகளை வழங்கினார்.

அமெரிக்காவில் பணவீக்கம் .4 லிடத்தால், அதிகரித்துள்ளது. இதன்படி பணவீக்கம் 9.6 லிடம் ஆகுமென்றும் கடந்த மூன்று மாதங்களிற் பணவீக்கம் .1 லிடத்தால் அதிகரித்துள்ளதாகவும் அறியப் படுகிறது. வீட்டு வாடகை, மருந்து வகைகள், மரக்கறி வகைகள் ஆகியவற்றின் விலைகள் அதிகரித்தமையாலேயே இவ்வாறு அதிகரித்துள்ளதாகக் கறப்படுகிறது.

காணிச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தின் முதலாவது கட்ட வேலைகள் இன்று டிரணம் அடைவது பற்றி, காணிச் சீர்திருத்த விவசாய அமைச்சர் மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறார். இந்த முயற்சி இரண்டாண்டு காலத்தில் மிகவுஞ் சமுகமான முறையிற் செய்து முடிக்கப்பட்ட தென்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். முதலாவது கட்ட வேலைகள் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 26 ஆம் திகதி ஆரம்பமாயதென்றும் டிரணமான இரண்டாண்டு காலத்தில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப் பட்டதென்றும் அவர் மேலுந் தெரிவிக்கிறார். இப்போது அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற காணிகளின் தொகை 5,60,000 ஏக்கர் ஆகும். இத்ரு ஒத்துழைப்பு அளித்தவர்கள் பொதுமக்களேயென்றும் அக்கட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டனவென்றும் அவர் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் பொருளாதாரத்தினை விருத்தி செய்தற்குப் பாதகமாய் உள்ள நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கிறார். காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் இரண்டாவது கட்ட வேலைகள் நாளை முதல் நடைபெறும். இந்த வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வதற்கு உதவக் கூடிய வகையில் ஒரு விசேட குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1,35,760 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டக் காணிகளும் 82,944 ஏக்கர் இறப்பர்த் தோட்டக் காணிகளும் 1,35,000 ஏக்கர் தென்னந் தோட்டக் காணிகளும் அரசாங்கத்தினுற் பொறுப்பேற்கப் படவுள்ளன. மேலும், முதலாவது கட்ட வேலையைப்போல, வெற்றிகரமாக இரண்டாவது கட்ட வேலைகளும் முடிவடைய வேண்டுமென்றும் அதற்கு இலைனர்களின் ஒத்துழைப்பு அவசியமென்றும், காணி அமைச்சர் கூறினார்.

இதுவரை நீங்கள் கேட்ட செய்திகளின் சாரம். விவசாயத் துறையில் வாலிபர்கள் சடுபட உற்சாகமளித்தது இவ்வரசாங்கமே எனக் கப்பற் போக்குவரத்து உல்லாசப்பயணத்துறை அமைச்சர் காறி யுள்ளார். அமெரிக்காவிற் பணவீக்கம் என்றுமில்லாதவாறு அதிகரித்துள்ளது. காணிச் சீர்திருத்தத்தின் முதலாவது கட்டவேலைத் திட்டத் தின்கீழ், இதுவரை அரசாங்கத்தினால் 5,60,000 ஏக்கர் காணிகள் பொறுப்பேற்கப்பட்டுள்ளதாக, காணிச் சீர்திருத்த விவசாய அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார். இரண்டாவதுகட்டவேலைகள் நாளை ஆரம்பமாகும்.

மேலே காட்டிய உதாரணங்களிலிருந்து சுருக்கத்தின் பண்புகளைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளல் கூடும்.

(அ) மூலப் பகுதியின் கருத்துசிறையின்றி அமைதல்: இதுவே நல்ல தொரு சுருக்கத்தின் தலைமைப் பண்பு என்னாம் மூலப்பகுதியிற் காணப்படும் பிரதான சுருத்த எதுவென அறியப்படும்போது இப் பண்பு துவங்கக் தொடங்குகிறது. பிரதான கருத்தைப் பிரகாசப் படுத்தும் சார்புக் கருத்துகளும் சிறையின்றி அறியப்படும்போது இப்பண்பு டைண்மாகத் துவங்குகிறது. குறிப்பிட்டதொரு மூலப் பகுதியை நன்கு தினீவுறச் சுருக்கி இரண்டொரு வாக்கியங்களிற் கூறிட முடியும். இது செய்யுள்களின் திரண்ட பொருளைக் கூறும் சுருத்துரை போன்றது. இவ்வாறு கூறப்படுவதனால் மூலப்பகுதியின் பிரதான கருத்தும் சார்புக் கருத்துகளுமான முழுக்கருத்தும் புலப் படுவதில்லை. ஏறக்குறைய மூன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்கிக்கூறும் போதே முழுக்கருத்தும் புலப்படும் வாய்ப்பு உண்டாகிறது. இது செய்யுள்களுக்குக் கூறப்படும் பொழிப்புறை போன்றது.

மூலப்பகுதியின் கருத்து எதுவாயினுமாகுக. அது கருக்கத்திற் பிரதிபலித்தல் ஓவண்டுமேதனிர, கூறுவோனின் சொந்தக் கருத்தும் அபிப்பிராயங்களும் இடைச் செருகலாய் நுழைதல் தகாது.

(ஆ) சொந்த மொழிநடையில் அமைதல்: இது சுருக்கத்தின் இரண்டாவது பண்பாகும். மூலப் பகுதியில் இடம்பெற்ற சொற்கள், சொற்றெடுத்து வாக்கியங்கள் என்பனபற்றிய பிரக்கரை சிறிது மின்றி, சொல்வோன் அப்பகுதியின் கருத்தைத் தனது மொழி நடையிற் கூறுவது சிறப்புடையதாகும். சொல்வோன், மூலப் பகுதியின் பொருளைப் பிழையற அறிந்து தெளிந்து கொண்டான் என்பதற்கு அவனது சொந்த மொழிநடையே சான்றாக அமைகிறது. மாருக, மூலப்பகுதியின் வாக்கியங்களை ஆங்கொன்றும் இங்கொன்று மாகப் பெயர்த்தெடுத்து, சுருக்கத்திற் பெய்து கூறுதல் நல்லதோரு சுருக்கத்தின் பண்பாகாது.

(இ) தெளிவுறக்கருதல்: மூலப்பகுதியின் கருத்துகள் சிறையின்றி சொந்தமொழிநடையில் அமையும்போது, கருக்கத்தின் வாக்கி யங்கள் இலக்கணவமைதி பெற்று நடப்பது இன்றியமையாததாகும். இப்பண்பினாலே சொல்லப்படுங் கருத்திலே தெளிவு பிறக்கிறது. கருக்கமும் கருத்துவெளிப்பாட்டுக் கருவியாதலால், அதிலே கருத்துத்தெளிவு தோன்றுதல் அவசியமாகிறது. தந்தியிற் குறிப்பிடப்படுவனபோன்ற தலையும் வாலுமற்ற சொற்றெடுப்பார்களாற் கருத்துத் தெளிவாகத் தோன்றுது. இத்தகைய வாக்கி யங்கள் சுருக்கத்தில் இடம்பெறுவது தக்கதன்று.

### சுருக்கத்தின் பயன்பாடுகள்:

நாள்தொறும் இயல்பாகச் சம்பவிக்கும் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளிலே சுருக்கத்தின் பங்களிப்பையும் பயன்பாட்டையும் சில உதாரணங்கள் வாயிலாக முன்னர்க் கண்டோம். இவைகளில் மாத்திரமன்றி, பிறப்பல் வாழ்க்கைத் துறைகளிலும் சுருக்கத்தின் ஆதிகம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. கூந்து நோக்கின், அதன் பயன்பாடு மொழித்திறனிலே கட்டுரையைப் போன்றே தனிப்பெருங்களூய் அமைகிறது.

அரசப்பேரவையிலும் பிறவிடங்களிலும் நிகழ்த்துப்படும் பேச்சுகள் பேசப்பட்டவாறே செய்தியிதழ்களில் வெளியிடப்படுமானால், அவையே பக்கங்களை நிரப்பினாலும், அதனால், பத்திரிகை நிருபர்கள் பேச்சுகளின் சுருக்கத்தையே வெளியிடுவார். பத்திரிகைத் துறையில் ஈடுபடுவோருக்குச் சுருக்கமெழுதுமாற்றல் மிகமிக வேண்டப்படுவதாகும்.

கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் விரிவுரைகள் நிகழும் வேளைகளிலே, விரிவுரைகளின் முக்கிய கருத்துகளைக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்வதற்குச் சுருக்கம் ஏழுதும் பயிற்சி வேண்டும்.

நூல்களைப் படிப்போர் கருத்துகளை நூபகஞ் செய்தற்குக் குறிப்பெழுதிக்கொள்வார். கருத்துகள் சிந்தாமற் சிதாராமல் எழுதப்படுதற்குச் சுருக்கப்பயிற்சி அவசியமாகிறது. அன்றியும் நூல்களைப் பிரச்சரிப்போர் நூற்கருத்தை வாசகன் அறியும் வண்ணம் நூலட்டியில் வெளியிடுவார். அக்கருத்து நூலின் திரண்ட சுருக்கமே!

நீதிமன்றங்களிலே பல நாள்களாய் நடைபெறும் வழக்கு விசாரணைகளை, முடிவிலே அரசுத்தரப்புச் சட்டத்தரணிமாரும் எதிர்த்தரப்புச் சட்டத்தரணிமாரும் தொகுத்துக்கூறுவார். அன்றியும் நீதிபதி விளக்கங்களை, காரணகாரியத் தொடர்போடு தொகுத்துச் சுருக்கமாக நடவர்களுக்கு விளக்குவார். தீர்ப்பு எழுதும் போதும் அவ்வாறே செய்வார். இவைகளைத் திறம்படச் செய்தற்குச் சுருக்கம் ஏழுதும் பயிற்சி அவசியமாகிறது.

ஒரு பொருளைப் பற்றிக் கவர்ச்சியான முறையிற் சுருக்கமாக விளம்பரஞ் செய்தற்கும் ஒரு பொருளின் பயன்பாடுபற்றி நுகர் வோருக்கு அறிவித்தற்கும் சுருக்கம் எழுதும் பயிற்சி வேண்டப் படுகிறது.

அரசாங்கத் தினைக்களங்களிலும் பிற நிறுவனங்களிலும் நிருவாக அதிகாரிகளாக விளங்குவோர், அறிக்கைகள் தயாரித்தற்கும் சுற்று நிருபங்கள் விடுத்தற்கும் சுருக்கம் எழுதுதலில் வல்லவராய் இருத்தல் அவசியம்.

வாரெனுவியிலும் விவாத மேடைகளிலும் கருத்தரங்குகளிலும் இடம்பெறும் பேச்சுகள் நேரவரையறைக்குட்பட்டவை. அதனால் அங்கும் பேசுவோர் தாம் விரும்பியவற்றையெல்லாம் பேசிவிடுதல் இயலாது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முக்கிய கருத்துகளைச் சுருக்க மாகவும் தெளிவாகவும் கூறுதல் வேண்டும். இதற்கும் சுருக்கம் பயன்படுகிறது.

சௌற்பொழிவின் முடிலிலும் கட்டுரையின் முடிலிலும் ஒருவர் தாம் விளக்கிய கருத்துகளைத் திரட்டிக் கூறுதல் நன்று. அதனால், கேட்போரும் வாசிப்போரும் இவ்வாகக் கருத்தைப் படித்துப் பயன்பெறுவர். இவ்வாறு திரட்டிக் கூறுதற்குச் சுருக்கமெழுதுங் கீடுபயன்படுகிறது.

வாரெனுவிச் செய்தித் தயாரிப்பாளர் சுருக்கம் எழுதும் பயிற்சி யிலே திறமை பெறுதல் எத்துணை இன்றியமையாத தென்றுமை முன்னர்க் கண்டோம்.

பொதுவாகச் சுருக்கமெழுதும் பயிற்சியால், படிப்பளவற்றைக் கருத்துஞ்சி அவதானத்தோடு படிக்கும் பண்பு வளரும். அன்றியும் நூலிலோ உரைப்பகுதிகளிலோ முக்கியபொருள் எதுவெனவும் முக்கிய மற்றது எதுவெனவும் பிரித்துக் காணும் ஆற்றல் மிகுதிப்படும்.

### அடிப்படை நெறிகள்:

1. சுருக்கத்திற்காகத் தரப்படும் உரைப்பகுதிகளிலே வரும் உதாரணங்கள் அல்லது எடுத்துக்காட்டுகள் கருத்துகளின் விளக்கமாக அமைவனவேயன்றி, கருத்துகளாவதில்லை. அதனால், சுருக்கம் எழுதும் போது, அவை தவிர்க்கப்படலாம்.

இறைவனின் பேரருளைப் பெறுதற்கு இசைப்பாடல்கள் உறுதுணையாய் அமையும். இலங்கை வெந்தனை இராவணன் இசைபாடி இறைவனருளைப் பெற்றான். அன்றியும் இசைக் குப் பகுத்தறிவற்ற விலங்குகளும் அடங்கி ஏவல் கேட்கும். சீவகன் இசையின் திறத்தால் மதங்கொண்ட யானையை அடக்கித் தன்வசமாக்கினான். \*

இறைவனருளைப் பெறுதற்கும் விலங்குகளை அடக்கியானதற்கும் இசையன்படும் எனபதே இவ்வுரைப்பகுதியின் கருத்து. அதனைவிடகும் உதாரணங்களாக இராவணன் இசை பாடியமையும் சீவகன் இசை பாடி மதயானையை அடக்கியமையும் கூறப்படுகின்றன. எனவே, சுருக்கத்தில் இவ்விரண்டு உதாரணங்களும் நீக்கப்படலாம்.

2. சில வேளைகளிலே மூலப்பகுதியிலே கருத்துகள் பலபட விரிவாக விளக்கப்படுதலுமுண்டு. அத்தகைய பகுதிகளைச் சுருக்கும்போது, விரிவான விளக்கங்களை விடுத்து, அவற்றிலே பொதிந்த கருத்தினை மாத்திரம் கூறுதல் வேண்டும்.

குரியனின் உதயம், வைகறையின் தோற்றம், மாலையின் பிறப்பு, ஞாயிற்றின் மறைவு, மழைவீழ்ச்சி, இடிமுழக்கம், மின்னவின் வீச்சு என்னும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளை ஆதிமனிதன் கண்டு கற்பண செய்தான். அவ்வியற்கை நிகழ்ச்சிகளை விளக்க அவன் பல கட்டுக் கடைகளைப் புனைத்தான்.

இதில், ஆதிமனிதன் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளை விளக்கக் கட்டுக்கடைகள் புனைத்தான் எனபதே முக்கிய கருத்து. இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிய விளக்கம் சுருக்கத்திலே தேவையற்றது.

3. சிலவேளைகளிலே மூலப்பகுதியின் கருத்து, கவர்ச்சிகரமான வருணைகளாற் புனையப்பட்டுச் சுவைபயப்படுமுண்டு. சுருக்கத்திற் கருத்துக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுமாதலால், வருணைகளை நீத்திவிடுதல் வேண்டும்.

அழகுச்சுடர்விரியும் இராதை பளிங்குப்பாறையிலிருந்து எழுந்து, மரகதப் புற்கம்பளத்திலே மெல்லடிவைத்து நடந்து சந்திரகாந்தம் ஒளிவிடும் கொடிமண்டபத்தை அடைகிறார். கஞ்சுமத்துப்போலப் பிரகாசிக்கும் அவருடைய மேகக் கூந்தல் தோன்மீது சொரிய, கண்ணினை கண்ணைத் தேடுகின்றது.

இங்கே, இராதை கொடிமண்டபத்தில் நின்று கண்ணைத் தேடினால் என்னும் கருத்து வருணித்துக் கூறப்படுகிறது. இராதையின் அழகு அவள் நடந்த விதம், கொடிமண்டபம், கூந்தல் என்பன வருணிக்கப்படுகின்றன. சுருக்கத்தில் இவ்வருணைப் பகுதியை விடலாம்.

4. உவமானங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்குக் கூறுதற்குத் துணைவரும் அலங்கார வகைகளில் ஒன்று. உவமானங்களாற் பொருள் விளக்கப்படும் உரைப்பகுதிகளிலே பொருளுக்கே முக்கியத்துவம் உண்டு. அதனால், சுருக்கத்தில் உவமானங்கள் தவிர்க்கப்படலாம்.

வயல் போன்றது இவ்வையகம். அவ்வயல் பயனாளிக்க எருவும் நீரும் வேண்டும். எருவும் நீரும் போன்றவை அறிஞர்களின் உரைகள்.

இதில் உவமானங்களை விடுத்து “உலகம் உய்ய அறிஞர்களின் கருத்து கள் அவசியம்” எனக் கருத்தை மாத்திரங் கூறல் நன்று.

5. சிலவேளைகளிலே உரைப்பகுதிகளிலே பிறிது மொழிதல் என்னும் அலங்காரச் சேர்க்கையோடு கருத்துகள் கூறப்படுதல் உண்டு. இவ்வலங்காரத்திற்கு நேர்ப் பொருளும் நேர்ப் பொருள் சார்ந்து நிற்கும் குறிப்புப்பொருளும் என இருவகைப் பொருள் உண்டு. அவற்றுள், குறிப்புப்பொருளே பொருளெனக் கொள்ளப்படுதலாற் சுருக்கத்திற் குறிப்புப்பொருளைக் கண்டறிந்து கூறுதல் வேண்டும்.

மயிற்குரோகை நொய்மமையானது; பாரங்குறைந்தது. அதனை வண்டியில் ஏற்றுகிறோம். பாரங்குறைந்ததுதானே என்ற எண்ணாத்தில் அளவுக்கு விஞ்சி ஏற்றுகிறோம். மயிற்குரோகைதானும் அளவுக்கு விஞ்சி ஏற்றப்பட்டால் வண்டியின் அச்சு முறிந்துவிடும்.

இங்கே, இப்பிறிது மொழிதல் என்னும் அலங்காரத்தால், “வளி யுடைய வெந்தனும் மிகப்பலரோடு புகை கொள்ளின் அழிவான்” என்னும் குறிப்புப் பொருள் புலப்படுகிறது. இப்பொருளே சுருக்கத்தில் இடம்பெற வேண்டியது.

6. சில உரைப்பகுதிகளிலே ஒரு முறை கூறப்பட்ட ஒரு கருத்து, வெவ்வேறு வாய்பாடுகளால் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படுதல் உண்டு; கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்துக்கு உட்படுவதுண்டு. அத்தகைய உரைப்பகுதிகளைச் சுருக்கும்போது கூறியது கூறும்பகுதிகளை நீக்கி விடுதல் வேண்டும்.

மஸ்கேலியாவிலுள்ள ஏழுகண்ணி மலையிலே மேர்திய விமானத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் மாண்டனர்; ஒருவரும் எஞ்சவில்லை. ஐயகோ, என்ன பரிதர்பம்! அனைவருமாவின்னடைந்தனர்! காடு மேடெல்லாஞ் சென்றலைந்து தேடியும் ஒருவரும் உமிகுடன் அகப்பட்டிலர்.

இதில் முதல் வாக்கியமே கருத்தைக் கூறப் போதியது. ஏனையன் குறியது கூறும் வாக்கியங்கள். அத்தகையவை சுருக்கத்தில் நீக்கப்பட வேண்டியவை.

7. சில உரைப்பகுதிகளிலே கருத்துகள் ஒப்புமை காட்டிக் கூறப்படுவது போன்று வேற்றுமை காட்டிக் கூறப்படுவதுமுண்டு. அத்தகைய பந்திகளிலே வேற்றுமை காட்டிக் கூறப்படும் பகுதியைத் தவிர்க்கலாம்.

சிறுவர்கள் காணும் பகற்கனவுகள் அநந்தம். சிலர் இனிய நல்ல உணவுகளை வயிருர உண்ண விரும்புவர். சிலர் நோபல் பரிக்பெறும் உயர்ந்த நாவலாசிரியராக எண்ணுவர். சிலர் உயர்ந்த அரசபதவியில் அமர்ந்து பலரை அதிகாரஞ் செய்ய ஆசைப்படுவர். சிலர் இசைப்பாடகராய்ப் பொது மக்களின் அமோக் ஆதரவைப் பெறவிழைவர். ஆனால், குமரனுக்கு இவைகள் ஒன்றிலும் ஆசையில்லை. அவனது ஒரேயொரு ஆசை, எப்பாடு பட்டாயினும் சந்திரனுக்குச் சென்று திரும்புவதே.

இங்கே “குமரன் சந்திரனுக்குச் சென்று திரும்புவதைத் தவிர வேறொன்றையும் விரும்பவில்லை” என்பதே பிரதான கருத்து. அது பலபல சிறுவர்களின் வேந்தியீமெப்பட்ட ஆசைகளைக் காட்டுத்தனாடு இணைந்துவருகிறது. சுருக்கும்போது வேறுபாடு காட்டப்படும் பகு தியை நீக்கலாம்.

8. சில உரைப்பகுதிகளிற் கருத்தோடு ஒட்டாத, புறம்பான விடயங்களும் கூறப்படுதல் உண்டு. ‘மற்றென்று விரித்தல்’ என்னுங் குற்றங்கொள்ளுதலுண்டு. அத்தகையவற்றில் மற்றென்று விரிக்கும் பகுதிகளை விடுத்துச் சுருக்கம் எழுதலாம்:

குதிரை உத்தமான பிராணி, மனிதனுடைய நண்பர்களாயுள்ள வாய்விடாச் சாதிகளுட் குதிரை கிறத்தது. குதிரை இல்லாவிட்டால், நமது நாகரிகம் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கமாட்டாது. ஆதியில் இந்த நாட்டுக்கு வந்த முன்னேட்கள் இதற்குச் சான்று பகர்வார்கள். அப்பொழுது இந்நாடு வெறும் கட்டாந்தரயாகக் கிடந்தது. பீதிகள் கிடையா. பல இடங்களிற் காடுமண்டிக் கிடந்தது.

இங்கே, முதவிரன்டு வாக்கியங்களிற் குதிரையைப்பற்றிய ஒரு கருத்து பேசப்படுகிறது. ஏனைய வாக்கியங்கள் மற்றென்றுவிடித்தலாய் அமைந்துள்ளன. அவை நீக்கப்பட்டு, முதலிரண்டு வாக்கியங்களைச் சுருக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம்.

9. சில உரைப்பகுதிகள் தன்கூற்றுய் அமைந்திருக்கும். அவ்வாருன பகுதிகளைச் சுருக்கி எழுதும்போது பிறர்கூற்றுக்கி எழுதுதல் வேண்டும். யார் கூறியதெனத் தெரியாத தன்கூற்றுப் பகுதியைப் பிறர் கூற்றுக்கிச் சுருக்கி எழுதிவிடலாம். சுறியவர் யாருளத் தெரியுமிடத்து “அவர்.....எனக்குறிஞர்” என்கே “.....என அவர் கூறினார்” என்றே முடிக்கலாம்.

“காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் நிலம் மக்கள் உட்டமை பாகும். இந்திலத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கிலைதான் எல்லாக் கிராமங்களிலும் விவசாய மத்திய நிலையங்களைத்..”

திறந்து வருகிறோம். இதே போன்று வங்கிகளும் திறந்து விவசாயக் கடன் வசதிகளையும் பெருக்கவுள்ளோம். இந்த நன்மைகளைப்பெற்று நாடு சமீட்சமடைய உதவுங்கள். இது உங்கள் நாடு. அந்திய நாட்டாரிடம் கையேந்தி உணவுப் பொருள்களை வாங்கும் நிலையை அகற்ற அரசுக்கு ஆதரவு தாருங்கள்' இவ்வாறு காணி விவசாய அமைச்சர் அண்மை பில் நடைபெற்ற விழாவென்றிற் கூறினார்.

இவ்வரைப்பகுதியிலே தன்கூற்றுப் பகுதியைப் பிறர் கூற்றுக்கிச் சருக்கி எழுதினால் அது பின்வருமாறு அமையும்.

காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் மக்கள் உடைமையாகும் நிலத்தைச் சீர்திருத்த அரசு, கிராமங்களுக்கு ஆலோசனையும் கடன் வசதிகளும் வழங்கி நன்மை செய்கிறதெனவும். அந்தன்மைகளை மக்கள் பயன்படுத்தி, உணவுற்பத்தியில் நாடு தன்னிறைஞர்கள் அரசுக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் படியும் அண்மையிற் காணிவிவசாய அமைச்சர் கூறியுள்ளார்.

10. சில உரைப்பகுதிகளிலே கருத்துகள் வினு வாக்கிய உருவிலே கூறப்படுதலுண்டு. கருக்கத்தில் அவ்வினு வாக்கியங்கள் கூற்று வாக்கிய உருவிலே அமைதல் நன்று.

பிரபஞ்சத்தின் மூலாகாரமான ஆணிவேர் எது, புலனுணர்ச்சியா, சடப்பொருளா அல்லது இரண்டும் மூலப் பொருள் களா அல்லது அவற்றுள் ஒன்று எனப் பலவினுக்கள் வினு ஞானிகளாலும் தத்துவ சாஸ்திரிகளாலும் எழுப்பப்பட்டன. ஆயின் இவ்விடயத்திலே அவர்கள் இறுதியான முடிவிற்கு ஏகமனதாக வரலில்லை.

இப்பகுதியின் சுருக்கம் பின்வருமாறு அமையலாம் :

பிரபஞ்சத்தின் மூலம் புலனுணர்ச்சியைவோ சடப்பொருள் எனவோ விஞ்ஞானிகளும் தத்துவசாஸ்திரிகளும் ஏகமனதாக முடிவுசெய்யவில்லை.

11. சில உரைப்பகுதிகளிலே கருத்துகள் நீண்ட வாக்கியங்களாற் சுட்டப்படுவதுண்டு. அவ்வாறு வாக்கியங்களைக் கூர்ந்து நேர்க்கினுல் அவை சொற்றெடுத்துகளாகவோ சொற்களாகவோ சுருக்கப்படக் கூடும்.

ஏழை விவசாயிகள் நிலச் சொந்தக்காரரிடமிருந்து யயிர்க் கெய்கைக்குப் பெற்ற நிலத்திற்காக ஆண்டுதோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைப் பணம் கொடுத்துவந்தனர்.

இதில், தடித்த எழுத்திலூள்ள பகுதிக்கருத்தை விளக்கக் “குத்தங்க” என்ற ஒரு சொல் போதியதாகும். இவ்வாறு நீண்ட வாக்கியிப் பொருளுக்கு ஒரு சொற் பெய்து எழுதும் கருக்கம் தினிவும் அழகும் உடைய தாக அமைகிறது. அத்தகைய சில தொடர்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

வெளிப்படைப் பொருளிற் புகழ்ந்தும் மறைபொருளில் இகழ்ந்தும் கூறுவது— அங்குதம்.

யார் ஆணையுமின்றித் தானே நனிநின்று பகவவரை வெல்லுங் திறல் படைத்தோன்— அங்காயகுரன்.

ஓரே சமயத்தில் எட்டு விடயங்களை அவதானிக்கும் திறல் படைத்தோன்— அட்டாவதூனி.

இரு நாலுக்கு நூலாசிரியர் தனிர்த்த பிறர் வழங்கும் புகழுரை— அணிந்துரை.

அரமணைகளிலே மகளிர் தங்குதற்கு அமைந்த தனியிடம்— அந்தப்புரம்.

தாய் தந்தையரை இழந்தோர்— அநாதர்.

அறிஞர் பலர் கூடிய சபையிலே புதிதாய் ஆக்கப்பட்ட தொரு நூலை அல்லது புதிய நாட்டிய நிகழ்ச்சியை அல்லது புதிய நாட்கத்தை அச்சபை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்தல்— அரங்கேற்றம்.

தபோதனர் வசிக்குமிடம்— ஆச்சிரமம்.

கடவுள் இருக்கிறார் என்று நம்புவன்— ஆத்திகன்.

வறியவர்க்குட் அங்கவீணர்க்கும் முதியோர்க்கும் உண்டியும் உற்றியும் அளித்து ஆத்திக்கும் இடம்— ஆதுலஸ்காலை. நிலத்தில் உரிமை கொண்டாடுதற்குச் சான்றுக் குழுத் தருவில், அமைந்த பத்திரம்— உறுதி அல்லது ஆவணம். பிழ்காலத் தேவைக்காகச் சேமித்து வைக்கப்படும் பொருள்— எய்ப்பில், வைப்பு.

தனக்கே உரிமையாக முழுப்பொருளையும் அலுபலித்தல்— ஏகபோகம்.

சுவை, ஒளி, வாறு, ஒங்க, நாற்றம் என்னும் ஜந்துணர்வு— ஜம்புளன்.

நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயும் என்னும் ஜம்பொருள்— ஜம்பூதம்.

மெய், வராய், கண, மூக்கு, செவி என்னும் ஜறுப்புகள்— ஜம்போறி.

கலைநிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றுதற்குமுன் சரிப்பொருத்தத் திருத்தும் நிகழ்ச்சி— ஒத்திகை.

சொத்தை அருவஷிக்கும் உரிமையுடன் கூடிய அண்டமானம்— ஒத்தி.

அரசன் சபாமண்டபத்தில் அமைச்சர் படைத்தலேவர், அறி  
ஞர் முதலிய பரிவாரத்தினர் குழு இருக்கும் இருக்கை—  
இலக்கம்.

கடவுளர், அரசன், என்போர் எழுத்துறை போது அவரது  
விருதுப் பெயர், வெற்றி முதலியவற்றைக் கூறல்—கட்டியம்  
பகையரசருக்குக் கொடுக்கப்படும் திறைப்பொருள்—கப்பம்  
ஒருவர் முதன்முதற் பாடிய பாடல்— கன்னிக்கவிதை.  
அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தமையன் என்  
போர்— குரவர்.

வைத்தியனின்றித் தாமே தமது நேரங்களுக் செய்துகொள்  
னும் மருந்து— கைம்மருந்து.

அரசன், குரு, பெரியோர், குழந்தைகள் என்போரைக்  
காணச் செல்லும்போது கொண்டுசெல்லும் உபகாரப்  
பொருள்— கையுறை.

இருபொருள் அமையத்தொடுப்பது— கிலேடை.

திலத்தின் கீழ் அமைக்கப்படும் இரகசிய வழி — சுருங்கை.  
ஒருவன் தானே தன்னைப்பற்றி எழுதும் வரலாறு—  
சுயசரிதம்.

மனைவியை இழந்தவன்— துபுதாரன்.

ஒருவர் பிறந்து மற்றையும் வரையுள்ள காலம்—தலைமுறை.  
எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை அறியும் ஆற்றல் படைத்தவன்—  
தீர்க்கதறிசி.

போரில் வீரமரணம் எய்திய போர்வீரனின் பெயரையும்  
புகழையும் எழுதி நடும் கல்— நடுகல்.

கடவுள் இல்லையென வாதிடுங் கொள்கை— நாத்திகம்.  
நாருவது ஆண்டில் எடுக்கப்படும் விழா— நாற்றுணவிழா.  
கொலை, களவு, கள், பொய், குருநித்தை என்னும் பாவங்கள்  
— பஞ்சமாபாதகம்.

அறிஞர் பலர் கடி வாதிடும் களம்— பட்டிமன்றம்.  
குரியனையும் சந்திரனையும் குழந்து தோன்றும் ஓளிவட்டம்  
— பரிவேடம் அல்லது ஊர்கோள்.

இலை, தழை கொண்டு வேயப்பட்ட குடிசை— பன்னசாலை.  
நகருக்கு வெளியே மக்கள் வாழும் இடம் — புறஞ்சேரி.  
இல்லது இனியது நல்லதைப் புனைந்து கூறுதல்— புனைந்துவர  
அறம், பொருள், இனபம், வீடு என்னும் நாற்பொருள்—  
புருடார்த்தம்.

போதுமக்களுக்காக அரங்கிலே ஆடப்படும் சுத்துவகை—  
போதுவியல்.

ஐம்பதாவது ஆண்டுமுடினில் எடுக்கும்விழா— பொன்னிபுரி. ஒன்றுபோல் இருக்கும் வேறேன்று— போளி.

புதிதாகச் செய்யப்பட்டதுதோ, தமிழ் எண்பவற்றை முதன் முதலாகச் சொல்லுதிப்பார்த்தல்— வெள்ளோட்டம்.

இருபத்தெந்தாவது ஆண்டுனிலுதியிற் கொண்டாடப்படும் விழா— வெள்ளிவிழா.

அறுபதாவது ஆண்டுனிலுதியிற் கொண்டாடப்படும் விழா— வைரவிவிழா.

### சுருக்கம் எழுதும் படிமுறைகள்.

சுருக்கம் எழுதும் முறைகள் அடிப்படை நெறிமுறைகள் கைவரப் பெறினும் சீரானதொரு சுருக்கத்தை எழுதிவிடல் முடியும் எனக் கூற இயலாது. ஏனெனில், கருக்கமெழுதுதல், கொடுக்கப்பட்டதுறைப்பகுதியைச் செம்மையற விளங்கிக் கிரகிக்கும் ஆற்றலிலேயே முழுதந் தங்கியுள்ளது. கருத்தைக் கிரகித்த பின்னரே, அந் தெறி முறைகள் பயன் தரத்தக்கன—எனவே, சுருக்கம் எழுதும் மாணுக்கன் அறிய வேண்டிய படிமுறைகளை இங்குக் காண்போமாக.

1. வாசித்தலும் கிரகித்தலும்: எத்தவேற்றர் உறைப்பதுதியையும் முதல் வாசிப்பிலேயே கிரகித்துக்கொள்வது வெகு அருமை. எனவே, அவதானத்தை ஒரு நிலைப்படுத்திக் கருத்துங்கள் வாசித்தல் அவசியம். குறைந்தது மூன்று முறையாவது வாசித்தல் வேண்டும். நல்லைக் கருத்தைத் தலையங்கமாக இட்டு, சார்புக் கருத்துகளை உபத்தியங்குக் கொள்ளல் வேண்டும்.

2. கருத்துகளை நிரல்படக் கோத்தல்: இவ்வாறு குறிப்புஞ்சல் அமைந்த கருத்துகளை அவற்றின் தொடர்புபற்றியும் கர்ரணகாரிய முறைபற்றியும் நிரல்படக் கோத்தல் வேண்டும்.

3. சுருக்க மெழுதுதல்: நிரல்பட அமைந்த குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, தொடுக்கப்பட்ட பகுதியைப் பாராது, கருத்தைத் திரட்டிச் சொந்த மொழி நடையில் எழுதுதல் வேண்டும்.

4. ஒப்பிடல்: இவ்வாறு சுருக்கம் எழுதப்பட்டமின்னர், அதனை மூல உரைப் பகுதியுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல் நன்று. இவ்விதப் பார்வையால் மூல உரைப் பகுதியில் விடுபட்ட கருத்துகளைச் சுருக்கத் திற் சேர்த்துக்கொள்வது, சாத்தியமாகிறது. அதனால், சுருக்கம் குறையமாகிறது.

5. சொல்லென்னிக்கையைக் கணித்தல்: பொதுவாகச் சுருக்கம் மூல உரைப்பகுதியின் மூன்றிலொருபங்காக அமைய வேண்டுமென்பது விதி. சில சந்தர்ப்பங்களிற் சொற்றிருக்கை குறிப்பிடப்பட்டு, அத்தொகையின் மேற்படாதவாறு சுருக்க மெழுதுமாறு கேட்கப்படும்.

ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபின்னர், எழுதப்பட்ட கருக்கத்தில் எத்தனை சொற்கள் உள்ளன எனக் கணித்தல் வேண்டும். சொற்களைக் கணக்கிடும்போது, இடைச்சொற்களையும் உரிச்சொற்களையும் அவை விசேஷத்து நிற்குஞ் சொல்லோடு சேர்த்தும் துணை வினைகளை முதல் வினையோடு சேர்த்தும் ஒரு சொல்லாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். தொகைச்செர்ற்களையும் அவ்வாறே கொள்ளுதல் நன்று. இவ்வாறு கணக்கெடுக்கும்போது விதிக்கப்பட்ட சொற்களுக்கு அதிகமாக எழுதிவிட்டால், எந்தப் பகுதியை மேலுள்ள கருக்கு அதிகமாக என்பதை ஆராய் வேண்டும். ஆராய்ந்த அப்பகு சுருக்கலாம் என்பதை ஆராய் வேண்டும். சொற்களைக் குறைவுபடின் தியைச் சுருக்குதல் வேண்டும். சொற்களைக் குறைவுபடிட அதற்குக் காரணம் மூலப்பகுதியின் சில கருத்துகள் விடுபட்ட மையே என்னாம். இதனால், சேர்க்கப்பட வேண்டிய கருத்து களைச் சேர்த்துச் சிறிது விரித்தெழுதலாம். குறிப்பிட்ட சொற்களைச் செருத்துச் சிறிது விரித்தெழுதலாம். அல்லது குறையலாம். கீழே கணக்கிலும் ஐந்து வீதம் கூடலாம். அல்லது குறையலாம். ஜம்பது சொற்களுக்கு மேற்படாது சுருக்கம் எழுதும்படி கேட்ட கப்பட்டால் ஜம்பத்து மூன்று சொற்கள் அல்லது நாற்பத்தே மூன்று சொற்கள் எழுதலாம்.

### இரு மாதிரிகள்:

பின்வரும் உரைப்பகுதியை நாற்பது சொற்களுக்கு மேற்படாமற் சுருக்கி எழுதுக:

சரித்திரம் பாடத்தைச் சிறுவர் சிறுமியர்க்கும் பெரியவர் களுக்குங்கூட விபரீதமாகக் கற்பிக்கிறார்கள். கேவலம்; அரசர்களுடைய பெயர்களையும் சேனுதிபதிகளுடைய பெயர் களையுஞ் சன்னடை நடந்த திகதிகளையுமே அவர்கள் அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள். சன்னடைகளைப்பற்றியாவது சில அரசர்களைப்பற்றியாவது சேனுதிபதிகளைப்பற்றியாவது கூறுவது மாத்திரம் ரநித்திரமாகாது. சரித்திரம் என்றால் ஒரு நாட்டின் மக்களைப் பற்றியும் அவர்கள் எப்படி வாழுந்தார்கள், அவர்கள் என்ன செய்தார்கள், அவர்கள் சிந்தையில் வளர்ந்த எவ்வணங்கள் எவை என்ற இவ்விஷயங்களைப் பற்றியும் ஏற்றத்துக் கொல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய காதுக்கங்கள், கஷ்ட நிஷ்கரிக்கல், அவற்றை அவர்கள் எப்படி வென்றார்கள் என்பவற்றையுஞ் சரித்திரம் சொல்ல வேண்டும். இந்நோக்கத்துடன் நாம் சரித்திரத்தைப் படித்தால் அதிலின்றும் நாம் பல விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரு நாட்டினர்க்கு ஏற்றுட்ட கஷ்டத்தைப்போல நமக்குங் கஷ்டம் ஏற்பட்டால் அவர்கள் அக் கஷ்டத்தை எங்கும் தீர்த்துக் கொண்டார்கள் என்பதையறிந்து அவ்விதமே நாமும் நங்கஷ்டங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளச் சரித-

திரம் நமக்கு வழிகாட்டும். முக்கியமாக நாம் பண்டைக் கால வரலாறுகளைப் படிப்பதால், மக்கள் நானுக்கு நான் முன்னேற்றம் அடைந்துவந்தார்களா இல்லையா, என்ப வற்றை அறியலாம்.

சுருக்கத்தின் பண்புகளையும் பயன்பாடுகளையும் தெறிமுறைகளையும் படிமுறைகளையும் அறிந்து கொண்ட ஒரு மாணவன், மேற்படி உரைப்பகுதியைச் சுருக்கி எழுதத் தொடங்குகிறோன். அம்முயற்சி நடைபெறும் போது அவன் மேற்கொண்ட செயல்களையும் பெறு பேறுகளையும் இங்குக் காண்போம்.

**செயல் 1:** அவன் பரபரப்பின்றி அவசரப்படாது மேற்படி பந்தியில் அவதானத்தை நிலைறிறுத்தி வாசிக்கிறான்.

**பெறுபேறு:** வாசித்து முடிந்ததும் உரைப்பகுதியின் பிரதான கருத்து அல்லது கருப்பொருள் அவனுக்குப் புலப்படுகிறது. அதனைத் தலையங்க வருவிற் பின்வருமாறு குறித்துக் கொள்ளுகிறான்.

### சரித்திரக் கல்வி.

**செயல் 2:** அவன் மீண்டும் ஒருமுறை அவ்வரைப்பகுதியை வாசிக்கிறான். பிரதான கருத்தைச் சார்ந்த சார்புக் கருத்துகளைக் காணும் நோக்கில் வாசிக்கிறான்.

**பெறுபேறு:** வாசித்து முடிந்ததும் தலையங்கத்தின்கீழ் பின்வருமாறு சார்புக் கருத்துகளை உபதீசியங்கவருவிலே குறித்துக் கொள்ளுகிறான்.

### சரித்திரக்கல்வி.

1. நடைமுறையிலுள்ள போலிச் சரித்திரக்கல்வி.
2. உண்மைச் சரித்திரக்கல்வி.
3. சரித்திரக்கல்வியின் பயன்கள்.

**செயல் 3:** அவன் முன்றும் முறையும் அவ்வரைப்பகுதியை, சார்புக் கருத்துகள்-பற்றிய விபரங்களை அறிந்திடும் நோக்குடன் வாசிக்கிறான்.

**பெறுபேறு:** வாசித்து முடிந்ததும் முன்னர் எழுதிய குறிப்பினை விரிவு படுத்துகிறான். தேவையற்றவற்றை நீக்கி, கருத்துக்கு வழுவளிக்கும் விடயங்களைக் குறித்துக் கொள்ளுகிறான். இப்பொழுது அவன் எழுதிய குறிப்பு பின்வருமாறு அமைத்திருக்கிறது.

### சரித்திரக்கல்வி.

1. நடைமுறையில் உள்ள போலிச் சரித்திரக்கல்வி: அரசர்கள், தனபதிகள், அவர்கள் நிகழ்த்திய நண்டைகள், சண்டைகள் நிகழ்ந்த காலம் பற்றிய செய்திகள்.
2. உள்ளைமச் சரித்திரக்கல்வி: தேசமக்களின் வாழ்க்கைமுறை, தொழில்கள், மக்களின் எண்ணவளர்ச்சி, இடர்களை வென்று முன்னேறிய விதம் என்பன பற்றிய செய்திகள்.
3. சரித்திரக்கல்வியின் பயன்கள்:
  - (அ) இடர்களைக் களைந்து முன்னேற வழிகாட்டுதல்.
  - (ஆ) உலக வளர்ச்சியை அறிதல்.

**செயல் 4:** குறிப்பெழுதி முடிந்ததும் அவன், அக்குறிப்புத் தொடர்: புற அமைந்துள்தா என ஆராய்கிறுன். அவ்வொழுங்கு முறை அவனுக்குத் திருப்பி அளிக்கிறது.

**பெறுபேறு:** குறிப்பில் எவ்வித மாற்றமுஞ் செய்யப்படவில்லை.

**செயல் 5:** குறிப்பினத் துணைக் கொண்டு, மூலவரைப்பகுதியைப் பாராது, கருத்துகளைத் திரட்டி, சொந்தமொழிந்தையிற் கருக்கம் எழுதத் தொடங்குகிறுன். அப்பொழுது அவனுக்குச் சொல்லவண்ணிக்கைபற்றிய எண்ணமில்லை. முறையுறச் சுருக்கம் அமையுமானால், பெரும்பாலும் சொல்லவண்ணிக்கையும் சரிவரும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்.

**பெறுபேறு:** அவன் எழுதிய சுருக்கம் பின்வருமாறு: அரசர்களோடு தொடர்புபட்ட தீழிபலங்களையே கூறும் போலியான சரித்திரக்கல்வியால் மாணுக்கர் பயனடைய முடியாதாகையால், தேசமக்களின் வாழ்க்கை முறை, எண்ணவளர்ச்சி, இடர்களை வென்று முன்னேறிய பாங்கு என்பவற்றைக் கூறும் பயன் உள்ள சரித்திரக்கல்வியே கற்றிக்கப்படல் வேண்டும். அத்தகைய சல்லியால் நிகழ்கால மக்களும் தமிழை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை வென்று முன்னேற முடியும். உலகநாகரிக்குத்தினது வளர்ச்சியையும் அறிய முடியும்.

**செயல் 6:** சுருக்கம் எழுதி முடிந்ததும் மூலவரைப்பகுதியிடன் ஒப்பிட்டு நோக்கிக் கருத்துகள் விடுபடவில்லையெனக் கண்டுகொண்டான். பின்னர் சொற்களைக்கண்களைக் கிட்டான். சுருக்கத்தில் 34 சொற்களே இடம் பெற-

இருப்பதைக் கண்டான். எனவே சொற்றெலைக் காலைந்து சொற்களாற் கூடுதல் அவசியமாயிற்று.

**பெறுபேறு:** அதனால் அவன் தான் எழுதிய சுருக்கத்தை மீளவும் ஆராய்ந்தான் அங்கே, “அத்தகைய.....முடியும்” என்ற வாக்கியம் தெளிவற்றதாய் இருப்பதைக் கண்டான். எனவே, அவ்வாக்கியத்தை “அத்தகைய கல்லியால் நிகழ்கால மக்களும் தம்முன்னேர் காட்டிய வழியில் நடந்து, தம்மை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை வென்று முன்னேற முடியும்” எனத் திருத்தினான். இப்பொழுது அந்த வாக்கியமும் பொருட்டெலிவு உடையதாயிற்று. சொற்றெலையும் 38 ஆயிற்று.

**செயல் 7:** எழுதிய சுருக்கம் சொற்றெலைக் கணிக்கப்பட்டுத் திருத்தான் செய்யப்பட்டாரின், சொற்றெலைக் கணிப்பினுக்கு உதவும் வகையில், சோடிட்ட கட்டங்களில் அதனை எழுதினான்.

**பெறுபேறு:** அவன் இறுதியாக எழுதிமுடித்து சுருக்கம் பின்வருமாறு:

அரசர்களோடு	தோடர்புபட்ட	சம்பவங்களோயே
காறும்	போலியான்	சரித்திரக்கல்வியால்
நானுக்கர்	பயன்வடைய	முடியாதாகையால்
தேசமக்களின்	வாழ்க்கைதழை	என்னவளர்க்கி
இடர்களை	வென்று	முன்னேறிய
பாங்கு	என்பவற்றைக்	காறும்
பயன்	உள்ள	சரித்திரக்கல்விபே
கற்டித்தப்படவேண்டும்.	அத்தகைய	கல்வியால்
நிகழ்கால	மக்களும்	தம்முன்னேர்
காட்டிய	வழியில்	நடந்து
தம்மை	எதிர்நோக்கும்	பிரச்சினைகளை
வென்று	முன்னேறமுடியும்.	உலகநாகரிகத்தின்
வளர்ச்சியையும்	அறியமுடியும்.	

### சுருக்கம் கூழுதற்கான பயிற்சிகள் ஒவு.

- விளக்கப் பயிற்சிக்கென முன்னர்த் தரப்பட்ட உரைப்பதுதிகளை முன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.
- பின்வரும் பந்தியை 49 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் சுருக்கி எழுதுக.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள காணிடையி, அவற்றிலுள்ள மரங்கள், பயிர்கள் முதலியனவும் குடுகளின் தொகை யும் அவர்களில் ஆன், பெண் எத்தனையென்பதும் ஒவ்வொருவரும்

பிறந்த ஆண்டு, நாள், மணமுடித்த நாள் ஆகியனவும் அரசினராற் பதிவுசெய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவைகளைத் 'தோம்பு' என்று தமது போர்த்துகேய மொழியிற் கூறுவர். இத்தோம்புகளை ஒல்லாந்தரும் எடுத்தான்டனர். மூன்றுண்டுகளுக்கொருமுறை இவைகளைப் புதுப்பித்தார்கள். இத்தோம்பு மூலமாகவே தலைவரிப்பணம் முதலியவைகளைக் குடிகளிடமிருந்து அறவிட்டனர். யாழ்ப்பானத்தி இல்லார் ஒவ்வொரு சாதியாரும் மொத்தமாக இவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டளை வைத்துத் தலைவரிப் பணத்தை முதன்முதல் வாங்கி வந்தனர். சனத்தொகை பெருத்த போதும் தலைவரிப்பணத் தொகை பெருக்கவில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு சாதியாரிடமிருந்தும் பணத்தை மொத்தமாக வாங்குகிற வழக்கம் இருந்தபடியால், அரசினருக்கு ஒவ்வொரு சாதியாரிலும் தலைவரிப் பணம் இறுக்கின்றவர்கள் எத்தனை ஆட்களென்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இக்காரணத்தாற் சனங்களிடம் தலைவரிப்பணம் வாங்குகின்ற உத்தியோகத்தர் அரசினருக்குத் தாங்கள் வாங்கிய தொகையின் ஒரு பாகத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, எஞ்சியதை அவருக்குத் தெரியாது அபகரித்தனர். இது அரசினருக்குப் படிப் படியாகத் தெரிய வந்தது. அக்காரணத்தாற் சாதிகளிடமிருந்து மொத்தத் தொகையாக வாங்குவதை நிறுத்திவிட்டு, ஒவ்வொரு ஆட்களிடமிருந்தும் தலைவரிப்பணம் வாங்க வேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்தார்கள்.

—கலாநிதி க.கணபதிப்பிள்ளை.

3. பின்வரும் உரைப்பகுதியை 50 சொற்களுக்கு மேற்படாமற் சுருக்கி எழுதுக.

தமிழ் மொழியில் முதன்முதல் தோன்றிய வசனத்தமிழ் சங்க நூல்களுக்கு எழுதப்பெற்ற உரைகளே. பரிமேலழகர், நக்சினூர்க்கிணியர், பேராசிரியர், நக்கீரர் முதலிய உரையாசிரியர் சங்கவிலக் கியங்களுக்கு எழுதித் தந்த உரைகளிலேதான் வசனநடையை நாம் காணத்தக்கதாய்னாலும். இவ்வசன நடையை உற்று நோக்கின், செய்யுள்களுக்கமெந்த இலக்கண விதிகளும் வைப்புமுறைகளும் பல ஞாகும்; நக்கீரர் எழுதியதாகக் கூறப்படும் களவியலுரையிலேயே அக்காலத்து வசனநடையின் இலக்கணத்தைக் காணக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

ஆனால் இடைக்காலத்திலே நமது மக்கள் வசனத்தமிழிலேயே நூல்கள் செய்யத்துணிந்தனர். வேற்று மொழியாளர்கள் அங்ஙனம் செய்ய முன் வந்தமையைப் பின்பற்றியே தமிழிலும் வசனநூல்கள் எழுந்தன. முற்றும் வசனவடிவில் வந்த முதல் தமிழ்நூல், வீரமாழனி ஸர் என்ற இத்தாவிய மதகுரு எழுதி வெளியிட்ட 'அவிவேக பூரணங்குருத்தை' என்பதாம். இதைத் தொடர்ந்து பல வெளிவந்தன. தான்ட

வராய முதலியார் எழுதிய பஞ்சதந்திரம், அட்டாவதானம் வீரசாமிச் செட்டியார் எழுதிய விநோதரச மஞ்சரி, ஆறுமுகநாவலர் வசன நூல்கள், வேதநாயகம்பிள்ளையின் கற்பணைக் கதைநூல்கள், சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் வசனங்கள் என்பன தோன்றிப் பிற்காலத்தில் நமது தமிழ்மொழியை வளம்படுத்தின.

செய்யுள் வடிவிலேயுள்ள இலக்கியங்கள் கற்றுத்தேறிய பண்டிதர்களுக் கேயன்றிப் பொது மக்களுக்குப் பயன்படா. பேச்சு வழக்கில் உள்ளவாறே தெளிவான வசனங்களில் இயல்பாகவே எழுதப்பெறும் வசன நூல்கள் யாஸ்ர்க்கும் பயன்படும். அதனுலேயே இன்றைய உலகில் வசனநூல்களுக்கு ஒரு தனிமதிப் பேற்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மொழியாளரும் தத்தம் மொழியிற் சகல சாத்திரங்களையும் வசனநூலாகச் செய்துள்ளனர். இத்துறையில் மிகவும் பிறபோக்காயிருந்த தமிழரும் முதலிற் கற்பணைக் கதைகளிலும் கருத்துரைக் கட்டுரைகளிலும் ஆரம்பித்து இப்போது விஞ்ஞானத்திலும் பொருளாதாரத்திலுங்கூட நூல்களியற்றியுள்ளனர்.

— சோ. சிவபாதசுந்தரம்.

4. பின்வரும் உரைப்பகுதியை 60 சொற்களுக்கு மேற்படாமற கருக்கி எழுதுக.

உலகிலில் மக்கள் வாழ்வினுக்கு இன்றியமையாத உண்மைப் பொருள்களைச் சிந்தைக்கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கிணியவாகிய அழிய சொற்களால் இலக்கணவமைதி குன்றது திறம்பட எடுத்துச் சொல்லுவோனே கவிஞர் எனப்படுவான். இத்தகைய கவிஞர் செய்த தனிச்செய்யுள்ளனும் பிரபந்தங்களும் தொகை நூல்களும் காவியங்களும் தமிழ்லக்கியப் பரப்பிலே இவ்வளவென்று அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாவன்னம் விளங்குகின்றன. இவற்றைவிடக் கிராமப் புறங்களிலே கல்வியறிவு கைவரப் பெருத மக்கள், தினந்தோறும் உடல் வருந்த வேலை செய்தலர்வு வரும் இளைப்பு முதலியன நிங்குதற் பொருட்டுத் தம்மனத்துக்குக்ந்த பாட்டுக்களைப் பாடி யாடி மகிழ்வர். அவை சாதாரண மக்களின் உணர்ச்சி வேகத்தாற் பாடப்பட்டன வன்றிப் புலமையினாற் பாடப்பிடினவல்லவாக்கயால் அவற்றைப் பண்புசால் புலவர்கள் பண்பட்ட பாடல்களைக் கொள்ளார். எனினும் மக்கள் உடல் வருத்தத்தைத் தீர்த்து மனதுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்க வல்லனவாகவின் அவை உயிருள்ள பாடல்கள் எனக் கொள்ளால் பொருந்தும். இத்தகைய உயிருள்ள பாடல்கள் நாட்டுப் பாடல்கள் என வழங்கப்படும். அவை ஒசை நயமும் தாளவழைமதியும் யிருதியும் பொருந்தியவையாய்க் கேட்போர் செவிக்கின்பம் பயப்பன வாய் விளங்கும்.

நாட்டுப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் எழுத்து வழக்கில் இல்லை. வயலில் உழவு தொழில் செய்வோரும் நாற்று நடுவோரும் அரிவி வெட்டுவோரும் குடு அடுக்குவோரும் குடு மிதிப்போரும் கிணற்றி விருந்து நீர் இறைப்போரும் நெல் முதலிய தானியங்களைக் குற்றுவோரும் வண்டி ஒடம் முதலியன செலுத்துவோரும் தங்கள் உடல் வருத்தத்தை மனச்சந்தோஷத்தாற் போக்க எண்ணிப் பாடும் பாட்டுக்களே நாட்டுப் பாடல்கள் எனப்படும். இவற்றை வழிமுறை வழிமுறையாக அத் தொழில் செய்கின்றவர்கள் பாடிக் கொண்டுவந்தனர். புத்தகங்களில் எழுதப்படாமலே அப்பாடல்கள் நாட்டுமக்களிடையே வழங்கி வருகின்றன. இந்திலை நிலவுமாயின் காலகதியில் நாட்டுப்பாடல்களின் தொகை மிகவும் குறைந்து கொண்டேபோகும். அதனால், பல அறிஞர்கள் நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரித்து வருகின்றனர்.

ஒரு நாட்டு மக்களின் இயல்பான பண்பாட்டை அந்நாட்டு மக்கள் பாடிவரும் எழுதாப் பாடல்களாகிய நாட்டுப் பாடல்களால் அறியலாம். அன்றி, ஏனைய சிறந்த இலக்கியங்களால் அவ்வளவு திட்டமாக அறியமுடியாது. பண்பட்ட கல்வியறிவு நிரம்பிய நுண் புலவர்களால் யார்க்கப்பட்டு அலங்காரம், சொல்நயம், பொருள்நயம் என்பனவற்றேரும் கூடி விளங்கும் செய்யுட்களைக் காட்டிலும் நாட்டுப் பாடல்களில் இயற்கையமைதி சிறந்து விளங்கும்.

— பண்டிதர் க.சிவசம்பு.

4. பின்வரும் உரைப்பகுதியை 50 சொற்களுக்கு மேற்படாமற் கருக்கி எழுதுக.

இயற்கை நிகழ்ச்சிகளை உணரும் பெருட்டு நமக்குச் சில தனி உறுப்புக்கள் இருக்கின்றன. ஓவியைக் கேட்பதற்கென்று நமக்குக் காதுகள் இருக்கின்றன. ஓவியைப் பார்ப்பதற்கென்று நமக்குக் கண்கள் இருக்கின்றன. வெப்பத்தை நம்முடைய உடல் முழுதும் உணருகிறது. ஆனால் மின்சாரத்தை உணர்வதற்கென்று அமைந்த விசேட உறுப்பு ஓன்றும் நமக்கு இல்லை.

எத்தனையோ மின்சாரக்கருவிகளை நாம் நித்தம் உபயோகித்து வருகிறோம். ஆயினும், சாதாரணமாக அவை எப்படி வேலை செய்கின்றன என்பதை அறிந்து கொள்வது கடினமாக இருக்கிறது. நாம் உபயோகிக்கும் மற்ற எந்திரங்களிலும் கருவிகளிலும் அவ்வாறு இல்லை. நம்முடைய கடிகாரம் ஒடுகிறது. திறந்து பார்த்தால் அது எப்படி ஒடுகிறது என்பது தெரிகிறது. அதற்குச் சாவி கொடுக்கிறோம்; ஒரு வில் அமுங்குகிறது; அதனாற் கடிகாரம் ஒடுகிறது. ஓர் எஞ்சின் ஒடுவதைப் பார்க்கிறோம். அதிலே தண்ணீர் கொதிப்பதையும் அத் தண்ணீர் நீராவியாவதையும் அந்தீராவி வேலைசெய்து சுக்கரங்களைச் சுழற்றுவதையும் கவனிக்க முடிகிறது. நீரின் உதவியாலும் காற்றின்

உதவியாலும் வேலை செய்யும் பிற எந்திரங்களிலும் இப்படியே; மளமளவன்று ஒடும் நீரைப் பார்க்கமுடிகிறது; சில்லென்று அடிக்கும் காற்றை உணரமுடிகிறது. அவை வேலை செய்யும் முறைத்துறை நன்றாகக் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன. மின்சாரத்திலோவென்றால் அப்படியில்லை; மின்சாரம் நமது கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை; காறுக்குக் கேட்பதில்லை; சுவரிலேயுள்ள ஒரு முனையைக் கீழே சாய்க்கிறோம்; இருட்டறை பளிச்சென்று பிரகாசமாகிறது. ஒரு பொத்தானை இலேசாக அமுத்துகிறோம்; ஓசையற்ற இடத்தில் 'கணீர்' என்று மனி அடிக்கிறது; அல்லது விசிறி 'விர்' என்று காற்றடிக்கிறது. ஓரிடத்திலும் சக்கரம் ஒன்றையும் காணும். வெறும் கம்பிகள் தவிர வேகமான இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்திக்குச்சிகள் நம்மைத் திகைக்கச் செய்கின்றன. மின்சாரத்தின் தன்மையையும் அறிவதற்கில்லை. மின்சாரவிளைவுகள் வெறும் புலனுறுப்புக்குச் சாதாரணமாய் எட்டாதவை. அவ்விளைவுகளையொட்டிய அனுபவங்களைத் திரட்டித் தொகுத்துப் பிரித்து, அறிவாலும் ஊக்த்தாலும் ஆராய் ஆராயத் தான் அவற்றின் நுட்பங்கள் நாள்டைவில் வெளியாயின. அதன் தன்மையை ஒருவாறு தெரிந்துகொண்டதும், பிறகு அதைப்பற்றி விரிவாக அறிந்து கொள்வது எனிதாயிற்று. ஒரிடத்திற் களவுடிய கள்வளைப் பிடித்துவிட்டால், அவன் திருடிய திருட்டுகள் எல்லாம் துலங்குவது போல், மின்சாரம் உண்டென்று உணர்ந்ததும் அதைப் பற்றிய அறிவு மளமளவன்று பெருகிவிட்டது.

— பெ.நா.அப்புக்வாமி.

5. பின்வரும் உரைப்பகுதியை 55 சொற்களுக்கு மேற்படாமற்குருக்கி எழுதுக.

கி.பி.7.8 ஆம் நூற்றுண்டுகளிலே தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தை நோக்குவோம். அக்காலத்துப் பல்லவ அரசர்களுள் ஒரு சிலர் சைனசமயத்தவராயும் வேறு சிலர் வைணவசமயத்தவராயும் பின்னும் ஒரு சிலர் சைவராயும் இருந்தனர். பாண்டிய அரசர்களுள்ளும் ஒரு சிலர் சைனராயும் வேறு சிலர் சைவராயும் இருந்தனர். பாண்டிய நாட்டிலும் காஞ்சி முதலிய பல்லவ ஆதிககம் நிறைந்த நாட்டிலும் சைனத் துறவிகள் ஏராளமாக வசித்துத் தங்கள் கொள்கைகளைப் பரப்பி வந்தார்கள். மதுரையைச் சுற்றியுள்ள எட்டுப்பெரிய குன்றங்கள் இத்துறவிகளின் இருப்பிடங்களாக விளங்கின. இவர்கள் எப்பொழுதும் வாதம் புரிந்தும் பிறசமயத்தவர்கள் தங்கள் சமயத்தைத் தழுவச் செய்தும் அரசாங்கம் ஒப்பும்படி தங்கள் சமயத்தை மேம்படுத்தியும் வந்தனா. சைனசமயத்திற்கு முன்னாக, தமிழ் நாட்டுப் புராதன சமயங்களாக விளங்கி வந்தன சைவ வைஷ்ணவமாகிய வைத்திக சமயங்கள். சைனசமயம் அறிவு விளியாலும் சாஸ்திர ஞானத்

தாலும் தர்க்க வன்மையாலும் சிறந்து விளங்கிறது. வைதிக சமயங்கள் பக்தியையே பெருந்துணர்ஜ்யாகக் கொண்டு அந்தப்பக்தி நெறியையே வழியறுத்திவந்தன. சிறிது காலம் தர்க்க நெறியின் மூன் எதிர் நிற்கலாற்றாது அவை தளர்ச்சியற்றன. ஆனால் உணர்ச்சி மேலிட்டால் எழுந்த இந்தப் பக்திதெறி வெகுவிரவிலே தர்க்க நெறியைப் புறங்கண்டுவிட்டது. நாடுமுழுவதும் பக்திப் பெருவெள்ளம் பரந்து பூற்றுது தர்க்கமாசிய பெருநெருப்பை அளித்து விட்டது. பக்திக்கு வித்துங்றியவர்கள் அப்பர், சம்பந்தர் முதலிய சைவநாயன்மார்களும் பெரியாழ்வார், குலசேகரர் முதலிய ஆழ்வார்களுமேயாவர்.

மேற்குறித்தன எல்லாம் சரித்திரம் ஒப்பிய உண்மைகள். இவை நிகழ்ந்த காலங்களில் எவ்வகையான இலக்கியங்களை நாம் எதிர் பார்க்க வேண்டும்? தர்க்க நூல்களும், பக்திரூல்களுமே இக்காலங்களிலே தோன்றின. குண்டலகேசி, பிங்கவகேசி, நீலகேசி முதலியன் தர்க்க நூல்கள்; தேவாரம், நாலாயிரம் முதலியன் பக்தி நூல்கள். இருத்தொண்டத் தொகை முதலியன் பக்திக்குரிய கதைகளைக் குறித்து எழுந்தன.

— எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை.

6. பின்வரும் உரைப்பகுதியை 50 சொற்களுக்கு மேற்படாமற்கருக்கி எழுதுக.

நிலையில்லாமல் மாறும் அழகின்பத்தை நிலைபெறச் செய்து, வேண்டும்போது கிடைக்குமாறு செய்வதால், கலை தேவைப்படுகிறது என்பதை மேலே கண்டோம். நிலையாமையே உலகத்தின் இயற்கை என்பர் சான்றேர். யாக்கை, இளமை, செல்வம் முதலியவற்றின் நிலையாமையைப் புலவர் சிலர் உணர்ந்து பாடியிருக்கின்றனர். அவை மட்டும் அல்லாமல் அழுகு, உணர்ச்சி என்பனவும் நிலையில்லாத வைகளே. மேற்கு வானத்தில் மாலையிற் காணப்படும் அந்தி அழுகு நொடிக்கு நொடி மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. உள்ளாம் வியந்து போற்றும் அழுகுமிக்க சிறந்த காட்சியை வானத்திற் கண்டு மகிழ்கிறோம். சிறிது நேரம் கழிந்த பிறகு மீண்டும் அதைக் கண்டு மகிழ்விரும்பினால், அந்த அழுகு புலன்களுக்கு எட்டாத ஒன்றுக்கி விடுகிறது. ஒரு நாள் ஒரு வேளை உள்ளத்திலே தோன்றிய புதிய உணர்ச்சி மற்றொரு நாள் மற்றொரு வேளையிலே தோன்றுதல் அரிதாகிறது. இவ்வாறு மறைந்து மாறிப்போகும் அழகையும் உணர்ச்சியையும் வேண்டும்போது பெற்றுடியாமல் மனம் ஏங்குகிறது. இயற்கையோ உலகமோ அந்த ஏக்கத்தைத் தீர்க்கமுடிவதில்லை. நிலையில்லாமல் மாறிப்போகும் அந்த அழகையும் உணர்ச்சியையும் மீண்டும் பெற்று மகிழ்விரும்பினால், அதற்காகக் கலையின் உதவியை நாடுவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு உற்ற கருவியாய் இருந்து உதவுவது கற்பண்மையாகும். ஒரிடத்திற் கண்ட அழகையும் உணர்ச்சியையும் கற்பணை

வடிவத்திற் படைத்துக்காக்க வேண்டும். மறைந்து போகும் மாலைக் கதிரவனின் அழகை ஒவியம் மறையாமற் காத்துத் தருகிறது. வளர்ந்து மாறும் குழந்தையின் அழகைச் சிறபக்கலை என்றும் உள்ளதாக்கிக் காட்டுகிறது. மாறிப்போகும் உள்ளத்து உணர்ச்சியை அவ்வாறே பிடித்து வைத்து, வேண்டும்போதெல்லாம் கொணர்ந்து தருவன இசைக்கலையும் இலக்கியக்கலையும் ஆகும். இவ்வாறு நில்லாதவற்றை நிலையின் என்று ஆக்கும் நல்ல ஆற்றல் கலைக்கு அமைந்திருக்கிறது.

— கலாநிதி மு.வரதராசன்.

3. பின்வரும் உரைப்பகுதியை 55 சொற்களுக்கு மேற்படாமற் கருக்கி எழுதுக.

மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் வண்ணம் நம் பெரியசர் நமக்கு உதவிய நூல்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள்கள் நான்கினையும் பற்றியனவேயாம். இவ்வெல்லாம் நீதியின்பால் அமைந்தனவெனினும் இவற்றுள் பொருட்பகுதியைப் பற்றி யெழுந்த நூல்களையே 'நீதிநூல்' எனப் பெரியோர் வழங்குவர். அப் பொருட்பகுதியை மாத்திரம் சிறப்பாக எடுத்துக்கூறிய ஆதிரி யரும் உளர். அதனேடு அறமுதவிய ஏணை உறுதிப்பயன்களையும் இயைத்துக் கூறிய ஆசிரியர்களே பெரும்பான்மையோராவர். இம் முறையிலே தமிழிற் சிறந்த நீதி நூல்களை வழங்கிய வண்மையிற் சிறந்த பெரியார் திருவள்ளுவரேயாவர். அவர்க்கு முன்னும் பின்னும் நீதி, நூல், அருளிய ஆசிரியர்கள் வடமொழியிலும் தமிழிலும் பல நிருந்தனர். எனினும் அன்னர் புகழெழுவியெல்லாம் வான்த்து விளங்கும் மீன்களாக, வள்ளுவர் கீர்த்தி அப்பன்மீன் நாப்பண் பான்மதி போலத் திகழ்வதாகும். "எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள் இதன்பால், இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்" என்றபடி, உள்ளுநர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய் மொழியிற் காணப் படுவனவேயாம். தும் தெள்ளிய கல்வியாலும் ஒள்ளிய மதி நுட்பத் தாலும் உலகியலையும் மக்கள் வழக்க வொழுக்கங்களையும் அழுந்தி யறிந்து உள்ளத்தமைத்துத் திருக்குறள் என்னும் நீதிக்களான்சியத்தை உலகமுள்ளவும் நிலைபெற யாத்துதவியை பெருமையே பொய்யில் புலவர் புகழெழுவி விஞ்சதற்கு ஏதுவாயிற்று.

திருவள்ளுவர் எழுதிய நூல் ஒழுங்கிற்கும் ஏணோர் நூன் முறைக்கும் உள்ள வெறுபாடுகள் பலவாம். தாம் கூற மேற்கொண்ட பொருளை நன்றாக, ஆராய்ந்து, இவ்வாறு தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று உள்ளத்தமைத்துப் பின்னர்ச் செய்யுள் வடிவில் இவர் வெளியிட்டுள்ளார். பெரும்பான்மையும் மேற்கொண்ட பொருளின் இலக்கணம், அதன் சிறப்பு, அதனூலாம் பயன், அஃதில்லழி வருந் தீங்கு என்று இன்னேரன் பாகுபாடுகளை வரையறுத்துக் கொண்டு

கூறுதல் இவர் இயல்பு. எப்பொருட்கும் வரையறையுந் தெளிவும் இன்றியமையாதன. வரையறுத்துத் தெளிவுபடுத்தப்படாத பொருள்கள், மக்கள் உள்கோட்டற்கு ஏற்காவென்பது பெரியார் துணிபு.

—பண்டிதமனி மு.கதிரேசுச் செட்டியார்.

7. பின்வரும் உரைப்பகுதியை 60 சொற்களுக்கு மேற்படாமற சுருக்கி எழுதுக.

அக்கினிப் பிழம்பாக உலகு இருந்த காலத்தில் அதைச் சூழ வாயுமண்டலமும் ஆகாய மண்டலமும் இருந்தன. மண்ணும் நீரும் இருந்ததில்லை. சுருங்கச் சொல்லின், இந்நாளிற் குரியகோளம் இருக்கும் நிலையில் உலகு இருந்தது. பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை இருட்டறையில் வைப்பின் ஒளியுள்ளதாகத் தோற்றுவதுபோல உலகு சுயமாகிய ஒளியோடு விளங்கிறது. அவ்விரும்புத்துண்டம் வெப்பங்குறைந்து சிறிது சிறிதாகத் தட்பமுற்றுச் செக்கார் வானிறம்போலச் சிவந்து சுற்றில் ஒளியிழந்து விடுவது போல உலகும் குளிர்ந்து தன் னெளியிழந்து நிற்றது. இங்ஙனம் குளிர்ந்து வரும்போது, அக்கினிக் கோளத்தைச் சூழவிருந்த வாயு கோளத்திற்றங்கி நின்ற நீராவி குளிர்ந்து நீராகி உருக்குண்ட பொன் போன்றிருந்த உலகின்மேல் விழுதவினாற் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பின் மேற்பட்ட நீர்த்துளி போல நீர்மட்டும் ஆவியாதலும் உலகு இருந்த நிலையினின்று சுற்றுக் குளிர்தலும் இயல்போயாம். இவ்வாறு பல ஊழிகள் கழிந்தன. பொன், வெளி, இரும்பு, செம்பு முதலிய லோகப்.பொருட்களும் மணல், கல் முதலிய பிறபொருட்களும் ஒருங்கு உருக்கப்பட்ட நிலையில், மணல், கல் முதலியவை மேல் மிதக்க, பொன் முதலிய லோக வகைகள் ஆழ்ந்து சென்றன. பொன்றுகளையும் கழமணலையும் உருக்கியவிடத்து ஒரு சில துகள்கள் மணன்னின் இடைவெளியிற் றங்கி நிற்பது போலச் சிறிதளவு பொன் கற்பாறைகளினுள்ளே தங்கிறின்றது. பல ஓழிக் காலங்களாகக் குளிர்வெய்திய உவகம் பறந்துயின்டத்தின் மேலோட்டைப்போன்ற மேலோடும் உள்ளிருக்குந் திரவப்பொருளும் பொருந்திப் பூகோளம் என்னும் பெய்க்கு உரிமைழுன்று நின்றது. இந்திலையில் வாயுமண்டலத்திலுள்ள நீராவி குளிர்ந்து மழையாகப் பொழிந்து நிலப் பரப்பின்மீது மலீ கடல் என்னும் பேதமேற்பட்டிராமையினால் யான்டும் பரந்துபூகோளத்தைச் சுற்றி நீர்க் கோளமாக நின்றது.

இவ்வாறு பல ஊழிகள் கழிந்தன. உள்ளிருந்த உருக்குண்ட பொருள் இறுகிக் கட்டியாதலும் மேனின்ற ஒடு வெடிப்புண்டு பள்ள திட்ருமாவது இயல்போயாம். அதைப்போலவே வெனின், சிச் முந் திட்ருமாவது இயல்போயாம். அதைப்போலவே வெனின், சிச் சிவிப் பழுத்தை வெயிலிற் போட்டால், உள்ளேயிருக்கும் ரசம் சிறிது வற்றி அளவிற்குறைய மேற்கொண்டு கூட்டியாக வோட்டுவது போலவேன்க.

இங்களும் பள்ளமுந் திடருமாகுமிடத்து மேனின்ற வெள்ளமானது பள்ளத்தை நோக்கி யோடுதலும் திடர்நிலம் நீரின்மேற் ரேற்றுவதும் இயல்பேயாம். பூகோளத்தின் மேற்பரப்பிற் காற்பங்கு நிலஞக முக்காற்பங்கு நீராகவே நின்றது. நிலத்தின் நனியுயர்ந்த பாகங்கள் மலையெப்பட்டன. பின்னரச் சூரியனுடைய ஒளியினால் கடனீரானது நீராவியாக மாறுதலும் அந்நீராவியானமைந்த மேகம் மலைகள் மீது தங்கி மழையாகப் பொழுதலும் நடந்து வருதல் இயல்பாயிற்று. இச்செயல் இன்னும் மாறுவியல்பினதாய் நடந்து வருகின்றது. இன்ன மை மலைகளிலிருந் திழித்த நீராகு பல ஒருங்கு திரண்டு கடலினுட் பாயும் நதிகளாயின.

—சுவாமி விபுலாநந்தர்.

## 7. மதிப்பீட்டுயல்

### உரை மதிப்பீடு

மொழித் தேர்ச்சியின் பிரயோகக் களம் ஆக்க முயற்சிகளே என்று நாலாம் இயலிலே நாம் கண்டோம். கட்டுரைகளையும் கதைகளையும் நாடகங்களையும் கவிதைகளையும் பலர் எழுதுகிறார்கள். இவை எல்லாம் ஆக்க முயற்சிகள். இவற்றை எழுதுவோர் எமக்குச் சில செய்திகளை அறிவிப்பதற்கு விரும்புகிறார்கள்; அல்லது எங்கள் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடுவதற்கு எண்ணுகிறார்கள். அறிவினை ஊட்டியும் உணர்ச்சியை எழுப்பியும் எங்கள் எண்ணப்போக்கிலே சில மாற்றங்களை உண்டாக்க எத்தனைப்பட்டே அநேகமான எழுத்தாக்கங்களின் நோக்கமாக உள்ளது.

கீழ்வரும் உரைப்பகுதிகளைக் கவனியுங்கள்.

- i. சென்ற யுத்தத்துக்குப் பிறப்பட்ட காலத்திலே எம்மை எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகள் பல. விரைவான குடித்தொகைப் பெருக்கம், பொருளாதாரத் தேக்கம், மாபேரளவு வேலையின்மை, பாதகமான கொடுப்பனவு நிலுவை, அந்திய நாட்டுச் செலாவணி நெருக்கடி, சமுதாய அமைதியின்மை, அரசியற் குழப்பம் ஆகிய பல பிரச்சினைகளைத் திறமையுடன் சமாளிக்க வேண்டிய அவசியம் எமக்கு இருந்தது. இவை இன்றும் எம்மை விட்டு நீங்கவில்லை. அன்றியும், 1974 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து மேலும் இரண்டு பிரச்சினைகள் தோன்றியன. அவை உணவு நெருக்கடியும் ஏரிபொருள் நெருக்கடியுமாகும்.
- ii. அம்மம்ம! தமிழர் இல்லைவாம் பாட்டு! சுவரெல்லாம் பாட்டு! படுக்கையில் பாட்டு! ஒளியில் பாட்டு! ஒவியத்தில் பாட்டு! ஓசையில் பாட்டு! நறுமணத்தில் பாட்டு! நிறத்திலும் பாட்டு! நிலமெல்லாம் பாட்டு! தமிழர் வாழ்க்கையே பாவியல் தோய்ந்தது போலும். ஒரு பெரும்பாட்டாகவே அமைந்தது போலும். அந்தோ! இப்பாட்டெல்லாம் எங்கொளித்தன? இப்பாவியல் காணும் பண்பெல்லாம் யான் டொளித்தன? தமிழ் நலமெலாம் யான்டொளித்தன? நோம் எம் நெஞ்சம்; வேம் எம் நெஞ்சம். ஊரின் ஊரின் நாட்டின் நாட்டின் நாங்கள் தேடினும் இந்தலங்கள் காண்கிலோம்;

ஒன்றேனும் காண்கிலோம்; அந்தோ! இவற்றின் அடிச்சு வடும் காண்கிலோம். இவை எலாம் என்றினிக் காண்போம்! எங்கினிக் காள்போம்! எவ்வாறு காண்போம்?

இந்த இரண்டு பந்திக்களுக்குமிடையில் நீங்கள் ஏதும் வேறுபாடு காண்கிறீர்களா? அந்த வேறுபாடுகள் எவை? முரலாவது பந்தியில் சமூத்து மக்களின் அண்மைக்காலப் பிரச்சிலைகள் எடுத்துக் கூறப் படுகின்றன. சில செய்திகளை நாம் அறிந்துகொள்ளுகிறோம். அப்படி அறிவிப்பதே முதலாவது பந்தியை எழுதியவரின் தோக்கம் அந்த அறிவிப்புக்கு மேலாக, இரக்கத்தையோ உருக்கத்தையோ எங்கள் மனங்களில் இப்பந்தி ஏற்படுத்தவில்லை. ஆத்திரத்தையோ வெறுப் பையோ பிற உணர்ச்சிகளையோ தூண்வெதும் அப்பந்தியை எழுதிய வரின் நோக்கமன்று.

இரண்டாவது பந்தி வித்தியாசமானது, தமிழர்கள் பானியல் பற்றிப் பேசும் இப்பந்தியிலுள்ள இவ்வசனங்கள் உணர்ச்சி ததும் புவனவாக உள்ளன. இவ்வசனங்களை வாசிக்கும்போது, இழந்து விட்ட எதனையோ நினைத்து ஏங்கும் உணர்ச்சியை எமக்கு ஜட்டும் நோக்குடனே தான் இவை எழுதப்பட்டன என்பதை நாம் தெளிந்து கொள்கிறோம். ‘நோம் எம் நெஞ்சம்; வேம் எம் நெஞ்சம்’ என்று வரும் தொடர்கள் எம் அபிமானங்களையும் பற்றுகளையும் எழுப்பிவிட முயல்கின்றன; இல்லையா?

இனி, மற்றுமொரு பந்தியைப் பாருங்கள்.

iii: ஏற்றுக்கூறுவது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எச்.ஜி.வெல்ஸ் என்ற அறிஞர், ‘கால எந்திரம்’ எனுங் கற்பணைக் காலி யத்தை எழுதினார். அதில் உயர்வது உள்ளும் உள்ளமு மின்றி, உயரிய குறிக்கோளுமின்றி, சிற்றறிவும் சிறு தொழிலுமுடைய சிகித்தந்த ஒரு சமுதாயத்தை, உருவ கித்துக் காட்டியுள்ளார். அத்தகைய சமுதாயம் 800 ஆயிரம் வருடமாளிலே உலகில் உருவாகலாம் என்று அவர் தேதியிட்டார். ஆயின் விஞ்ஞானம் முன்னேறி வரும் அகரவேகத்தைப் பார்க்கும்போது, அத்தகைய சமுதாயம் இன்னுமொரு பத்துச் சந்ததிகளில் வந்து றலாம் போலத் தோண்டுகிறது. அப்படி வந்தாலும் என்ன? மனித குலத்தில் எள்ளத்தினைய ஒரு சிறு கூரே கலைப்படைப்புக்கும் விஞ்ஞான ஆய்வுக்கும் தத்துவ விசாரத்துக்கும் ஊற்றுக் கிருந்து வருகிறது. ஆக்கிமீதுசம் அரில்தோத்திலும் — குறிப்பறிந்து ஒழுகும் அடிமைகளை யுடைய சமூகத்தில் வாழ்ந்தாலென்ன, தெறியமுத்தத் தொழில் புரியுஞ் குத்திரப் பாலவகள் இயங்குஞ் சமுகத்

தில் வாழ்ந்தாலென்ன—உலக வரலாற்றில் அவர் தம் முத்திரையைப் பொறித்தே மறைந்திருப்பர். எவ்வகைச் சமுதாயத்திலும் அனார், பொருட்செல்வராக விளங்கா விடினும், சிந்தணைச் செல்வராகக் கட்டாயம் விளங்கி யிருப்பார்.

இந்த மூஸ்ருவது பந்தியிலும் சில செய்திகள் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளன. எச்.ஐ.வெல்ஸ் எழுதிய நாவல் பற்றிய செய்தியும், சிந்தணைச் செல்வர்கள் மனிதநாகரிகத்துக்கு ஆற்றும் பணி பற்றிய செய்தியுமே அவை. இவ்வாறு செய்திகளைத் தெரிவிக்கும் வகையிலே இது முதலாம் பந்தியை ஒத்ததாக விளங்குகிறது. ஆனால், மற்று மொரு விதத்திலே இது இரண்டாம் பந்தியின் பண்புகள் சிலவற்றையும் கொண்டுள்ளது.

பண்பாடு குன்றிய ஒரு சமுதாயம் எதிர்காலத்தில் வருமோ என்ற அச்சமும் அப்படி வந்தாலும் என்ன, ஒன்றும் குடிமுழுகிப் போகாது என்ற தேறுதலும்—ஆகிய உணர்ச்சிகள் இங்கு வெளிப் படுகின்றன. இவ்வாறு உணர்ச்சிகளை மூட்டும் பாங்கினுலே தான் இந்த மூன்றும் பந்தி இரண்டாவதனை ஒத்ததாக உள்ளது.

இங்கு நாம் எடுத்து நோக்கிய மூன்று பந்திகளிலுமிருந்து, சொற்கலையின் மூவகைத் தொழில்களை நாம் தெரிந்து கொண்டோம்.

அவை :

- (அ) செய்தி தெரிவித்தல்
- (ஆ) உணர்ச்சி மூட்டுதல்
- (இ) செய்தியைத் தெரிவித்தலிலும் உணர்ச்சி மூட்டலிலும் ஒரு சமன்வையைப் பேணித் தொழிற்படல் ஆகியவையாம்.

#### வாசகன் மனப்பாங்கு :

சொற்கலையானது மேற்கண்டவாறு மூவகைத் தொழில்களைச் செய்வது, அக்கலை யாக்கக்களின் நோக்கங்களிலுள்ள வேறுபாட்டையும் நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. ஆராய்ச்சி அறிஞர்களும் கல்விமான்களும் சிந்தணையாளர்களும் உணர்ச்சிப் பெருக்கினை அத்துணை விரும்புவதில்லை. அரசியல்வாதிகளும் விளம்பரகர்த்தாக்களும் வாசகரை மருட்டி உணர்ச்சிகளை மாற்றும் நாட்டம் உடையவர்கள். இலக்கியப் பண்டப்பாளிகளும் கலைத்திறன்மிக்கோரும் உண்மையை வெளிப் படுத்தி உணர்ச்சி நுணுக்கங்களைப் பரிமாறும் குறிக்கோளை உடையவர்கள்.

கலைஞர்களின் நோக்கங்கள் இவ்வாறு வேறுபடுவதனால், வாசகர்களாகிய நாம் அவர்தம் அக்கலையாக்கக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையை களும் வேறுபடுகின்றன. அவ்வாறு வேறுபடுவது அவசியமும் ஆகிறது.

கீழ்வரும் விளம்பரத்தைப் பாருங்கள்.

கம்பர் சௌந்னூர்:

“என்னுக்கும்—  
அளவிலாக  
அறிவினேர்  
இருந்து நோக்கும்  
தன்னுக்கும்—  
கருதும்  
தெய்வ மனத்துக்கும்  
கடியன் ஆலூன்.”

என்னத்தைவிட—

அளவற்ற ஞானச் செல்வர்களின் யோகக்  
காட்சியெலிட—

தேவர்களின் மனத்தைவிட

வேகமாகப் பாய்ந்து சென்றுன் அலுமன்

விரைவாக—

வேகமாக—

கே. பி. சி.

பாசல் சேவை

பணிபுரிகிறது .

கவாமி ஒருவர் அருளிய பொன்மொழிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.  
அவற்றையும் பாருங்கள் :

இவ்வுலகம் புரையோடியதும் பொய்ம்மை நிலையானதும்  
என்பதைச் சில நிமிஷங்களில் மெய்ப்பிப்பேன்! நமது  
ஞாபகம்(நிலை) முழுவதும் மனத்தில் உள்ளது. உண்மை  
யாக்வே மனம் ஞாபகத்தால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால்  
இறந்தகாலம் முழுவதும் எதிர்காலம் முழுவதும் மனத்திலே  
உள்ளன. நிகழ்காலம் மட்டும் இந்திரியங்களில் (அதாவது  
மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகியவைகளில்) உள்ளது.  
புலக்காட்சி எதுவும் எவ்வளவு நேரம் நீடிக்கிறது? புறத்தே  
உள்ள பொருள் இந்திரியத்தோடு சம்பந்தப்படும் காலப்  
புள்ளி அளவேதான். பின்னர் அது உடனே ஞாபகத்திற்கு  
உரியதாகிவிடுகிறது. காலத்தின் புள்ளி யூக்ஸிட் என்பவர்  
எழுதிய இடக்கணிதப் புள்ளியைப் போன்றது; உண்மை  
யாகப் பருமை அற்றது. நிகழ்காலம் மெய்யாகவே அளவு  
வகையற்ற ஒரு புள்ளியே ஆகும். ஆனால் மனிதன் தன்  
இந்திரியங்களிலே வாழ விரும்புகிறான். ஆதலின் அவன்  
அப்புள்ளியை மிகப்பெரியதாக்கி விடுகிறான். உண்மையிலே  
நிகழ்காலத்திற்குக் கருதக்கூடிய மெய்யான இருப்பு எதுவும்  
இல்லை. இறந்த காலமும் எதிர்காலமும் மட்டுமே கால  
அளவு பெற்று உள்ளன. இவை மனத்திலே உள்ளவை

யாதலின், பிரபஞ்ச முழுவதும் மனத்திலே உள்ளது என்றாம். ஒருவன் மனத்தைவிட்டு வெளியேறும் போது, அவன் பிரபஞ்சத்தையும் விட்டு வெளியேறுகிறான்.

பாசல் சேவையைப் பற்றிய விளம்பரரும், கவாமிகளின் போன் மொழியும் வாசகர்களாகிய எங்களின் மனமாற்றத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டவை. பெளரானிக் மரபிலே விரைவுக்கு அனுமன் சிறந்தவனுகையால், அவனை நினைவுட்டுவதோடு விளம்பரம் தொடர்க்குகிறது. பாசல் சேவையும் அனுமனைப்போல விரைவுடையது என்று குறிப்பாகக் கூறி, அச்சேவையை வாசகர்களாகிய நாம் பயன் படுத்த வேண்டும் என்று தூண்டுவதே விளம்பரத்தின் நோக்கம். வேறு பாசல் சேவைகளை நம்பியிருக்கும் மனப்பான்மையை மாற்றி கே.பி.சி.பாசல் சேவையில் நம்பிக்கை வைக்கும்படி வாசகர்கள் கோரப்படுகிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கை ஓரளவு மறைமுகமாகவே விடுக்கப்படுகிறது.

ஆனால், இந்த விளம்பரத்தை வாசிக்கும் நாம் இதனை முற்று முழுதாக நம்பிவிடுவதில்லை. விளம்பரம் பற்றிய பொதுவான அவதம்பிக்கையினால், அதனை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள நாம் தயங்குகிறோம்.

எனிலும், கவாமிகளின் பொன்மொழியை அனுகும் போது நம்மனப்பான்மை வேறு விதமாக உள்ளது. முதலிலே பொன்மொழிகளின் கருத்தினைக் கிரகிக்க முறப்படுகிறோம். பின்னர் அங்குக் கூறப்படும் நியாயங்கள் சுவாஸவதானு என்று எமது பகுத்தறிவாகிய தராசிலிட்டு இறுத்துப் பார்க்க முயனுகிறோம். பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வருகிறோம். கவாமிகள் மீது நமக்கு ஏற்கெனவே விசவாசம் இருக்குமானால், அவருடைய பொன்மொழிகளை விசாரணை எதுவும் இன்றி ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளும்போது புதிய நம்பிக்கைகள் எமக்கு உண்டாகின்றன; இல்லையேல் முன்பே இருந்த நம்பிக்கைகள் உறுதிப்படுகின்றன..

விளம்பரத்தையும் பொன்மொழியையும் வேறு வேறு விதங்களிலே நாம் அனுகுகிறோம். இது ஏன்?

இரண்டு நியாயங்களைச் சொல்லலாம்.

1. இது விளம்பரம்; இது பொன்மொழி என்ற முன்னறி. விளம்பரங்கள் எடுத்த எடுப்பிலே நம்பிவிடத் தகாதவை என்ற அபிப்பிராயம்.
2. கருத்துகள் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டுள்ள வரணமுறை; வாக்கியங்களின் தொடரி.

ஆக, எல்லா எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களாகிய நாம் ஒரே மனப்பான்மையுடன் வாசிப்பதில்லை; வாசிக்கவும் கூடாது.

எங்கள் வாசிப்பு, புத்திசாலித்தனமாக அமையவேண்டுமாயின். எழுத்தாக்கங்களை மதிப்பீடு செய்யப் பழகுவது அவசியமாகும், மதிப்பீடு என்பது தான் என்ன? நம்முன் உள்ள வாக்கியங்களின் தரசு தரங்களையும் பண்பு விகற்பங்களையும் கண்டு தெளிந்து கொள்வதே மதிப்பீடு.

மதிப்பீட்டியல் என்னும் இப்பாடப்பகுதியில் இதுவரை உதாரணங்களாகக் காட்டிய பந்திகளிலிருந்தும் விளம்பரத்திலிருந்தும் பொன்மொழியிலிருந்தும் பல்வேறு வகைப்பட்ட எழுத்தாக்கங்கள் பற்றி அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஆயினும், நாம் வாசிக்க நேரும் எழுத்தாக்கங்களிற் பல, இத்துணை இலகுவாக மதிப்பிடத்தக்கன அல்ல நாம் முன்பு பார்த்த விளம்பரத்துக்கும் பொன்மொழிக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாடு மிகவும் பெரியது. இவ்வாறு வெளிப்படையாகப் பவிச்சென்று தோன்றும் தரவேறுபாடுகளை மாத்திரமன்றி, நனுக்கமான வேறுபாடுகளையும் நாம் அடையாளங்களை பழகுதல் வேண்டும். அத்தகைய பழக்கமே, நம்மைப் புத்தியுள்ள வாசகர்களாக உயர்த்தும்; சிறந்த சுவைஞர்களாக மாற்றும்; தேர்ந்த விமர்சகர்களாக வளர்க்கும்.

**மதிப்பீடும் (விமர்சனம் அல்லது திறனுய்வு) கலைப்பும் கண்டனமும்:**

எழுத்தாக்கமொன்றை வாசிக்கும் நமக்கு அது நல்லதென்று தோன்றுமானால், நாம் எழுத்தாளரைப் புகழுகிறோம். கூடாதென்று தோன்றுமானால் இகழுகிறோம்; கண்டிக்கிறோம். இப்படியான புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியுமே மதிப்பீடு என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். அது சரி அன்று.

“குணம், நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்

மிகை நாடி மிக்க கொள்ளல்” என்றார் வளருவர். மதிப்பீடு செய்ய முயலும் நாம் ‘சமன் செய்து சீர்தாக்கும் கோல்போல் அமைந்து’ ஒருபாற் கோடாது இருத்தல் வேண்டும்.

இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வதானால், எழுத்தாக்கமொன்றை விளக்கியுரைப்பதும், அதன் பண்புகளை ஆராய்ந்து கூறுவதுமே மதிப்பீடாகும். அவ்வாறு மதிப்பீடு செய்கையில், எந்த எந்த அமிசங்களை நாம் தவணித்தல் வேண்டும் என இனிக் காண்போம்.

**கலையின் வாழ்வு**

ஓரு கலையாக்கத்தின் வாழ்வு முழுவதும் மூன்று அங்கங்களைப் பொறுத்தே உள்ளது எனலாம்.

- (1) கலைஞர்
- (2) படைப்பு
- (3) சுவைஞர்

இந்த மூன்று அங்கங்களையும் பற்றிய ஆய்வாகவே மதிப்பீடு உள்ளது.

முதல் அங்கமர்ய் வரும் கலைஞர், சில நோக்கங்களை உடையவரும் யுள்ளான். இந்த நோக்கங்களை ஆராய்ந்து விளங்கிக் கொள்வதும் மதிப்பீட்டின் ஒரு கூறு ஆகும். ஆனால், ஓர் எழுத்துக் கலைஞரின் நோக்கத்தை நாம் அறிந்து கொள்வதற்குரிய ஒரேயொரு நேரிய மார்க்கம் அவனுடைய எழுத்தாக்கமேயாம். ஆகவே கலைஞரின் நோக்கத்தை அறிய வேண்டுமானால், அவனது படைப்பை ஆராய்தல் வேண்டும். படைப்பின் கருத்தை முழுமையாக விளங்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். கருத்து விளக்கம் பற்றிய விரிவினை, ஜந்தாம் இயலிலே நாம் கண்டோம்.

மூன்றாம் அங்கமாய் வரும் சுவைஞர்மீது, கலைப்படைப்பு ஏற்படுத்தும் விளைவுகளும் ஆய்வுக்கு உரியனவே. ஆனால், சுவைஞர்களோ பல திறப்பட்டவர்கள். ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒவ்வொன்று பிடிக்கும். மதிப்பீடு செய்பவர், தமிழ்மையை சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளையும், தனிப்பட்ட மனச்சாய்வுகளையும் மதிப்பீட்டிலே கலந்து விடுதல் கூடாது. இத்தகைய சாய்வுகளை விலக்குவது எப்படி? ஓராயிரம் பேர் ஓர் எழுத்தாக்கத்தை வாசிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வார். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ள வார். ஒரே ஓர் எழுத்தாக்கம் பற்றி ஓராயிரம் அபிப்பிராயங்கள் தோன்றின்டும். அப்படியானால், இந்த அபிப்பிராயங்களை ஆராய்வது எப்படி?

இந்த அபிப்பிராயங்களுக்குத் திடமான அடிப்படை ஏதும் கிடைக்குமானால் அந்த அடிப்படையில் நாம் ஆராய்ச்சியை நிகழ்த்த வார். அந்த அடிப்படை யாது? கலைஞர் படைத்துத் தந்த கலையே நம் ஆய்வுக்குரிய திடமான அடிப்படை ஆகிறது. சுவைஞர்மீது கலை ஏற்படுத்தும் விளைவுகளை ஆராய்ம்போது கலைப்படைப்பிடமே நாம் திரும்பிச் செல்கிறோம்.

‘தமிழ் நலமெலாம் யான்டொளித்தன? நோம் எம் நெஞ்சம்; வேம் எம் நெஞ்சம்’

என்ற வரிகளை வாசிக்கும்போது, எங்கள் அபிமானங்களும் பற்று களும் எழுச்சி பெறுகின்றன; இமுந்தவற்றை என்னி ஏங்கும் கழிவிரக் கம் தோன்றுகிறது- இந்த உணர்ச்சிகளுக்கு அடிப்படையாக உள்ளன இங்கு கையாளப்பட்ட சொற்கள்; அந்தச் சொற்களை அடுக்கித் தொகுக்கும்போது தோன்றும் ஒரைச்சுக்கோலம்; ‘நோம் எம் நெஞ்சம்; வேம் எம் நெஞ்சம்’ என்றவாறு தாளம் போடுவன போன்று சொற்கள் வந்து விழும் சமச்சீர்மை- இவையெல்லாம் எழுத்தாளர் கையாண்ட சொற் களுக்குள் அடக்கம்; அச்சொற்களுக்கு அப்பால் உள்ளவை அல்ல.

எனவே தான், கலைஞர்-படைப்பு-சுவைஞர் என்னும் மூன்று அங்கங்களையும் ஆராயப் படுகும் எமக்கு, நடுவே நின்ற படைப்பு ஒன்றே ஊன்றி ஆராய வேண்டியதாய் அமைகிறது. கட்டுரை,

கதை, நாடகம், பேச்சு, சலிதை ஆகிய சொற்களைகளை பொறுத்தவரையில், அவ்வாக்கியங்கு உடம்பெற்றுள்ள சொற்களை எம் ஆய்வுக்கு அடிப்படை ஆகின்றன. சொற்களைத் தனி நிலையிலும் தொடர்நிலையிலும் நாம் ஆராய்கிறோம். சொல்லின் முற்காரணங்களை நோக்கும்போது கலைஞரின் நோக்கங்களையும், பின் விளைவுகளை நோக்கும்போது வாசகனுக்குக் கிடைக்கும் சவைப்பேறுகளையும் நாம் காண்கிறோம்.

நோக்கம் <———— படைப்பு —————> கலை

### திறனுயிலே கவனிக்கவேண்டியவை

இப்படியாக ஓர் எழுத்தாக்கத்தை எடுத்து ஆராயும்போது, நாம் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்டு விடை காண்பதற்கு முயல்வாம்.

1. எழுத்தாளன் கூறும் கருத்து யாது? வெளிப்படையான நேர்க்கருத்தை விட, குறிப்புக் கருத்தான் உட்பொருள்கள் உண்டா? எவ்வ யாவை?
2. எழுத்தாளன் கையாண்ட சொற்கள் எத்தகைய உணர்ச்சிகளை எழுப்புகின்றன? இவ்வுணர்ச்சி சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ற அளவான உணர்ச்சியா? மிகையுணர்ச்சியா? அல்லது உணர்ச்சித் துடிப்பேயில்லாத வெறும் பினம்போல அச்சொற்கள் கிடக்கின்றனவா?
3. சொற்களைத் தொடுத்துள்ள முறையிலே திறப்பான ஒரை நயம் ஏதும் தோன்றுகிறதா? அது கருத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் செய்யும் துணையாது? அல்லது ஒரை நயம் கருத்துப் பேற்றுக்கும் உணர்ச்சிப் பேற்றுக்கும் இடையூருக்குள்ளதா?
4. கையாண்ட சொற்கள் எப்படிப்பட்டவை? எழுத்தாளனின் தனித்தன்மையைக் காட்டுகின்றனவா? அவன் வாழ்ந்த பிரதேசம், அவன் வாழ்ந்த காலம், அவனுடைய தொழில், சமூக நிலை என்பவற்றைத் தெரிவிக்கின்றனவா? சிறப்பான சொற்பிரயோகங்களால், ஆசிரியரின் கருத்துகளும் உணர்ச்சிகளும் பெறும் நயங்கள் எவ்வ? நட்டங்கள் எவ்வ?
5. எழுத்தாளனின் தொளி எப்படி உள்ளது? எழுத்தாளன் தனக்குத்தானே பேசுகிறான்? பொதுமக்களை நோக்கிப் பேசுகிறான்? தான் படைத்துக்கொண்ட ஒரு பாத்திரத்தை நோக்கிப் பேசுகிறான்? அன்றேல், தானே ஒரு பாத்திரமாக மாறி நின்று பேசுகிறான்? விடயங்களை நன்கறிந்தவன் என்ற முறையிலே அதிகார தோரணையில் எழுதுகிறான்?
6. எழுத்தாளன் வாசகனுக்குத் தரும் மதிப்பு எப்படிப் பட்டது? வாசகணத் தனக்குச் சமானக மதிக்கிறான்? தாழ்ந்தவனுக மதிக்கிறான்? உயர்ந்தவனுக மதிக்கிறான்?

- எழுத்தாளன் கையாண்ட எந்தச் சொற்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நாம் இதுபற்றி முடிவு கட்டலாம் ?
7. எழுத்தாளவின் கொள்கைகள் பற்றி ஏதும் அறிய முடிகிறதா ? அவனுடைய வாழ்க்கை நோக்கு எப்படிப்பட்டது ? தத்துவச் சார்பு யாது ?

தீங்கள் வாசிக்க நேரும் எல்லா எழுத்தாக்கங்களுக்கும், மேலே தந்த எல்லாக் கேள்விகளும் பொருத்தமில்லாமல் இருக்கலாம். உதாரணமாக விஞ்ஞானக் கட்டுரையொன்றைப் பொறுத்தவரையில், அதன் உணர்ச்சிப்பேறு பற்றிய விசாரணை தேவை இல்லாதது. ஒரு நாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்தாம் தொகுதியிலுள்ள கேள்விகள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. ஆதலால், சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப, பொறுத்தமான கேள்விகளைக் கேட்டு விடைகாண முயல்வோ மானால், எங்கள் மதிப்பீடு பலன் உள்ளதாக அமையும்.

### பயிற்சி

இன்னரூம் பந்திகளை வாசித்து, அவற்றின்கீழ் வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. அந்தக் காலத்தில் மின்சார வெளிச்சமோ ‘காஸ்லாம்பு’ களோ கிடையா. அவைகளைப்பற்றி யாரும் கேள்விப்பட்டு மிருக்கமாட்டார்கள். மன்னையாவினக்குகளும் அரிது. அப்படியானால், அரசின்தல் எப்படி வெளிச்சம் கொடுத்தார்களென்பதைச் சொல்லுகிறேன். மேடையைச் சுற்றி, இடையிடையே வாழுக் குற்றிளை நாட்டு வைப்பார்கள். அவைகள்மீது தேங்காய்ப்பாதிகள் வைத்துத் துணியைச் செலுத்தித் தேங்காய் நெய்யிட்டுக் கொண்டது விடுவார்கள். சில சமயங்களில் ஒருவன் பிரதாவமாக ஆடுபவர்கள் ஒரு கைத் திவட்டியைப் பிடித்துச் செல்லுவான். இந்த அறப வெளிச்சத்தில் ஆயிரக்கணக்கானார் உட்காரந்திருந்து நன்றாகப் பார்த்து இரசிப்பார்கள். முகபாவங்கள் தானும் அவர்கள் கணக்குஞ்சு நன்றாகப் புலப்படும். ஒவி பெருக்கியும் அந்தாடகளில் யாரும் கேட்டுமிராத இன்னென்று. ஒவிபெருக்கி இல்லாமலே அத்தனைபேரும் கேட்கும்படி மாடிப் பேசுவார்கள். ஜனாரக்களின் காதுகளும் கர்மயைக்கத்தான் இருக்கிறுக்க வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் இருபத்தைந்து அல்லது மூப்பது பேர் கொண்ட ஒரு சிறு கூட்டத்திலே தானும் ஒவிபெருக்கி இல்லாமல் யாரும் பேசுவதில்லை. ஒரு மண்டபத்துவ நடக்கும் நாடகந்தானும் ஒவிபெருக்கி இல்லாமல் நடப்பதில்லை.

இப்போதுள்ளவர்களிடத்தில் மற்றவர்கள் கேட்கக் கூடியதாகப் பேசும் சக்தி குறியில்லைதா அவ்வது கூக்களின் கேட்கும் சக்தி குறைந்து விட்டதா என்பது கேள்வி. அது போலத்தான் மின்சார வெளிச்சம் இவ்வாறும் பார்க்கவும் ஏன்டமாயிருக்கிறது. நவீன

நாகரிகங்களில் நாம் பழசி அருவது இதற்குக் காரணம் என்றால் சொல்லலாம். இது ஒரு புறயிருக்க இந்த ஒவிபெருக்கி, மின்சார வெளிச்சம் அமைப்பவர்களினால் அனேக நாடங்கள் கெட்டுப்போவதைப் பற்றிப் பல முறையும் எழுதியிருக்கிறேன்.

1. இதையெழுதியவர் நவீன நாகரிகத்தை விரும்பவில்லை என்ற கூற்று எவ்வளவு நூரம் ஏரியானது? காரணங்காட்டி விளக்குக.
  2. மின்விளக்குகளும் ஒவிபெருக்கிகளும் உபயோகிப்பதற்கு மக்களின் பார்வைக் குறைபாடும், கேள்விக் குறைபாடும் காரணமாயிருக்கலாம் என்ற கருத்துப்பற்றி உமது அபிப்பிராயங்களை எழுதுக.
  3. மன்னெண்ணென்று, தேங்காயெண்ணென்று எழுதாமல் மன்னெண்டு, தேங்காய் தெய் என எழுதியிருப்பதைக் கொண்டு எழுத்தாளர் பற்றி நாம் அறிவுதென்ன? வாயு விளக்கு, தீவர்த்தி, என்று எழுதாமல், 'காஸ்லாம்பு', 'தீவட்டி' என எழுதியுள்ளது நமக்கு எதை உணர்த்த சிறுது? பொதுவாக, இந்த எழுத்தாளரின் சொல்லாட்சி பற்றி நாம் யாது கூறலாம்?
  4. இந்த எழுத்தாளர் தம்மை ஒரு நாடாக நிபுணர் என்று கருதுகிறாரா? பிறரின் தவறான கருத்துகளையும் சொல்களையும் களைவது தமது கட்டமை எனக் கருதுகிறாரா? மேல்வந்த பந்திகளிலுள்ள சொற்களை, மாத்திரம் ஆதாரமாகக் கொண்டு உமது கருத்தினை நிறுவுக.
  5. இப்பந்திகளில் உணர்ச்சிக் கலப்போதும் உணர்டா? இருப்பின் அவ்வணர்ச்சிகள் எவ்வள?
- II. அந்தக் கணத்திலேயே அவள் மனம் பஞ்சபோவ வேசாகியது. கருண்டு முடங்கிக் கிடந்த உடம்பில் ஒரு புத்துணர்ச்சி பறவியது. எழுந்தாள். கொல்லைக்குப் போனாள். காலைக்கடன்களை ஒடித்து விட்டுப் பூசை அறைக்கு வந்தாள்.
- அம்பாள் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்
- அவளுக்கென்ன? வெய்யில் அடித்தாலும் சிரிக்கிறான். மழைபெய்தாலும் சிரிக்கிறான். புண்ணியங்கள் குறைந்த போதும் சிரிக்கிறான். அவளுடைய மனிதக் குழந்தைகள் துன்பத்தில் உழலும்போதும் சிரிக்கிறான். சுகபோகங்களின் எல்லை மீறிப்போகும் போதும் சிரிக்கிறான். வாழ்க்கைக் கட்டையை மூடிவிட்டு அவர்கள் கட்டையாகிக் கால் நீட்டும்போதும் சிரிக்கிறான். காலத்துக்கும் சிரிக்கிறான். காலமாகிச் சிரிக்கிறான்.

"என்ன சிரிப்போ? இப்படியும் ஒரு சிரிப்போ? அடியே, என்னைப் பெற்ற பாதகத்தி! பராசக்தி! நீயே என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறேயே!

மந்தவர்கள் சிரிக்கக் கேட்கவா வேண்டும்? நேற்றிரவு நாகம்மா சிரித் தாள், இனிமேல் ஊர் சிரிக்கும். உலகம் சிரிக்கும். அது உனக்குச் சந்தோஷம் தானே? அப்பொழுதும் நீ சிரித்துக் கொண்டிருப்பாயோ?" என்று அம்பானோடு பேசினான்.

அப்பாள் பதில் சொல்லவில்லை. அதுவே அவனுக்குத் திருப்பி யாக இருந்தது. மனிதர்களிடம் பேசிப்பேசி அவனுக்கு அலுத்து விட்டது; சிவித்துவிட்டது.

1. கோமதி என்ற கதாபாத்திரத்தின் ஒரு மனதிலையை இப் பந்திகள் சித்திரிக்கின்றன. அந்த மனதிலையை உமது சொற்களிலே சுருக்கமாக வருணிக்க.
2. மேல் வந்த உரைப்பகுதியில், 'சிரிக்கிறுள்' என்ற சோல் பல தடவை வந்துள்ளது. அப்படி வருவதனால், சிறப்பான கருத்துப்பேறு அல்லது உணர்ச்சிப்பேறு எவ்வேலேனும் உண்டாகின்றனவா? அப்படியானால் அவை யாவை?
3. புயல்.....புண்ணியங்கள்; துன்பம்.....சுகபோகம்; கண்ணையை.....கட்டையாகி.....கால்.....காலத்துக்கும் கால மாகி— இவ்வாறு வரும் மோனைகளின் பயன் என்ன? இக்கதைப் பகுதிக்கு அம்மோனை பொருத்தமாயுள்ளனவா? இல்லையா? ஏன்?
4. பராசக்தியைப் 'பாதகத்தி' என்று குறிப்பிடும் சொல் எத்தகைய மனதிலையைக் காட்டுகிறது? வெறுப்பையா? அன்பையா? உரிமையையா? பகுதியையா? 'எவ்வாறு?' இவ்வரைப்பகுதியில் “அவனுக்கென்ன அவனுக்கென்ன சாலமாகிச் சிரிக்கிறுன்” என்ற பந்தி யார் கூற்று?
5. கோமதியின் எண்ணங்களை அப்பந்தி எவ்விதத்திலேனும் பிரதிபலிக்கிறதா? அப்பந்தியின் பொருத்தப்பாடு பற்றியும், நோக்கம் பற்றியும் பயன்பற்றியும் ஆராய்க.
6. சமஸ்கிருதச் சொற்களை முற்றுக் கிலக்கும் தனித் தமிழ் இயக்கமொன்று உண்டு. மேல் வந்த உரைப்பகுதியை எழுதிய எழுத்தாளர் அந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவரா? அந்த உரைப்பகுதியில் வட்டு சொற்களிருப்பின் அவற்றைச் சேகரித்து ஒரு பட்டியல் தயாரிக்க.

III

ஏ

(இட்டக்கூத்தருஞ் சோழனும் உரையாடுகள்றவர்)

கூத்தர் : அப்பா, நான் நினைத்தபடியோயிற்று. கம்பர் நம்மினும் வலிய ஒரு வேந்தனது துணையை நாடுவரென்றென்னரே? பிரதாபருத்திரன் எத்தகையவனை நிலைக்கிறும்?

**சோழன்:** ஆம். அவன் வலியவன்ருன். தமிழ்லிலுஞ் சிறந்தவ னென்று தமிழ்ப்புலவர்களாலும் பாராட்டப்படுகின்றன. அதனால், அவன் கம்பரைப் பாதுகாத்து அவர் வேண்டும் உதவிகளைல்லாம் முன் நின்று செய்வானென்பதிற் சிறிதும் ஜூயமில்லை. அவனை நாடி அவ்வளவு தொலைவிலுள்ள அவன்து ஒரங்கல் நாட்டுக்குச் சென்ற அவரையும் அவர்தம் மக்களையும் நம் ஒற்றர்கள் மூன்று திங்களாகத் தேடியுங் கண்டுபிடித்தார்களில்லையே !

**குத்தரி:** நம் ஒற்றர்கள்பாற் குற்றமில்லை. கம்பரும் அவர் மக்களும் இந்தக்கரைவிட்டு வெளியேறின இரவில் அவர்கள் சென்ற வன்டியின் கவடு கலையும்படி பெரு மழை பெய்ததன்றே ? வழிக்சென்ற அடையாளந் தெரியாமல் வழிக்சென்ற வரைக் கண்டு பிடித்தல் இயலுமோ ?

**சோழன்:** உண்மை, உண்மை. அம்பிகாபதியினிடமிருந்து நம் அமைச்சர் மகனுக்குச் செய்தி கொணர்ந்த தூதுவனுள்ளே அவனும் அவன் தந்தையும் அமராவதியும் இருக்குமிடந் தெரியலானேம்; இல்லையேல் வடுக நாட்டுக்குச் சென்ற அவர்கள் இருக்குமிடத்தைக் கண்டறிதல் எளிதில் இயலாத தே தான். பார்த்திர்களா! அம்பிகாபதி, தானும் அமராவதியும் மற்றவர்களுக்கு சென்று சேர்ந்திருக்குமிடத்தை நமக்கெல்லாம் தெரிவிக்கும்படி அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் எழுதியிருக்கிறான்! (பல்லைக் கடித்துக் கொண்டிப் பல்கைமேல் அற்றிகின்றான்)

**குத்தரி:** அப்பா, சிற்றங்கொள்ளாதே, தாம் சார்ந்திருக்குந் துணையின் வலிமை தெரிந்தவர்களுக்கு அத்தகைய மனத்துணிவு தோன்றுதல் இயற்கையே காண.

— १५ —

(சோழமன்னன் அரண்மனை. குலோத்துங்கன் ஏதோ சிந்தித்த வண்ணமாக அங்குமிங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறான். எதிரே அமைச்சர் பரிதிவண்ணர் நின்றுகொண்டிருக்கிறார். குரியன் வா வத்தின் இரண்டாம் பாதியை அனந்துகொண்டிருந்த தேரம.)

**குலோத்துங்கன் :** வானம் பாடிக்கு, வல்லுரு வணங்க வேண்டியதா?

**பரிதிவண்ணர் :** வணங்க சொல்லவில்லை வேந்தே! அவன் இணங்கு மளவிற்கு நாம் நடந்துகொண்டாற் போதும்!

**குலோத்துங்கன் :** வார்த்தைகள் என்ன வருகின்றன என்பதை என்ன வேண்டியது நாம்?

(இதைத் தொலைவிலிருந்து அமராவதி கூனித்திருக்கின்றன)

பரிதீவன்னர் :

சொல்லக்கூடாதலை நான் சொல்லவில்லை—  
சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்கிறேன் ! அவன்  
சிறுவன் என்று சிந்திக்கலாம். தந்தையைக்  
காட்டிலும் சிந்தனைச் சிற்பி ! இதைக் கம்பரே  
என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறோர் மன்னவா!

குலோத்துங்கள் :

அதற்காக.....

பரிதீவன்னர் :

அதற்காக மட்டுமல்ல—அவசியம் நாம் அவனை  
மதிக்க வேண்டும். நாட்டில் நடமாடும் அறிவுக்  
கோவிலாய் இருக்கிறான் அம்பிகாபதி. மக்களின்  
அறிவிற்கு மன்னன் அவனே என்றும் சொல்ல  
லாம்.

குலோத்துங்கள் :

(உறுமி) போதும் உம் பேச்சு—காதும் கசக்கிறது!  
ஏதும் நான் பொய் சொல்லவில்லை, சோழதேவா !  
நாட்டின் அன்றை நிகழ்ச்சியில், நான் கேள்விப்  
பட்டவைகள் இவைகள் ! மக்களுக்கு அவன்  
எழுதியிருக்கும் கவிதைகள் மாளா, என்னுவ  
தற்கு. மாணிக்கங்கள் தாம் ஒவ்வொன்றும்  
என்றும் சொல்லலாம் ! ஆனால், அவைகள் எரிமலை  
யாகவும் புயலாகவும் இருப்பதை என்னும்போது  
தான் வேதனையாக இருக்கிறது ! .....

1. அ—பகுதி 'அம்பிகாபதி அமராவதி' என்னும் ஒரு நாடகத்திலிருந்தும்

ஆ—பகுதி 'புரட்சிப் புலவன் அம்பிகாபதி' என்னும் மற்றொரு நாடகத் திலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டன. இவை இரண்டிறும் கையாளப் பட்டுள்ள நடைகளை ஒப்பிடுக. இந்த நடைகளுள் எது நாடகத் தன்மை வாய்ந்தது என்று கருதுகிறீர்? காரணங்களுடன் விளக்குக.

2. இவ்விரண்டு பகுதிகளிலும் சோழமன்னின் பேச்சு வருகிறது. உண்மையான (சரித்திரகாலச்) சோழமன்ன் எப்படிப் பேசி யிருப்பான்? அவனுடைய பேச்சு; அ—பகுதியில் உள்ளது போலவா, ஆ—பகுதியில் உள்ளது போலவா இருந்திருக்கும்? இரண்டும் இல்லையானால், சோழர்காலத்துப் பேச்சு எப்படி இருந்திருக்கும் என்று கற்பனை செய்து, அ, ஆ பகுதிகளை அந்த நடையிலே எழுதுக.

IV. வாதலூரின் உடலிலிருந்து விலங்குகள் கழற்றப்படுகின்றன. அவருக்குப் பழைய மரியாதைகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் அவை மேய்யான பார விலங்குகளான ஊனையும் உயிரையும் உணர்வையும் அதற்குப் பின்புறமாக உள்ள மகா குட்சமரான

கரணங்களின் சேர்க்கைக் கோப்பையும் அழுத்தின். அவரது நெஞ்சு உலர்ந்தது; வறண்டது; சழன்றது; பொங்கியது; குழியது; சுழித்து நுரைத்துக் கொப்பவித்துப் பொய்ம்மை என்னும் வேதனையைக் கக்கி விக்கித் தடுமாறியது. அவருடைய வேதனை உலகத்தின் வேதனை ஆயிற்று. மதுரை முதூரின் வேதனையாக உருவெடுத்தது; பெருக்கெடுத்தது. பிரவாகமாகச் சூழித்துக் குறியற்றுக் குறிக்கோள் அற்று விம்மிப் புடைத்து ஒடியது. கரைகள் என்ற பிரக்ஞா இல்லாமலே மதுரை முதூரை நலைத்தது; முழுக்கியது; ஆழுத்தியது. பஞ்சனை மெத்தையில் அமர்ந்திருந்தது வாதலூரரின் உடல்; அவருடைய வேதனை உலக வியாபகமாக, மதுரையையும் அதற்கு அப்பால் உள்ள அண்டங்களையும் தன்னுள் ஆக்கியது.....

1. வாதலூரடிகளைப் பாண்டியனின் தண்டலாளர்கள் வருத்திய போது, இறைவனருளாலே வையை ஆறு பெருக்கெடுத்த புராணக் கதையை ஓர் எழுத்தாளர் இப்படி எழுதியுள்ளார். இந்த நடை வெள்ளப் பெருக்கை வருணிப்பதற்கு எவ்வகையிலே பொருத்தமானது?
2. ஊன், மகாருட்சமம், கரணம், கோப்பு, பிரவாகம், சூழிக் கோள், பிரக்ஞா, வியாபகம், அண்டம்-இச்சொற்களின் பொருளை விசாரித்து நிச்சயித்துக் கொள்க. அச்சொற்கள் இவ்வாக்கியங்களை, எவ்வாறு வளர்ந்து வளர்ந்து ஆராய்க.
3. எழுத்தாளர் ஒருவர் தம் சொந்தக் கருத்தினை, உலகில் இயல்பாக நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும். அந்த அணி இந்தப் பந்தியில் எவ்வாறு வந்துள்ளது என விளக்குக.
4. எழுத்தாளரின் பிரதேச வழக்கு எதுவும் இங்கு உண்டா உண்டாயின் அவை எவை?
5. சாயங்கால வேளைகளில் நான் இந்த நந்தவனத்திற்கு வருகிறேன் என் உள்ளங்கைப் பரிமாண இலைகளை ஆவலட்டமாக விரித்திருக்கும் அந்த ஆல மரத்தின்கீழ் மாடு வந்து அசைபோட ஆரம்பிக்கும்.

எனக்கும் அந்த மாட்டிற்கும் ஒற்றுமை இருக்கிறது. மாடு அசைபோட்டுக்கொண்டே இருக்கும் இரையை. நான் பழைய சம்பவங்களை—மனதைக் கடலாக்கி. அதன் முகட்டிலே சிறிப்பாயும் ஒளிச்சர்ப்பமாகப் பம்மாத்து வேலைகள் காட்டும் சம்பவங்களை—அசைபோடுகிறேன்.

1. இங்கு, அசைபோடுவது ஓர் உருவகம். அது எந்த நிகழ்ச்சியை விளக்குவதற்காக வருகிறது?
2. இந்தப் பந்திகளில் வரும் வேறு உருவகங்கள் எவ்வளவிலை?
3. அசைபோடுவதோடு வேறும் சில உருவகங்களை இப்பந்தியிற் காண கிறீர்கள்; இவ்வருவகங்கள் கலந்து வந்துள்ளமை உணர்வுப் பேற்றுக்குச் சாதகமாக உள்ளதா, பாதகமாக உள்ளதா? காரணங்காட்டி விளக்குக.

### கவிதை மதிப்பிடு

மதிப்பீட்டுக்கென நாம் இதுவரை எடுத்துக்கொண்ட பந்திகள் உரை நடையில் உள்ளனவை. இனி, கவிதை மதிப்பீட்டையிட்டுச் சில நியதிகளை அறிந்து கொள்வோம்.

கவிதை மதிப்பீட்டிலும் முன்னர் நாம் குறிப்பிட்ட அமிசங்கள் அனைத்தையும் அவதானித்தல் வேண்டும். அவற்றேரூபூகூட, ஒசையமைப்பையும் கற்பணியின் பங்கையும் நாம் கவனித்தல் வேண்டும். குறிப்பாக உணர்த்தப்படும் பொருளையும், விசேடமாகக் கவனித்தல் வேண்டும். இவையே கவிதைக்குச் சிறப்பாகவுள்ள பண்புகள் என்னாம். உவமை, உருவகம், முதலான அணிகளும் சில கவிதைகளுக்கு இன்றி யமையா உறுப்புகளாகத் திகழ்கின்றன.

### ஒசை

நமது சாதாரண பேச்சிலே குறிலோசைகளும் நெடிலோசைகளும் விரவி வரும். வல்லின ஒவிகளும் மெல்லின ஒவிகளும் இடையின ஒவிகளும் வரும். ஆனால் இவையெல்லாம் எங்கள் அவ்வப்போதைய டெனடித் தேவைகளுக்கு ஏற்ற விதத்தில் வரும். இந்த ஒசை எந்த விதமான விசேட ஒழுங்கிலும் அமைவதில்லை. இவ்வாறு வரும் ஒசையை எழுந்தமானமான ஒசை அல்லது எழுமாறன் ஒசை என நாம் குறிக்கலாம்.

ஆனால், செய்யுள்களில் வரும் ஒசை எழுமாறன் ஒசை அன்று, சேரானதோர் ஒழுங்கிலே செப்பமாக அமையிப்பெற்ற ஒசையே செய்யுள் ஒசையாகும். பின்வரும் செய்யுள்களை வாய்விட்டு வாசித்துப் பார்க்க:

#### 1. சட்டும் விழிச்சுடர் தான்— கண்ணம்மா

குரிய சந்திரரோ

வட்டக் கரிய விழி— கண்ணம்மா

வானக் கருமை கொலோ,

பட்டுக் கருநீலப்— புடைவை

பதித்த நல் வயிரம்

நட்ட நடு நிசியில்— தெரியும்

நட்சத் திரங்களா.

2. கண்ணே வேண்டும் என்னிலும் ஈயக் கடவேன் என் உண்ணேர் ஆவி வேண்டினும் இன்றே உனதன்ரே பெண்ணே வண்மைக் கேகயன் மானே பெறுவாயேல் மண்ணே கொள் நீ மற்றைய தொன்றும் மறவென்றான்.
3. தையல் துயர்க்குத் தரியாது தன் சிறகாம் கையால் வயிற்ஹைத்துக் காரிருள்வாய்-வெய்யோனை வாவுபரித் தேரேறி வாவென் நழைப்பனபோற் கவினவே கோழிக் குலம்.
4. சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பழம் பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப் பொன்னரை ஞானும் ழந்துகி லாடையும் வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பைப் பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும் வேழ முகமும் விளங்கு சிந்துரமும் அஞ்சு கரமும் அங்குச் சாழும் நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும் நான்ற வாடும் நாவிரு புயழும் மூன்று கண்ணும் மும்முதச் சுவடும் இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும் திரண்டருப் புரிநூல் திகழோளி மார்பும் சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ ஞான அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிரே.....

இவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒசைகள் வேறுபட்டு வருவது வெளிப்படட. முன்றுவது பாட்டினை விட இரண்டாவது பாட்டிலே விரைவும் தாளக்கட்டும். அமைந்து கிடப்பது நோக்கத் தக்கது. முதற் பாட்டில், “இசையோடு பாடக்கூடிய பண்பு அதிகமாக இருப்பதையும் கவனிக்கலாம். இந்தப் பாட்டுகளின் கதிகளிலே பலவேறு விதமான சுழிப்புகளும் துள்ளல்களும் பாய்ச்சல்களும் குதிப்புகளும் ஒட்டங்களும் உண்டு. இவ்வாறு கதிகளில் வரும் விகற்பங்களைத் தவிர எதுகை மோனைகளும் செய்யுள்களில் வரும். எதுகையும் மோனையும் சொற் களை ஒருங்கே தொடுத்துப் பினித்து ஒரு வகையான இறுக்கத்தை ஏற்ப டுத்துகின்றன. இந்த இறுக்கம் செய்யுளோசைக்கு வலுவையும் செழுமையும் தருகின்றது.

கவிதையொன்றை மதிப்பிடும்போது, அதன் ஒசை அதன் பொருட்பேற்றுக்கு எவ்வாறு துணை புரிகிறது என்பதை ஆய்தல் வேண்டும்.

வழிவழியாக வந்த செய்யுள் வடிவங்களை ஆராய்ந்து யாப்பிலக்கணம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய செய்யுள்மைப்பு நெறியாகிய யாப்பிலக்கணத்தை மேற்கொண்டே தமிழிலுள்ள பழைய கவிதைகள் எழுந்தன. அவ்வாறு யாப்பிலக்கணத்தைப் பின்பற்றுவது கவியுள்ளத் தின் இயல்பான வெளிப்பாட்டுக்கு இடையூருக் குள்ளதெனக் கருதுவாரும் உள்ள. இவர்கள் எழுதும் யாப்பிலாக் கவிதை புதுக் கவிதை எனப்படுகிறது. கீழ் வருவது புதுக்கவிதைக்கு ஒர் உதாரணமாகும்.

## கழுவுவார் எவருமில்லை

போக்குவரத்து  
மிகுந்த பெருந்தெருவில்  
எழுப்பிவிட  
நிலைக்கிறது நெடுங்கல்லாய்  
நினைவுச் சின்னம்!  
பொறித்த பூவெழுத்தெல்லாம்  
பாசியிலும் தூசியிலும்  
மறைந்துள்ளதே!  
கல்லோடு கல்லாய்க்  
கணிக்காது நோக்குகிறோர்  
மிகச் சிலரே  
கழுவுவார் எவருமில்லை.

## ஏற்பண்ணும் அக்காட்சியும்

“பட்டப் பகவிலே பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாம்  
நெட்டைச் கணவின் நிகழ்ச்சியிலே”

தாம் கண்ட காட்சியைபே தாம் குயிற்பாட்டாகப் பாடியள்ள  
தாகப் பார்த்தியார் கூறுகிறோர். இரவு வேளையிலே நித்திரையிலே பல  
கணவுகளை நாங்கள் காண்கிறோம். நடவாதன நடப்பன போலவும்,  
இயலாதன இயல்வன போலவும் அக்கணவுகளில் எமக்குத் தோன்று  
கின்றன. இரவு வேளைகளில் எல்லாரும் கானும் கணவுகளைப் போல,  
ஏதாவது வேளையிலே விழித்திகுக்கும் சமயத்திலும் — பாவலர்கள் கணவு  
காணப்படுவதால் இத்தகைய பசற்கணவுகளில் ஆழ்ந்து தும்மை மறந்து  
திணியிலே உள்ளதுகளைப் பாடுவது சில கவிஞர்களின் வழக்கமாம்.  
ஏம் இரவு வேளைகளிற் கானும் கணவுகளிற் பல், எந்த வித  
மாகவும் விளங்கி கொள்ள இயலாத விநோதமான காட்சிகளாக  
உள்ளன. தருக்கநியாயங்களுக்கும் ஏனைய நியதிகளுக்கும் அப்பாற  
பட்டங்காக உள்ளன. சில கணவுகள் ஏறுமாருணவையாகவும்  
அர்த்தமற்றவையாகவும், அபத்தமானவையாகவும் உள்ளன. அளவு  
மீறிய கற்பனை மயக்கிலே தோய்ந்த சில கவிஞர்களின் ஆக்கங்களும்  
அவ்வாறு அபத்தமான கணவுகள் போன்று அமைவதுண்டு.

உனினும், சத்துள்ள கவிதைகளில் வரும் கற்பணிகள் வெறும்  
பகுந்தகணவுகள் அல்ல; ஏறுமாருண் குளறுபடிகள் அல்ல — உண்மையில்,  
ஏற்பனை என்பது கவிதையின் இன்றியமையாத ஒர் உறுப்பாகும்.  
கவிஞர்கள் உள்ளத்தில் உண்டாரும் ஒளிமயமான அக்காட்சியை  
வாசகர் மனத்திலும் தோற்றுவிக்கும் ஒரு சாதனமே கற்பனை.  
பின்வரும் பாட்டைப் பாருங்கள்.

“எத்தனை பொர்க்களடி! என்ன கதைகள்!  
என்னை உறக்கமின்றி இன்னல் செய்கிறீர்!  
சத்த மிடுங்குழல்கள் வீணைகளெல்லாம்

தாளங்க ளோடு கட்டி முடி வைத்தங்கே  
மெத்த வெளிச்சமின்றி ஒற்றை விளக்கை  
மேற்குச் சுவரருகில் வைத்ததன் பின்னர்  
நித்திரை கொள்ள என்னைத் தனியில் விட்டே  
நீங்களைல் ஸாரும் உங்கள் வீடு செல்லுவீர்..

இளம் பெண்ணெருத்தி தன் தோழிகளுக்குச் சொல்வதாக  
அமைந்தது இப்பாட்டு. இதில் வரும் காட்சியைக் கவிஞர் நேரடியாக  
வருணிக்கவில்லை. அங்கும் வருணிக்க முயல்வது அவன் நோக்கமும்  
அன்று. ஆயினும், பாட்டைப் படிக்கும்போது ஒரு வீட்டுத் தின்னையிலே  
விணகளோடும் குழல்களோடும் அமர்ந்திருந்து அமர்க்களப்  
படுத்தும் பெண்கள் கூட்டத்தை நாம் நம் மனக் கண்ணாற் காண்  
கிறோம். வெளிச்சம் குறைந்த தனிவிளக்கை வைப்பதற்கு அந்த  
வீட்டுச் கவரில் ஒரு தலிமாடம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் எமக்குத்  
தெரிகிறது. வாசகர்களாகிய எங்கள் மனத்திலே தோன்றும் எண்ணப்  
படத்தை அப்பாட்டை இயற்றிய சமயத்திலே கவிஞரும் கண்டிருப்  
பான். அதுவே அவனுடைய அக்ககாட்சி. அந்த அக்ககாட்சியே  
கற்பனை.

அக்ககாட்சிஎன்பது ஒரு பொருள்பற்றி உண்டாகும் மனத்தெளிவு.  
அந்தப் பொருளுக்கும் உலகிலுள்ள பிற பொருள்களுக்குமிடையிலே  
ஏள்ள ஒற்றுமைகளையும் வேற்றுமைகளையும் உணர்ந்து தெளிவது  
அக்ககாட்சியின் ஒரு பகுதியாகும். உவமைகளும் உருவகங்களும்  
இத்தகைய ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை உணர்த்துவனவே. அதனால்  
உவமைகளையும் உருவங்களையும் ஆக்கும் மனமுயற்சியும் கற்பணியே  
எனல் பிழையாகாது. அக்கற்பணி எவ்வாறு கவிதையில் வெளிப்  
படுகிறது என்பதையும், அக்கற்பணியின் பேரூன எண்ணப்படம்  
எவ்வளவு திட்பநுட்பம் வாய்ந்தது என்பதையும், அவ்வெண்ணப்  
படம் அல்லது படிமம் நம் கலைச்சுவைப்பின் பெறுமதியை எவ்வாறு  
பாதிக்கிறது என்பதையும் நாம் மதிப்பிடல் வேண்டும்.

### கீழ்வரும் பாட்டைப் பாருங்கள்:—

கா ஸ தே வ ஸ

மதியும் குரியனும் — என்ற இரு  
மாயப் பரிசூட்டி

விதியாம் தேரினிலே — காலதேவன்  
விரைந்து செல்லுகிறான்

யாரென்ன செய்தாலும் — அவனை நாம்  
யாரென்ன வைதாலும்

தேரினைத் தானிறுத்தி — சற்றுமே தான்  
திரும்பிப் பாரானே.

கோடி கோபுரங்கள் - தேரின்கீழ்  
 கோடி மாளிகைகள்  
 கோடி மருடங்கள் - ஆயிரமாம்  
 கோடி ஆட்சிகளே!

காவியம் பல்கோடி - அற்புத  
 சியம் பல்கோடி.  
 பாவியான் தேரினிலே - பட்டவை  
 பற்பள கோடி கோடி.

இந்தப் பாடத்தில், திரும்பிப் பாராது தேரில் உறிச் செல்லும் ஒரு தேவணைக் களிஞர் காட்டுகிறார். அந்தத் தேவன் யார்? தேர்ச்சில் வில் நெரிபட்டுடைவன் எவை எவை? காலவோட்டத்தையும். சரித்திரத்தின் போக்கையும் பற்றிக் கவிஞர் கூறும் கருத்துகள் யாவை?

கவிஞர், காலத்தை ஒரு தேவனுக உருவகித்துள்ளதன் நோக்கம் யாது? நிலையாமை பற்றிய உணர்வுகளை எழுப்ப அவர் விரும்புகிறாரா? கவிதையை மீண்டும் மீண்டும் படித்துப் பார்த்து அதன் உட்பொருளைக் காண முயலுங்கள். அந்த உட்பொருள் குறிப்பிடல் உணர்த்தப் படுவதைக் கவனியுங்கள்.

எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் சரித்திரத்தின் போக்கை வெல்ல முடியாது என்ற கருத்தே இக்கவிதையின் குறிப்புப் பொருள் என்னாம். இக்கருத்தை நேரடியாகச் சொல்லாது குறிப்பாக உணர்த்துவதற்குல் ஒரு வித கலை உண்டாகிறது. காலத்தின் ஒட்டத்தையும், விதியின் போக்கையும் ஒரு தேரோட்டமாகக் கண்டதே கவிஞரின் அக்ககாட்சி கவிதைக் கற்பணி. அக்கற்பணி மூலம், வெளிப்படையாகவன்றி குறிப்பாகவே தம் கருத்தைக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார்.

### யபிற்சி

மதிப்பீட்டுப் பயிற்சிக்குரிய கவிதைகள் சில கீழே தரப்படுகின்றன. இவற்றை மதிப்பிடுகையில், பின்வரும் அமிகங்களை நிறுவி நோக்கி ஆய்தல் வேண்டும்.

1. கவிதையின் வெளிப்படைப் பொருள் யாது? குறிப்புப் பொருள் உண்டா? அது யாது?
2. உவமை, உருவகங்கள் முதலான உத்திகள் கவிதையின் கருத்துக்கும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கும் எவ்வாறு உதவுகின்றன?
3. கவிதையின் ஒசை எப்படிப்பட்டது? அவ்வோசை பொருட் பேற்றுக்கும் உணர்ச்சிப் பேற்றுக்கும் எவ்வாறு உதவுகிறது?
4. கவிதையின் முழு மொத்தமான பயன் யாது?

## ஒரு கால்

நாங்கள் சேற்றில்  
கால் வைக்கா விட்டால்  
நீங்கள் சொற்றிலே  
கை வைக்க முடியாது !

### சிறு புல்

கல்லடுக்கி, மேலே கனத்த உருளைகளைச்  
செல்லவிட்டுச் செல்லவிட்டுச் செப்பனிட்ட  
நல்ல நெடு  
வீதி - அதனில் வெகுண்டோடும் வண்டிகளில்  
மோதி நடப்போர் முடிவெய்தும்  
தீக்கல்  
இட்டநடைப் பாதை - இவை இரண்டின் ஓரங்கள்  
முட்டுகின்ற கோட்டின் முடுக்கினிலே  
பட்ட விழிக்

கிள்ப விருந்தாய், இருளில் ஒளி மின்னல்  
முன்பல்லைக் காட்டி முறைவித்த  
பின் போய்

ஓளியா ததுபோல் ஒரு புல் இருக்கத்  
தளிர்நீட்டி நின்றான், தலையில்  
மிளிர்கின்ற

பூவான்றைக் கூடப் புதிதாய்ப் புணந்திருந்தான்.  
காலிக் குழில் வாயில் காட்டிடடையே  
பாவொன்று

கேட்டதனை ஒக்கும் கிடு கிடுத்துக் கொண்டிருக்கும்  
பாட்டை இடை அப்பக்கமையே  
நாட்டம்

பிறவாகிச் செல்கின்ற பித்தர் உளத்தோடு  
உறவாடித் தந்தாள் உவகை.

இறவாது

வேரிற் கிடந்து வெடுக்கென்று மாரிவரப்  
ழுரிக்கக் கண்டாற் புளகம் மெய்  
ஊராதோ ?

ஆழப் புதைந்த அறம்போல் முளாத்தெழுந்தாள்  
வாழ அவளுக்கென் வாழ்த்து.

### குழந்தை

மெல்லென அதிர்ந்த மின்னல், அந்தச்  
செல்வக் குழந்தையின் சிரிப்பு நல்ல  
இன்பம் வேண்டுவோர் இங்குள்ளார் வாழ  
அருஞ்செயல் செய்து தான் அடைய வேண்டுமோ ?

குளிர்வா ஷைப்பூக் கொப்பூழ் போன்ற  
ஒளி இமை விலக்கி வெளிப்படும் கண்ணால்  
முது வையத்தின் புதுமை கண்டதோ  
என்னமோ அதனை எவர் தாம் அறிவார் ?  
தங்க மாதுளைச் செங்கனி பிளந்த  
மாணிக்கம் அந்த மதலையின் சிரிப்பு.  
வாரீர் ! அனைத்து மகிழுவேண் டாமோ ?  
பாரீர் அள்ளிப் பருக மாட் டோமோ ?  
செம்பவ முத்துச் சிமிழ்சாய்ந்த அழுதாயிச்  
சிரித்தது பிள்ளை சிரிக்கையில்,  
சிரித்தது வையம் ! சிரித்தது வானமே.

மரியாள் எனும் ஒரு மாண்

வான்கோழிகள் இடையே ஒரு மயிலாடுதல் போலும்  
மீன் பாடிய வாஸ்ததோளி மேவும் மதி போலும்  
தென் பாடிய மலரினிடை செந்தாமரை போலும்  
மான்பாடிய ஸ்ரீமியாரினிடை மரியாள் எனும் ஒரு மாண்.

மேகம் தவழ் மதி போலிருள் அளகந் தவழ் முகமூழ்  
வேகம் தவழ் அலை மேவிய கடல் போல் உருள் ஸ்ரீமியும்  
பாகும் தெளி தெனும் தவழ் பவளக்கனி இதழும்  
மோகம் ஒரு தரளக் களி இளமூரவின் முதிர்வும்.

தழல் காய்ந்திடும் மின்னற் சலவை செம்பொள தளிர் மேணி  
கழல் பாய்ந்திடு காந்தன் சிறு விரவின் கதிர் விரியும்  
குழல் பாய்ந்தோலி உண்ணும் இரு கண்பாய்ந்திருள் கொல்லும்  
திழல் ராய்ந்தவர் நேர் காண ஓர் வைரே நிலவும்.

அன்னம் அவள் நனை கற்பன அளிசோலையில் உவங்கும்  
கிள்ளஞ்சிறு குயில் அன்னவள் இசை கற்பன திரியும்  
மன்னும் இள மாண் அன்னவள் விழி மாட்டுக்கை மகிழும்  
இன்னும் சொல் என் என் என மின் சேலவை செய் மின்னான்.  
காலம் அவள் பொன் மேனியில் கணமோர் ஏழில் அடைடு  
ஞாலம் அவள் பாதத்திடை நவமா மணி சொரியும்  
வாலைப்பரு வக்காளையர் வசமற்றவர் உள்ளேரா ?  
சோலைத்தரு களையாவையும் சொக்கும் திரு உருவும்.

இன்னமும் கிள்ளவனே ?

முந்னம் உன் அன்னை அழுதாடி,  
கையிட்டு முத்தமிட்டு,  
கண்ணமும் கிள்ளிய நாளல்ல  
வே ! என்னைக் காத்தனிக்க.

அன்னமும் மஞ்ஞலூடும் போல் இரு  
பெண் கொண்ட ஆண்பிள்ளை நீ  
இன்னமும் சின்னவன் தானே, செந்  
தூரில் இருப்பவனே ?

### போர் பாடியது

அலைப்படை நிறைகள்நி ரைத்தசெ ருக்களம்  
அமர்புரி களமென ஒப்பில் விற்படை  
தலைபொர எரியதெ ருப்பினின் மற்று  
தழல்படு கழைவனம் ஒக்கினும் ஒக்குமே  
தழல்படு கழைவனம் எப்படி அப்படி  
சடை தமரமன முய்பக நிப்படை  
அழல்படு புரையொடி மிச்சிய கைச்சிலை  
அடுகிலை பகழிதொ டுத்துவ விப்பாரே  
அடுசிலை பகழிதொ டுத்துவி டப்படுகும்  
அளவினில் அயமெதிர் விட்டவர் வெட்டின  
உடல்லில இருதுணி பட்டன பட்டமின்  
இருதுணி கருதுயி வக்கைய பிக்குமே  
இருதுணி கருதுயி வக்கைய மித்தெதமு  
உருவிய பிறைமுக அப்பக மித்தலை  
அரிதரி திதுவுமெ னப்பரி உயப்பவர்  
அடியொடு முடிகள் துணித்துவி முத்துமே  
அடியொடு முடிகள்து னித்துவி முப்புகும்  
அளவரி தொடைசம ரத்தொடட ணைத்தலை  
நெடியன் சிலசரம் அப்படி பெற்றவர்  
நிறைசரம் நிமிரவி டத்துணி யுற்றவே.

### அந்நாள் அறிந்திலேனே !

கோலமா மஞ்ஞலு தன்னிற் குலசிய குமரன் தன்கைப்  
பாலன் என்றிருந்தேன் : அந்நாட பரிசிவை அறிந்திலேனால் .  
மாலயன் தன்கும் ஏனை வானவர் தமக்கும் மேளாம்  
முலகாரணனும் நின்ற மூர்த்தி இம் மூர்த்தி அன்றே

இராமன் முடிகுட்டலை எண்ணி  
அயோத்தி மாந்தர் மகிழ்ச்சி

பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதரக் கமலம் கூத்த  
சங்கையில் முகத்தார் நம்பி தம்பியர் அணையர் ஆனா  
செங்கயல் நறவம் மாந்திக் களிப்பென்க் கிவக்கும் கண்ணார்  
குங்குமச் சுவடு நீங்காக் குவவுத் தோட் குமரர் எல்லாம்.

மாதர்கள் கற்பின் மிக்கார் கோசலை மனத்தை ஒத்தார் வேதியர் வசிட்டன் ஒத்தார் வேறுள் மகளிர் எல்லாம் சிறையை ஒத்தார்; அன்னுள் திருவினை ஒத்தாள்; அவ்வூர்ச் சாதுகை மாந்தர் எல்லாம் தயரதன் தன்னை ஒத்தார்.

இமிழ்தினசப் பரவை ஞாலம் எங்கனும் வறுமை கூர உமிழ்வுதொத் துதவு காதல் உந்திட வந்த தன்றே குமிழ் மூலிச் சிறை கொண்கள் கோழுடி புனைதல் காண்பான் அமிழ்துணைக் குழுமுகின்ற அமரரின் அரச வெள்ளாம்.

வேந்தரே பெரிதென் பாரும் வீரரே பெரிதென் பாரும் மாந்தரே பெரிதென் பாரும் மகளிரே பெரிதென் பாரும் போந்ததே பெரிதென் பாரும் புகுவதே பெரிதென் பாரும் தேர்ந்ததே தேரின் அல்லால் யாவரே தெரியக் கண்டார்.

குவளையின் எழிலும் வேவின் கொடுமையும் குழைத்துக் கூட்டித் திவளும் அஞ் சனம்னன் ரேய்ந்த நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டித் தவள ஒன்ற மதியுள் வைத்த தன்மை சால் தடங்கன் நல்லார் துவளும் நுண் ஸிடையார் ஆடும் தோகையம் குழாத்திற் ரேக்கார்.

### அதிசயம்

கற்பகத்தின் ழங்கொம்போ காமன்தன் பெருவாழுவோ பொற்புடைய புன்னியத்தின் புன்னியமோ புயல் சமந்து விற்குவளை பவளமலர் மதி ஷத்த விரைக் கொடியோ அற்புதமோ சிவனருளோ அறியேன் என் ரதிசயித்தார்.

### கயவர்

தேவர் அணையர் கயவர் அவர் தாழும் மேவன் செய்தொழுக வான்.

### பெரியதொரு நட்பு

நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்ற நீரினும் ஆராள விள்ளே - சாரல் கருங்கோற குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தேன் இலழுக்கும் நாட்டெனுடு நட்பே.

### கார்காலம் சிரிக்கிறது.

இளமை பாரார் வளம் நசைஇச் சென்றுர் இவ்வனும் வாரார்; எவன்ரோ? எனப் பெயல்புறந் தந்த ஷங்கொடி மூல்லைத் தொகுமுகை இலங்கெயி றுக நகுமே தோழி நறுந்தன் காரே

வாழ்வின் பயன்

படைப்புப் பல படைத்துப் பலரோ உண்ணும்  
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினும் இடைப்புடக்  
குறுக்கு நடந்து சிறுகை நீட்டி  
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் தழுந்தும்  
நெய்யுடை அடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்  
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்  
பயக்குறை இல்லைத் தாம் வாழும் நானே.

பிறர்க்கென முயலுநர்

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் இந்திரர்  
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்  
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவிலர்  
துஞ்சலும் இலர் பிறர் அஞ்சவ தஞ்சிப்  
புகமூனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்  
உலகுடன் கொள்ளினும் கொள்ளலர் அயர்விலா  
அன்ன மாட்சி அனையராகித்  
தமக்கென முயலா நோன் தாட்  
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே:



S.S. &  
T. S. V.  
S. S. & T.  
S. S. & T.